

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2018. gada 13. septembrī
(OR. en)

12143/18

Starpiestāžu lieta:
2018/0330 (COD)

FRONT 288
SIRIS 115
CODEC 1465
COMIX 492

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i> kungs, Eiropas Komisijas ģenerālsekretāra vārdā
Saņemšanas datums:	2018. gada 12. septembris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i> kungs
K-jas dok. Nr.:	COM(2018) 631 final
Temats:	Priekšlikums - EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko atceļ Padomes Vienoto rīcību Nr. 98/700/JHA, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1052/2013 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1624 <i>Eiropas Komisijas ieguldījums vadītāju sanāksmē Zalcburgā, 2018. gada 19.–20. septembrī</i>

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2018) 631 *final*.

Pielikumā: COM(2018) 631 *final*

Briselē, 12.9.2018.
COM(2018) 631 final

2018/0330 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

**par Eiropas Robežu un krasta apsardzi
un ar ko atceļ Padomes Vienoto rīcību Nr. 98/700/JHA, Eiropas Parlamenta un
Padomes Regulu (ES) Nr. 1052/2013 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES)
2016/1624**

*Eiropas Komisijas ieguldījums vadītāju sanāksmē
Zalburgā, 2018. gada 19.–20. septembrī*

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Regula par Eiropas Robežu un krasta apsardzi, ko rekordīsā laikā sagatavoja pēc 2015. gada migrācijas krīzes, stājās spēkā 2016. gada 6. oktobrī¹. Tomēr vēl ir daudz darāmā, lai, īstenojot visaptverošu pieeju migrācijas jomā, nodrošinātu ES ārējo robežu efektīvu kontroli un būtiski pastiprinātu neatbilstīgo migrantu faktisko atgriešanu. Eiropas robežu un krasta apsardze savā pašreizējā veidolā šajā saistībā ir nesusi uzlabojumus. Taču tai noteikti ir pilnībā jāatbilst Eiropas Savienības vērienīgajiem mērķiem un vajadzībām nolūkā efektīvi aizsargāt ārējās robežas un risināt nākotnē gaidāmās problēmas migrācijas jomā. Eiropas Robežu un krasta apsardzei vajadzētu būt Eiropas solidaritātes taustāmam piemēram — vajadzības gadījumā tai jānodrošina operatīvā izvietošana un jāpastiprina Savienības kopīgo ārējo robežu aizsardzība.

Komisija jau ir izklāstījusi savu redzējumu² par pastiprinātu un pilnībā darbotiespējīgu Eiropas Robežu un krasta apsardzi, lai kļiedētu iedzīvotāju bažas par drošību un drošumu Savienībā. Attiecībā uz nākamo daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam Komisija ierosināja izveidot pastāvīgo korpusu ar 10 000 robežsargu un gandrīz trīskāršot finansējumu migrācijas un robežu pārvaldībai (34,9 miljardi EUR salīdzinājumā ar gandrīz 13 miljardiem EUR pašreizējā periodā), lai mērķtiecīgi reaģētu uz samilzušajām migrācijas, mobilitātes un drošības problēmām. Tas Eiropas Robežu un krasta apsardzei ļaus labāk pārvaldīt ES robežas un nodrošinās rezultatīvāku migrācijas politiku.

Turklāt Komisija ierosināja sniegt finansiālu atbalstu Eiropas Robežu un krasta apsardzes nacionālā komponenta aprīkojuma un apmācību vajadzībām dalībvalstīs, lai tās varētu palielināt savas operatīvās spējas, nostiprināt pašreizējos instrumentus un izstrādāt ES mēroga informācijas sistēmas robežu, migrācijas pārvaldības un drošības vajadzībām. Šajā saistībā 2018. gada 12. jūnijā Komisija ierosināja Patvēruma un migrācijas fondu, Robežu pārvaldības instrumentu un Iekšējās drošības fondu ar kopējo līdzekļu summu 20,9 miljardi EUR.

Eiropadome 2018. gada jūnija secinājumos apstiprināja, ka ir vajadzīga efektīvāka ES ārējo robežu kontrole, — vēl vairāk jāpastiprina Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras atbalsta funkcija, arī sadarbība ar trešām valstīm, piešķirot lielākus resursus un paplašinātas pilnvaras. Eiropadomes secinājumos saskaņotos galvenos principus dažādos forumos³ atbalstīja arī dalībvalstis, uzsverot nepieciešamību pastiprināt Eiropas solidaritātes instrumentus, t. sk. nodrošināt ārējo robežu efektīvu pārvaldību ar spēcīgāku Eiropas robežu

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 14. septembra Regula (ES) 2016/1624 par Eiropas Robežu un krasta apsardzi (OV L 251, 16.9.2016., 1. lpp.).

² Paziņojums "Jauna un moderna Eiropas Savienības daudzgadu finanšu shēma, kura efektīvi īsteno tās prioritātes pēc 2020. gada" (COM(2018)98).

³ Francijas un Vācijas Mesebergas deklarācija par drošības un labklājības jomā pausto Eiropas solījumu atjaunināšanu (2018. gada 19. jūnijs).

un krasta apsardzi un izveidot iedarbīgāku un saskaņotāku Eiropas atgriešanas politiku, pamatojoties uz lielāku solidaritāti un savstarpēju uzticēšanos.

Turklāt Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcijā par gada ziņojumu par Šengenas zonas darbību uzsvēta nepieciešamība steidzami ieviest pilnīgi sagatavoto un iestāžu savstarpēji saskaņoto Eiropas integrētās robežu pārvaldības (IRP) stratēģiju, kas ir Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras tehniskā un operatīvā stratēģija, un no tās izrietošās dalībvalstu valsts stratēģijas. Eiropas Parlaments pauda arī bažas par nepilnībām IRP stratēģijas īstenošanā dalībvalstīs un uzsvēra, ka IRP stratēģijas pilnīga īstenošana visās dalībvalstīs ir ārkārtīgi svarīga Šengenas zonas pienācīgai darbībai.

Reaģējot uz šiem aicinājumiem un uz neseno Eiropadomes aicinājumu, Komisija ierosina vairākas izmaiņas Eiropas Robežu un krasta apsardzē, jo īpaši nodrošinot Aģentūrai savus operatīvos spēkus: **Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu, kurā ir 10 000 operatīvo darbinieku** ar izpildpilnvarām attiecībā uz visām tā darbībām nolūkā sniegt dalībvalstīm faktisku atbalstu uz vietas. Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgais korpus ievieš ne tikai kvantitatīvas, bet arī kvalitatīvas pārmaiņas, garantējot viegli pieejamu **un uzticamu risinājumu**. Tas nodrošinās, ka Eiropas Savienībai kolektīvi ir nepieciešamās spējas aizsargāt ES ārējās robežas, novērst sekundāro kustību un faktiski īstenot neatbilstīgo migrantu atgriešanu.

Ievērojami pilnveidojot arī tās rīcībā esošo tehnisko aprīkojumu, piešķirot štata darbiniekiem izpildpilnvaras un vēl vairāk pastiprinot spēju rīkoties trešās valstīs, Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgais korpus nesīs kardinālas izmaiņas kvalitātes un efektivitātes izteiksmē attiecībā uz to, kā ES kolektīvi aizsargā savas kopīgās robežas un pārvalda migrācijas plūsmas. Nosakot jaunus standartus un nostiprinot robežsargu izpratni par Eiropas kultūru, Eiropas Robežu un krasta apsardze kļūs arī par paraugu tam, kā īstenot ES robežu pārvaldību.

Līdz ar to ir jāpielāgo Eiropas Robežu un krasta apsardzes darbība un — vēl svarīgāk — veids, kādā tiek noteiktas Eiropas integrētās robežu pārvaldības stratēģiskās prioritātes. Tāpēc priekšlikuma mērķis ir strukturēt Eiropas integrētās robežu pārvaldības politisko vadību, nosakot politikas plānošanas ciklu attiecībā uz Eiropas un valstu integrētās robežu pārvaldības stratēģijām. Eiropas integrētās robežu pārvaldības plānošanas procesu koordinēšana tiks uzlabota, lai labāk sagatavotu robežoperācijas, noteiktu reakciju augstāku ietekmes līmeņu gadījumā un jo īpaši iespējamās pasākumus, kuros pastāvīgo korpusu un citas Aģentūras spējas izmanto dalībvalstu atbalstam. Tas arī uzlabos Eiropas Robežu un krasta apsardzes spēju sagatavošanu, koordinējot apmācību un izglītību, aprīkojuma iegādi īstermiņā un ilgtermiņā, t. sk. pētniecību un izstrādi.

Priekšlikums arī uzlabos spēju apmainīties ar informāciju un sniegt atbalstu dalībvalstīm atgriešanas jomā. Turklāt tas tiek iesniegts kopā ar pārskatīto Atgriešanas direktīvu, kuras mērķis ir palīdzēt dalībvalstīm palielināt atgriešanas efektivitāti un panākt iedarbīgāku un saskaņotāku Eiropas atgriešanas politiku. Atgriešanas direktīvas pārstrādātā redakcija ierosina skaidrākas un iedarbīgākas procedūras atgriešanas lēmumu izdošanai un pārsūdzību izskatīšanai, lai nodrošinātu saskaņotību un sinerģiju starp patvēruma un atgriešanas

procedūrām, kā arī aizturēšanas iespējas efektīvāku izmantošanu nolūkā veicināt atgriešanu. Šajā kontekstā ierosinātās izmaiņas Regulā par Eiropas Robežu un krasta apsardzi vēl vairāk paplašina Aģentūras dalībvalstīm sniegtās operatīvās palīdzības jomu.

Šīs izmaiņas arī pastiprina un uzlabo **sadarbību starp Aģentūru un ES Patvēruma aģentūru** migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietojuma jomā, jo īpaši karstajos punktos un kontrolētajos centros. Komisija pievēršas vajadzībai nodrošināt sinerģiju starp patvēruma un atgriešanas procedūrām, veicot koordināciju starp valstu kompetentajām iestādēm un attiecīgajām Savienības aģentūrām, kā arī palielinot kopējās atgriešanas politikas efektivitāti, kas ir ilgtspējīgas migrācijas pārvaldības būtiska sastāvdaļa.

Vēl viens būtisks Eiropas integrētās robežu pārvaldības elements ir sadarbība ar trešām valstīm. Šis priekšlikums pastiprina Aģentūras sadarbību ar trešām valstīm nolūkā veicināt Eiropas robežu pārvaldības un atgriešanas standartus, apmainīties ar informāciju un riska analīzes datiem, atvieglot atgriešanas pasākumu īstenošanu ar mērķi palielināt to efektivitāti, kā arī atbalstīt trešās valstis robežu pārvaldības un migrācijas jomā. Šeit pieskaitāma arī Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa izvietošana, kad šāds atbalsts ir vajadzīgs ārējo robežu aizsardzībai un Savienības migrācijas politikas efektīvai pārvaldībai.

Pilnībā darbotiespējīgai Eiropas Robežu un krasta apsardzei būtu arī jāracionalizē un jāizmanto visi esošie operatīvie instrumenti. Komisija ierosina **priekšlikumā par Eiropas Robežu un krasta apsardzi iekļaut Eiropas Robežu uzraudzības sistēmu (EUROSUR)**, lai uzlabotu EUROSUR darbību un paplašinātu tās darbības jomu, aptverot lielāko daļu integrētās robežu pārvaldības komponentu. Tas nodrošinās labākas atklāšanas un prognozēšanas spējas un reakciju uz krīzes situācijām pie ES ārējām robežām un trešās valstīs.

Iepriekš minētie elementi pastiprinās integrēto robežu pārvaldību, jo ļaus Eiropas Robežu un krasta apsardzei darboties kā patiesai robežpolicijai, kas nodrošina ES ārējo robežu aizsardzību, efektīvi pārvalda migrācijas plūsmas un palīdz nodrošināt augstu drošības līmeni Savienībā, — būtisks nosacījums Šengenas zonas saglabāšanas nolūkā.

Eiropas Robežu un krasta apsardzes darbības uzlabošanas iemesli

Viens no 2016. gada regulas jauninājumiem bija obligātā ātrās reaģēšanas rezerve ar 1500 robežsargiem. Neraugoties uz to, ka rezerve ir sekmīgi izveidota, to var aktivizēt tikai nolūkā veikt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus — ļoti specifiska veida pasākumus, kuros novērš ārkārtas situācijas. Attiecībā uz operatīvo atbalstu priekšposteņa dalībvalstīm regulārās kopīgās operācijās (visizplatītākais operāciju veids) Aģentūra turpina pilnībā paļauties uz dalībvalstu cilvēkresursu un tehnisko resursu brīvprātīgajām rezervēm.

Migrācijas krīzes laikā **pieprasījums pēc Aģentūras operatīvā** atbalsta priekšposteņa dalībvalstīm **četrkārsrojās**: ja 2014. gadā operācijām nepieciešamais izvietojuma ilgums bija 52 359 cilvēkdienas, tad 2017. gadā jau 189 705 cilvēkdienas. Pat ja spiediena intensitāte pie ārējām robežām salīdzinājumā ar 2015. gadu ir samazinājusies (ievērojami mazāka

neatbilstīgā ieeļošana pa Vidusjūras centrālās un austrumu daļas maršrutiem), Aģentūras pastiprinātā operatīvā iesaistīšanās turpina ievērojami sekmēt šos pozitīvos rezultātus.

Tomēr dalībvalstu brīvprātīgās saistības bieži vien nenodrošina Aģentūras noteiktās cilvēkresursu un tehnisko resursu operatīvās vajadzības pietiekamā apjomā.

Lai nodrošinātu ārējo robežu pienācīgu un ilgstošu aizsardzību, ir vajadzīgs **pastāvīgi augsts iesaistīšanās līmenis**. Ņemot vērā ģeopolitiskās norises dažos pasaules stratēģiskajos reģionos, kā arī globālās demogrāfiskās tendences, gaidāms, ka Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra arvien vairāk palīdzēs ES dalībvalstīm risināt migrācijas spiedienu, t. sk. atbalstīs faktisko atgriešanu un sadarbību ar trešām valstīm.

Lai gan dalībvalstis šo tendenci lielā mērā ir prognozējušas un nodrošinājušas Aģentūrai papildu robežsargus un ekspertus, tomēr diemžēl lielāko daļu Aģentūras kopīgo operāciju laikā no 2015. līdz 2018. gadam ir nopietni ietekmējuši **pastāvīgi trūkumi**, bieži vien padarot Aģentūras atbalstu daļēji neefektīvu, kā to atkārtoti ir paudusi Komisija⁴. Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras un dalībvalstu **ikgadējā saistību uzņemšanās 2018. gadā** nodrošināja tika 49 % robežsargu un 45 % aprīkojuma no Aģentūras vajadzībām sauszemes robežu operāciju veikšanai. Kas attiecas uz jūras robežoperācijām, lai gan tika nodrošināti 96 % robežsargu, tehniskais aprīkojums tika nodrošināts tikai 60 % apjomā⁵. Šī pašreizējā rezervju veidošanas mehānisma pastāvīgā nepilnība ietekmē ES spēju garantēt ārējo robežu stiprību un ir jānovērš, kā to daudzkārt ir atzinusi Tieslietu un iekšlietu padome⁶.

Turklāt saskaņā ar pašreizējo rezervju veidošanas mehānismu dalībvalstis sliecas uzņemt saistības sniegt savu ieguldījumu tikai **konkrētās atrašanās vietās un konkrētos periodos**, ierobežojot Aģentūras iespējas ekspertus un/vai tehnisko aprīkojumu vajadzības gadījumā ātri pārvietot uz citām operācijas norises vietām. Aģentūra saskaras arī ar to, ka **dažos visintensīvākajos mēnešos saistību apjoms ir nepietiekams** un klusās sezonas mēnešos ir pārāk liela saistību uzņemšanās. Tas rada problēmas, jo Aģentūra operatīvos darbiniekus nevar pārvietot atbilstoši konstatētajām vajadzībām.

Aģentūra mēģina izlīdzināt dalībvalstu nepietiekamo ieguldījumu un elastības trūkumu pārvietošanas procesā, pilnveidojot un izmantojot pati savas spējas, jo īpaši veidojot **"norīkoto vienības dalībnieku"** rezerves un izvietojot viņus kā savu ieguldījumu operatīvajās darbībās. Tomēr šī brīvprātīgā un papildinošā shēma lielā mērā ir izrādījusies nepietiekama, lai ļautu Aģentūrai izmantot tās galvenās priekšrocības, proti, iesaistīšanās ilgtermiņa prognozējamību un elastību pārvietošanas jomā. Lai gan norīkotie vienības dalībnieki

⁴ Piecos savos 2017. gadā pieņemtajos progresā ziņojumos par Eiropas Robežu un krasta apsardzes darbībspēju un pēdējā progresā ziņojumā par Eiropas programmas migrācijas jomā īstenošanu.

⁵ Pašlaik Aģentūras operatīvās darbības un vispārējo iesaistīšanās līmeni kolektīvi nosaka Aģentūras valde, pieņemot gada darba programmu (līdz n-l gada decembrim) un lēmumu par operācijām paredzētā tehniskā aprīkojuma vienību minimālo skaitu (līdz n-l gada jūnijam). Lai gan šie kolektīvie lēmumi bieži atbilst Aģentūras operatīvajām vajadzībām, šī apņemšanās vairs netiek ievērota ikgadējās divpusējās sarunās ar Aģentūru (n-l gada rudenī), kad dalībvalstis uzņemas saistības sniegt konkrētus individuālos ieguldījumus.

⁶ Sk. Tieslietu un iekšlietu padomes 2017. gada 27. un 28. marta sanāksmes rezultātus, kurā galvenā uzmanība tika pievērsta dalībvalstu resursu nodrošināšanai, un Padomes 2018. gada 4. un 5. jūnija sanāksmes rezultātus, kurā tika apsvērta iespēja palielināt atbalstu ES aģentūrām, konkrēti, Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai.

Aģentūras rīcībā varētu būt vienu gadu vai ilgāk, lielākā daļa minēto dalībnieku tiek norīkoti tikai uz regulā noteikto minimālo trīs mēnešu periodu.

Aģentūras operācijās gūtā pieredze liecina, ka nepārprotami ir vajadzīgs pastāvīgs, pilnībā apmācīts Aģentūras personāls, ko var izvietot jebkurā laikā jebkurā vietā. Tā arī apliecina, ka dalībvalstu nodrošinātajā izvietojumā ir nevienlīdzība, ka trūkst kopīgu apmācību, pietiekamu valodu prasmju un vienotas darbības kultūras — tas viss kavē sadarbību uz vietas. Pilnībā apmācīts personāls ar vienādu profesionālo kultūru radītu reālu pievienoto vērtību.

Turklāt Aģentūra regulāri saskaras ne tikai ar pastāvīgām nepilnībām cilvēkresursu rezervju veidošanā, bet arī ar dalībvalstu nodrošinātā tehniskā aprīkojuma būtisku trūkumu. Lai gan šķiet grūti izveidot obligātu rezervju veidošanas mehānismu, kas pamatojas uz visu dalībvalstu vienādu līdzdalību, vienīgais dzīvotspējīgais risinājums ir Aģentūras tehnisko spēju turpmāka pilnveidošana, iegādājoties nepieciešamos aktīvus atbilstoši vārienīgajiem mērķiem, kas šim nolūkam paredzēti Komisijas priekšlikumā nākamajai daudzgadu finanšu shēmai. Šis process radīs papildu pieprasījumu pēc operatīvajiem darbiniekiem kā komandas locekļiem, kas visus šos tehniskos aktīvus uzturēs un ekspluatēs, un šai vajadzībai būtu jāatspoguļojas ilgtermiņa risinājumā.

Savienības funkcijas, sniedzot dalībvalstīm atbalstu atgriešanas jomā, ir jāpastiprina, jo tās ir būtisks elements, kas palīdz risināt migrācijas situāciju, ar kuru saskaras ES dalībvalstis. Kā liecina pēdējo gadu ES atgriešanas rādītāji, joprojām novērojamas problēmas saistībā ar atgriešanas faktisko īstenošanu. *Eurostat* statistikas dati liecina, ka atgriešanas rādītājs visā ES ir samazinājies no 45,8 % (2016. gadā) līdz 36,6 % (2017. gadā). Līdz ar ierosināto Atgriešanas direktīvas pārstrādāto redakciju, kurā ierosinātas skaidrākas un iedarbīgākas procedūras atgriešanas lēmumu izdošanai un pārsūdzību izskatīšanai, kā arī aizturēšanas iespējas efektīvāka izmantošana, lai veicinātu atgriešanu, šā priekšlikuma nolūks ir pastiprināt ieviesto vispārējo atgriešanas politikas sistēmu.

Ņemot vērā Aģentūras dalībvalstīm sniegtā atbalsta izvēršanu un jaunu darbību izstrādi atgriešanas jomā, arī attiecībā uz trešām valstīm, ir skaidrs, ka būs jādara pieejams lielāks skaits operatīvo darbinieku, kas šajā sakarā atbalstīs Aģentūras centienus, jo īpaši ņemot vērā ievērojamo budžetu, kas paredzēts Aģentūras veikto atgriešanas darbību segšanai. Šādām plašākām pilnvarām atgriešanas jomā būtu jāpielāgo atbilstīgas spējas un cilvēkresursi, arī ņemot vērā aizvien pieaugošo to atgriešanas operāciju skaitu, kuras operatīvi atbalstījusi Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra: līdz 2018. gada 3. augustam Aģentūra organizējusi vai koordinējusi 192 operācijas (salīdzinājumam tajā pašā laikposmā 2016. gadā — 90 un 2017. gadā — 194).⁷

Pēdējo divu gadu pieredze vairāk nekā jebkad ir apliecinājusi, cik svarīgi ir veikt darbības trešās valstīs, t. sk. nodrošinot operatīvo un tehnisko atbalstu. Komisija Savienības vārdā ir apspriedusi statusa nolīgumus ar konkrētām kaimiņvalstīm, lai Aģentūra šajās valstīs varētu veikt operatīvo izvietojumu. Ir pabeigtas vai drīzumā tiks noslēgtas sarunas ar Rietumbalkānu valstīm, un šos nolīgumus nākotnē varēs paplašināt uz citām valstīm un bez teritoriālajiem ierobežojumiem, ja vien šāds atbalsts trešām valstīm veicinās ES ārējo robežu aizsardzību.

⁷ Dati pieejami *Frontex Application Return*.

Šādai operatīvai izvietojumam un šādu darbību atbalstīšanai uz vietas trešās valstīs, t. sk. atgriešanas jomā, vajadzēs ievērojami lielāku skaitu pastāvīgā korpusa operatīvo darbinieku.

Eiropas Robežu un krasta apsardzes mērķi

Visi iepriekš minētie apsvērumi uzskatāmi parāda, ka ir būtiska vajadzība pēc **pastāvīga un uzticama risinājuma**, kas nodrošinātu, ka Aģentūrai ir nepieciešamās spējas aizsargāt ES ārējās robežas un faktiski atbalstīt atgriešanu.

Eiropas Robežu un krasta apsardzes regulā, kas pieņemta 2016. gadā, ir noteikti Eiropas integrētās robežu pārvaldības principi un definēta Eiropas Robežu un krasta apsardze, taču tā galvenokārt pievēršas Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras funkcijām. Ar 2013. gadā pieņemto *EUROSUR* regulu tika izveidota sistēma sadarbībai un informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm un Aģentūru, taču pašlaik šī sistēma attiecas tikai uz jūras un sauszemes robežu uzraudzību. Apvienojot abas šīs regulas, priekšlikumā apvienoti gan Aģentūras uzdevumi, gan dalībvalstu iestāžu funkcijas Eiropas Robežu un krasta apsardzes darbībā.

Tāpēc Komisija ierosina **līdz 2020. gadam** izveidot **Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu ar 10 000 operatīvo darbinieku**, — efektīvus un iedarbīgus pašas Aģentūras **operatīvos spēkus**. Šis priekšlikums ir izstrādāts, lai novērstu pašlaik konstatētos trūkumus, reaģētu uz aktuālajām vajadzībām un nodrošinātu ES stratēģisko gatavību nākotnē reaģēt uz problēmām. Jo īpaši ir būtiski nodrošināt, ka pastāvīgais korpus līdz 2020. gadam tiek pilnībā nokomplektēts ar 10 000 operatīvo darbinieku, lai Aģentūra varētu reaģēt uz aktuālo situāciju. Šajā saistībā sagatavošanas darbībām, arī visām loģistikas un administratīvajām sagatavošanās darbībām saistībā ar pieņemšanu darbā un norīkošanu, būtu jānotiek, tiklīdz ir panākta politiska vienošanās par priekšlikumu.

Pastāvīgā korpusa izveide ir jāintegrē labi funkcionējošā Eiropas Robežu un krasta apsardzē, kurā dalībvalstis, Savienība un ES aģentūras, jo īpaši Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra, ir labi koordinētas un darbojas **vienotu un kopīgu politikas mērķu** sasniegšanā. Šī koordinācija nodrošinās spēju **apmainīties ar informāciju un analīzes datiem, koordinēt reaģēšanas spēju un spēju prognozēt** krīzes situācijas pie ārējām robežām īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā, kā arī **kopīgi izstrādāt vajadzīgās reaģēšanas spējas**.

Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa lielums lielā mērā balstās uz pašreizējiem iesaistīšanās rādītājiem esošajos rezervju veidošanas mehānismos, kas, izņemot ātrās reaģēšanas rezervi, tomēr ir brīvprātīgi. Saskaņā ar valdes lēmumu Aģentūras operatīvajās darbībās iesaistīto robežsargu kopējais skaits ir 5000. Taču Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienības dalībnieku faktiskais skaits, kas reģistrēts Aģentūras *OPERA* sistēmā, pārsniedz 7000. Šīs spējas papildina 1500 robežsargi, kas ir no ātrās reaģēšanas rezerves. Turklāt atgriešanas jomā Aģentūras rīcībā pašlaik ir trīs rezerves vienības, kurās saskaņā ar valdes lēmumu vajadzētu būt attiecīgi 600 atgriešanas pavadīšanas speciālistiem, 50 atgriešanas speciālistiem un 40 piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistiem. **Ierosinātais pastāvīgā korpusa lielums 10 000 darbinieku** apmērā šajā kontekstā, domājams, Aģentūrai ļaus ne tikai novērst pašreizējos trūkumus, bet arī uzlabot atbalstu

priekšposteņa dalībvalstīm svarīgās operācijas norises vietās un aptvert vairāk jomu ES dalībvalstīs un trešās valstīs, kā arī ievērojami palielināt atgriešanu.

Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgais korpus būtu jāveido no trim operatīvo darbinieku kategorijām: 1) darbinieki, ko nodarbina Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra (1. kategorija), 2) darbinieki, kas dalībvalstīm obligāti jānorīko ilgtermiņa darbam Aģentūrā (2. kategorija), un 3) darbinieki, kas dalībvalstīm obligāti jānodrošina īstermiņa izvietojumam (3. kategorija).

Šīs jaunās pieejas būtiska iezīme ir **Aģentūras štata darbinieku kā Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa dalībnieku** iekļaušana ar visām vajadzīgajām pilnvarām veikt robežkontroles un atgriešanas uzdevumus, t. sk. uzdevumus, kam vajadzīgas izpildpilnvaras. Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 77. panta 2. punkta d) apakšpunktā paredzēts, ka Savienība pieņem jebkādas pasākumus, kas vajadzīgi, lai pakāpeniski ieviestu integrētu ārējo robežu pārvaldības sistēmu. Tas ir juridiskais pamats, atbilstoši kuram tiesībaizsardzības pilnvaras piešķir amatpersonām, kas rīkojas Savienības vārdā, veicot uzdevumus saistībā ar integrētas ārējo robežu pārvaldības sistēmas ieviešanu. Taču šādas pilnvaras un uzdevumi būtu skaidri jādefinē, lai atbilstu mērķim izveidot integrētu ārējo robežu pārvaldības sistēmu. Tāpēc priekšlikumā ir ietverts šo uzdevumu saraksts. Aģentūras 1. kategorijas personāls būs jauns ES personāla veids Aģentūrā, kam piešķirtas izpildpilnvaras, t. sk. spēka izmantošana, darbojoties kā vienības dalībniekiem, kurus izvietojis Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgais korpus. Komisija šo kārtību uzskata par tās pārskatītā priekšlikuma pamatelementu, kas būtiski ietekmēs Aģentūras pilnvaru pastiprināšanu nolūkā garantēt Savienības ārējo robežu faktisku kontroli.

Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa otrs pamatelements ir **dalībvalstu** veikto Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgajam korpusam paredzēto **īstermiņa un ilgtermiņa ieguldījumu obligātais raksturs** — tas ir vienīgais risinājums, kas solidaritātes un atbildības gaisotnē garantē vajadzīgo ieguldījumu pieejamību Aģentūras darbībām, ar ko nodrošina Šengenas zonas netraucētu darbību. Dalībvalstu individuālie ieguldījumi ir noteikti, pamatojoties uz sadales mehānismu, par ko vienojās 2016. gadā sarunās par ātrās reaģēšanas rezervi un kas norādīts Regulas (ES) 2016/1624 I pielikumā.

Šis obligātais ieguldījums var būt reāla problēma dalībvalstīm gadījumos, kad to valsts spējas ir pārslogotas, pildot valsts pienākumus. Tādēļ priekšlikumā ir paredzēta **finansiāla atbalsta sistēma**, kas atbalsta un nodrošina cilvēkresursu attīstību ilgtermiņā, ļaujot dalībvalstīm pieņemt darbā un apmācīt papildu darbiniekus, kas nodrošina vajadzīgo elastību, lai atbilstu saskaņā ar Eiropas un robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu noteiktajai obligātajai rezervei, vienlaikus saglabājot pietiekamas savas valsts spējas.

Eiropas Robežu un krasta apsardzes **pastāvīgā korpusa** (ar trim operatīvo darbinieku kategorijām) **modulārais sastāvs** nodrošinās elastību pielāgot Aģentūras iesaistīšanos atbilstoši operatīvajām vajadzībām. Lai gan Aģentūras štata operatīvie darbinieki (1. kategorija) vienmēr būs galvenais pamats, veicot izvietojumu no pastāvīgā korpusa, 2. kategorijas un jo īpaši 3. kategorijas operatīvo darbinieku iesaistīšanos varētu pielāgot atbilstoši esošajiem mehānismiem.

Visbeidzot, Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgais korpuss un tā operatīvie darbinieki nodrošina **integrētu risinājumu**, kas aptver visu Aģentūras veiktās izvietojanas spektru: robežu pārvaldības vienības, atgriešanas vienības, kā arī migrācijas pārvaldības atbalsta vienības, kuru sastāvā ir jaukti. Tāpēc šis priekšlikums apvieno visus esošos rezervju veidošanas mehānismus: esošo ikgadējo saistību uzņemšanās mehānismu operācijām pie ārējām robežām, obligāto ātrās reaģēšanas rezervi ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem, divas rezerves vienības atgriešanas speciālistiem un atgriešanas pavadīšanas speciālistiem. Ņemot vērā piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu uzdevumu un speciālo zināšanu specifiku un neatkarības nepieciešamību, veicot uzraudzības funkcijas, izņēmuma kārtā minēto speciālistu rezervei arī turpmāk būtu jāpiemēro atsevišķs regulējums.

Priekšlikuma mērķis ir Eiropas integrētās robežu pārvaldības **politiskās vadības strukturēšana**, nosakot Eiropas un valstu integrēto robežu pārvaldības stratēģiju politikas plānošanas ciklu.

Ar šo priekšlikumu tiks **pastiprināti** Eiropas Robežu un krasta apsardzes **agrīnās brīdināšanas mehānismi**, lai palielinātu reaģētspēju krīzes gadījumā, kā arī lai labāk risinātu situācijas, kurās Šengenas zonas darbība varētu tikt apdraudēta.

Šo procesu galvenais elements būs prognozēšana. Priekšlikuma mērķis ir uzlabot Eiropas integrētās robežu pārvaldības **plānošanas procesu** koordinēšanu, lai labāk sagatavotu robežoperācijas, noteiktu reakciju augstāku ietekmes līmeņu gadījumā un jo īpaši iespējamās pasākumus, kuros pastāvīgo korpusu un citas Aģentūras spējas izmanto dalībvalstu atbalstam. Tas arī uzlabos Eiropas Robežu un krasta apsardzes spēju sagatavošanu, koordinējot apmācību un izglītību, aprikojuma iegādi īstermiņā un ilgtermiņā, t. sk. pētniecību un izstrādi.

Priekšlikums arī uzlabos spēju apmainīties ar informāciju un sniegt atbalstu dalībvalstīm **atgriešanas** jomā. Lai labāk palīdzētu dalībvalstīm, šis priekšlikums paplašina Aģentūras uzdevumus — atgriešanas procedūru īstenošanā tiek ietverta tehniskā un operatīvā palīdzība, t. sk. atgriešanas lēmumu sagatavošana un citas darbības pirms atgriešanas, kā arī palīdzība saistībā ar atgriešanas pārvaldības sistēmu un informācijas apmaiņas sistēmu izstrādi un īstenošanu.

Priekšlikumā tiks **precizētas dalībvalstu un Aģentūras attiecīgās funkcijas Eiropas Robežu un krasta apsardzes darbībā**, t. sk. sadarbība ar trešām personām un trešām valstīm. Atgriešanas jomā Aģentūra spēs atbalstīt trešo valstu atgriešanas darbības, t. sk. organizēt jauktas atgriešanas operācijas ar vienas vai vairāku dalībvalstu līdzdalību. Jo īpaši turpinās uzlaboties *EUROSUR* darbība — palielināsies datu apmaiņas kvalitāte, drošība un sistēmu reaģētspēja. Lai labāk atbalstītu dažādos integrētās robežu pārvaldības elementus, *EUROSUR* darbības jomu no robežuzraudzības paplašinās uz robežkontroli, t. sk. ziņošanu par sekundāro kustību un gaisa robežām. *EUROSUR* izmantos robežoperācijām un integrētai plānošanai. *EUROSUR* arī uzlabos operatīvo sadarbību un informācijas apmaiņu ar trešām valstīm un trešām personām.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šis priekšlikums papildina Komisijas 2018. gada 12. jūnija priekšlikumus par Integrētās robežu pārvaldības fonda un Patvēruma un migrācijas fonda izveidi saskaņā ar nākamo

daudzgaļu finanšu shēmu, ņemot vērā finansējuma palielināšanu Eiropas Robežu un krasta apsardzes nacionālajiem komponentiem. Visu šo Komisijas priekšlikumu mērķis kopā ir nodrošināt pilnībā integrētu ES robežu pārvaldības sistēmu, ko īsteno spēcīga un pilnībā darbotiespējīga Eiropas Robežu un krasta apsardze, kuru veido Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra un valstu iestādes, kas dalībvalstīs atbild par robežu pārvaldību un atgriešanu.

Lai no 2020. gada 1. janvāra varētu faktiski izvietot Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu, pēc iespējas drīzāk būtu jāpieņem un jāievieš konkrēti lēmumi un īstenošanas pasākumi. Konkrēti, atkāpjoties no regulā noteiktā parastā termiņa, valdes lēmums par Aģentūras pastāvīgā korpusa specializāciju būtu jāpieņem 6 nedēļu laikā no regulas spēkā stāšanās dienas, un dalībvalstu veiktā Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa operatīvā personāla izvēršana — 12 nedēļu laikā no regulas spēkā stāšanās dienas.

Tajā pašā laikā, lai nodrošinātu atbalsta nepārtrauktību Aģentūras organizētajām operatīvajām darbībām, saskaņā ar Regulas (ES) 2016/1624 20., 30. un 31. pantu un saskaņā ar 2018. gadā notikušajām ikgadējām divpusējām sarunām visa izvietošana (arī no ātrās reaģēšanas rezerves) būtu jāplāno un jāīsteno līdz 2019. gada 31. decembrim. Šie noteikumi būtu jāatceļ tikai no 2020. gada 1. janvāra.

Šis priekšlikums pamatojas uz esošo robežu pārvaldības politiku un esošajiem instrumentiem, jo īpaši uz Eiropas robežu un krasta apsardzi, kas izveidota ar Regulu (ES) 2016/1624. Pēdējos divos gados Eiropas Robežu un krasta apsardzes darbībspēja nodrošināja, ka tiek veikti neaizsargātības novērtējumu pirmie cikli un izveidotas ātrās reaģēšanas rezerves ārkārtas situāciju novēršanai. Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgais korpus ar 10 000 operatīvo darbinieku vēl vairāk paplašinās Aģentūras un līdz ar to arī Savienības spējas iedarbīgi reaģēt uz pašreizējiem vai nākotnē gaidāmiem apdraudējumiem un problēmām pie ārējām robežām, aktīvi pastiprinot, novērtējot un koordinējot dalībvalstu darbības pie ārējām robežām un ar trešām valstīm, kā arī uzlabot atgriešanu.

Integrējot Eiropas Robežu uzraudzības sistēmu (*Eurosur*) tiesību aktā, ar ko izveido Eiropas robežu un krasta apsardzi, priekšlikumā ietvertās konkrētās un ciešās saistības vēl vairāk veicina sadarbības garu, informācijas apmaiņu un pasākumu koordināciju starp dalībvalstīm un Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru, kā arī valstu iestādēm un Savienības aģentūrām. Priekšlikums pamatojas arī uz Regulu (ES) Nr. 656/2014⁸, ar kuru paredz noteikumus ārējo jūras robežu uzraudzībai saistībā ar operatīvo sadarbību, ko koordinē *Frontex*.

Priekšlikums precizē saikni starp Aģentūras veiktajiem neaizsargātības novērtējumiem un Šengenas izvērtēšanas mehānismu, kas izveidots ar Regulu (ES) Nr. 1053/2013⁹, maksimāli

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Regula (ES) Nr. 656/2014, ar kuru paredz noteikumus ārējo jūras robežu uzraudzībai saistībā ar operatīvo sadarbību, ko koordinē Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (OV L 189, 27.6.2014., 93. lpp.).

⁹ Padomes 2013. gada 7. oktobra Regula (ES) Nr. 1053/2013, ar ko izveido izvērtēšanas un uzraudzības mehānismu, lai pārbaudītu Šengenas *acquis* piemērošanu, un ar ko atceļ Izpildu komitejas lēmumu

palielinot sinerģiju starp abiem šiem mehānismiem, kas ir būtiski Eiropas kvalitātes kontrolei Šengenas zonas darbības jomā.

Šis priekšlikums balstās uz šiem esošajiem politikas noteikumiem, pilnveido tos un savieno Eiropas robežu un krasta apsardzes konceptā, tādējādi izveidojot integrētu ārējo robežu pārvaldības sistēmu Savienības līmenī, kā paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 77. panta 2. punkta d) apakšpunktā.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Šis priekšlikums ir saskanīgs ar migrācijas labākas pārvaldības visaptverošu ilgtermiņa politiku, kuru Komisija ir izklāstījusi Eiropas migrācijas jomas programmā, kas Komisijas priekšsēdētāja Junkera politikas pamatnostādnes iestrādā saskanīgās un savstarpēji nostiprinošās iniciatīvās, kuras pamatojas uz četriem pīlāriem. Šie pīlāri ir neatbilstīgas migrācijas stimulu samazināšana, ārējo robežu stiprināšana un dzīvību glābšana, spēcīga patvēruma politika un jauna likumīgas migrācijas politika. Šis priekšlikums turpina īstenot Eiropas migrācijas jomas programmu, jo īpaši attiecībā uz mērķi stiprināt ārējās robežas, Eiropas Robežu un krasta apsardzei īstenojot Eiropas integrēto robežu pārvaldību. Turklāt tas atbilst Eiropadomes prasībai vēl vairāk pastiprināt Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras atbalsta funkciju, palielinot resursus un paplašinot pilnvaras, t. sk. sadarbībai ar trešām valstīm, lai tādējādi nodrošinātu ES ārējo robežu efektīvu kontroli un ievērojami pastiprinātu neatbilstīgo migrantu faktisko atgriešanu.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Šis leģislatīvā akta priekšlikums pamatojas uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 77. panta 2. punkta b) un d) apakšpunktu un 79. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

77. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā paredzēts, ka Savienība veido politiku nolūkā veikt personu kontroli un ārējo robežu šķērsošanas efektīvu uzraudzību un pakāpeniski ieviest integrētu ārējo robežu pārvaldības sistēmu. Šajā nolūkā atbilstoši 77. panta 2. punkta b) un d) apakšpunktam Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pieņem pasākumus par kontroli, kādu veic attiecībā uz personām, kas šķērso ārējās robežas, un jebkādiem pasākumiem, kas vajadzīgi, lai pakāpeniski ieviestu integrētu ārējo robežu pārvaldības sistēmu.

Saskaņā ar 79. panta 2. punkta c) apakšpunktu Eiropas Parlamentam un Padomei ir atļauts pieņemt pasākumus tādās jomās kā neatbilstīga imigrācija un neatļauta uzturēšanās, t. sk. to personu izraidīšana un brīvprātīga izceļošana, kuras uzturas nelikumīgi.

- **Subsidiaritāte**

Šā priekšlikuma mērķis ir nodrošināt ES ārējo robežu Eiropas integrēto robežu pārvaldību nolūkā efektīvi pārvaldīt migrāciju un nodrošināt augstu drošības līmeni Savienībā, vienlaikus tajā garantējot personu brīvu pārvietošanos. Zonā bez iekšējām robežām neatbilstīga migrācija

(1998. gada 16. septembris), ar ko izveido Šengenas izvērtēšanas un īstenošanas pastāvīgo komiteju (OV L 295, 6.11.2013., 27. lpp.).

pāri vienas dalībvalsts ārējām robežām ietekmē visas pārējās Šengenas zonas dalībvalstis. Zona bez iekšējām robežām ir ilgtspējīga tikai tad, ja ārējās robežas tiek efektīvi stiprinātas un aizsargātas.

Tā kā Savienības ārējo robežu kontrole ir vienotās un kopīgās interesēs, kuras jāīsteno saskaņā ar augstiem un vienotiem Savienības standartiem, šā priekšlikuma mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu.

- **Proporcionalitāte**

Šā priekšlikuma nolūks ir pievērsties jaunajām problēmām un politiskajai realitātei, ar ko saskaras Savienība gan migrācijas pārvaldības, gan iekšējās drošības jomā. Tas pastiprina Eiropas Robežu un krasta apsardzei pieejamo spēju kopumu, proti, tiek izveidots Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgais korpuss ar 10 000 operatīvo darbinieku, kas visaptveroši risina problēmas, kuras saistītas ar ES robežu pārvaldību un atgriešanu. Tas nodrošina, ka dalībvalstis pilnīgi un pareizi īsteno noteikumus par integrētu robežu pārvaldību saskaņā ar vienu saskaņotu daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas ciklu, ka tiek veikta atbilstoša rīcība, lai novērstu krīzes situācijas un lai vajadzības gadījumā agrīnā posmā nodrošinātu efektīvu reaģēšanu pie ārējām robežām, un ka tikai tad, kad situācija kļūst kritiskāka, Savienības līmenī tiek veikta steidzama rīcība tiešai reaģēšanai uz vietas. Ņemot vērā regulas mērķus un saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto proporcionalitātes principu, šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

- **Juridisko instrumentu izvēle**

Kā paskaidrots 1. nodaļā, Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa izveide un vajadzīgo papildu pasākumu noteikšana ir jauni svarīgi elementi, kas būtiski ietekmē Eiropas Robežu un krasta apsardzes darbību. Ņemot vērā šo izmaiņu nozīmīgumu, Regula (ES) 2016/1624 par Eiropas Robežu un krasta apsardzi ir jāgroza. Kā secināts *EUROSUR* regulas izvērtējumā, tā ir arī iespēja grozīto *EUROSUR* labāk integrēt Eiropas Robežu un krasta apsardzē, Regulas (ES) Nr. 1052/2013, ar ko izveido Eiropas Robežu uzraudzības sistēmu (*Eurosur*), grozītos elementus ietverot jaunajā regulā.

Faktiski tikai regula var sniegt nepieciešamo vienveidības pakāpi, kas vajadzīga, lai nodrošinātu ārējo robežu integrēto pārvaldību un garantētu Aģentūras faktisko nozīmi atgriešanas jomā. Turklāt, ņemot vērā to, ka Eiropas Robežu un krasta apsardze un *EUROSUR* tika izveidotas ar regulu, tāds pats juridiskais instruments ir piemērots arī šim priekšlikumam, ar ko abas regulas groza un apvieno.

- **Pamattiesības**

Šajā priekšlikumā ir ņemtas vērā pamattiesības un ievēroti principi, kas īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Visas Eiropas Robežu un krasta apsardzes darbības attiecībā uz Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru un dalībvalstu kompetentajām robežu pārvaldības un atgriešanas iestādēm tiks veiktas, pilnībā ievērojot hartā nostiprinātās pamattiesības, t. sk. patvēruma tiesības (hartas 18. pants), aizsardzību izraidīšanas gadījumā

(hartas 19. pants), tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību (hartas 7. pants), tiesības uz personas datu aizsardzību (hartas 8. pants) un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību (hartas 47. pants). Priekšlikumā pilnībā vērā ņemtas bērna tiesības un neaizsargāto personu īpašās vajadzības.

Tādējādi priekšlikums ir saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 2. un 6. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu.

3. IETEKME UZ BUDŽETU

ES iemaksas, ko maksā Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai, jau ir daļa no Savienības budžeta atbilstoši tiesību akta finanšu pārskatam, kurš pievienots Komisijas priekšlikumam regulai, ar ko izveido Eiropas Robežu un krasta apsardzi. Turklāt tiesību akta finanšu pārskatā, kas pievienots Komisijas priekšlikumiem par *ETIAS* un sadarbības tiesību aktu kopumu, Aģentūrai paredzēti konkrēti papildu līdzekļi.

Lai izveidotu Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu un iegādātos Aģentūras aprīkojumu, kā arī lai pienācīgi veiktu citus šajā priekšlikumā paredzētus jaunus vai paplašinātus uzdevumus, pašreizējā daudzgadu finanšu shēmā paredzētā ES iemaksa 2019. un 2020. gadam jāpapildina ar 577,5 miljoniem EUR — tam var nākties izmantot DSF regulā paredzētos īpašos instrumentus. 2021.–2027. gada periodā būs vajadzīga ES kopējā iemaksa 11 270 miljonu EUR apmērā, lai atbilstu Aģentūras paplašinātajiem uzdevumiem un funkcijām, kas lielākoties ir saistīti ar Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa ieviešanu un Aģentūras aprīkojuma iegādi. Šīs summas papildinās ar Šengenas asociēto valstu attiecīgajām iemaksām.

2021.–2027. gada periodam pieprasīto ES iemaksu var finansēt, nepārsniedzot 2018. gada 2. maija DFS priekšlikumā noteiktos maksimālos apjomus.

Attiecībā uz cilvēkresursiem gaidāms, ka Aģentūra līdz 2020. gadam sasniegs 1000 darbinieku skaitu. Lai izveidotu Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu, Aģentūrai tiks piešķirtas papildu amata vietas: sākot ar 750 amata vietām 2019. gadā un sasniedzot 3000 amata vietu līdz 2025. gadam. Šīs papildu amata vietas vienlīdzīgi tiks sadalītas starp pagaidu darbiniekiem un līgumdarbiniekiem. Jaunās amata vietas galvenokārt kalpos nolūkam pieņemt darbā un apmācīt Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa 1. kategorijas operatīvos darbiniekus. Tomēr šajā kategorijā būs iekļauti arī darbinieki, kas paredzēti *ETIAS* centrālās vienības izveidei un darbībai.

Turklāt no iepriekš minētā 3000 amata vietu skaita Aģentūra līdz 4 % no pastāvīgā korpusa kopējā apjoma var izmantot, lai pieņemtu darbā darbiniekus, kas palīdz izveidot Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu (pieņemšana darbā, ikdienas pārvaldība, operatīvā plānošana utt.), pildīt operatīvo pārstāvniecību darbinieku pienākumus, iegādāties Aģentūras aprīkojumu un pildīt citus jaunus uzdevumus, kas saistīti ar Eiropas Robežu un krasta apsardzes darbību, t. sk. *EUROSUR*, pastiprinātām atgriešanas pilnvarām un *FADO* pārņemšanu.

Papildus Aģentūras budžetam migrācijas un robežu pārvaldības jomas fondu ietvaros no dalībvalstu puses tiks sniegts atbalsts paplašinātās *EUROSUR* īstenošanai — tiks izmantoti

esošie līdzekļi no Iekšējās drošības fonda (robežas un vīzas) (52,5 miljoni EUR 2020. gadā) un no gaidāmā Integrētās robežu pārvaldības fonda (647,5 miljoni EUR 2021.–2027. gada periodā), 10 % no šiem resursiem piešķirot *EUROSUR*. Attiecīgās darbības tiks īstenotas dalītā vai tiešā pārvaldībā.

Šajā priekšlikumā iekļautos noteikumus papildinās pārskatītā finanšu pamatregula decentralizētām aģentūrām, t. sk. pastiprinātie noteikumi par šo aģentūru pārvaldību krāpšanas, pārkāpumu, interešu konflikta noteikumu un iekšējās kontroles jomā.

4. SAGATAVOŠANĀS PROCESS UN APSPIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM

Komisija 2017. gadā Eiropadomei, Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedza piecus progresa ziņojumus, kuros tika sniegts pārskats par Eiropas Robežu un krasta apsardzes darbībspējas jomā panākto progresu un analizētas konstatētās nepilnības. Minētajiem ziņojumiem bieži sekoja diskusijas Padomē un prezentācijas Eiropas Parlamenta attiecīgajās komitejās.

Savā februāra paziņojumā¹⁰ Komisija noteica prioritātes un vairākus risinājumus nākotnē gaidāmajai Savienības daudzgadu finanšu shēmai ar spēcīgu un pilnībā darbotiespējīgu Eiropas robežu un krasta apsardzi, kas ir pilnībā integrētas Eiropas integrētās robežu pārvaldības sistēmas pamatā. Savā 2018. gada 2. maija paziņojumā¹¹, kas pievienots nākamās daudzgadu finanšu shēmas priekšlikumam, Komisija atkārtoti pauda apņemšanos strādāt, lai sasniegtu šo mērķi, un ierosināja izveidot pastāvīgu korpusu ar aptuveni 10 000 robežsargu.

Aģentūras valde 5. jūlijā rīkoja neformālu darbsemināru, kurā apsprieda Aģentūras turpmāko tiesisko regulējumu, un Komisijai tika iesniegts rakstisks sanāksmes protokols kopā ar 8 dalībvalstu atsevišķām nostājām. Turklāt 9. jūlijā Aģentūras jaunās pilnvaras tika apspriestas Imigrācijas, robežu un patvēruma jautājumu stratēģiskās komitejas sanāksmē, kurā dalībvalstu pārstāvji pauda provizoriskos viedokļus par DFS priekšlikumā ietvertajām idejām. Attiecībā uz *EUROSUR* atbilstoši Regulas Nr. 1052/2013 22. panta 3. punktam Komisija veica *EUROSUR* vispārēju izvērtējumu. Minētā izvērtējuma ziņojums ir pievienots priekšlikumam. Izvērtējuma ziņojumā secināts, ka *EUROSUR* ietvars ir sasniegjis savus mērķus, bet *EUROSUR* darbību varētu uzlabot, tehniskās informācijas sistēmu pilnveidojot par informācijas apmaiņas un sadarbības pārvaldības sistēmu. Ir notikušas turpmākas apspriedes ar ekspertu grupu *EUROSUR* jautājumos, ko izveidojusi un pārvalda Aģentūra nolūkā atbalstīt *EUROSUR* ieviešanu, un ar īpašu ekspertu grupu *EUROSUR* jautājumos, ko izveidojusi Komisija nolūkā apspriest un vērot izvērtēšanas procesu un apspriest iespējamos grozījumus spēkā esošajā regulā. Komisija 2018. gada 6. un 7. februārī rīkoja īpašu darbsemināru, kurā *EUROSUR* tehnoloģiskos un rūpnieciskos aspektus apsprieda ar nozares pārstāvjiem, pētniekiem un valdību ekspertiem no dalībvalstīm, ES iestādēm un aģentūrām. Lai novērtētu izmaksas un ieguvumus attiecībā uz priekšlikumā paredzētajiem dažādajiem grozījumiem, Komisija ir pasūtījusi pētījumu nolūkā novērtēt, kāda ietekme ir dažādiem risinājumiem saistībā ar Eiropas Robežu uzraudzības sistēmas (*Eurosur*) iespējamo attīstību.

¹⁰ Komisijas paziņojums "Jauna un moderna Eiropas Savienības daudzgadu finanšu shēma, kura efektīvi īsteno tās prioritātes pēc 2020. gada" (COM(2018) 98 final).

¹¹ Komisijas paziņojums "Mūsdienīgs budžets Savienībai, kas aizsargā, dod iespējas un aizstāv. Daudzgadu finanšu shēma 2021.–2027. gadam" (COM(2018) 321).

Ņemot vērā Eiropadomes 2018. gada 28. jūnija aicinājumu vēl vairāk pastiprināt Aģentūras atbalsta funkciju, paplašinot tās pilnvaras, un nepieciešamību īstenot šo aicinājumu atbilstošā termiņā, tika nolemts neveikt ietekmes novērtējumu.

5. KONKRĒTO PRIEKŠLIKUMA NOTEIKUMU DETALIZĒTS SKAIDROJUMS

Ar priekšlikumu (8. pants) tiek ieviests **Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas cikls**, kas nodrošina, ka Eiropas Robežu un krasta apsardze efektīvi īsteno Eiropas integrēto robežu pārvaldību. Daudzgadu cikls izveidos sadarbībspējīgu, vienotu un nepārtrauktu procesu, kas robežu pārvaldības un atgriešanas jomā nodrošinās stratēģiskās vadlīnijas visiem attiecīgajiem dalībniekiem Savienības līmenī un dalībvalstīs, lai Eiropas integrēto robežu pārvaldību īstenotu saskaņoti, integrēti un metodoloģiski. Ciklu aizsāks ar Eiropas integrētās robežu pārvaldības politisko vadību, ko noteiks Komisijas deleģētajā aktā un pēc tam īstenos, izmantojot Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras sagatavoto tehnisko un operatīvo stratēģiju un dalībvalstu sagatavotās valstu stratēģijas. Sagatavojoties nākamajam ciklam, tiks veikts izvērtējums, kurā novērtēs šo trīs posmu īstenošanu.

Priekšlikuma par **Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa** izveidi galvenie elementi, kā arī citu **galveno spēju** uzlabojumi (sk. jo īpaši 5. panta 2. punktu, 55.–60. pantu, 63. un 64. pantu).

- Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa būtiskie elementi ir izskaidroti iepriekš 1. nodaļā, jo īpaši attiecībā uz tā sastāvu, lielumu, darbību jomu, obligāto raksturu un izpildpilnvaru piemērošanu.
- Ņemot vērā pastāvīgā korpusa salikto raksturu, priekšlikums ievieš jēdzienu **Eiropas Robežu un krasta apsardzes** operatīvie darbinieki, t. i., robežsargi, atgriešanas pavadīšanas speciālisti, atgriešanas speciālisti un citi attiecīgie darbinieki. Viņus var izvietot trīs veidu vienībās: robežu pārvaldība, atgriešana un migrācijas pārvaldības atbalsts.
- **Dalībvalstu individuālie ieguldījumi Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgajā korpusā** ir noteikti saskaņā ar IV un V pielikumu. Šo individuālo ieguldījumu sadalījuma pamatā ir sadales mehānisms, kas saskaņots attiecībā uz ātrās reaģēšanas rezervi, kā norādīts pašreizējās Eiropas robežu un krasta apsardzes regulas I pielikumā.
- Par Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa darbību un sastāvu Komisija sagatavo **vidusposma pārskatu**. Pamatojoties uz vidusposma pārskatu, Komisija var apsvērt iespēju grozīt attiecīgos pielikumus.
- Lai nodrošinātu kopīgu profesionālo kultūru, no Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa izvietotajām vienībām būtu jānodrošina **specifiska apmācība un formastērps**.

- Attiecībā uz Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa vienību izvietojumu trešo valstu teritorijā Aģentūrai būtu jāattīsta pašai savu **komandvadības struktūru spējas**.
- Lai novērstu pastāvīgās nepilnības saistībā ar dalībvalstu brīvprātīgi sniegtajām tehniskā aprīkojuma rezervēm, jo īpaši attiecībā uz lielapjoma aktīviem, Aģentūrai būtu vajadzīgs **pašai savs aprīkojums**, ko izvietot kopīgajās operācijās vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos, vai cita veida operatīvajās darbībās. Kaut arī kopš 2011. gada Aģentūra var likumīgi iegūt vai nomāt pati savu tehnisko aprīkojumu, šo iespēju būtiski kavējis budžeta līdzekļu trūkums. Pieņemot 2016. gada regulu, Aģentūra tika nodrošināta ar īpašu budžetu 40 miljonu EUR apmērā maza un vidēja lieluma aprīkojuma iegādei, un Aģentūra ir guvusi panākumus šo iespēju izmantošanā. Ņemot vērā notikumu attīstības gaitu, kā arī lai sasniegtu Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa izveides pamatmērķi, daudzgadu finanšu shēmā 2021.–2027. gadam Komisija ir atvēlējusi ievērojamu finansējumu, kas ļautu **Aģentūrai iegūt, uzturēt un ekspluatēt vajadzīgos gaisa, jūras un sauszemes aktīvus** atbilstoši operatīvajām vajadzībām.
- Lai gan nepieciešamo aktīvu, jo īpaši lielu aktīvu, iegāde varētu būt ilgstošs process, Aģentūras aprīkojumam galu galā būtu jāklūst par operatīvās izvietojšanas pamatu, ko ārkārtas apstākļos dalībvalstis varētu papildināt ar savu ieguldījumu. Ar Aģentūras aprīkojuma ekspluatāciju lielā mērā būtu jānodarbojas Aģentūras tehnisko darbinieku komandām, kas ir daļa no Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa. Lai nodrošinātu, ka ierosinātie finanšu resursi tiek faktiski izmantoti Aģentūras aprīkojuma iegādei, šī procesa pamatā jābūt **daudzgadu stratēģijai**, par kuru lēmumu valde pieņem iespējami drīzāk un kuram pievienots rīcības plāns.
- Lai atvieglotu Aģentūras darbu dalībvalstīs, kurās notiek tās operatīvās darbības pie ārējām robežām un ar atgriešanu saistītās darbības, laikposmā, kurā notiek Aģentūras operatīvās darbības, tai būs iespēja minētajās dalībvalstīs izveidot **pārstāvniecības birojus**. Šo pārstāvniecības biroju uzdevums būs īstenot saskarnes funkcijas starp Aģentūru un uzņēmējām dalībvalstīm, lai nodrošinātu koordināciju, saziņu un loģistikas atbalstu, kā arī garantētu visu to procesu netraucētu norisi, kas saistīti ar šīm operatīvajām darbībām. Tās tiks izveidotas vietās, kas atrodas ģeogrāfiski tuvu operatīvo darbību norises vietām.

Priekšlikumā (9. un 67. pants) ir noteikts **Eiropas Robežu un krasta apsardzes integrētās plānošanas satvars**. Šajā plānošanā tiks iekļauti dažādi dalībvalstu un Aģentūras robežsardzes un atgriešanas iestāžu plānošanas procesi īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā. Integrētā plānošana notiks saskaņā ar Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas ciklu.

- Priekšlikums ievieš standarta metodoloģiju attiecībā uz Aģentūras noteikto **scenāriju plānošanu**. Šajos scenārijos, kas balstīti uz riska analīzi, vērā ņems ģeopolitisko kontekstu, un tos apstiprinās Aģentūras valde.
- Priekšlikums ievieš Eiropas Robežu un krasta apsardzes **spēju pilnveidošanas plānošanu**. Ar šo priekšlikumu izveidotā spēju pilnveidošanas plānošana ir mehānisms, kura mērķis ir dalībvalstu un Aģentūras ilgtermiņa plānu salīdzināšana un tuvināšana nolūkā apzināt iespējas apmācību un izglītības, tehniskās un operatīvās standartizācijas, aprīkojuma kopīga iepirkuma un pētniecības un izstrādes jomā. Aģentūra iegūs jaunas spējas atbalstīt dalībvalstu individuālās vajadzības; tai būs arī svarīga nozīme visas Eiropas Robežu un krasta apsardzes spēju pilnveidošanas koordinēšanā.
- Spēju pilnveidošanas plānošanas procesu rezultātā tiks izveidots **Eiropas Robežu un krasta apsardzes spēju ceļvedis**, ko apstiprinās Aģentūras valde un kas tiks pievienots tehniskajai un operatīvajai integrētās robežu pārvaldības stratēģijai. Šis spēju ceļvedis sniegs stratēģiskas ievirzes par Eiropas Robežu un krasta apsardzes spēju pilnveidošanu. Spēju ceļvedis nodrošinās iepirkuma plānu un tehnoloģiju ceļvežu izstrādi. Šie iepirkuma plāni palīdzēs dalībvalstīm un Aģentūrai iegādāties un nomāt tehnisko aprīkojumu¹², un tehnoloģiju ceļveži palīdzēs Aģentūrai apzināt galvenās pētniecības tēmas¹³ un tiks ņemti vērā, plānojot ES instrumentus, ar ko atbalsta gan operatīvās, gan pētniecības darbības integrētās robežu pārvaldības un atgriešanas jomā.
- Priekšlikums pastiprina pašreizējās prasības **ārkārtas rīcības plānošanai** dalībvalstu līmenī integrētās plānošanas vispārējā procesa ietvaros. Ārkārtas rīcības plānošana aptvers visus vajadzīgos pasākumus un resursus, lai varētu nostiprināt spējas, t. sk. loģistiku un atbalstu, saskaroties ar augstākiem ietekmes līmeņiem pie ārējām robežām, kā arī spējas atbalstīt papildu resursu izvietošanu, ko koordinē Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra. Šiem plāniem kā daļu no neaizsargātības novērtējuma mehānisma būtu jāturpina piemērot kvalitātes kontroles mehānismu.
- Īstermiņā **operatīvo plānošanu** starp dalībvalstīm un ar Aģentūru *EUROSUR* ietvaros koordinēs saskaņā ar Aģentūras noteiktajiem kopīgo robežoperāciju plānošanas procesiem¹⁴.

Ar priekšlikumu (18. pants un turpmākie) **EUROSUR** sistēma **Eiropas Robežu un krasta apsardzes** regulā tiek iekļauta kā Eiropas Robežu un krasta apsardzes darbības svarīgs elements.

- *EUROSUR* pilnveidojas par pārvaldības sistēmu informācijas apmaiņai un sadarbībai starp dalībvalstu valsts iestādēm, kas atbildīgas par robežu pārvaldību, un Aģentūru, pamatojoties uz dažādām dalībvalstu un Aģentūras

¹² Saskaņā ar Eiropas Robežu un krasta apsardzes regulas 38. pantu.

¹³ Saskaņā ar Eiropas Robežu un krasta apsardzes regulas 37. pantu.

¹⁴ Kā aprakstīts Eiropas Robežu un krasta apsardzes regulas 16. pantā.

izmantotajām informācijas sistēmām un palielinot un **paplašinot nacionālo koordinācijas centru funkcijas un kompetenci.**

- Priekšlikums **vienkāršo pašreizējās EUROSUR regulas elementus un uzlabo EUROSUR reaģētspēju.** Pašreizējās EUROSUR regulas dažas tehniskās daļas tiks pārnestas uz īstenošanas aktiem, lai sniegtu lielāku skaidrību par tehnisko īstenošanu, nodrošinātu lielāku elastību un iespējamus operatīvos atjauninājumus, vienlaikus nodrošinot to saistošo raksturu.

Priekšlikums **EUROSUR pašreizējo darbības jomu** no sauszemes un jūras robežu uzraudzības **paplašina uz robežkontroli** (pievienotas pārbaudes robežšķērsošanas vietās un gaisa robežas uzraudzība, par ko dalībvalstis līdz šim ziņoja brīvprātīgi), lai nodrošinātu pilnīgu situācijas pie ārējām robežām apzināšanos un paplašinātu reaģēšanas spēju diapazonu. Aģentūra izstrādās jaunus starpāģentūru sadarbības veidus ar aviācijas nozares iestādēm, lai labāk atklātu jaunus apdraudējumus, ko rada gaisa kuģi un droni, un reaģētu uz tiem.

Priekšlikums **pastiprina** Eiropas Robežu un krasta apsardzes **situācijas apzināšanos, riska analīzi, novēršanu un reaģēšanas spēju** šādos aspektos.

- Lai **pastiprinātu** Eiropas Robežu un krasta apsardzes **riska analīzes funkciju**, EUROSUR dažādie informācijas avoti un metodes, robežas posmi un ietekmes līmeņi tiks saskaņoti ar tiem, ko izmanto Aģentūra un dalībvalstis, atbilstoši *Frontex* riska novērtēšanas tīkla (*FRAN*) kopīgajai integrētās riska novērtēšanas metodoloģijai (*CIRAM*) un tai, kas izriet no neaizsargātības novērtējumiem (31. pants).
- Pamatojoties uz EUROSUR, priekšlikums **uzlabo** Eiropas robežu un krasta apsardzes **situācijas apzināšanos** (29. pants). Tas apvieno pašreizējo kopējo pierobežas izlūkošanas attēlu, kurā apkopo informāciju par pierobežas zonu, ar Eiropas situācijas attēlu, kas pašreizējā regulā atbilst Šengenas zonā iegūtajai informācijai. Lai novērtētu migrācijas situāciju pie ES ārējām robežām gan stratēģiskā, gan taktiskā līmenī, tagad situācijas attēlos ir iekļautas sekundārās kustības. Dalībvalstis un Aģentūra nu varēs izmantot un papildināt šo informāciju tieši EUROSUR ar nacionālo koordinācijas centru starpniecību.
- Aizstājot pašreizējā EUROSUR regulā minēto "uzraudzības instrumentu kopīgo izmantošanu" oficiāli ir izveidots **EUROSUR sapludināšanas pakalpojumu** mehānisms (29. pants). Ar EUROSUR sapludināšanas pakalpojumu palīdzību Aģentūra nacionālajiem koordinācijas centriem un pati sev piegādā attiecīgo informāciju, kas saistīta ar ārējām robežām. EUROSUR sapludināšanas pakalpojumus turpinās sniegt, sadarbojoties Aģentūrai un trešajām personām. Aģentūra turpinās izmantot Zemes novērošanas satelītpakalpojumus atbilstoši kosmosa programmai *Copernicus*, uzraugot pierobežas zonu, un kopā ar citām ES aģentūrām un starptautiskajiem partneriem izstrādās jaunus EUROSUR sapludināšanas pakalpojumus, kas nodrošinās atbilstību jaunajai EUROSUR darbības jomai. Piemēram, šāda starpiestāžu sadarbība būtu jāizveido gaisa robežas uzraudzības jomā starp Aģentūru, Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības

tīkla pārvaldnieku (*EUROCONTROL*) un Eiropas Aviācijas drošības aģentūru (*EASA*).

- Priekšlikums (30. pants) ievieš prasību, ka Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra reizi divos gados sagatavo Eiropas integrētās robežu pārvaldības **stratēgisko riska analīzi**, kas sniedz ilgtermiņa ieskatu un analīzi par turpmākajiem gadiem. Šī analīze kalpotu par pamatu tam, lai Komisija uzsāktu Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu politikas stratēgiskās plānošanas ciklu. Stratēgiskā riska analīze atbalstīs augsta līmeņa scenārijus, kas būs integrētās plānošanas pamatā.
- Ņemot vērā to, ka neaizsargātības novērtējumi un Šengenas izvērtēšanas mehānisms, kas izveidots ar Regulu (ES) Nr. 1053/2013, ir divi savstarpēji papildinoši mehānismi, kas garantē **Eiropas kvalitātes kontroli Šengenas zonas pareizai darbībai**, starp Komisiju un Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru ir jāizveido skaidra kārtība regulārai informācijas apmaiņai par to rezultātiem, lai maksimāli palielinātu sinerģiju starp šiem mehānismiem (34. pants).
- Lai labāk risinātu krīzes situācijas, kad kādā robežas posmā ir situācija, kurā tiek apdraudēta Šengenas zonas darbība, *EUROSUR* sistēmā tiek radīts papildu, ceturtais "kritiskas" ietekmes līmenis. "Kritiskās" ietekmes līmenis automātiski ierosina ES Robežu un krasta apsardzes aģentūras pastāvīgā korpusa reaģēšanu (35., 36. un 42. pants).
- Attiecībā uz **migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām** Komisija ierosina jaunus noteikumus (41. pantā), kas nodrošina saskaņotību ar grozīto priekšlikumu regulai par Eiropas Savienības Patvēruma aģentūru, kurš tiek iesniegts kopā ar šo priekšlikumu. Komisija ierosina paplašināt darbības jomu migrācijas pārvaldības atbalsta vienību iesaistīšanai — to izvietošana notiek pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma, tomēr ir atcelts ierobežojums uz apstākļiem, kad novērojamas nesamērīgi lielas migrācijas problēmas. Komisija būs atbildīga par koordināciju uz vietas, kā tas jau ir pašreizējā regulā, kā arī par dalībvalstu pieprasījumu koordinēšanu un vajadzību novērtēšanu. Tas nodrošinātu saskaņotību starp attiecīgo Savienības aģentūru dažādajām darbībām, kā arī aģentūru un dalībvalstu resursu sinerģiju.
- Pamatojoties uz pašreizējiem noteikumiem, priekšlikums (42. pants) nostiprina izpilddirektora funkcijas — viņš **attiecīgajai dalībvalstij iesaka konkrētas Aģentūras operatīvās darbības**, ja to var pamatot ar neaizsargātības novērtējuma vai riska analīzes rezultātiem vai ja vienam vai vairākiem robežas posmiem ir noteikts kritiskas ietekmes līmenis. Ja šādu ierosināto darbību gadījumā netiek panākta pietiekama sadarbība, Komisija būtu jāinformē, lai tā varētu novērtēt un pieņemt lēmumu par to, vai saskaņā ar 43. pantu var būt vajadzīga turpmāka rīcība, lai risinātu tādu situāciju pie ES ārējās robežas, kas prasa steidzamu rīcību.

Priekšlikums **uzlabo informācijas apmaiņu un sadarbību** Eiropas Robežu un krasta apsardzē (vispārīgi sk. 12. pantu).

- Īstenošanas aktos sīkāk precizēs informācijas veidu, kas jāsniedz saistībā ar *EUROSUR*, kā arī struktūras, kas atbildīgas par konkrētas informācijas apkopošanu, apstrādi, arhivēšanu un nosūtīšanu, ziņošanas maksimālajiem kavējumiem, datu drošību un datu aizsardzības principiem (sk., piemēram, 25. pantu).
- **Aģentūra reāllaikā uzraudzīs** gan tīklu un sistēmu tehnisko statusu, gan tās informācijas kvalitāti, ko paziņo dalībvalstis, un darīs to zināmu lietotājiem kā *EUROSUR* sistēmas uzticamības būtisku elementu (24. pants).
- Pašreizējās *EUROSUR* regulas ietvaros tika izstrādāts **saziņas tīkls**, un tas spēj veikt ES klasificētas informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Aģentūru. Šis saziņas tīkls nu tiek izmantots (14. un 15. pants) visai informācijas apmaiņai starp dažādiem Eiropas Robežu un krasta apsardzes komponentiem, un tā klasifikācijas līmenis ir paaugstināts no *RESTREINT UE/EU RESTRICTED* uz *CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL*, uzlabojot informācijas drošību un uzticēšanos starp dalībniekiem.
- Aģentūra izstrādās **tehniskos standartus**, lai uzlabotu informācijas apmaiņu, savukārt **informācijas aizsardzība** tiks pastiprināta ar nacionālo koordinācijas centru starpniecību (16. pants).

Priekšlikums uzlabo **ES reakciju atgriešanas jomā** attiecībā uz šādiem aspektiem (sk. 49. pantu un turpmākos).

- Priekšlikums vēl vairāk paplašina Aģentūras pilnvaras sniegt **tehnisko un operatīvo palīdzību dalībvalstīm atgriešanas procedūrās**, neskarot dalībvalstu atbildību par atgriešanas lēmumu izdošanu, t. sk. atgriešanas lēmumu sagatavošanu, trešo valstu valstspiederīgo identificēšanu un citām dalībvalstu pirms atgriešanas veicamajām un ar atgriešanu saistītajām darbībām.
- Lai vēl vairāk palīdzētu dalībvalstīm, Aģentūrai tiek uzticēti arī šādi uzdevumi:
 - izstrādāt atgriešanas lietu pārvaldības sistēmas etalonmodeļi, kurā izklāstīta valstu atgriešanas pārvaldības sistēmu struktūra;
 - atbalstīt valstu sistēmu izstrādi vai to saskaņošanu ar modeļi;
 - izveidot centrālo sistēmu un saziņas infrastruktūru ar/starp valstu atgriešanas pārvaldības sistēmām un centrālo sistēmu, kurā apstrādā visu informāciju un datus, kas Aģentūrai vajadzīgi, lai saskaņā ar regulu sniegtu tehnisko un operatīvo palīdzību.
- **Ciešāka sadarbība ar trešām valstīm**: sniegt palīdzību trešo valstu atgriešanas darbībās un atgriešanas darbībās trešās valstīs, t. sk. izvietot Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu trešās valstīs, kā arī

pastiprināt sadarbību ar trešo valstu iestādēm atgriešanas jautājumos, tostarp attiecībā uz ceļošanas dokumentu ieguvu.

- **Pastiprināt Aģentūras pilnvaras apstrādāt personas datus** saistībā ar tās darbībām atgriešanas jomā, kā arī informācijas apmaiņā ar trešām valstīm un starptautiskajām organizācijām par atgriešanas darbībām.

Priekšlikums **uzlabo Eiropas Robežu un krasta apsardzes ārējo dimensiju (sk. 72.–79. pantu).**

- Eiropas Robežu un krasta apsardze varēs rīkoties trešās valstīs bez ierobežojumiem attiecībā uz kaimiņos esošām trešām valstīm, t. sk. atgriešanās jomā, kā norādīts iepriekš.
- Priekšlikumā **izklāstīts, ar kādiem nosacījumiem Aģentūra tehnisko un operatīvo palīdzību piedāvās trešām valstīm.** Aģentūras operācijas varētu notikt pie jebkuras attiecīgās trešās valsts robežas, vajadzības gadījumā vienojoties ar dalībvalsti(-īm), kam ir robežas ar operācijas norises vietu.
- Priekšlikums uzlabo informācijas apmaiņu ar trešām valstīm *EUROSUR* ietvaros, izmantojot nacionālos koordinācijas centrus, un vienlaikus saglabā vēsturiskās attiecības starp dalībvalstīm un trešām valstīm. Noteikumos būs sīki izklāstīts, kādus nosacījumus piemēros datu apmaiņai ar trešo valstu iestādēm un *EUROSUR* sapludināšanas pakalpojumu sniegšanai trešo valstu iestādēm.
- Saskaņā ar Komisijas priekšlikumu par Eiropas sadarbības koordinātoru tīkla izveidi imigrācijas jomā (pārstrādātā redakcija) ir atzīta **imigrācijas sadarbības koordinatora funkcija** informācijas apmaiņas un sadarbības nolūkā. Papildus Eiropas imigrācijas sadarbības koordinātoru tīklam oficiāli ir izveidota saikne ar nacionālajiem koordinācijas centriem un Aģentūru.
- **Komisijas funkcijas attiecībā uz sadarbību ar trešām valstīm ir precizēta:** Komisija atbalsta dalībvalstis un Aģentūru sadarbības jomā ar trešām valstīm, izstrādājot paraugnoteikumus un pārbaudot, vai divpusējo un daudzpusējo nolīgumu un darba vienošanās attiecīgie noteikumi atbilst regulai.

Visbeidzot, pamatojoties uz Padomes 2017. gada 27. marta secinājumiem, Komisija ierosina Eiropas Robežu un krasta apsardzes sistēmā integrēt Viltotu un autentisku dokumentu tiešsaistē (*FADO*) sistēmu. *FADO* ir Eiropas attēlu sistēma, kas paredzēta informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm par autentiskiem un viltotiem dokumentiem, un to pašlaik pārvalda Padomes Ģenerālsēkretariāts. Šāda vienota un kopīga Savienības attēlu sistēma ir ļoti noderīgs līdzeklis cīņai pret dokumentu viltošanu, jo tā atvieglo viltotu dokumentu atklāšanu. *FADO* integrēšana Eiropas Robežu un krasta apsardzes sistēmā ļaus Aģentūrai pārņemt un pārvaldīt sistēmu. *FADO* integrācija nodrošinās šādus rezultātus (80. pants).

- Lai sniegtu atbalstu dalībvalstīm dokumentu autentiskuma pārbaudē uz robežas, ar priekšlikumu Aģentūrai tiek uzticēts **Viltotu un autentisku dokumentu tiešsaistē (*FADO*)** sistēmu pārņemt un pielāgot pašreizējām un

turpmākajām prasībām. Padomes 1998. gada 3. decembra Vienoto rīcību 98/700/JHA pilnībā atcelts un aizstās ar Eiropas Robežu un krasta apsardzes regulas juridisko pamatu, kas Aģentūrai ļaus pārņemt pašreizējo sistēmu. Īstenošanas noteikumus noteiks ar īstenošanas aktiem. Tas nodrošinātu dalībvalstu ekspertu iesaistīšanos (izmantojot esošo 6. panta komiteju), kā arī ļautu sistēmu pielāgot nākotnes vajadzībām.

- Būtu jā saglabā *FADO* sistēmu **daudzlīmeņu struktūra**, jo informācija par dokumentiem dažādām ieinteresētajām personām, tostarp plašai sabiedrībai, ir jāsniedz dažādos līmeņos. Attiecībā uz **pārejas periodu** būtu jānodrošina, ka pašreizējā *FADO* sistēma turpina darboties līdz brīdim, kad darbību sāk jaunā sistēma, un ka esošie dati ar dalībvalstu kā datu īpašnieku piekrišanu tiek pārsūtīti uz jauno sistēmu.

Visbeidzot, priekšlikumā aplūkoti arī vairāki Aģentūras pārvaldības un administratīvie jautājumi:

- ņemot vērā Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa izveidi, kā arī Aģentūras pilnvaru vispārējo paplašināšanu, jo īpaši atgriešanas jomā, iecelt **trīs izpilddirektora vietniekus**, nevis vienu, kā paredzēts pašreizējā regulā (105. pants). Katram no šiem **trim izpilddirektora vietniekiem būtu jāpiešķir konkrēta atbildības joma**.
- Ievērojot Aģentūras fundamentālo nozīmi kā daļai no Eiropas Robežu un krasta apsardzes, kas ir atbildīga par ārējo robežu integrētu pārvaldību, un Komisijas funkcijas attiecībā uz Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas ciklu (sk. 8. pantu), Komisijas atbildība attiecībā uz Aģentūras pārvaldību būtu jā saskaņo, ņemot vērā **kopējās pieejas decentralizētajām Savienības aģentūrām princips**, ko 2012. gada 12. jūlijā pieņēma Eiropas Parlaments, Padome un Komisija (sk., piemēram, attiecībā uz izpilddirektora vietnieku iecelšanu 105. pantu).
- Ar priekšlikumu tiek izveidota **komiteja**, kas Komisijai palīdz sagatavot vairākus regulā paredzētos īstenošanas aktus. Tomēr, ciktāl tas attiecas uz *FADO*, būtu jāizmanto pašreizējā 6. panta komiteja (117. pants).

Priekšlikums atkārti pašreizējās regulas noteikumus attiecībā uz Īriju un Apvienoto Karalisti.

Komisija uzskata, ka iepriekš minētās izmaiņas ir būtiskas, lai nodrošinātu, ka Eiropas Robežu un krasta apsardze ir labi aprīkota, efektīva un pilnībā darbotiespējīga, lai nodrošinātu faktisku atbalstu dalībvalstīm Savienības ārējo robežu aizsardzībā..

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

**par Eiropas Robežu un krasta apsardzi
un ar ko atceļ Padomes Vienoto rīcību Nr. 98/700/JHA, Eiropas Parlamenta un
Padomes Regulu (ES) Nr. 1052/2013 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES)
2016/1624**

*Eiropas Komisijas ieguldījums vadītāju sanāksmē
Zalzburgā, 2018. gada 19.–20. septembrī*

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 77. panta 2. punkta b) un d) apakšpunktu un 79. panta 2. punkta c) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹⁵,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹⁶,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Savienības politikas mērķis ārējo robežu pārvaldības jomā ir valstu un Savienības līmenī attīstīt un īstenot Eiropas integrēto robežu pārvaldību, kas neizbēgami izriet no personu brīvas pārvietošanās Savienībā un ir būtiska brīvības, drošības un tiesiskuma telpas sastāvdaļa. Eiropas integrētā robežu pārvaldība ir vitāli svarīga migrācijas pārvaldības uzlabošanā. Mērķis ir efektīvi pārvaldīt ārējo robežu šķērsošanu un risināt migrācijas problēmas, kā arī nākotnē iespējamus apdraudējumus pie šīm robežām, tādējādi palīdzot arī vērsties pret smagiem noziegumiem ar pārrobežu dimensiju un nodrošinot augsta līmeņa iekšējo drošību Savienībā. Tajā pat laikā ir jārīkojas, pilnībā ievērojot pamattiesības un tādā veidā, ka tiek aizsargāta personu brīva pārvietošanās Savienībā.
- (2) Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām tika izveidota ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004¹⁷. Kopš

¹⁵ OV C [...], [...], [...] lpp.

¹⁶ OV C [...], [...], [...] lpp.

pienākumu izpildes sākšanas 2005. gada 1. maijā tai ir veiksmīgi izdevies palīdzēt dalībvalstīm īstenot ārējo robežu pārvaldības operatīvos aspektus, veicot kopīgas operācijas un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus, riska analīzi, informācijas apmaiņu, uzturot attiecības ar trešām valstīm un atgriežot atgriežamās personas.

- (3) Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām ir pārsaukta par Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru ("Aģentūra"), tās uzdevumi ir paplašināti, pilnībā turpinot visas tās darbības un procedūras. Aģentūras galvenajiem uzdevumiem vajadzētu būt šādiem: izstrādāt tehnisko un operatīvo stratēģiju, kas būtu daļa no daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas cikla Eiropas integrētās robežu pārvaldības īstenošanā, pārraudzīt efektīvu robežkontroles darbību uz ārējām robežām, veikt riska analīzi un neaizsargātības novērtējumus, sniegt dalībvalstīm un trešām valstīm pastiprinātu tehnisko un operatīvo palīdzību, veicot kopīgas operācijas un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus, nodrošināt pasākumu praktisku veikšanu gadījumos, kad pie ārējām robežām esošā situācija prasa steidzamu rīcību, sniegt tehnisko un operatīvo palīdzību, atbalstot tādu personu meklēšanas un glābšanas operācijas, kuras jūrā atrodas briesmās, organizēt, koordinēt un veikt atgriešanas operācijas un atgriešanas nodrošināšanas operācijas, kā arī sniegt tehnisko un operatīvo palīdzību saistībā ar trešo valstu īstenotajām atgriešanas darbībām.
- (4) Kopš 2015. gada, kad sākās migrācijas krīze, Komisija ir nākusi klajā ar svarīgām iniciatīvām, lai stiprinātu Savienības robežu aizsardzību. 2015. gada decembrī tika iesniegts priekšlikums ar mērķi ievērojami paplašināt Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām jeb *Frontex* pilnvaras, un 2016. gadā rekordīsā laikā šis priekšlikums apspriests sarunās. Regula par Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru stājās spēkā 2016. gada 6. oktobrī.
- (5) Taču Savienības regulējums ārējo robežu kontroles, atgriešanas un patvēruma jomā ir jāturpina uzlabot. Tālab un lai vairāk atbalstītu pašreizējos un turpmāk plānotos operatīvos centienus, Eiropas Robežu un krasta apsardze būtu jāpārveido, paplašinot Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras pilnvaras un jo īpaši nodrošinot tai vajadzīgās spējas, proti, izveidojot Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu, kurā būtu 10 000 operatīvo darbinieku ar izpildpilnvarām un kurš varētu efektīvi uz vietas atbalstīt dalībvalstis to centienos aizsargāt ārējās robežas, novērst sekundāro kustību un būtiski uzlabot neatbilstīgo migrantu faktisko atgriešanu.
- (6) Eiropadome 2018. gada 28. jūnija secinājumos aicināja vēl vairāk stiprināt Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras atbalsta funkciju, tostarp sadarbībā ar trešām valstīm, un šajā nolūkā palielināt resursus un paplašināt pilnvaras, lai tādejādi nodrošinātu ārējo robežu efektīvu kontroli un ievērojami pastiprinātu neatbilstīgo migrantu efektīvu atgriešanu.
- (7) Ir nepieciešams efektīvi uzraudzīt ārējo robežu šķērsošanu, risināt migrācijas problēmas un nākotnē iespējamās apdraudējumus pie ārējām robežām, nodrošināt augstu iekšējās drošības līmeni Savienībā, aizsargāt Šengenas zonas darbību un ievērot vispārēju solidaritātes principu. Papildus tam būtu jānodrošina proaktīva migrācijas pārvaldība, tostarp trešās valstīs jāveic vajadzīgie pasākumi. Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jākonsolidē Eiropas Robežu un krasta apsardze un jāpaplašina

¹⁷ Padomes 2004. gada 26. oktobra Regula (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (OV L 349, 25.11.2004., 1. lpp.).

Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras pilnvaras. Aģentūra būtu jāveido galvenokārt Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgajam korpusam, kurā ir 10 000 operatīvo darbinieku.

- (8) Tā kā Aģentūras pilnvaras tiek kvalitatīvi nostiprinātas, jo īpaši izveidojot pašai savus operatīvos spēkus, proti, Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu ar 10 000 operatīvajiem darbiniekiem, Aģentūra, kas iepriekš bija zināma kā *Frontex*, turpmāk būtu jāsauc par Eiropas Robežu un krasta apsardzes (ERKA) aģentūru, un tai sava darbība jāveic tikai un vienīgi ar šādu nosaukumu. Šīs izmaiņas būtu jāatspoguļo visos attiecīgajos līmeņos, arī veidojot vizuālos risinājumus ārējās saziņas materiālos.
- (9) Īstenojot Eiropas integrēto robežu pārvaldību, būtu jānodrošina saskaņotība ar citiem politikas mērķiem, tostarp ar mērķi nodrošināt pienācīgu pārrobežu transporta darbību.
- (10) Eiropas integrētā robežu pārvaldība būtu jāīsteno un atbildība par to būtu jāuzņemas kopīgi Aģentūrai un par robežu pārvaldību atbildīgajām valstu iestādēm, tostarp krasta apsardzei, ciktāl tā veic jūras robežuzraudzības operācijas un jebkādos citus robežkontroles uzdevumus, un par atgriešanu atbildīgajām iestādēm. Lai gan dalībvalstis saglabā primāro atbildību par savu ārējo robežu pārvaldību savās un visu dalībvalstu interesēs un ir atbildīgas par atgriešanas lēmumu izdošanu, Aģentūrai būtu jāatbalsta to Savienības pasākumu piemērošana, kuri attiecas uz ārējo robežu pārvaldību un atgriešanu, pastiprinot, novērtējot un koordinējot to dalībvalstu darbības, kuras īsteno minētos pasākumus.
- (11) Lai nodrošinātu efektīvu Eiropas integrētās robežu pārvaldības īstenošanu un palielinātu kopējās atgriešanas politikas efektivitāti, būtu jāizveido Eiropas Robežu un krasta apsardze. Tai būtu jāpiešķir vajadzīgie finanšu resursi, cilvēkresursi un aprīkojums. Eiropas Robežu un krasta apsardze būtu jāveido Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai un par robežu pārvaldību atbildīgajām valstu iestādēm, tostarp krasta apsardzei, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus, un par atgriešanu atbildīgajām valstu iestādēm. Tādējādi tā balstīsies uz kopīgu informācijas, spēju un sistēmu izmantošanu valstu līmenī un uz Aģentūras atbildes rīcību Savienības līmenī.
- (12) Eiropas integrētā robežu pārvaldība nemaina Komisijas un dalībvalstu attiecīgās kompetences muitas jomā, jo īpaši attiecībā uz kontrolēm, riska pārvaldību un informācijas apmaiņu.
- (13) Par politikas un tiesību aktu izstrādi ārējo robežu kontroles un atgriešanas jomā, tostarp Eiropas integrētās robežu pārvaldības stratēģijas izstrādi, aizvien ir atbildīgas Savienības iestādes. Būtu jāgarantē cieša koordinācija starp Aģentūru un minētajām iestādēm.
- (14) Eiropas Robežu un krasta apsardzei būtu jānodrošina efektīva Eiropas integrētās robežu pārvaldības īstenošana, un šajā nolūkā Eiropas integrētajā robežu pārvaldībā jāievēro daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas cikls. Šajā daudzgadu ciklā vajadzētu būt izveidotam integrētam, vienotam un nepārtrauktam procesam, kas robežu pārvaldības un atgriešanas jomā nodrošinātu stratēģiskās vadlīnijas visiem attiecīgajiem dalībniekiem Savienības līmenī un dalībvalstīs, tādējādi ļaujot minētajiem dalībniekiem saskaņoti īstenot Eiropas integrēto robežu pārvaldību. Ciklā paredzēta arī jebkāda veida mijiedarbība starp Eiropas Robežu un krasta apsardzi un Komisiju, citām iestādēm un struktūrām, kā arī sadarbība ar citiem attiecīgiem partneriem, tostarp vajadzības gadījumā trešām valstīm un trešām personām.

- (15) Lai nodrošinātu Eiropas integrēto robežu pārvaldību, Aģentūrai un dalībvalstīm attiecībā uz robežu un atgriešanas operācijām ir jāīsteno integrēta plānošana, kas ļautu sagatavoties reaģēšanai situācijās, kurās ārējām robežām noteikts augstāks ietekmes līmenis saistībā ar ārkārtas situāciju plāniem, un koordinēt spēju pilnveidošanu ilgtermiņā ne vien darbā pieņemšanas un apmācības ziņā, bet arī saistībā ar aprīkojuma iegādi un izstrādi.
- (16) Šīs regulas īstenošana neietekmē nedz kompetences sadalījumu starp Savienību un dalībvalstīm, nedz dalībvalstu pienākumus saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju, Starptautisko konvenciju par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras, Starptautisko konvenciju par meklēšanu un glābšanu uz jūras, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību un tās Protokolu pret migrantu nelikumīgu ieviešanu pa zemes, jūras un gaisa ceļiem, Konvenciju par bēgļu statusu, Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un citiem atbilstīgiem starptautisko tiesību instrumentiem.
- (17) Šīs regulas īstenošana neietekmē Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 656/2014¹⁸.
- (18) Aģentūrai savi uzdevumi būtu jāveic, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz likumības un kārtības uzturēšanu un iekšējās drošības nodrošināšanu.
- (19) Aģentūrai savi uzdevumi būtu jāveic, neskarot dalībvalstu kompetenci attiecībā uz aizsardzību.
- (20) Aģentūras paplašinātie uzdevumi un kompetences būtu jālīdzsvaro ar pastiprinātām pamattiesību garantijām un lielāku pārskatatbildību.
- (21) Lai spētu efektīvi pildīt savus uzdevumus, Aģentūra balstās uz sadarbību ar dalībvalstīm. Šajā ziņā ir svarīgi, lai Aģentūra un dalībvalstis darbotos godprātīgi un lai tās savlaicīgi apmainītos ar precīzu informāciju. Nevienai dalībvalstij nebūtu jāsniedz informācija, kuras izpaušanu tā uzskata par pretēju savas drošības būtiskām interesēm.
- (22) Turklāt dalībvalstīm gan savās, gan pārējo dalībvalstu interesēs būtu jāsniedz attiecīgie dati, kas vajadzīgi, lai Aģentūra varētu veikt savus pasākumus, tostarp apzināt situāciju, veikt riska analīzi, neaizsargātības novērtējumus un integrēto plānošanu. Tāpat tām arī būtu jānodrošina, lai dati būtu precīzi, aktuāli un likumīgi iegūti un ievadīti.
- (23) Eiropas Robežu un krasta apsardzes darbībā Eiropas Robežu uzraudzības sistēma (*EUROSUR*) ir nepieciešama, jo tā veido satvaru informācijas apmaiņai un operatīvajai sadarbībai starp dalībvalstu iestādēm, kā arī Aģentūru. Minētajām iestādēm un Aģentūrai *EUROSUR* nodrošina infrastruktūru un instrumentus, kas nepieciešami, lai uzlabotu situācijas apzināšanu un reaģēšanas spējas pie ārējām robežām nolūkā atklāt, novērst un apkarot nelikumīgu imigrāciju un pārrobežu noziedzību un sekmēt migrantu dzīvības glābšanu un aizsardzību.
- (24) Dalībvalstīm būtu jāizveido nacionālie koordinācijas centri, lai starp tām un Aģentūru uzlabotu informācijas apmaiņu un sadarbību attiecībā uz robežuzraudzību

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Regula (ES) Nr. 656/2014, ar kuru paredz noteikumus ārējo jūras robežu uzraudzībai saistībā ar operatīvo sadarbību, ko koordinē Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (OV L 189, 27.6.2014., 93. lpp.).

un veiktu pārbaudes robežšķērsošanas vietās. *EUROSUR* pienācīgai darbībai ir būtiski, lai visas valstu iestādes, kas ir atbildīgas par ārējo robežu uzraudzību saskaņā ar valsts tiesību aktiem, sadarbotos, izmantojot nacionālos koordinācijas centrus.

- (25) Šai regulai nebūtu jāliedz dalībvalstīm noteikt saviem nacionālajiem koordinācijas centriem atbildību arī par informācijas apmaiņas un sadarbības koordināciju attiecībā uz citiem integrētas robežu pārvaldības elementiem, piemēram, atgriešanu.
- (26) Lai varētu nodrošināt pienācīgu integrēto robežu pārvaldību, informācijai, ar ko apmainās dalībvalstis un Aģentūra, jābūt kvalitatīvai. Sekmīgi izmantojot *EUROSUR*, šī kvalitāte būtu jānodrošina ar standartizāciju, starp tīkliem un sistēmām īstenotās informācijas apmaiņas automatizāciju, informācijas aizsardzību un nosūtīto datu un informācijas kvalitātes kontroli.
- (27) Aģentūrai būtu jāsniedz vajadzīgā palīdzība *EUROSUR* izstrādei un uzturēšanai, tostarp sistēmu sadarbības nodrošināšanai, jo īpaši izveidojot, uzturot un koordinējot *EUROSUR* sistēmu.
- (28) *EUROSUR* būtu jāsniedz visaptverošs situācijas attēls, kas ilustrētu situāciju ne vien pie ārējām robežām, bet arī Šengenas zonā un pierobežas zonā. Tai būtu jāaptver ne vien zemes, jūras un gaisa robežu uzraudzība, bet arī pārbaudes robežšķērsošanas vietās.
- (29) Gaisa robežuzraudzībai vajadzētu būt robežu pārvaldības elementam, jo nelikumīgām darbībām, kas saistītas ar imigrāciju un pārobežu noziedzību, izmanto gan komerciālos un privātos lidojumus, gan tālvaldības gaisa kuģa sistēmas.
- (30) Aģentūras sniegto *EUROSUR* sapludināšanas pakalpojumu pamatā vajadzētu būt uzraudzības instrumentu kopīgai izmantošanai un starpaģentūru sadarbībai Savienības līmenī, tostarp *Copernicus* drošības pakalpojumiem. Šiem sapludināšanas pakalpojumiem būtu jāsniedz dalībvalstīm un Aģentūrai ar integrēto robežu pārvaldību saistīti informācijas pakalpojumi ar pievienoto vērtību. *EUROSUR* sapludināšanas pakalpojumi būtu jāpaplašina, lai atbalstītu pārbaudes robežšķērsošanas vietās, gaisa robežuzraudzību un migrācijas plūsmu uzraudzību.
- (31) Prakse pārvietoties mazās un kuģošanai jūrā nederīgās laivās ir ievērojami palielinājusī pie dienvidu ārējām jūras robežām noslīkušo migrantu skaitu. *EUROSUR* būtu ievērojami jāuzlabo Aģentūras un dalībvalstu operatīvo un tehnisko spēju atklāt šīs mazās laivas un uzlabot dalībvalstu reaģēšanas spējas, tādējādi palīdzot samazināt migrantu bojāeju.
- (32) Šajā regulā ir atzīts, ka migrācijas ceļus izmanto arī tādas personas, kam ir vajadzīga starptautiska aizsardzība.
- (33) Aģentūrai būtu jā sagatavo vispārēja un īpašiem mērķiem paredzēta riska analīze, kas balstīta uz kopīgu integrētu riska analīzes modeli un ko piemēros gan pati Aģentūra, gan dalībvalstis. Aģentūrai, balstoties arī uz dalībvalstu sniegto informāciju, būtu jāsniedz pienācīga informācija, kas aptver visus ar Eiropas integrēto robežu pārvaldību saistītos aspektus, jo īpaši robežkontroli, atgriešanu, trešo valstu valstspiederīgo neatbilstīgu sekundāro kustību Savienībā, pārobežu noziedzības, tostarp neatļautas robežšķērsošanas, sekmēšanu, cilvēku tirdzniecības, terorisma un hibrīddraudu novēršanu, kā arī situāciju attiecīgajās trešās valstīs, lai dotu iespēju veikt atbilstošus pasākumus vai novērst identificētos apdraudējumus un riskus nolūkā uzlabot ārējo robežu integrēto pārvaldību.

- (34) Ņemot vērā Aģentūras darbību pie ārējām robežām, tai būtu jāsekmē tādu smagu noziegumu ar pārrobežu dimensiju novēršana un atklāšana kā migrantu kontrabanda, cilvēku tirdzniecība un terorisms, ja tai ir pamats rīkoties un ja tā savā darbībā ir saņēmusi attiecīgu informāciju. Tai sava darbība būtu jāaskāņo ar Eiropolu, kas ir aģentūra, kura ir atbildīga par atbalstu dalībvalstu rīcībai un to sadarbībai un par šīs rīcības un sadarbības stiprināšanu nolūkā novērst un apkarot smagus noziegumus, kuri skar divas vai vairākas dalībvalstis. Pārrobežu noziegumiem neizbēgami ir pārrobežu dimensija. Šādai pārrobežu dimensijai raksturīgi noziegumi, kas tieši saistīti ar neatļautu ārējās robežas šķērsošanu, tostarp cilvēku tirdzniecība vai migrantu kontrabanda. Neraugoties uz iepriekš minēto, Padomes Direktīvas 2002/90/EK¹⁹ 1. panta 2. punktā dalībvalstīm ir atļauts nepiemērot sankcijas, ja šādu darbību mērķis ir humānās palīdzības sniegšana migrantiem.
- (35) Kopīgas atbildības garā Aģentūras uzdevumam vajadzētu būt regulāri uzraudzīt ārējo robežu pārvaldību. Aģentūrai būtu jānodrošina pareiza un efektīva uzraudzība ne tikai izmantojot situācijas apzināšanos un riska analīzi, bet arī nodrošinot no sava personāla izraudzītu ekspertu klātbūtni dalībvalstīs. Tāpēc Aģentūrai būtu jāspēj uz noteiktu laikposmu izvietot dalībvalstīs sadarbības koordinātorus, kuri šajā laikposmā ziņo izpilddirektoram. Sadarbības koordinātoru ziņojumam būtu jāveido daļa no neaizsargātības novērtējuma.
- (36) Aģentūrai, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, būtu jā sagatavo neaizsargātības novērtējums, lai novērtētu dalībvalstu spēju un gatavību risināt problēmas pie savām ārējām robežām un sniegt ieguldījumu Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgajā korpusa un tehniskā aprīkojuma rezervē. Neaizsargātības novērtējumā būtu jāiekļauj novērtējums attiecībā uz dalībvalstu aprīkojumu, infrastruktūru, personālu, budžetu un finanšu resursiem, kā arī to ārkārtas situāciju plāniem, lai risinātu iespējamās krīzes pie ārējām robežām. Dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, lai novērstu jebkurus minētajā novērtējumā identificētus trūkumus. Izpilddirektoram būtu jāidentificē veicamie pasākumi un jāiesaka tie attiecīgajai dalībvalstij. Izpilddirektoram arī būtu jānosaka termiņš, kurā minētie pasākumi būtu jāveic, un cieši jāuzmana, lai tie tiktu veikti šajā termiņā. Ja nepieciešamie pasākumi netiek veikti noteiktajā termiņā, jautājums būtu jānodod valdei turpmāka lēmuma pieņemšanai.
- (37) Ja Aģentūrai netiek savlaicīgi sniegta precīza informācija, kas nepieciešama, lai veiktu neaizsargātības novērtējumu, tai būtu jāspēj šo apstākli ņemt vērā, veicot neaizsargātības novērtējumu, ja vien netiek sniegti pienācīgi pamatoti iemesli datu nesniegšanai.
- (38) Neaizsargātības novērtējums un Šengenas izvērtēšanas mehānisms, kas izveidots ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1053/2013²⁰, ir divi savstarpēji papildinoši mehānismi, lai garantētu Eiropas kvalitātes kontroli Šengenas zonas pareizai darbībai un nodrošinātu pastāvīgu sagatavotību Savienības un valstu līmenī, lai reaģētu uz problēmām pie ārējām robežām. Lai uzlabotu situācijas attēlu par Šengenas zonas darbību, būtu jāpalielina sinerģija starp minētajiem mehānismiem, cik vien iespējams izvairoties no

¹⁹ Padomes 2002. gada 28. novembra Direktīva 2002/90/EK, ar ko definē neatļautas ieceļošanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu (OV L 328, 5.12.2002., 17. lpp.).

²⁰ Padomes 2013. gada 7. oktobra Regula (ES) Nr. 1053/2013, ar ko izveido izvērtēšanas un uzraudzības mehānismu, lai pārbaudītu Šengenas *acquis* piemērošanu, un ar ko atceļ Izpildu komitejas lēmumu (1998. gada 16. septembris), ar ko izveido Šengenas izvērtēšanas un īstenošanas pastāvīgo komiteju (OV L 295, 6.11.2013., 27. lpp.).

dalībvalstu centieni dublēšanās un nodrošinot to attiecīgo Savienības finanšu instrumentu koordinētāku izmantošanu, kuri ļauj atbalstīt ārējo robežu pārvaldību. Tālab starp Aģentūru un Komisiju būtu jāizveido regulāra informācijas apmaiņa par abu mehānismu rezultātiem.

- (39) Ņemot vērā, ka dalībvalstis iezīmē robežas posmus, attiecībā uz kuriem Aģentūra nosaka ietekmes līmeņus, un ka dalībvalstu un Aģentūras reaģēšanas spējām vajadzētu būt saistītām ar šiem ietekmes līmeņiem, būtu jāizveido ceturtais ietekmes līmenis, kas atbilstu situācijai, kurā Šengenas zona ir pakļauta riskam un kurā Aģentūrai būtu jāiejaucas.
- (40) Aģentūrai būtu jāorganizē atbilstoša tehniskā un operatīvā palīdzība dalībvalstīm, lai pastiprinātu dalībvalstu spēju pildīt savus pienākumus attiecībā uz ārējo robežu kontroli un risināt tādas problēmas pie ārējās robežas, kuras izriet no nelikumīgas imigrācijas vai pārrobežu noziedzības. Šādi palīdzībai nebūtu jāskar dalībvalstu attiecīgo iestāžu kompetence uzsākt kriminālizmeklēšanu. Šajā ziņā Aģentūrai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas būtu jāorganizē un jākoordinē vienai vai vairākām dalībvalstīm kopīgas operācijas un jāizvieto Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa vienības, kā arī jānodrošina vajadzīgais tehniskais aprīkojums.
- (41) Gadījumos, kad pie ārējām robežām ir konkrēta un nesamērīgi liela problēma, Aģentūrai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas būtu jāorganizē un jākoordinē ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumi un jāizvieto gan Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa vienības, gan arī tehniskais aprīkojums, tostarp no ātrās reaģēšanas aprīkojuma rezerves. Ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem uz ierobežotu laikposmu būtu jāsniedz pastiprinājums situācijās, kad nepieciešama tūlītēja atbildes rīcība un kad šāda iesaistīšanās nodrošinātu efektīvu atbildes rīcību. Lai nodrošinātu efektīvu šāda pasākuma darbību, dalībvalstīm būtu Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa operatīvie darbinieki jādara pieejami attiecīgo vienību izveidošanai un jānodrošina vajadzīgais tehniskais aprīkojums. Aģentūrai un attiecīgajai dalībvalstij būtu jāvienojas par operatīvo plānu.
- (42) Ja kāda dalībvalsts konkrētās tās ārējo robežu zonās saskaras ar konkrētām un nesamērīgi lielām migrācijas problēmām, kam raksturīgas lielas uz ieceļošanu vērstas jauktas migrācijas plūsmas, dalībvalstīm būtu jāspēj paļauties uz tehnisku un darbības pastiprinājumu. Minētais pastiprinājums karsto punktu zonās būtu jānodrošina migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām. Minētajās vienībās būtu jāietilpst Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa izvietotajiem operatīvajiem darbiniekiem un ekspertiem, kurus no dalībvalstīm izvieto *EASO*, Eiropols vai citas attiecīgās Savienības aģentūras. Aģentūrai būtu jāpalīdz Komisijai koordinēt dažādu aģentūru darbs uz vietas.
- (43) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai iestādēm, kas varētu saņemt starptautiskās aizsardzības pieteikumus, piemēram, policijai, robežsardzei, imigrācijas iestādēm un ieslodzījuma vietu darbiniekiem, būtu vajadzīgā informācija. Tām būtu arī jānodrošina, lai šādu iestāžu darbinieki saņemtu nepieciešamā līmeņa apmācību, kas ir atbilstīga viņu uzdevumiem un atbildībai, un norādījumus informēt pieteikumu iesniedzējus par to, kur un kādā veidā var iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumus.
- (44) 2018. gada jūnijā Eiropadome atkārtoti apstiprināja, cik svarīgi ir paļauties uz visaptverošu pieeju migrācijas jautājumos, un atzina, ka migrācija ir problēma ne

tikai kādai dalībvalstij atsevišķi, bet arī Eiropai kopumā. Šajā sakarā tā uzsvēra, ka ir svarīgi Savienībai sniegt pilnīgu atbalstu, lai nodrošinātu migrācijas plūsmu pienācīgu pārvaldību. Minēto atbalstu var sniegt, ja ir izveidoti kontrolēti centri, kuros Savienībā izsēdināto trešo valstu valstspiederīgo lietas varētu ātri izskatīt, lai nodrošinātu aizsardzību tām personām, kam tā ir nepieciešama, un nosūtītu atpakaļ tos, kam tā nav nepieciešama. Tā kā kontrolētie centri būtu izveidojami pēc brīvprātības principa, Savienībai vajadzētu būt iespējai ar attiecīgo Savienības aģentūru, tostarp Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras, starpniecību sniegt attiecīgajām dalībvalstīm pilnu finansiālo un darbības atbalstu.

- (45) Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai un [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūrai] būtu cieši jāsadarbojas, lai efektīvi risinātu migrācijas problēmsituācijas, kam jo īpaši pie ārējām robežām raksturīgas lielas uz ieceļošanu vērstas jauktas migrācijas plūsmas. Jo īpaši abām aģentūrām būtu jākoordinē sava darbība un jāatbalsta dalībvalstis, lai atvieglotu starptautiskās aizsardzības procedūru un atgriešanas procedūru attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuru starptautiskās aizsardzības pieteikums ir noraidīts. Aģentūrai un [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūrai] būtu arī jāsadarbojas attiecībā uz citām kopīgām operatīvajām darbībām, piemēram, kopīgu riska analīzi, statistikas datu vākšanu, apmācību un atbalstu dalībvalstīm ārkārtas rīcības plānošanā.
- (46) Dalībvalstīm būtu jāspēj paļauties uz spēcīgāku operatīvo un tehnisko pastiprinājumu no migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām, it īpaši karsto punktu zonās vai kontrolētajos centros. Migrācijas pārvaldības atbalsta vienībās vajadzētu būt ekspertiem, kuri norīkoti no Aģentūras darbinieku vidus vai kurus norīkojušas dalībvalstis, kā arī ekspertiem no [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras,] Eiropola vai citu attiecīgu Savienības aģentūru personāla vai dalībvalstu ekspertiem, kurus [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūra,] Eiropols vai citas attiecīgas Savienības aģentūras izvieta. Uz vietas esošo vajadzību un operāciju izvērtēšanā, kurā iesaistītos dažādas Savienības aģentūras, Komisijai būtu jānodrošina nepieciešamā koordinācija.
- (47) Karsto punktu zonā dalībvalstīm būtu jāsadarbojas ar attiecīgajām Savienības aģentūrām, kurām sava darbība jāveic atbilstīgi to attiecīgajām pilnvarām un kompetencei, bet sadarbība būtu jākoordinē Komisijai. Komisijai sadarbībā ar attiecīgajām Savienības aģentūrām būtu jānodrošina, lai darbība karsto punktu zonās atbilstu attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem.
- (48) Kontrolētajos centros pēc to dalībvalstu pieprasījuma, kuros ir ierīkoti šādi centri, Savienības aģentūrām būtu jāsniedz atbalsts uzņemšanai dalībvalstij ātru starptautiskās aizsardzības un/vai atgriešanas procedūru īstenošanai, un to koordinētu Komisija. Šādos centros vajadzētu būt iespējai trešo valstu valstspiederīgos, kuriem vajadzīga starptautiskā aizsardzība, ātri nošķirt no tiem, kam šāda aizsardzība nav vajadzīga, veikt drošības pārbaudes un pilnībā vai daļēji starptautiskās aizsardzības un/vai atgriešanas procedūru.
- (49) Ja to var pamatot ar neaizsargātības novērtējuma vai riska analīzes rezultātiem vai ja vienam vai vairākiem robežas posmiem ir noteikts kritiskas ietekmes līmenis, Aģentūras izpilddirektoram būtu jāiesaka attiecīgajai dalībvalstij uzsākt un veikt kopīgas operācijas vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus.
- (50) Gadījumos, kad ārējās robežas kontrole ir padarīta neefektīva tādā mērā, ka tiek radīts risks apdraudēt Šengenas zonas darbību, vai nu tāpēc, ka dalībvalsts nav veikusi nepieciešamos pasākumus saskaņā ar neaizsargātības novērtējumu, vai tāpēc,

ka dalībvalsts, kas saskaras ar konkrētām un nesamērīgi lielām problēmām pie ārējām robežām, nav pieprasījusi Aģentūrai pietiekamu atbalstu vai šo atbalstu neīsteno, būtu jāīsteno vienota, ātra un efektīva atbildes rīcība Savienības līmenī. Lai mazinātu minētos riskus un nodrošinātu labāku koordināciju Savienības līmenī, Komisijai būtu jāidentificē Aģentūrai īstenojamie pasākumi un jāpieprasa attiecīgajai dalībvalstij sadarboties ar Aģentūru minēto pasākumu īstenošanā. Aģentūrai tad būtu jānosaka rīcība, kas jāveic, lai praktiski izpildītu Komisijas lēmumā noteiktos pasākumus. Aģentūrai kopā ar attiecīgo dalībvalsti būtu jāizstrādā operatīvais plāns. Attiecīgajai dalībvalstij būtu jāatvieglo Komisijas lēmuma un operatīvā plāna īstenošana, cita starpā īstenojot 44., 83. un 84. pantā paredzētos pienākumus. Ja dalībvalsts neizpilda minēto Komisijas lēmumu 30 dienu laikā un nesadarbojas ar Aģentūru minētajā lēmumā iekļauto pasākumu īstenošanā, Komisijai būtu jāspēj ierosināt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/399²¹ 29. pantā paredzētā īpašā procedūra, lai vērstos pret ārkārtējiem apstākļiem, kas rada risku visas “zonas bez iekšējām robežām” darbībai.

- (51) Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu būtu jāveido 10 000 operatīvajiem darbiniekiem, kas ir robežsargi, atgriešanas pavadīšanas speciālisti, personu atgriešanas speciālisti un cits attiecīgais personāls. Pastāvīgajā korpusā vajadzētu būt pārstāvētām trim operatīvo darbinieku kategorijām, proti, Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrā nodarbinātiem štata darbiniekiem; darbiniekiem, ko dalībvalstis norīkojušas darbam Aģentūrā ilgtermiņā; darbiniekiem, ko dalībvalstis nodrošina īstermiņa izvietojumam. Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgais korpusu būtu jāizvieto robežu pārvaldības vienībās, migrācijas pārvaldības atbalsta vienībās vai atgriešanas vienībās.
- (52) Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa operatīvajiem darbiniekiem, kas izvietoti kā šo vienību dalībnieki, vajadzētu būt visām vajadzīgajām pilnvarām, lai veiktu robežkontroles un atgriešanas uzdevumus, tostarp tādus, kuru izpildei vajadzīgas izpildpilnvaras, kuras noteiktas attiecīgajos valsts tiesību aktos vai – attiecībā uz Aģentūras personālu – saskaņā ar V pielikumu.
- (53) Dalībvalstīm būtu jānodrošina savs attiecīgais ieguldījums Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgajā korpusā saskaņā ar III pielikumu, ja tas ir ilgtermiņa norīkojums, un IV pielikumu, ja tā ir īstermiņa izvietojuma. Dalībvalstu individuālais ieguldījums ir noteikts, pamatojoties uz sadales mehānismu, par ko vienojās 2016. gadā sarunās par ātrās reaģēšanas rezervi un kas norādīts Regulas (ES) 2016/1624 I pielikumā. Šis sadales mehānisms tika proporcionāli pielāgots Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa apjomam. Proportionāli šis ieguldījums noteikts arī Šengenas asociētajām valstīm.
- (54) Par Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa darbību un sastāvu Komisijai būtu jā sagatavo vidusposma pārskats.
- (55) Finansiāla atbalsta sistēmai būtu jāatbalsta cilvēkresursu attīstība ilgtermiņā ar mērķi nodrošināt dalībvalstu ieguldījumu Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgajā korpusā. Tālab ir lietderīgi pilnvarot Aģentūru piešķirt dotācijas dalībvalstīm bez uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus, šim nolūkam izmantojot “ar izmaksām nesaistītu finansējumu” saskaņā ar Regulas (ES, *Euratom*) 2018/1046 125. panta 1.

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 9. marta Regula (ES) 2016/399 par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 77, 23.3.2016., 1. lpp.).

punkta a) apakšpunktu. Dalībvalstīm, izmantojot šo finansiālo atbalstu, vajadzētu būt iespējai pieņemt darbā un apmācīt papildu darbiniekus, kas nodrošinātu vajadzīgo elastību, lai izpildītu prasību par obligāto ieguldījumu Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgajā korpusā. Īpaši izveidotajai finansēšanas sistēmai būtu jānodrošina pareizais līdzsvars starp krāpšanas un pārkāpumu riskiem un kontroles izmaksām. Regulā ir noteikti galvenie finansiālā atbalsta piešķiršanas nosacījumi, proti, robežsargiem vai citiem speciālistiem jābūt pieņemtiem darbā un apmācītiem pietiekamā skaitā, kas atbilst to amatpersonu skaitam, kas norīkotas darbā Aģentūrā uz ilgāku laiku, vai to amatpersonu skaitam, kas Aģentūras operatīvo darbību veikšanai faktiski izvietotas vismaz uz četriem mēnešiem. Tā kā par faktiskajām izmaksām visās dalībvalstīs nav būtisku un salīdzināmu datu, izveidot uz izmaksām balstītu finansēšanas shēmu būtu pārāk sarežģīti, turklāt šādā veidā netiktu atrisināta vajadzība pēc vienkāršas, ātras, efektīvas un lietderīgas finansēšanas shēmas. Tālab ir lietderīgi pilnvarot Aģentūru piešķirt dotācijas dalībvalstīm bez uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus, šim nolūkam izmantojot “ar izmaksām nesaistītu finansējumu”, ja vien ir izpildīti Regulas (ES, *Euratom*) 2018/1046 125. panta 1. punkta a) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi. Lai dažādām dalībvalstīm noteiktu šāda finansējuma summu, ir lietderīgi par atsaucē summu izmantot tāda līgumdarbinieka gada algu, kura amats Eiropas Savienības iestādē atbilst III funkciju grupas 8. pakāpes 1. līmenim, un šādai algai katrā dalībvalstī piemērot korekcijas koeficientu saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības un vienlīdzīgas attieksmes principu. Īstenojot šādu finansiālo atbalstu, Aģentūra un dalībvalstis nodrošina līdzfinansēšanas un dubultas nefinansēšanas principu ievērošanu.

- (56) Attiecībā uz Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa izvietošanu trešo valstu teritorijā Aģentūrai būtu jāattīsta pašai savu komandvadības struktūru spējas.
- (57) Lai no 2020. gada 1. janvāra varētu faktiski izvietot Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu, pēc iespējas drīzāk būtu jāpieņem un jāievieš konkrēti lēmumi un īstenošanas pasākumi. Konkrēti, atkāpjoties no regulā noteiktā parastā termiņa, 55. panta 4. punktā minētais valdes lēmums par Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa specializāciju būtu jāpieņem sešu nedēļu laikā no regulas spēkā stāšanās dienas. Pēc minētā lēmuma 12 nedēļu laikā pēc regulas stāšanās spēkā dalībvalstīm būtu jāizvirza personāls, kā paredzēts 56. panta 4. punktā un 57. panta 1. punktā.
- (58) Turklāt, atkāpjoties no regulā noteiktā parastā termiņa, 64. panta 4. punktā minētais valdes lēmums par minimālo tehniskā aprīkojuma vienību skaitu, kas nepieciešams, lai nodrošinātu Aģentūras vajadzības 2020. gadā, būtu jāpieņem sešu nedēļu laikā no regulas spēkā stāšanās dienas.
- (59) Tajā pašā laikā, lai nodrošinātu atbalsta nepārtrauktību Aģentūras organizētajām operatīvajām darbībām, saskaņā ar Regulas (ES) 2016/1624 20., 30. un 31. pantu un saskaņā ar 2018. gadā notikušajām ikgadējām divpusējām sarunām visa izvietošana (arī no ātrās reaģēšanas rezerves) būtu jāizplāno un jāīsteno līdz 2019. gada 31. decembrim. Tālab šie noteikumi būtu jāatceļ tikai no 2020. gada 1. janvāra.
- (60) Aģentūras darbaspēku veidos darbinieki, kas veic Aģentūrai uzticētos uzdevumus vai nu galvenajā mītnē, vai Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa sastāvā. Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa sastāvā var būt gan štata darbinieki, gan arī darbinieki, kuri norīkoti uz ilgāku laiku vai kurus valstu iestādes nodrošina īstermiņa izvietošanai. Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa štata darbinieki galvenokārt tiks norīkoti kā vienību dalībnieki; no

tiem darbā var pieņemt tikai ierobežotu un skaidri noteiktu daļu, kam būtu jāveic atbalsta funkcijas pastāvīgā korpusa izveidē, jo īpaši galvenajā mītnē.

- (61) Lai novērstu pastāvīgās nepilnības saistībā ar dalībvalstu brīvprātīgi sniegtajām tehniskā aprīkojuma rezervēm, jo īpaši attiecībā uz lielapjoma aktīviem, Aģentūrai būtu nepieciešamas pašai savs vajadzīgais aprīkojums, ko varētu izvietot kopīgās operācijās vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos, vai cita veida operatīvā darbībā. Kaut arī kopš 2011. gada Aģentūra var likumīgi iegūt vai nomāt pati savu tehnisko aprīkojumu, šo iespēju būtiski kavējis budžeta līdzekļu trūkums.
- (62) Līdz ar to, lai sasniegtu Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa izveides pamatmērķi, daudzgadu finanšu shēmā 2021.–2027. gadam Komisija ir atvēlējusi ievērojamu finansējumu, kas ļautu Aģentūrai iegūt, uzturēt un ekspluatēt vajadzīgos gaisa, jūras un sauszemes aktīvus, kas atbilst operatīvajām vajadzībām. Lai gan nepieciešamo aktīvu, īpaši lielu aktīvu, iegāde varētu būt ilgstošs process, Aģentūras tehniskajam aprīkojumam galu galā būtu jāklūst par operatīvās izvietojšanas pamatu, ko ārkārtas apstākļos dalībvalstis varētu papildināt ar savu ieguldījumu. Ar Aģentūras aprīkojuma ekspluatāciju lielā mērā būtu jānodarbojas Aģentūras tehnisko darbinieku komandām, kas ir daļa no Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa. Lai nodrošinātu, ka ierosinātie finanšu resursi tiek izmantoti efektīvi, pamatā vajadzētu izmantot daudzgadu stratēģiju, par kuru lēmumu valde pieņem iespējami drīzāk.
- (63) Īstenojot šo regulu, Aģentūrai un dalībvalstīm būtu pēc iespējas labāk gan Savienības, gan valstu līmenī jāizmanto esošās spējas cilvēkresursu un tehniskā aprīkojuma jomā.
- (64) Eiropas Robežu un krasta apsardzes jauno spēju pilnveidošana ilgtermiņā būtu jākoordinē starp dalībvalstīm un Aģentūru saskaņā ar daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas ciklu, ņemot vērā noteiktu procesu ilgos termiņus. Cita starpā tas nozīmē pieņemt darbā un apmācīt jaunus robežsargus (kas karjeras laikā varētu dienēt gan dalībvalstīs, gan pastāvīgajā korpusā), iegādāties, uzturēt un likvidēt aprīkojumu (saistībā ar kuru būtu jāmeklē iespējas nodrošināt sadarbību un apjomrādītus ietaupījumus), kā arī izstrādāt jaunu aprīkojumu un saistītās tehnoloģijas, tostarp veicot pētījumus.
- (65) Ar spēju ceļvedi būtu jātuvina dalībvalstu spēju pilnveidošanas plāni un Aģentūras resursu daudzgadu plānojums, lai tādējādi optimizētu ilgtermiņa ieguldījumus iespējami labākai ārējo robežu aizsardzībai.
- (66) Ņemot vērā Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras paplašināto mandātu, Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa izveidi un tā pastiprināto klātbūtni uz vietas pie ārējām robežām, kā arī pastiprināto iesaistīšanos atgriešanās jomā, būtu jāparedz iespēja, ka Aģentūra izveido pārstāvniecības birojus, kuri uz attiecīgo darbību veikšanas laiku izvietoti tādu vietu tuvumā, kur tā veic nozīmīgas operatīvās darbības, un kuri īstenotu saskarnes funkcijas starp Aģentūru un uzņēmēju dalībvalsti un risinātu ar koordināciju, loģistiku un atbalstu saistītus jautājumus, kā arī sekmētu Aģentūras un uzņēmēja dalībvalsts sadarbību.

- (67) Tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešana saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK²², kuri neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas, uzturēšanās vai pastāvīgas uzturēšanās nosacījumiem dalībvalstīs, veido svarīgu daļu no visaptverošajiem centieniem apkarot nelikumīgu imigrāciju un ir svarīgs būtisku sabiedrības interešu iemesls.
- (68) Aģentūrai būtu jāpastiprina sava palīdzība dalībvalstīm trešo valstu valstspiederīgo atgriešanā, ievērojot Savienības politiku atgriešanas jomā un saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK. Jo īpaši tai būtu jākoordinē un jāorganizē atgriešanas operācijas no vienas vai vairākām dalībvalstīm un jāorganizē un jāvada atgriešanas nodrošināšanas operācijas, lai stiprinātu to dalībvalstu atgriešanas sistēmu, kurām nepieciešama pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība, pildot to saistības veikt trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu saskaņā ar minēto direktīvu.
- (69) Aģentūrai, pilnībā ievērojot pamattiesības un neskarot dalībvalstu atbildību par atgriešanas lēmumu izdošanu, būtu jāsniedz tehniskā un operatīvā palīdzība dalībvalstīm atgriešanas procedūrās, tostarp atgriešanas lēmumu sagatavošanā, trešo valstu valstspiederīgo identificēšanā un citās pirms atgriešanas veicamās un ar atgriešanu saistītās darbībās. Turklāt Aģentūrai sadarbībā ar attiecīgo trešo valstu iestādēm būtu jāpalīdz dalībvalstīm iegūt atgriešanai nepieciešamos ceļošanas dokumentus.
- (70) Palīdzībai dalībvalstīm atgriešanas procedūru veikšanā būtu jāietver tādas praktiskas informācijas sniegšana par atgriešanas trešām valstīm, kas ir būtiska šīs regulas īstenošanai, piemēram, kontaktinformācija vai cita loģistikas informācija, kura nepieciešama sekmīgai atgriešanas operāciju veikšanai. Palīdzības ietvaros būtu arī jāizveido un jāuztur centrālā sistēma visas tās informācijas un datu apstrādei, kas Aģentūrai vajadzīga, lai saskaņā ar šo regulu sniegtu tehnisko un operatīvo palīdzību, un ko dalībvalstu atgriešanas pārvaldības sistēmas paziņo automātiski, kā arī jānodrošina minētās sistēmas darbība.
- (71) Aģentūrai būtu arī jāsniedz tehniska un operatīva palīdzība trešo valstu darbībām atgriešanas jomā, jo īpaši tad, ja šādas palīdzības sniegšanu pamato ar Savienības neatbilstīgas migrācijas politikas prioritātēm.
- (72) Tas, ka kāda dalībvalsts, iespējams, ir panākusi vienošanos ar kādu trešo valsti, neatbrīvo nedz Aģentūru, nedz dalībvalstis no to saistībām, kas tām jāpilda saskaņā ar Savienības vai starptautiskajām tiesībām, jo īpaši saistībā ar neizraidīšanas principa ievērošanu.
- (73) Dalībvalstīm būtu jāspēj sadarboties operatīvā līmenī ar citām dalībvalstīm un/vai trešām valstīm pie ārējām robežām, tostarp militārās operācijās tiesībaizsardzības nolūkā, ciktāl minētā sadarbība ir saderīga ar Aģentūras darbībām.
- (74) Aģentūrai būtu jāuzlabo informācijas apmaiņa un sadarbība ar citām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām, piemēram, Eiropolu, *EASO*, Eiropas Jūras drošības aģentūru un Eiropas Savienības Satelītcentru, Eiropas Aviācijas drošības aģentūru vai gaisa satiksmes pārvaldības tīkla pārvaldnieku, lai pēc iespējas labāk izmantotu informāciju, spējas un sistēmas, kas jau ir pieejamas Eiropas līmenī, piemēram, Eiropas Zemes novērošanas programma “Copernicus”.

²² Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīva 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

- (75) Sadarbība ar trešām valstīm ir Eiropas integrētās robežu pārvaldības elements. Šo sadarbību īsteno nolūkā veicināt Eiropas robežu pārvaldības un atgriešanas standartus, apmainīties ar informāciju un riska analīzes datiem, atvieglot atgriešanas pasākumu īstenošanu ar mērķi palielināt to efektivitāti, kā arī atbalstīt trešās valstis robežu pārvaldības un migrācijas jomā, tostarp izvietojot Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu situācijās, kad šāds atbalsts ir jāsniedz, lai aizsargātu ārējās robežas, un efektīvi pārvaldot Savienības migrācijas politiku.
- (76) Sadarbībā ar trešām valstīm būtu jāievēro Savienības ārējās darbības politika un Līguma par Eiropas Savienību 21. panta principi un mērķi. Savienības ārējās darbības jomā un jo īpaši kopējās drošības un aizsardzības politikas jomā Komisija nodrošinās saderību ar Eiropas integrēto robežu pārvaldību un pārējiem Savienības politikas virzieniem. Komisijai būtu jāsaņem palīdzība no Savienības Augstā pārstāvja un tā dienestiem. Šāda sadarbība jo īpaši būtu jāizmanto attiecībā uz Aģentūras darbībām, kuras tiek veiktas trešo valstu teritorijā vai kurās ir iesaistītas trešo valstu amatpersonas tādās jomās kā riska analīze, operāciju plānošana un veikšana, apmācība, informācijas apmaiņa un sadarbība.
- (77) Lai nodrošinātu, ka *EUROSUR* rīcībā esošā informācija ir pēc iespējas pilnīgāka un aktuālāka, jo īpaši attiecībā uz situāciju trešās valstīs, Aģentūrai būtu jāsadarbjas ar trešo valstu iestādēm vai nu saskaņā ar divpusējiem un daudzpusējiem nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm, tostarp reģionāliem tīkliem, vai Aģentūras un attiecīgo trešo valstu iestāžu vienošanos par sadarbību. Tādēļ Eiropas Ārējās darbības dienestam, Savienības delegācijām un to birojiem būtu jāsniedz visa informācija, kas var būt svarīga *EUROSUR*.
- (78) Šajā regulā ir iekļauta norma par sadarbību ar trešām valstīm, jo labi strukturēta un pastāvīga informācijas apmaiņa un sadarbība ar šīm valstīm, tostarp, bet ne tikai, ar kaimiņos esošām trešām valstīm, ir galvenie faktori Eiropas integrētās robežu pārvaldības mērķu sasniegšanai. Ir svarīgi, lai dalībvalstis un trešās valstis, apmainoties ar informāciju un sadarbojoties, vienmēr pilnībā ievērotu pamattiesības.
- (79) Lai iegūtu visaptverošu situācijas attēlu un riska analīzi par pierobežas zonu, Aģentūrai un nacionālajiem koordinācijas centriem būtu jāapkopo informācija un jāīsteno koordinācija ar imigrācijas sadarbības koordinatoriem, kurus trešās valstīs izvietojušas dalībvalstis, Eiropas Komisija, Aģentūra vai citas Savienības aģentūras.
- (80) Ar Vienoto rīcību 98/700/JHA Padomes Ģenerālsēkretariātā tika izveidota sistēma “Viltoti un autentiski dokumenti tiešsaistē” (*FADO*), kas dalībvalstu iestādēm ļauj savā rīcībā iegūt informāciju par visām jaunajām atklātajām viltošanas metodēm un par jaunajiem autentiskajiem dokumentiem, kas ir aprītē.
- (81) 2017. gada 27. marta secinājumos Padome norādīja, ka *FADO* sistēmas pārvaldība ir novecojusi un ka ir jāmaina tās juridiskais pamats, lai tā turpmāk atbilstu tieslietu un iekšlietu politiku prasībām. Padome arī norādīja, ka šajā sakarā varētu izmantot sinerģiju, izmantojot Aģentūras pieredzi dokumentu viltošanas jomā un darbu, ko Aģentūra jau paveikusi šajā jomā. Tādēļ Aģentūrai no Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsēkretariāta būtu jāpārņem ne vien *FADO* sistēmas administrācija, bet arī operatīvā un tehniskā pārvaldība.
- (82) Būtu jā saglabā *FADO* sistēmas daudzlīmeņu struktūra, jo informācija par dokumentiem dažādām ieinteresētajām personām, tostarp plašai sabiedrībai, ir jāsniedz dažādos līmeņos.

- (83) Pārejas periodā būtu jānodrošina, ka *FADO* sistēma ir pilnībā darbotiespējīga līdz brīdim, kad pāreja ir pilnībā pabeigta un esošie dati nosūtīti jaunajai sistēmai. Pēc tam īpašumtiesības uz esošajiem datiem būtu jānodod Aģentūrai.
- (84) Attiecīgā gadījumā jebkurai personas datu apstrādei, ko veic dalībvalstis saistībā ar šo regulu, būtu jānotiek saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/680²³.
- (85) Atgriešanas kontekstā bieži vien trešo valstu valstspiederīgajiem nav nekādu identifikācijas dokumentu, turklāt viņi nesadarbojas savas identitātes atklāšanā, neizpauž informāciju vai sniedz nepareizus personas datus. Ņemot vērā, ka stratēģiski svarīga ir vajadzība nodrošināt atgriešanas procedūru lietderību, ir jāpanāk, ka Aģentūra var ierobežot konkrētas datu subjektu tiesības, tādējādi izvairoties no tā, ka šādu tiesību ļaunprātīga izmantošana varētu kavēt atgriešanas procedūru pienācīgu īstenošanu un atgriešanas lēmumu sekmīgu izpildi dalībvalstīs vai arī liegt Aģentūrai efektīvi veikt tās uzdevumus. Jo īpaši, īstenojot tiesības ierobežot datu apstrādi, var būtiski aizkavēt un apgrūtināt atgriešanas operāciju izpildi. Turklāt dažos gadījumos datu subjekta piekļuves tiesības var apdraudēt atgriešanas operāciju, ja palielinās bēgšanas iespējamība situācijās, kad datu subjekts uzzina, ka Aģentūra apstrādā viņa vai viņas datus saistībā ar plānoto atgriešanas operāciju. No otras puses, tiesības labot datus var palielināt risku, ka attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais maldinās iestādes, sniedzot nepareizus datus.
- (86) Lai pienācīgi īstenotu savus uzdevumus atgriešanas jomā, tostarp palīdzot dalībvalstīm pienācīgi īstenot atgriešanas procedūras un sekmīgi izpildīt atgriešanas lēmumus, kā arī lai veicinātu atgriešanas operācijas, Aģentūrai var nākties pārsūtīt atgriežamo personu personas datus trešām valstīm. Nav daudz tādu atgriešanas trešo valstu, uz kurām attiecas lēmumi par aizsardzības līmeņa pietiekamību, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 45. pantu vai Direktīvas (ES) 2016/680 36. pantu, un kuras ar Savienību ir noslēgušas vai plāno noslēgt atpakaļuzņemšanas nolīgumu vai citādi nodrošina atbilstošas garantijas [Regulas (ES) 45/2001] 49. panta nozīmē vai to valsts noteikumu nozīmē, ar kuriem transponēts Direktīvas (ES) 2016/680 37. pants. Tomēr, neraugoties uz lielajām Savienības pieliktajām pūlēm sadarbībā ar galvenajām izcelsmes valstīm, no kurām nāk nelikumīgi uzturošies trešo valstu valstspiederīgie, kuriem noteikts atgriešanās pienākums, ne vienmēr ir iespējams nodrošināt, ka šīs trešās valstis sistemātiski izpilda starptautiskajās tiesībās noteikto pienākumu uzņemt atpakaļ savus valstspiederīgos. Atpakaļuzņemšanas nolīgumi, kurus noslēgusi vai par kuru noslēgšanu sarunas ved Savienība vai dalībvalstis un kuri paredz pienācīgus aizsardzības pasākumus personas datu jomā, aptver nelielu skaitu šādu trešo valstu. Gadījumā, ja šādu nolīgumu pagaidām nav, Aģentūrai personas dati Savienības atgriešanas operāciju sekmēšanas nolūkā būtu jānosūta tad, ja ir izpildīti nosacījumi, kas izklāstīti [Regulas (ES) 45/2001] 49. panta 1. punkta d) apakšpunktā.
- (87) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kuri ir atzīti Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. un 6. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("Hartā"), jo īpaši cilvēka cieņas respektēšana, tiesības uz dzīvību, spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai soda aizliegums, cilvēku tirdzniecības aizliegums, tiesības uz brīvību un drošību, personas datu aizsardzība, tiesības piekļūt

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Direktīva (ES) 2016/680 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

dokumentiem, patvēruma tiesības un tiesības uz aizsardzību pret pārvietošanu un izraidīšanu, neizraidīšanas princips, diskriminācijas aizliegums un bērna tiesības.

- (88) Ar šo regulu būtu jāizveido sūdzību mehānisms, lai Aģentūra sadarbībā ar pamattiesību amatpersonu aizsargātu pamattiesību ievērošanu visās Aģentūras darbībās. Tam vajadzētu būt administratīvam mehānismam, ar kuru pamattiesību amatpersonai būtu jāatbild par Aģentūras saņemto sūdzību apstrādi saskaņā ar tiesībām uz labu pārvaldību. Pamattiesību amatpersonai būtu jāizskata sūdzības pieņemamība, jāreģistrē pieņemamās sūdzības, jāpārsūta visas reģistrētās sūdzības izpilddirektoram, jāpārsūta sūdzības par vienību dalībniekiem viņu piederības dalībvalstij un jāreģistrē Aģentūras vai minētās dalībvalsts turpmākie pasākumi. Mehānismam vajadzētu būt efektīvam, nodrošinot, lai uz sūdzībām tiktu pienācīgi reaģēts. Sūdzību mehānismam nebūtu jāskar iespēja izmantot administratīvās un tiesiskās aizsardzības līdzekļus, un tas nebūtu jāuzskata par prasību šādu tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanai. Kriminālizmeklēšana būtu jāveic dalībvalstīm. Lai uzlabotu pārredzamību un pārskatatbildību, Aģentūrai gada ziņojumā būtu jāziņo par sūdzību mehānismu. Tajā būtu jāipaši jānorāda saņemto sūdzību skaits, pamattiesību pārkāpumu veidi, attiecīgās operācijas un, ja iespējams, arī Aģentūras un dalībvalstu veiktie turpmākie pasākumi. Pamattiesību amatpersonai vajadzētu būt piekļuvei visai informācijai attiecībā uz pamattiesību ievērošanu saistībā ar visām Aģentūras darbībām.
- (89) Aģentūrai vajadzētu būt neatkarīgai attiecībā uz tehniskajiem un operatīvajiem jautājumiem un juridiski, administratīvi un finansiāli autonomai. Šādā nolūkā ir nepieciešams un lietderīgi, lai tā būtu Savienības struktūra, kurai ir juridiskas personas statuss un kura izmanto īstenošanas pilnvaras, ko tai piešķir ar šo regulu.
- (90) Komisijai un dalībvalstīm vajadzētu būt pārstāvētām valdē, lai īstenotu uzraudzību pār Aģentūru. Ja iespējams, valdei būtu jā sastāv no to valsts dienestu operatīvajiem vadītājiem, kas ir atbildīgi par robezsardzes vadību, vai to pārstāvjiem. Valdē pārstāvētajām pusēm būtu jācenšas ierobežot savu pārstāvju mainību, lai nodrošinātu valdes darba nepārtrauktību. Valdei būtu jāuztic nepieciešamās pilnvaras izveidot Aģentūras budžetu, pārbaudīt tā izpildi, pieņemt atbilstīgus finanšu noteikumus, izveidot pārredzamas darba procedūras Aģentūras lēmumu pieņemšanai un iecelt izpilddirektoru un trīs izpilddirektora vietniekus, no kuriem katram varētu būt noteikti pienākumi kādā noteiktā Aģentūras kompetences jomā, piemēram, Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa pārvaldība, Aģentūras uzdevumu pārraudzīšana attiecībā uz atgriešanu vai iesaistīšanās lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībā. Aģentūra būtu jāvada un tai būtu jādarbojas, ņemot vērā kopējās pieejas decentralizētajām Savienības aģentūrām principus, ko 2012. gada 19. jūlijā pieņēma Eiropas Parlaments, Padome un Komisija.
- (91) Lai nodrošinātu Aģentūras autonomiju, tai būtu jāpiešķir autonomš budžets, kura ieņēmumus lielākoties veido Savienības iemaksa. Savienības budžeta procedūra būtu jāpiemēro attiecībā uz Savienības iemaksu un visām citām subsīdijām, ko piešķir no Savienības vispārējā budžeta. Finanšu pārskatu revīzija būtu jāveic Revīzijas palātai.
- (92) Sagaidāms, ka nākamajos gados Aģentūra saskarsies ar sarežģītiem apstākļiem, jo tai būs jāatrod risinājumi ārkārtas vajadzībām pieņemt un noturēt darbā kvalificētu personālu no iespējami plašākas ģeogrāfiskās teritorijas.
- (93) Ņemot vērā Aģentūras pilnvaras un tās darbinieku ievērojamo mobilitātes līmeni, no vienas puses, un lai nepieļautu atšķirīgu attieksmi pret Aģentūras darbiniekiem, no otras puses, lai gan par personāla darbavietu principā būtu jānosaka Varšava,

Aģentūras valdei piecu gadu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā būtu jādod iespēja piešķirt „diferencētu” mēneša maksājumu Aģentūras darbiniekiem, pienācīgi ņemot vērā vispārējo atalgojumu, ko saņem atsevišķi darbinieki, tostarp komandējumu izdevumu atlīdzināšanu. Šāda maksājuma piešķiršanas kārtība būtu iepriekš jāapstiprina Komisijai, kurai būtu jānodrošina, ka tā ir samērīga ar iecerēto mērķu nozīmīgumu un nerada nevienlīdzīgu attieksmi pret ES iestāžu, aģentūru un citu struktūru personālu. Minētā kārtība būtu jāpārskata līdz 2024. gadam, lai novērtētu, cik ļoti šāds maksājums palīdz sasniegt izvirzītos mērķus.

- (94) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013²⁴ būtu bez ierobežojumiem jāpiemēro Aģentūrai, kam būtu jāpievienojas Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienų Komisijas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, kuru veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*)²⁵.
- (95) Saskaņā ar Regulu (ES) 2017/1939 Eiropas Prokuratūra (EPPO) var veikt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/1371 paredzēto izmeklēšanu un kriminālvajāšanu par krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas skar Savienības finanšu intereses.
- (96) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001²⁶ būtu jāpiemēro Aģentūrai. Aģentūrai būtu jānodrošina pēc iespējas lielāka pārredzamība attiecībā uz tās darbību, neapdraudot tās operāciju mērķa sasniegšanu. Tai būtu jāpublisko informācija par visām tās darbībām. Tai būtu arī jānodrošina, lai sabiedrībai un visām ieinteresētajām pusēm tiktu ātri sniegta informācija par tās darbu.
- (97) Aģentūrai arī būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai pēc iespējas pilnīgs ziņojums par savu darbību.
- (98) Jebkurai personas datu apstrādei, ko veic Aģentūra saistībā ar šo regulu, būtu jānotiek saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001.
- (99) Tā kā šīs regulas mērķus, proti, attīstīt un īstenot integrētas ārējo robežu pārvaldības sistēmu, lai nodrošinātu pareizu Šengenas zonas darbību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, tām rīkojoties nekoordinēti, bet iekšējo robežkontroļu neesamības dēļ un ņemot vērā ievērojamās migrācijas problēmas pie ārējām robežām un vajadzību efektīvi uzraudzīt minēto robežu šķērsošanu un veicināt augstu iekšējās drošības līmeni Savienībā, minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (100) Ārējās robežas, kas minētas šajā regulā, ir robežas, uz kurām attiecas Regulas (ES) 2016/399 II sadaļa un ietver Šengenas zonas dalībvalstu ārējās robežas saskaņā ar LES un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) pielikumā iekļauto Protokolu Nr. 19 par Šengenas *acquis*, kas integrēts Eiropas Savienības sistēmā.

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. septembra Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (*Euratom*) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

²⁵ OV L 136, 31.5.1999., 15. lpp.

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

- (101) Lai, izmantojot daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas ciklu, nodrošinātu Eiropas integrētās robežu pārvaldības efektīvu īstenošanu, pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai attiecībā uz politikas prioritāšu un stratēģisko pamatnostādņu noteikšanu attiecībā uz Eiropas integrēto robežu pārvaldību. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (102) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras attiecībā uz praktisku rokasgrāmatu par *EUROSUR* īstenošanu un pārvaldību, situācijas attēlu informācijas slāņu elementiem un konkrēto situācijas attēlu izveides noteikumiem, Aģentūrai veicamiem pasākumiem, kuru mērķis ir mazināt riskus pie ārējām robežām un kuru īstenošanā dalībvalstīm jāsadarbjas ar Aģentūru, noteikumiem par finansiālā atbalsta izmaksu Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa izveidei un finansiālajam atbalstam piemērojamo nosacījumu izpildes uzraudzību, praktisko rokasgrāmatu par Eiropas sadarbību krasta apsardzes funkciju veikšanā, tehniskajām specifikācijām un procedūrām. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011²⁷.
- (103) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi, Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā²⁸, piemērošanā un pilnveidošanā, šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK²⁹ 1. panta A punktā. Vienošanās starp Eiropas Kopien un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par aspektiem šo valstu dalībai Eiropas Aģentūrā operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām³⁰ paredz noteikumus minēto valstu dalībai Aģentūras darbā, tostarp noteikumus par finanšu iemaksām un personālu.
- (104) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana³¹, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK³² 3. pantu.

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

²⁸ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

²⁹ Padomes 1999. gada 17. maija Lēmums 1999/437/EK par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.).

³⁰ OV L 188, 20.7.2007., 19. lpp.

³¹ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

³² Padomes 2008. gada 28. janvāra Lēmums 2008/146/EK par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju par Šveices

- (105) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana³³, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES³⁴ 3. pantu.
- (106) Nolīgumā starp Eiropas Kopien, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses, par aspektiem minēto valstu dalībai Eiropas aģentūrā operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām³⁵ ir paredzēti noteikumi minēto valstu dalībai Aģentūras darbā, tostarp noteikumi par finanšu iemaksām un personālu.
- (107) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Tā kā šī regula pilnveido Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo regulu, izlemj, vai tā šo regulu ievieš savos tiesību aktos.
- (108) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK³⁶; tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Apvienotajai Karalistei šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (109) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK³⁷; tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (110) Saskaņā ar noteikumiem, ko valde nosaka katrā atsevišķā gadījumā, Aģentūrai būtu jāveicina to konkrēto darbību organizēšana, kurās dalībvalstis var izmantot speciālās zināšanas un aprīkojumu, ko Īrija un Apvienotā Karaliste varētu būt gatavas piedāvāt. Tālab Īrijas un Apvienotās Karalistes pārstāvji var tikt uzaicināti piedalīties valdes sanāksmēs, lai viņi varētu pilnvērtīgi piedalīties šādu specifisku darbību sagatavošanā. Apvienotās Karalistes pārstāvji var tikt uzaicināti piedalīties valdes sanāksmēs līdz [datums, kurā Apvienotā Karaliste izstājas no Eiropas Savienības].
- (111) Lai gan Apvienotā Karaliste nepiedalās šajā regulā, tai ir [tika piešķirta] iespēja sadarboties ar Eiropas Robežu un krasta apsardzi, ņemot vērā tās statusu kā Eiropas

Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

³³ OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

³⁴ Padomes 2011. gada 7. marta Lēmums 2011/350/ES par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanas (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

³⁵ OV L 243, 16.9.2010., 4. lpp.

³⁶ Padomes 2000. gada 29. maija Lēmums 2000/365/EK par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.).

³⁷ Padomes 2002. gada 28. februāra Lēmums 2002/192/EK par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.).

Savienības dalībvalstij. Ņemot vērā Apvienotās Karalistes paziņojumu par tās vēlmi izstāties no Savienības, attiecībā uz operatīvo sadarbību ar Apvienoto Karalisti būtu jāpiemēro īpašs režīms, pamatojoties uz šo regulu, ja vien Apvienotā Karaliste ir dalībvalsts vai ja, pamatojoties uz Līguma 50. pantu, stājas spēkā nolīgums starp Savienību un Apvienoto Karalisti, kamēr Apvienotā Karaliste tiek pielīdzināta dalībvalstij, pamatojoties uz šādu nolīgumu.

- (112) Pastāv nesaskaņas starp Spānijas Karalisti un Apvienoto Karalisti par Gibraltāra robežu demarkāciju.
- (113) Šīs regulas piemērošanas apturēšana attiecībā uz Gibraltāra robežām nenozīmē nekādas izmaiņas iesaistīto valstu attiecīgajās nostājās.
- (114) Ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktu, un tas sniedza atzinumu ...
- (115) Šīs regulas mērķis ir grozīt un paplašināt Regulas (EK) 2016/1624 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1052/2013 noteikumus, kā arī Padomes Vienotās rīcības Nr. 98/700/JHA noteikumus pielāgot LESD noteiktajai iestāžu sistēmai. Tā kā veicamie grozījumi ir būtiski skaita un rakstura ziņā, minētie tiesību akti skaidrības labad būtu jāaizstāj un jāatceļ,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

Eiropas Robežu un krasta apsardze

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu izveido Eiropas Robežu un krasta apsardzi, lai nodrošinātu Eiropas integrēto robežu pārvaldību pie ārējām robežām nolūkā efektīvi pārvaldīt ārējo robežu šķērsošanu un lai palielinātu kopējās atgriešanas politikas efektivitāti, kas ir ilgtspējīgas migrācijas pārvaldības būtiska sastāvdaļa.

Šī regula risina migrācijas problēmas, tostarp atgriešanu, un nākotnē iespējamus apdraudējumus pie minētajām robežām, tādējādi sniedzot ieguldījumu smagu noziegumu ar pārrobežu dimensiju novēršanā, lai nodrošinātu augstu iekšējās drošības līmeni Savienībā, pilnībā ievērojot pamattiesības un vienlaikus nodrošinot personu brīvu pārvietošanos tajā.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- (1) “ārējās robežas” ir ārējās robežas, kā definēts Regulas (ES) 2016/399 2. panta 2. punktā un uz kurām attiecas minētās regulas II sadaļa;
- (2) “robežšķērsošanas vieta” ir robežšķērsošanas vieta, kā definēts Regulas (ES) 2016/399 2. panta 8. punktā;
- (3) “robežkontrole” ir robežkontrole, kā definēts Regulas (ES) 2016/399 2. panta 10. punktā;

- (4) “robežuzraudzība” ir robežuzraudzība, kā definēts Regulas (ES) 2016/399 2. panta 12. punktā;
- (5) “ārējais lidojums” ir lidojums ar pilotējamu vai bezpilota gaisa kuģi un pasažieriem un/vai kravu uz dalībvalstu teritoriju vai no tās, kas nav iekšējs lidojums, kā definēts Regulas (ES) 2016/399 2. panta 3. punktā;
- (6) “gaisa robežuzraudzība” ir ārējo lidojumu uzraudzība;
- (7) “situācijas apzināšanās” ir spēja uzraudzīt, atklāt, identificēt, izsekot un izprast nelikumīgas pārrobežu darbības, lai rastu pamatotus iemeslus reaģēšanas pasākumiem, balstoties uz jaunas informācijas un esošo zināšanu kombināciju, un sekmīgāk samazinātu migrantu nāves gadījumus pie ārējām robežām vai to tuvumā;
- (8) “reaģēšanas spējas” ir spēja veikt darbības, kuru mērķis ir novērst nelikumīgas pārrobežu darbības pie ārējām robežām vai to tuvumā, tostarp līdzekļi un nepieciešamais laiks, lai pienācīgi reaģētu;
- (9) *EUROSUR* ir ietvars informācijas apmaiņai un sadarbībai starp ES dalībvalstīm un Aģentūru;
- (10) “situācijas attēls” ir ģeogrāfisko, gandrīz reāllaika atsauces datu un informācijas apkopojums, kas saņemti no dažādām iestādēm, sensoriem, platformām un citiem avotiem, kuru pārsūta, izmantojot drošus sakaru un informācijas kanālus, un kuru var apstrādāt un selektīvi attēlot un dalīties tajā ar citām iestādēm, lai panāktu situācijas apzināšanos un atbalstītu reaģēšanas spējas pie ārējām robežām vai to tuvumā un pierobežas zonā;
- (11) “ārējās robežas posms” ir visa dalībvalsts ārējā robeža vai tās daļa, kā noteikts valsts tiesību aktos vai kā to noteicis nacionālais koordinācijas centrs vai cita atbildīga valsts iestāde;
- (12) “pārrobežu noziedzība” ir jebkādi smagi noziegumi ar pārrobežu dimensiju, kas notiek vai kurus mēģina veikt pie ārējām robežām vai to tuvumā;
- (13) “pierobežas zona” ir ģeogrāfisks apgabals aiz ārējām robežām;
- (14) “incidents” ir situācija, kas saistīta ar nelikumīgu imigrāciju, pārrobežu noziedzību vai migrantu dzīvības apdraudējumu pie ārējām robežām vai to tuvumā.
- (15) “štata darbinieki” ir darbinieki, uz kuriem attiecas Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi („Civildienesta noteikumi”) un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtībai („CEOS”), kas noteikti ar Padomes Regulu Nr. 259/68.
- (16) “operatīvie darbinieki” ir robežsargi, atgriešanas pavadīšanas speciālisti un atgriešanas speciālisti, un citi attiecīgie darbinieki, kas veido “Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu”. Saskaņā ar 55. panta 1.punktā definētajām trim kategorijām operatīvos darbiniekus vai nu nodarbina Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra kā štata darbiniekus (1. kategorija), vai dalībvalstis tos norīko darbam aģentūrā (2. kategorija), vai arī dalībvalstis organizē to īslaicīgu izvietojumu (3. kategorija). Operatīvie darbinieki ir robežas pārvaldības vienību, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību vai atgriešanas vienību dalībnieki ar izpildpilnvarām. Pie operatīvajiem darbiniekiem pieskaitāmi arī štata darbinieki, kas atbild par *ETIAS* centrālās nodaļas darbību;
- (17) “robežas pārvaldības vienības” ir vienības, ko veido no Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa darbiniekiem un kuras izvieto kopīgu pasākumu laikā

pie ārējām robežām un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos dalībvalstīs un trešās valstīs;

- (18) “vienību dalībnieks” ir Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa dalībnieks, kas izvietots ar robežas pārvaldības vienībām, migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām vai atgriešanas vienībām;
- (19) “migrācijas pārvaldības atbalsta vienība” ir ekspertu vienība, kura sniedz dalībvalstīm tehnisko un operatīvo atbalstu, tostarp karsto punktu zonās un kuras sastāvā ietilpst operatīvie darbinieki no Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa, eksperti, ko izvietojusi [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūra], un no Eiropola vai citām attiecīgajām Savienības aģentūrām, kā arī no dalībvalstīm;
- (20) “uzņēmēja dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā notiek vai kurā tiek sākta kopīga operācija vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākums, atgriešanas operācija vai atgriešanas nodrošināšanas operācija, vai kurā ir izvietota migrācijas pārvaldības atbalsta vienība;
- (21) “piederības dalībvalsts” ir dalībvalsts, no kuras ir izvietots vai norīkots Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa operatīvais darbinieks;
- (22) “iesaistītā dalībvalsts” ir dalībvalsts, kura piedalās kopīgā operācijā, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumā, atgriešanas operācijā, atgriešanas nodrošināšanas operācijā vai migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietošanā, sniedzot tehnisko aprīkojumu vai Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa operatīvos darbiniekus, kā arī dalībvalsts, kas piedalās atgriešanas operācijās vai atgriešanas nodrošināšanas operācijās, sniedzot tehnisko aprīkojumu vai personālu, bet kura nav uzņēmēja dalībvalsts;
- (23) “karsto punktu zona” ir zona, kurā uzņēmēja dalībvalsts, Komisija, attiecīgās Savienības aģentūras un iesaistītās dalībvalstis sadarbojas, lai pārvaldītu esošu vai iespējamu nesamērīgi lielu migrācijas problēmu, kam raksturīgs būtisks tādu migrantu skaita pieaugums, kuri ierodas pie ārējām robežām;
- (24) “kontrolēts centrs” ir centrs, kas izveidots pēc dalībvalsts pieprasījuma, kurā attiecīgās Savienības aģentūras un iesaistītās dalībvalstis, atbalstot uzņēmēju dalībvalsti sadarbojas, nošķirot trešo valstu valstspiederīgos, kuriem vajadzīga starptautiskā aizsardzība, no tādiem, kuriem šāda aizsardzība nav vajadzīga, kā arī veic drošības pārbaudes un kurā tās piemēro ātras procedūras starptautiskajai aizsardzībai un/vai atgriešanai.
- (25) “atgriešana” ir atgriešana, kā definēts Direktīvas 2008/115/EK 3. panta 3. punktā;
- (26) “atgriešanas lēmums” ir atgriešanas lēmums, kā definēts Direktīvas 2008/115/EK 3. panta 4. punktā.
- (27) “atgriežamā persona” ir trešās valsts valstspiederīgais, kurš uzturas nelikumīgi un uz kuru attiecas dalībvalsts izdots atgriešanas lēmums vai tā ekvivalents trešā valstī;
- (28) “atgriešanas operācija” ir operācija, kuru organizē vai koordinē Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra un kurā ir iesaistīts vienai vai vairākām dalībvalstīm, vai trešai valstij sniegts tehniskais un operatīvais atbalsts, un kuras laikā atgriežamās personas no vienas vai vairākām dalībvalstīm, vai no trešās valsts tiek atgrieztas piespiedu kārtā vai brīvprātīgi neatkarīgi no izmantotā transporta veida;
- (29) “atgriešanas nodrošināšanas operācija” ir Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras darbība, ar kuru dalībvalstīm vai trešām valstīm tiek sniegta pastiprināta

tehniskā un operatīvā palīdzība, kuru veido atgriešanas vienību izvietošana un atgriešanas operāciju organizēšana;

- (30) “atgriešanas vienības” ir vienības, ko veido no Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa darbiniekiem un kuras izvieta atgriešanas operāciju, atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā dalībvalstīs un trešās valstīs, vai citās operatīvajās darbībās, kas saistītas ar atgriešanu saistītu uzdevumu izpildē;
- (31) “imigrācijas sadarbības koordinators” ir imigrācijas sadarbības koordinators, kā definēts Padomes Regulas (EK) Nr. 377/2004³⁸ 1. pantā.

3. pants

Eiropas integrētā robežu pārvaldība

Eiropas integrēto robežu pārvaldību veido šādas sastāvdaļas:

- (a) robežkontrole, tostarp pasākumi likumīgas robežšķērsošanas atvieglošanai un vajadzības gadījumā pasākumi, kas saistīti ar tādas pārrobežu noziedzības novēršanu un atklāšanu kā migrantu kontrabanda, cilvēku tirdzniecība un terorisms, un pasākumi tādu personu nosūtīšanai, kurām vajadzīga starptautiskā aizsardzība vai kuras vēlas iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu;
- (b) tādu personu meklēšanas un glābšanas operācijas, kuras jūrā atrodas briesmās, ko saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 656/2014 un starptautiskajām tiesībām uzsāk un veic situācijās, kādas var rasties jūras robežu uzraudzības laikā;
- (c) iekšējās drošības risku analīze un to draudu analīze, kas var iespaidot ārējo robežu darbību vai drošību;
- (d) informācijas apmaiņa un sadarbība starp dalībvalstīm un Aģentūru;
- (e) starpaģentūru sadarbība starp tām valsts iestādēm katrā dalībvalstī, kas atbild par robežkontroli vai par citiem uzdevumiem, ko veic pie robežas, kā arī starp iestādēm katrā dalībvalstī, kas atbild par atgriešanu, tostarp regulāra informācijas apmaiņa, izmantojot esošos informācijas apmaiņas instrumentus,
- (f) sadarbība starp attiecīgajām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām jomās, uz kurām attiecas šī regula, tostarp izmantojot regulāru informācijas apmaiņu;
- (g) sadarbība ar trešām valstīm jomās, uz kurām attiecas šī regula;
- (h) tehniskie un operatīvie pasākumi Šengenas zonā, kas ir saistīti ar robežkontroli un paredzēti, lai labāk vērstos pret nelikumīgu imigrāciju un apkarotu pārrobežu noziedzību;
- (i) tādu trešās valsts valstspiederīgo atgriešana, uz kuriem attiecas dalībvalsts izdots atgriešanas lēmums;
- (j) progresīvas tehnoloģijas, tostarp liela mēroga informācijas sistēmu, izmantošana;

³⁸

Padomes 2004. gada 19. februāra Regula (EK) Nr. 377/2004 par sadarbības koordinatoru tīkla izveidi imigrācijas jomā (OV L 64, 2.3.2004., 1. lpp.).

- (k) kvalitātes kontroles mehānisms, jo īpaši Šengenas izvērtēšanas mehānisms, neaizsargātības novērtējums un iespējami valstu mehānismi, lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu īstenošanu robežu pārvaldības jomā;
- (l) solidaritātes mehānismi, jo īpaši Savienības finansēšanas instrumenti un citi darbības atbalsta pasākumi.

4. pants

Eiropas Robežu un krasta apsardze

Eiropas Robežu un krasta apsardzi veido Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra (turpmāk “Aģentūra”) un par robežu pārvaldību atbildīgās dalībvalstu iestādes, tostarp krasta apsardze, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus.

5. pants

Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra

- (1) Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru, kas sākotnēji tika izveidota ar Regulu (EK) Nr. 2007/2004, reglamentē ar šo regulu.
- (2) Aģentūrā iekļauj Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa 10 000 operatīvos darbiniekus, kā noteikts 55. pantā.
- (3) Lai nodrošinātu saskanīgu Eiropas integrēto robežu pārvaldību, Aģentūra sekmē un dara efektīvāku esošo un turpmāko Savienības pasākumu piemērošanu saistībā ar ārējo robežu pārvaldību un atgriešanu, jo īpaši ar Regulu (ES) 2016/399 izveidotā Šengenas Robežu kodeksa piemērošanu.
- (4) Aģentūra dod ieguldījumu Savienības tiesību, tostarp Savienības *acquis*, kas attiecas uz pamattiesībām, nepārtrauktā un vienveidīgā piemērošanā pie visām ārējām robežām. Tās ieguldījums ietver arī apmaiņu ar paraugpraksi.

6. pants

Pārskatatbildība

Saskaņā ar šo regulu Aģentūra ir pārskatatbildīga Eiropas Parlamentam un Padomei.

7. pants

Kopīga atbildība

- (1) Eiropas Robežu un krasta apsardze īsteno Eiropas integrēto robežu pārvaldību kā uzdevumu, par kuru atbildību kopīgi uzņemas Aģentūra un par robežu pārvaldību atbildīgās valstu iestādes, tostarp krasta apsardze, ciktāl tā veic jūras robežu uzraudzības operācijas un jebkādos citos robežkontroles uzdevumus. Dalībvalstis saglabā galveno atbildību par savu ārējo robežu posmu pārvaldību.
- (2) Aģentūra sniedz tehnisko un operatīvo palīdzību pasākumu īstenošanā, kas attiecas uz atgriešanas lēmumu izpildi. Dalībvalstis saglabā galveno atbildību par atgriešanas lēmumu izdošanu un par pasākumiem, kas attiecas uz atgriežamo personu aizturēšanu saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK.

- (3) Dalībvalstis ciešā sadarbībā ar Aģentūru nodrošina savu ārējo robežu pārvaldību un atgriešanas lēmumu izpildi savās un visu dalībvalstu kopējās interesēs, pilnībā ievērojot Savienības tiesības un saskaņā ar Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas ciklu, kā minēts 8. pantā.
- (4) Aģentūra atbalsta tādu Savienības pasākumu piemērošanu, kas saistīti ar ārējo robežu pārvaldību un atgriešanas lēmumu izpildi, nostiprinot, novērtējot un koordinējot dalībvalstu rīcību, kā arī sniedzot tiešu tehnisko un operatīvo palīdzību minēto pasākumu īstenošanā un atgriešanas jomā.
- (5) Dalībvalstis var turpināt sadarbību operatīvā līmenī ar citām dalībvalstīm un/vai trešām valstīm, ja šāda sadarbība ir saderīga ar Aģentūras uzdevumiem. Dalībvalstis atturas veikt darbības, kas varētu traucēt Aģentūras darbību vai tās mērķu sasniegšanu. Dalībvalstis ziņo Aģentūrai par šādu operatīvo sadarbību ar citām dalībvalstīm un/vai trešām valstīm pie ārējām robežām un atgriešanas jomā. Izpilddirektors regulāri un vismaz reizi gadā informē valdi par šiem jautājumiem.

8. pants

Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas cikls

- (1) Komisija un Eiropas Robežu un krasta apsardze nodrošina Eiropas integrētās robežu pārvaldības īstenošanas efektivitāti, ievērojot Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas ciklu.
- (2) Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu politikas stratēģiskā plānošana nosaka, kā saskaņotā, integrētā un sistemātiskā veidā risināt problēmsituācijas robežu pārvaldības un atgriešanas jomā.
- (3) Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas cikls sastāv no četriem posmiem, kā noteikts 4. – 7. punktā.
- (4) Pamatojoties uz 30. panta 2. punktā minēto stratēģisko riska analīzi Eiropas integrētajai robežu pārvaldībai, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 118. pantu, lai izstrādātu Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu politikas stratēģisko plānošanu. Šie deleģētie akti nosaka politikas prioritātes un sniedz stratēģiskās vadlīnijas nākamajiem četriem gadiem saistībā ar 3. pantā izklāstītajām sastāvdaļām.
- (5) Lai īstenotu 4. punktā minēto deleģēto aktu, Aģentūra ar valdes lēmumu, kura pamatā ir izpilddirektora priekšlikums, izveido Eiropas integrētās robežu pārvaldības tehnisko un operatīvo stratēģiju. Aģentūra pamatotos gadījumos ņem vērā dalībvalstu īpašo situāciju, jo īpaši to ģeogrāfisko novietojumu. Minētā stratēģija atbilst 3. pantam un 4. punktā minētajam deleģētajam aktam. Tā veicina un atbalsta Eiropas integrētās robežu pārvaldības īstenošanu visās dalībvalstīs.
- (6) Lai īstenotu 4. punktā minēto deleģēto aktu, dalībvalstis izstrādā savu valsts stratēģiju integrētai robežu pārvaldībai, cieši sadarbojoties visām iestādēm, kas dalībvalstīs atbild par robežu pārvaldību un atgriešanu. Minētās stratēģijas atbilst 3. pantam, 4. punktā minētajam deleģētajam aktam un 5. punktā minētajai tehniskajai un operatīvajai stratēģijai.
- (7) Četrdesmit divus mēnešus pēc 4. punktā minētā deleģētā akta pieņemšanas Komisija ar Aģentūras palīdzību veic rūpīgu tā īstenošanas izvērtēšanu. Izvērtēšanas rezultātus ņem vērā, gatavojot nākošo ciklu.

- (8) Gadījumos, kad situācija pie ārējām robežām vai atgriešanas jomā prasa veikt izmaiņas politikas prioritātēs, Komisija groza Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu politikas stratēģisko plānošanu saskaņā ar 4. punktā izklāstīto procedūru. Arī 5. un 6. punktā minētās stratēģijas vajadzības gadījumā pielāgo.

9. pants

Integrētā plānošana

- (1) Pamatojoties uz 8. pantā minēto Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas ciklu, Eiropas Robežu un krasta apsardze izstrādā integrētu plānošanu robežu pārvaldības un atgriešanas jomā.
- (2) Integrēto plānošanu izstrādā saskaņā ar 67. pantu, iekļaujot tajā operatīvo plānošanu, ārkārtas rīcības plānošanu un spēju pilnveidošanas plānošanu.
- (3) Katrā integrētās plānošanas plānā izklāsta tam paredzēto scenāriju. Scenārijus izstrādā, pamatojoties uz riska analīzi, un tie atspoguļo iespējamo situācijas attīstību pie ārējām robežām un nelikumīgas migrācijas jomā, kā arī Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas ciklā konstatētās problēmsituācijas.
- (4) Aģentūras valde katru gadu sanāk vismaz uz vienu sanāksmi, lai apspriestu Eiropas Robežu un krasta apsardzes spēju plānu saskaņā ar 67. panta 6. punktu. Pēc tam, kad spēju plānu valde pieņem, to pievieno 8. panta 5. punktā minētajai tehniskajai un operatīvajai stratēģijai.

II NODAĻA

Eiropas Robežu un krasta apsardzes darbība

1. IEDAĻA

EIROPAS ROBEŽU UN KRASTA APSARDZES AĢENTŪRAS UZDEVUMI

10. pants

Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras uzdevumi

- (1) Lai veicinātu efektīvu, augstu un vienveidīgu robežkontroles un atgriešanas līmeni, Aģentūra veic šādus uzdevumus:
 1. uzrauga migrācijas plūsmas un veic riska analīzi attiecībā uz visiem integrētās robežu pārvaldības aspektiem;
 2. pārrauga ar atgriešanas īstenošanu saistītās dalībvalstu operatīvās vajadzības, tostarp vācot operatīvos datus;
 3. veic neaizsargātības novērtējumu, tostarp novērtējumu par dalībvalstu spējām un gatavību novērst apdraudējumu un risināt problēmas pie ārējām robežām;
 4. nodrošina ārējo robežu pārvaldības uzraudzību, izmantojot Aģentūras sadarbības koordinatorus dalībvalstīs;
 5. sniedz palīdzību *EUROSUR* sistēmas izstrādei un darbībai;
 6. palīdz dalībvalstīm apstākļos, kad nepieciešama pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība pie ārējām robežām, koordinējot un organizējot kopīgās operācijas, ņemot vērā to, ka dažas situācijas var būt saistītas ar ārkārtas humanitāro situāciju un glābšanu jūrā saskaņā ar Savienības un starptautiskajām tiesībām;
 7. palīdz dalībvalstīm apstākļos, kad nepieciešama pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība pie ārējām robežām, uzsākot ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus pie to dalībvalstu ārējām robežām, kuras saskaras ar konkrētām un nesamērīgi lielām problēmām, ņemot vērā to, ka dažas situācijas var būt saistītas ar ārkārtas humanitāro situāciju un glābšanu jūrā saskaņā ar Savienības un starptautiskajām tiesībām;
 8. saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 656/2014 un starptautiskajām tiesībām sniedz dalībvalstīm un trešām valstīm atbalstu tādās personu, kuras jūrā atrodas briesmās, meklēšanas un glābšanas operācijās, kādas var rasties jūras robežu uzraudzības operāciju laikā;
 9. izvieto Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu saistībā ar robežu pārvaldības vienībām, migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām un atgriešanas vienībām kopīgo operāciju un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu, atgriešanas operāciju un atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā;
 10. izveido tehniskā aprīkojuma rezervi, tostarp ātrās reaģēšanas aprīkojuma rezervi, kas ir jāizvieto kopīgo operāciju, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu laikā un saistībā ar migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām, kā arī atgriešanas operāciju un atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā;
 11. pilnveido un pārvalda savus cilvēkresursus un tehniskās spējas, lai sniegtu ieguldījumu Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa un tehniskā

aprīkojuma rezervē, tostarp korpusa darbinieku darbā pieņemšanā un apmācībā, tiem darbojoties vienībās;

12. saistībā ar migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām karsto punktu zonās;
13. izvieto operatīvos darbiniekus un tehnisko aprīkojumu, lai sniegtu palīdzību personu pārbaudē, iztaujāšanā, identificēšanā un pirkstu nospiedumu ņemšanā;
14. sadarbībā ar [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūru] un dalībvalstu kompetentajām iestādēm izveido nosūtīšanas un sākotnējās informācijas sniegšanas procedūru personām, kurām ir nepieciešama starptautiskā aizsardzība vai kuras vēlas iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu;
15. sniedz atbalstu visos atgriešanas procesa posmos, kā arī atgriešanas operāciju un atgriešanas nodrošināšanas operāciju koordinēšanā un organizēšanā;
16. palīdz dalībvalstīm apstākļos, kad nepieciešama pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība, lai īstenotu pienākumu atgriezt neatbilstīgos migrantus, tostarp koordinējot vai organizējot atgriešanas operācijas;
17. izveido piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu rezervi;
18. izvieto atgriešanas vienības atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā;
19. atbilstīgi attiecīgo aģentūru konkrētajām pilnvarām sadarbojas ar Eiropolu un *Eurojust* un sniedz atbalstu dalībvalstīm apstākļos, kuros nepieciešama pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība pie ārējām robežām, cīnoties pret organizēto pārobežu noziedzību un terorismu;
20. sadarbojas ar Eiropas Savienības Patvēruma aģentūru, jo īpaši lai atvieglotu pasākumus gadījumos, kad atgriešanas procedūrai pakļauti trešo valstu valstspiederīgie, kuru starptautiskās aizsardzības pieteikums ir noraidīts ar galīgu lēmumu;
21. sadarbojas ar Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūru un Eiropas Jūras drošības aģentūru atbilstīgi to attiecīgajām pilnvarām, lai, sniedzot pakalpojumus, informāciju, aprīkojumu un apmācību, kā arī koordinējot vairākmērķu pasākumus, atbalstītu valstu iestādes, kuras veic krasta apsardzes funkcijas, kā izklāstīts 70. pantā;
22. sadarbojas ar trešām valstīm jomās, uz kurām attiecas šī regula, tostarp veicot robežu pārvaldības vienību un atgriešanas vienību iespējamu operatīvo izvietošanu trešās valstīs;
23. atbalsta trešās valstis, lai koordinētu vai organizētu atgriešanas operācijas uz citām trešām valstīm, tostarp apmainoties ar personas datiem atgriešanas vajadzībām;
24. palīdz dalībvalstīm un trešām valstīm saistībā ar to tehnisko un operatīvo sadarbību jomās, uz kurām attiecas šī regula;
25. palīdz dalībvalstīm un trešām valstīm apmācīt valstu robežsargus, citus attiecīgos darbiniekus un ekspertus atgriešanas jomā, ieskaitot kopīgu apmācības standartu izveidi;
26. piedalās pētniecības un inovāciju darbību attīstībā un pārvaldībā, kas ir būtiskas ārējo robežu kontrolei un uzraudzībai, ieskaitot progresīvu uzraudzības tehnoloģiju izmantošanu un pilotprojektu izstrādi attiecībā uz jautājumiem, kurus aptver šī regula;

27. atbalsta aprīkojuma tehnisko standartu pilnveidošanu robežkontroles un atgriešanas jomā, tostarp sistēmu un tīklu savstarpējai savienojamībai;
 28. izveido un uztur 14. pantā minēto saziņas tīklu;
 29. saskaņā ar [Regulu (EK) Nr. 45/2001] izstrādā un pārvalda informācijas sistēmas, kas dod iespēju veikt ātru un uzticamu informācijas apmaiņu saistībā ar jauniem riskiem ārējo robežu pārvaldībā, nelikumīgu imigrāciju un atgriešanu, ciešā sadarbībā ar Komisiju, Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām, kā arī Eiropas Migrācijas tīklu, kas izveidots ar Lēmumu 2008/381/EK;
 30. attiecīgā gadījumā sniedz vajadzīgo palīdzību vienotas informācijas apmaiņas vides izveidei, tostarp sistēmu sadarbības nodrošināšanai;
 31. pārvalda un ekspluatē 80. pantā minēto Viltotu un autentisku dokumentu tiešsaistē sistēmu ;
 32. īsteno Aģentūrai uzticētos uzdevumus un pienākumus, kas minēti [Regulā, ar ko izveido ES ceļošanas informācijas un atļauju sistēmu (*ETIAS*)], un nodrošina *ETIAS* centrālās nodaļas izveidi un pārvaldību saskaņā ar 7. Pantu [Regulā, ar ko izveido ES ceļošanas informācijas un atļauju sistēmu (*ETIAS*)].
- (2) Aģentūra pēc savas iniciatīvas veic komunikāciju par jautājumiem, kas ietilpst tās pilnvarās. Tā sniedz sabiedrībai precīzu un izsmeļošu informāciju par savām darbībām.

Komunikācijas darbības negatīvi neietekmē šā panta 1. punktā minētos uzdevumus, jo īpaši, izpaužot operatīvo informāciju, kuras publiskošana apdraudētu operāciju mērķa sasniegšanu. Komunikācijas darbības veic, neskarot 91. pantu, saskaņā ar attiecīgajiem komunikācijas un izplatīšanas plāniem, kurus ir pieņēmusi valde, un attiecīgā gadījumā ciešā sadarbībā ar citām aģentūrām.

2. IEDAĻA

APMAIŅA AR INFORMĀCIJU UN SADARBĪBA

11. pants

Godprātīgas sadarbības pienākums

Aģentūrai un valstu iestādēm, kas atbild par robežu pārvaldību un atgriešanu, tostarp krasta apsardzei, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus, ir pienākums godprātīgi sadarboties un pienākums apmainīties ar informāciju.

12. pants

Informācijas apmaiņas pienākums

1. Lai veiktu uzdevumus, kas šajā regulā ir noteikti turpmāk minētajām iestādēm, un jo īpaši lai Aģentūra varētu uzraudzīt migrācijas plūsmas Savienības virzienā un Savienībā, veikt riska analīzi un sagatavot neaizsargātības novērtējumu, kā arī lai sniegtu tehnisko un operatīvo palīdzību atgriešanas jomā, Aģentūra un par robežu pārvaldību un atgriešanu atbildīgās dalībvalstu iestādes, tostarp krasta apsardze, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus, saskaņā ar šo regulu un citām attiecīgām Savienības un dalībvalstu tiesību aktiem attiecībā uz informācijas apmaiņu savlaicīgi un precīzi apmainās ar visu nepieciešamo informāciju.

2. Aģentūra veic visus atbilstošos pasākumus, lai veicinātu tās informācijas, kura attiecas uz Aģentūras uzdevumiem, apmaiņu ar Komisiju un dalībvalstīm, un attiecīgā gadījumā ar attiecīgajām Savienības aģentūrām.
3. Aģentūra un [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūra] apmainās ar informāciju riska analīzes, statistikas datu vākšanas, situācijas novērtēšanas trešās valstīs, apmācību nolūkā un lai sniegtu atbalstu dalībvalstīm ārkārtas rīcības plānošanā. Šajā nolūkā starp aģentūrām tiek izveidoti vajadzīgie instrumenti un struktūras.
4. Aģentūra veic visus nepieciešamos pasākumus, lai veicinātu tādas informācijas apmaiņu ar Īriju un Apvienoto Karalisti, kura attiecas uz Aģentūras uzdevumiem, ja šī informācija saistīta ar pasākumiem, kuros tās piedalās saskaņā ar 71. pantu un 98. panta 5. punktu.

13. pants

Valsts kontaktpunkts

Dalībvalstis izraugās valsts kontaktpunktu saziņai ar Aģentūru par visiem jautājumiem, kas attiecas uz Aģentūras darbību. Valsts kontaktpunkts ir pieejams jebkurā laikā, un tas nodrošina savlaicīgu visas no Aģentūras saņemtās informācijas izplatīšanu visām attiecīgās dalībvalstīs atbilstīgajām iestādēm, jo īpaši valdes un nacionālā koordinācijas centra locekļiem.

14. pants

Saziņas tīkls

1. Aģentūra izveido un uztur saziņas tīklu, lai nodrošinātu saziņu un analītiskos instrumentus un ļautu ar nacionālajiem koordinācijas centriem un to starpā drošā veidā un gandrīz reāllaikā apmainīties ar sensitīvu neklasificētu informāciju un klasificētu informāciju. Tīkls darbojas divdesmi četras stundas diennaktī, septiņas dienas nedēļā un dod iespēju:
 - (a) divpusēji un daudzpusēji apmainīties ar informāciju gandrīz reāllaikā;
 - (b) rīkot audio un video konferences;
 - (c) droši rīkoties ar sensitīvu neklasificētu informāciju un to uzglabāt, nosūtīt un apstrādāt;
 - (d) drošā veidā rīkoties ar ES klasificētu informāciju līdz līmenim *CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIEL* vai līdzvērtīgam valsts klasifikācijas līmenim, to uzglabāt, nosūtīt un apstrādāt, nodrošinot, ka rīcība ar klasificētu informāciju, tās uzglabāšana, nosūtīšana un apstrādāšana notiek atsevišķā un tam īpaši paredzētā saziņas tīkla daļā.
2. Aģentūra sniedz tehnisku atbalstu un nodrošina, lai saziņas tīkls būtu pastāvīgi pieejams un var atbalstīt aģentūras pārvaldīto saziņas un informācijas sistēmu.

15. pants

Aģentūras pārvaldītās informācijas apmaiņas sistēmas un programmatūras

1. Aģentūra var veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai veicinātu tās informācijas, kura attiecas uz Aģentūras uzdevumiem, apmaiņu ar Komisiju un dalībvalstīm, un attiecīgā gadījumā ar trešām personām un trešām valstīm, kā minēts 69. pantā un 71. pantā.
2. Aģentūra izstrādā, izvērš un ekspluatē informācijas sistēmu, kas ar minētajiem dalībniekiem nodrošina apmaiņu ar klasificētu informāciju, kā arī apmaiņu ar personas datiem, kas minēti šīs regulas 80. pantā un 87. līdz 91. pantā, saskaņā ar Komisijas Lēmumu (ES, Euratom) 2015/444³⁹, Komisijas Lēmumu (ES, Euratom) 2015/443⁴⁰ un Regulu (EK) Nr. 45/2001].
3. Aģentūra pēc vajadzības izvērš 2. punktā minētās informācijas sistēmas saziņas tīklā, kas minēts 14. pantā.
4. Attiecībā uz atgriešanu Aģentūra izstrādā un ekspluatē centrālu atgriešanas pārvaldības sistēmu visas informācijas apstrādei, kas Aģentūrai saskaņā ar 49. pantu nepieciešama operatīvās plīdzības sniegšanai un ko automātiski nosūtījušas dalībvalstu valsts sistēmas, tostarp operatīvos atgriešanas datus.

16. pants

Informācijas apmaiņas tehniskie standarti

Aģentūra izstrādā tehniskos standartus:

- (a) lai šīs regulas nolūkiem savstarpēji savienotu saziņas tīklu ar valstu tīkliem, kurus izmanto valstu situācijas attēlu izveidei, un ar citām attiecīgajām informācijas sistēmām;
- (b) lai šīs regulas nolūkiem izstrādātu un savienotu attiecīgās Aģentūras un dalībvalstu informācijas apmaiņas sistēmas un lietojumprogrammatūras;
- (c) Lai, izmantojot dažādus saziņas veidus, piemēram, satelītsakarus un radiotīklus, pārraidītu situācijas attēlus un vajadzības gadījumā konkrētus situācijas attēlus un lai nodrošinātu saziņu starp attiecīgajām vienībām un valsts iestāžu centriem, un Aģentūras izvietotajām vienībām;
- (d) lai ziņotu par pašu rīcībā esošo aktīvu pozīciju, pēc iespējas labāk izmantojot saskaņā ar “Galileo” programmu izveidotās satelītnavigācijas sistēmas tehnoloģisko attīstību atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr.1285/2013⁴¹.

³⁹ Komisijas 2015. gada 13. marta Lēmums (ES, Euratom) 2015/444 par drošības noteikumiem ES klasificētas informācijas aizsardzībai (OV L 72, 17.3.2015., 53. lpp.).

⁴⁰ Komisijas 2015. gada 13. marta Lēmums (ES, Euratom) 2015/443 par drošību Komisijā (OV L 72, 17.3.2015., 41. lpp.).

⁴¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1285/2013 par Eiropas satelītu navigācijas sistēmu ieviešanu un ekspluatāciju un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 876/2002 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 683/2008 (OV L 347, 20.12.2013., 1. lpp.).

17. pants
Informācijas aizsardzība

Izmantojot nacionālos koordinācijas centrus, dalībvalstis nodrošina, ka valsts iestādes, aģentūras un citas struktūras, kas izmanto saziņas tīklu un informācijas apmaiņas sistēmas:

- (a) var pienācīgi piekļūt attiecīgajām sistēmām un tīkliem;
- (b) īsteno 16. pantā minētos tehniskos standartus;
- (c) rīkojoties ar klasificētu informāciju, ievēro drošības noteikumus un standartus, kuri ir līdzvērtīgi tiem, ko piemēro Aģentūra;
- (d) apmainās, apstrādā un uzglabā sensitīvu neklasificētu informāciju un klasificētu informāciju saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2015/443/ES.

3. IEDAĻA
EUROSUR

18. pants
EUROSUR

Ar šo regulu izveido *EUROSUR* - integrētu satvaru informācijas apmaiņai un sadarbībai Eiropas Robežu un krasta apsardzē, lai uzlabotu situācijas apzināšanos un palielinātu reaģēšanas spējas Savienības robežu pārvaldībā nolūkā atklāt, novērst un cīnīties pret nelikumīgu imigrāciju un pārrobežu noziedzību un sekmēt migrantu dzīvību aizsardzību un glābšanu.

19. pants
EUROSUR darbības joma

- (1) *EUROSUR* piemēro pārbaudēm atļautās robežšķērsošanas vietās un ārējo sauszemes un jūras robežu uzraudzībai, tostarp lai uzraudzītu, atklātu, identificētu, izsekotu, novērstu un pārtvertu neatļautus robežu šķērsošanas gadījumus nolūkā atklāt, novērst un cīnīties pret nelikumīgu imigrāciju un pārrobežu noziedzību un sekmēt labāku migrantu dzīvību aizsardzību un glābšanu.
- (2) *EUROSUR* nepiemēro juridiskiem vai administratīviem pasākumiem, kas veikti pēc tam, kad dalībvalstu atbildīgās iestādes ir pārtvērušas kriminālas pārrobežu darbības vai to, ka personas neatļauti šķērso ārējās robežas.

20. pants
EUROSUR komponenti

- (1) Informācijas apmaiņai un sadarbībai robežuzraudzības jomā dalībvalstis un Aģentūra izmanto *EUROSUR* satvaru, kas sastāv no šādiem komponentiem:
 - (a) nacionālie koordinācijas centri;
 - (b) valsts situācijas attēli;
 - (c) Eiropas situācijas attēls, tostarp ārējās robežas posmi ar attiecīgajiem ietekmes līmeņiem;

- (d) konkrēti situācijas attēli;
 - (e) *EUROSUR* sapludināšanas pakalpojumi, kā minēts 29. pantā;
 - (f) integrētā plānošana saskaņā ar 9. pantu un 67. pantu.
- (2) Nacionālie koordinācijas centri, izmantojot saziņas tīklu un attiecīgās sistēmas, sniedz Aģentūrai informāciju no saviem valsts situācijas attēliem, kā arī vajadzības gadījumā no konkrētiem situācijas attēliem, kas ir nepieciešama, lai izveidotu un uzturētu Eiropas situācijas attēlu.
- (3) Aģentūra, izmantojot sakaru tīklu, divdesmi četras stundas diennaktī un septiņas dienas nedēļā sniedz nacionālajiem koordinācijas centriem neierobežotu piekļuvi konkrētiem situācijas attēliem un Eiropas situācijas attēlam.

21. pants

Nacionālais koordinācijas centrs

- (1) Katra dalībvalsts nosaka nacionālo koordinācijas centru, kas koordinē un veic informācijas apmaiņu starp visām iestādēm, kuru kompetencē ietilpst ārējo robežu kontrole valsts līmenī, kā arī ar citiem nacionālajiem koordinācijas centriem un Aģentūru, un uztur minēto centru un nodrošina tā darbību. Katra dalībvalsts paziņo par sava nacionālā koordinācijas centra izveidi Komisijai, kura nekavējoties par to informē pārējās dalībvalstis un Aģentūru.
- (2) Neskarot 13. pantu un *EUROSUR* ietvarā, nacionālais koordinācijas centrs ir vienīgais kontaktpunkts informācijas apmaiņai un sadarbībai ar citiem nacionālajiem koordinācijas centriem un Aģentūru.
- (3) Nacionālais koordinācijas centrs:
- (a) nodrošina savlaicīgu informācijas apmaiņu un savlaicīgu sadarbību starp visām valsts iestādēm, kuras ir atbildīgas par ārējo robežu kontroli, kā arī ar citiem nacionālajiem koordinācijas centriem un Aģentūru;
 - (b) nodrošina informācijas savlaicīgu apmaiņu ar meklēšanas un glābšanas, tiesību aizsardzības, patvēruma un migrācijas iestādēm un pārvalda attiecīgās informācijas izplatīšanu valsts līmenī;
 - (c) palīdz efektīvi un lietderīgi pārvaldīt resursus un personālu;
 - (d) izveido un uztur valsts situācijas attēlu saskaņā ar 26. pantu;
 - (e) atbalsta un koordinē valsts robežkontroles darbību plānošanu un īstenošanu;
 - (f) koordinē valsts robežkontroles sistēmu saskaņā ar valsts tiesību aktiem;
 - (g) veicina regulāru valsts robežkontroles darbību efektivitātes novērtēšanu šīs regulas mērķu sasniegšanai;
 - (h) koordinē operatīvos pasākumus ar citām dalībvalstīm un trešām valstīm, neskarot Aģentūras un citu dalībvalstu kompetenci;
 - (i) apmainās ar attiecīgu informāciju ar valstu imigrācijas sadarbības koordinatoriem to funkciju izpildē nolūkā dot ieguldījumu Eiropas situācijas attēlā un atbalstīt robežkontroles operācijas;

- (j) koordinē valsts un Aģentūras informācijas sistēmu lietotāja piekļuvi un drošību.
- (4) Nacionālais koordinācijas centrs darbojas divdesmit četras stundas diennaktī un septiņas dienas nedēļā.

22. pants

Uzdevumu piešķiršana citām iestādēm dalībvalstīs

- (1) Dalībvalstis var uzticēt reģionālām, lokālām, funkcionālām vai citām iestādēm, kas var pieņemt operatīvus lēmumus, nodrošināt situācijas apzināšanos un reaģēšanas spējas to attiecīgajās kompetences jomās, tostarp uzdevumus un kompetences, kas minēti 21. panta 3. punkta c), e) un f) apakšpunktā.
- (2) Dalībvalstu lēmums sadalīt pienākumus saskaņā ar 1. punktu neskar nacionālā koordinācijas centra spēju sadarboties un veikt informācijas apmaiņu ar citiem nacionālajiem koordinācijas centriem un Aģentūru.
- (3) Iepriekš valsts līmenī noteiktos gadījumos nacionālais koordinācijas centrs var pilnvarot 1. punktā minētu iestādi sazināties un veikt informācijas apmaiņu ar citas dalībvalsts reģionālām iestādēm vai nacionālo koordinācijas centru, vai trešās valsts kompetentajām iestādēm ar nosacījumu, ka šāda iestāde regulāri informē savu nacionālo koordinācijas centru par šādu saziņu un informācijas apmaiņu.

23. pants

EUROSUR rokasgrāmata

- (1) Komisija, kurai palīdz komiteja saskaņā ar 117. panta 2. punktā minēto procedūru, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm, Aģentūru un jebkuru citu attiecīgu Savienības struktūru, biroju vai aģentūru, dara pieejamu praktisku rokasgrāmatu par *EUROSUR* īstenošanu un pārvaldību ("rokasgrāmata"). Rokasgrāmata sniedz tehniskas un operatīvas norādes, ieteikumus un paraugpraksi, tostarp par sadarbību ar trešām valstīm. Komisija rokasgrāmatu pieņem ieteikuma veidā.
- (2) Pēc apspriešanās ar dalībvalstīm un Aģentūru Komisija var pieņemt lēmumu noteikt rokasgrāmatas daļām klasifikāciju *RESTREINT UE/EU RESTRICTED* saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti Komisijas reglamentā.

24. pants

EUROSUR uzraudzība

- (1) Aģentūra un dalībvalstis nodrošina, lai būtu izstrādātas procedūras, ar ko uzrauga *EUROSUR* tehnisko un operatīvo darbību atbilstīgi mērķiem iegūt pienācīgu situācijas apzināšanos un attīstīt reaģēšanas spējas pie ārējām robežām.
- (2) Aģentūra pastāvīgi uzrauga saziņas tīkla piedāvāto pakalpojumu kvalitāti un *EUROSUR* situācijas attēlā kopīgoto datu kvalitāti.
- (3) Aģentūra nosūta informāciju par kvalitātes kontroli attiecīgajiem lietotājiem *EUROSUR* sapludināšanas pakalpojumu kontekstā. Šādu informāciju klasificē *RESTREINT UE/EU RESTRICTED*.

4. IEDAĻA

SITUĀCIJAS APZINĀŠANĀS

25. pants

Situācijas attēls

- (1) Valsts situācijas attēls, Eiropas situācijas attēls un konkrētais situācijas attēls tiek veidoti, vācot, novērtējot, salīdzinot, analizējot, interpretējot, radot, vizualizējot un izplatot informāciju.

Šā panta 1. punktā minētajos situācijas attēlos ir šādi slāņi:

- (a) notikumu slānis, kurā ietverti visi notikumi, kas saistīti ar neatļautu robežšķērsošanu, pārrobežu noziedzību un neatļautu sekundāro kustību atklāšanu;
 - (b) operatīvais slānis, kas satur informāciju par operācijām, tostarp par izvēršanas plānu, operācijas rajonu, patruļu grafikiem un saziņas kodiem, kā arī to aktīvu pozīciju, laiku, statusu un veidu, kuri, kā paredzēts, piedalās operatīvajā plānā;
 - (c) analīzes slānis, kas satur izvērtētu informāciju, kura attiecas uz šo regulu, un jo īpaši, lai noteiktu ietekmes līmeņus ārējo robežu posmiem, tostarp attēlus un ģeogrāfiskos datus, būtiskākos pavērsienus un indikatorus, analītiskus ziņojumus un citu attiecīgu pamatojošo informāciju.
- (2) Šā panta 1. punktā minētie situācijas attēli dod iespēju identificēt un izsekot notikumus, operācijas un attiecīgas analīzes, kas attiecas uz situācijām, kad ir apdraudēta cilvēku dzīvība.
- (3) Šā panta 1. punktā minēto situācijas attēlu notikumu, operatīvais un analīzes slānis ir strukturēts tādā pašā veidā.
- (4) Situācijas attēlu informācijas slāņu elementus un konkrētu situācijas attēlu izveides noteikumus nosaka ar īstenošanas aktu, ko Komisija pieņem saskaņā ar 117. panta 3. punktā minēto procedūru.

Īstenošanas akts sīkāk precizē sniedzamās informācijas veidu, struktūras, kas atbildīgas par konkrētas informācijas apkopošanu, apstrādi, arhivēšanu un nosūtīšanu, ziņošanas maksimālos kavējumus, datu drošību un datu aizsardzības noteikumus, un saistītos kvalitātes kontroles mehānismus.

26. pants

Valsts situācijas attēls

- (1) Nacionālais koordinācijas centrs izveido un uztur valsts situācijas attēlu, lai sniegtu visām par robežkontroli atbildīgajām iestādēm efektīvu, precīzu un savlaicīgu informāciju.
- (2) Valsts situācijas attēlu veido no informācijas, kas iegūta no šādiem avotiem:
- (a) valsts robežuzraudzības sistēma saskaņā ar valsts tiesību aktiem;

- (b) stacionāri un mobili sensori, kuru darbību nodrošina valsts iestādes, kas atbildīgas par ārējo robežu uzraudzību;
 - (c) robežuzraudzības patruļas un citas uzraudzības misijas;
 - (d) vietēji, reģionāli un citi koordinācijas centri;
 - (e) citas būtiskas valsts iestādes un sistēmas, tostarp imigrācijas sadarbības koordinatori, operatīvie centri un kontaktpunkti;
 - (f) robežkontrole;
 - (g) Aģentūra;
 - (h) nacionālie koordinācijas centri citās dalībvalstīs;
 - (i) trešo valstu iestādes, pamatojoties uz divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem un 75. pantā minētie reģionālie tīkli;
 - (j) kuģu ziņošanas sistēmas saskaņā ar to attiecīgajiem juridiskajiem pamatiem;
 - (k) citas attiecīgās Eiropas un starptautiskās organizācijas;
 - (l) citi avoti.
- (3) Nacionālais koordinācijas centrs katram incidentam valsts situācijas attēla notikumu slānī piešķir atsevišķu indikatīvu ietekmes līmeni no “zemas” un “vidējas” līdz “augstai” un “kritiskai”. Par visiem incidentiem ziņo Aģentūrai.
- (4) Nacionālais koordinācijas centrs pēc tās valsts iestādes pieteikuma, kas ir atbildīga par militāriem aktīviem, var ierobežot piekļuvi šādai informācijai, balstoties uz informācijas vajadzības principu.
- (5) Kaimiņos esošu dalībvalstu nacionālie koordinācijas centri tieši un gandrīz reāllaikā var dalīties ar situācijas attēlu par kaimiņos esošiem ārējās robežas posmiem, tostarp ar tādu pašu rīcībā esošu aktīvu pozīciju, statusu un veidu, kuri darbojas kaimiņos esošajos ārējās robežas posmos.

27. pants

Eiropas situācijas attēls

- (1) Aģentūra izveido un uztur Eiropas situācijas attēlu, lai nacionālajiem koordinācijas centriem un Komisijai nodrošinātu efektīvu, precīzu un savlaicīgu informāciju un analīzi, kas aptver ārējās robežas, pierobežas zonu un neatļautas sekundārās kustības.
- (2) Eiropas situācijas attēlu veido no informācijas, kas iegūta no šādiem avotiem:
- (a) nacionālie koordinācijas centri un valsts situācijas attēli, ciktāl tas vajadzīgs saskaņā ar šo pantu, un informācija un ziņojumi, kas saņemti no imigrācijas sadarbības koordinatoriem;
 - (b) Aģentūra, informācija un ziņojumi, kurus iesnieguši tās sadarbības koordinatori saskaņā ar 32. un 77. pantu;
 - (c) Savienības delegācijas un kopējās drošības un aizsardzības politikas misijas un operācijas;

- (d) citas attiecīgās Savienības struktūras, biroji un aģentūras un starptautiskās organizācijas, kā minēts 69. pantā;
 - (e) trešo valstu iestādes, pamatojoties uz divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem un reģionāliem sadarbības tīkliem, kā norādīts 73. pantā, un darba vienošanās, kā minēts 74. panta 1. punktā;
 - (f) citi avoti.
- (3) Eiropas situācijas ainas notikumu slānis ietver informāciju, kas attiecas uz:
- (a) incidentiem un citiem notikumiem, kuri ietverti valsts situācijas attēla notikumu slānī;
 - (b) incidentiem un citiem notikumiem, kuri ietverti kopējā pierobežas izlūkošanas attēlā;
 - (c) incidentiem Aģentūras koordinētas kopīgās operācijas vai ātras reaģēšanas darbības rajonā vai karstā punktā, vai kontrolētā centrā.
- (4) Eiropas situācijas attēla operatīvais slānis ietver informāciju par Aģentūras koordinētām kopīgām operācijām un ātras reaģēšanas darbībām, un par karstajiem punktiem un kontrolētajiem centriem, tostarp misijas uzdevumu, vietu, statusu, ilgumu, informāciju par dalībvalstīm un citiem iesaistītajiem dalībniekiem, dienas un nedēļas situācijas ziņojumus, statistikas datus un informāciju plašsaziņas līdzekļiem.
- (5) Informāciju par pašu rīcībā esošiem aktīviem Eiropas situācijas attēla operatīvajā slānī vajadzības gadījumā var klasificēt kā *RESTREINT UE/EU RESTRICTED*.
- (6) Aģentūra Eiropas situācijas attēlā ņem vērā ietekmes līmeni, ko nacionālais koordinācijas centrs konkrētajam incidentam ir noteicis valsts situācijas attēlā, un jebkuram incidentam pierobežas zonā Aģentūra piešķir atsevišķu indikatīvu ietekmes līmeni un informē par to nacionālos koordinācijas centrus.

28. pants

Konkrēti situācijas attēli;

- (1) Aģentūra un dalībvalstis var izveidot un uzturēt konkrētus situācijas attēlus īpašu operatīvo darbību atbalstam pie ārējām robežām vai apmainīties ar informāciju ar 69. pantā minētajām trešām personām vai ar trešām valstīm, kā minēts 76. pantā, vai ar abām.
- (2) Konkrētus situācijas attēlus veido no valsts un Eiropas situācijas attēlu informācijas apakškomplekta.
- (3) Konkrēto situācijas attēlu izveides un koplietošanas kārtību nosaka attiecīgo operatīvo darbību operatīvajā plānā un divpusējā vai daudzpusējā nolīgumā gadījumā, kad konkrētais situācijas attēls ir izveidots saistībā ar divpusēju vai daudzpusēju sadarbības nolīgumu ar trešām valstīm.

EUROSUR sapludināšanas pakalpojumi

- (1) Aģentūra koordinē *EUROSUR* sapludināšanas pakalpojumus, lai regulāri, uzticamā veidā un rentabli nodrošinātu nacionālajiem koordinācijas centriem, Komisijai un sev informāciju par ārējām robežām un pierobežas zonu.
- (2) Aģentūra pēc pieprasījuma sniedz nacionālajam koordinācijas centram informāciju par pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts ārējām robežām un pierobežas zonu, kuru var iegūt, pateicoties:
 - (a) noteiktu trešo valstu ostu un piekrastes rajonu selektīvai uzraudzībai, kas saskaņā ar riska analīzi un informāciju ir identificēti kā iekāpšanas vai tranzīta punkti kuģiem vai citiem pārvietošanās līdzekļiem, kuri tiek izmantoti nelikumīgai imigrācijai vai pārrobežu noziedzībai;
 - (b) tādu kuģu vai citu pārvietošanās līdzekļu izsekošanai atklātā jūrā, kas tiek turēti aizdomās vai ir identificēti kā tādi, ko izmanto nelikumīgai imigrācijai vai pārrobežu noziedzībai;
 - (c) noteiktu rajonu uzraudzībai jūras teritorijā, lai atklātu, identificētu un izsekotu kuģus un citus pārvietošanās līdzekļus, kuri tiek izmantoti nelikumīgai imigrācijai vai pārrobežu noziedzībai vai par kuriem ir aizdomas, ka tie tiek šādi izmantoti;
 - (d) vides izvērtējumam par noteiktiem apgabaliem jūras teritorijā un pie ārējām sauszemes un gaisa robežām, lai optimizētu uzraudzības un patrulēšanas darbības;
 - (e) noteiktu pierobežas zonu selektīvai uzraudzībai pie ārējām robežām, kuras saskaņā ar riska analīzi un informāciju ir identificētas kā potenciālas izceļošanas vai tranzīta vietas nelikumīgai imigrācijai vai pārrobežu noziedzībai;
 - (f) migrācijas plūsmu uzraudzībai Savienības virzienā un Savienībā;
 - (g) plašsaziņas līdzekļu uzraudzībai, publiskos avotos pieejamu izlūkdatu ieguvei un darbībām internetā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/680⁴², lai novērstu nelikumīgu imigrāciju vai pārrobežu noziedzību;
 - (h) liela mēroga informācijas sistēmu analīzei, lai atklātu nelikumīgai imigrācijai un pārrobežu noziedzībā izmantoto maršrutu vai metožu izmaiņas.
- (3) Aģentūra var noraidīt nacionālā koordinācijas centra pieprasījumu tehnisku, finansiālu vai operatīvu iemeslu dēļ. Aģentūra nacionālajam koordinācijas centram laikus dara zināmus šāda noraidījuma iemeslus.

⁴² Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Direktīva (ES) 2016/680 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

- (4) Aģentūra pēc savas iniciatīvas var izmantot 2. punktā minētos uzraudzības instrumentus, lai vāktu informāciju pierobežas zonā, kurai ir būtiska nozīme Eiropas situācijas attēlam.

5. IEDAĻA

RISKA ANALĪZE

30. pants

Riska analīze

1. Aģentūra uzrauga migrācijas plūsmas Savienības virzienā un Savienībā, tendences un citas iespējamās problēmas, kādas rodas pie Savienības ārējām robežām un attiecībā uz atgriešanu. Šajā nolūkā Aģentūra ar valdes lēmumu, kura pamatā ir izpilddirektora priekšlikums, izveido kopīgu integrētu riska analīzes modeli, ko piemēro gan Aģentūra, gan dalībvalstis. Šo kopīgo integrēto riska analīzes modeli atjaunina, pamatojoties uz Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas cikla izvērtēšanas rezultātiem, kas minēti 8. panta 7. punktā. Aģentūra arī veic neaizsargātības novērtējumu saskaņā ar 33. pantu.
2. Aģentūra sagatavo vispārēju ikgadēju riska analīzi, ko iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai saskaņā ar 91. pantu, un īpašiem mērķiem paredzētu riska analīzi, ko izmanto operatīvās darbībās. Reizi divos gados Aģentūra sagatavo un iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai stratēģisko riska analīzi Eiropas integrētajai robežu pārvaldībai, kas tiek ņemta vērā, gatavojot Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas ciklu.
3. Aģentūras sagatavotās, 2. punktā minētās riska analīzes aptver visus Eiropas integrētajai robežu pārvaldībai būtiskos aspektus nolūkā izstrādāt iepriekšējas brīdināšanas mehānismu.
4. Dalībvalstis sniedz Aģentūrai visu nepieciešamo informāciju par situāciju, tendencēm un iespējamām apdraudējumiem pie ārējām robežām un atgriešanas jomā. Dalībvalstis regulāri vai pēc Aģentūras pieprasījuma sniedz tai visu būtisko informāciju, piemēram, statistikas un operatīvos datus, kas apkopoti saistībā ar Šengenas *acquis* īstenošanu, kā arī informāciju no valsts situācijas attēla analīzes slāņa, kā noteikts 26. pantā.
5. Riska analīzes rezultātus savlaicīgi un precīzi iesniedz valdei.
6. Dalībvalstis ņem vērā riska analīzes rezultātus, plānojot savus pasākumus un darbības pie ārējām robežām un savas darbības attiecībā uz atgriešanu.
7. Aģentūra iekļauj kopīgā integrētā riska analīzes modeļa rezultātus robežsargu un darbinieku, kas iesaistīti atgriešanas uzdevumu izpildē, kopējās apmācības pamatprogrammas izveidē.

6. IEDAĻA

NOVĒRŠANA UN REAGĒŠANAS SPĒJA

31. pants

Ārējās robežas posmu noteikšana

Saskaņā ar šo regulu katra dalībvalsts iedala savas ārējās sauszemes un jūras robežas, un vajadzības gadījumā gaisa robežas posmos, un dara tos zināmus Aģentūrai.

Visas ārējās robežas posmu izmaiņas dalībvalsts saskaņo ar Aģentūru, lai nodrošinātu Aģentūras veiktās riska analīzes nepārtrauktību.

32. pants

Aģentūras sadarbības koordinatori dalībvalstīs

1. Aģentūra nodrošina visu dalībvalstu ārējo robežu pārvaldības regulāru uzraudzību ar Aģentūras sadarbības koordinatoru starpniecību.
Aģentūra var izlemt, ka viens sadarbības koordinators aptver līdz četrām dalībvalstīm, kas ģeogrāfiski atrodas tuvu viena otrai.
2. Izpilddirektors no Aģentūras štata darbiniekiem norīko ekspertus, kuri jāizvieto kā sadarbības koordinatori. Izpilddirektors, balstoties uz riska analīzi un pēc apspriešanās ar attiecīgajām dalībvalstīm, izsaka priekšlikumu par izvietošanas raksturu un noteikumiem, dalībvalsti vai reģionu, kurā var izvietot sadarbības koordinatoru, un iespējamām uzdevumiem, kas nav iekļauti 3. punktā. Izpilddirektora priekšlikumam nepieciešams valdes apstiprinājums. Izpilddirektors informē attiecīgo dalībvalsti par norīkošanu un kopā ar dalībvalsti nosaka izvietošanas atrašanās vietu.
3. Sadarbības koordinatori rīkojas Aģentūras vārdā, un viņu uzdevums ir veicināt sadarbību un dialogu starp Aģentūru un par robežu pārvaldību un atgriešanu atbildīgajām valstu iestādēm, tostarp krasta apsardzi, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus. Sadarbības koordinatori jo īpaši:
 - (a) darbojas kā saskarne starp Aģentūru un par robežu pārvaldību un atgriešanu atbildīgajām valstu iestādēm, tostarp krasta apsardzi, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus;
 - (b) atbalsta tādas informācijas vākšanu, ko Aģentūra pieprasījusi, lai veiktu 30. pantā minēto nelikumīgās imigrācijas uzraudzību un riska analīzi;
 - (c) atbalsta tās 33. pantā minētās informācijas vākšanu, ko Aģentūra pieprasījusi, lai sagatavotu neaizsargātības novērtējumu;
 - (d) uzrauga pasākumus, ko dalībvalstis veikušas pie robežas posmiem, kuriem saskaņā ar 35. pantu ir piešķirts augsts vai kritisks ietekmes līmenis;
 - (e) sekmē Savienības *acquis* piemērošanu attiecībā uz ārējo robežu pārvaldību un atgriešanu, tostarp attiecībā uz pamattiesību ievērošanu;
 - (f) ja iespējams, palīdz dalībvalstīm sagatavot to ārkārtas situāciju plānus attiecībā uz robežu pārvaldību;

- (g) sekmē saziņu starp dalībvalsti un Aģentūru, nodod dalībvalstij attiecīgo Aģentūras informāciju, tostarp informāciju par nepabeigtām operācijām;
 - (h) regulāri ziņo izpilddirektoram par situāciju pie ārējām robežām un par attiecīgās dalībvalsts spēju efektīvi risināt situāciju pie ārējām robežām; ziņo arī par atgriešanas operāciju uz attiecīgajām trešām valstīm izpildi;
 - (i) uzrauga pasākumus, ko dalībvalstis veikušas attiecībā uz situāciju, kurā ir nepieciešama steidzama rīcība pie ārējām robežām, kā minēts 43. pantā;
 - (j) uzrauga pasākumus, ko dalībvalstis veikušas attiecībā uz atgriešanu un atbalsta informācijas vākšanu, kas Aģentūrai vajadzīga 49. pantā minēto darbību veikšanai.
4. Ja 3. punkta h) apakšpunktā minētajā sadarbības koordinators ziņojumā ir izteiktas bažas par vienu vai vairākiem aspektiem, kas ir būtiski attiecīgai dalībvalstij, izpilddirektors šo dalībvalsti nekavējoties par to informē.
 5. Piemērojot 3. punktu, sadarbības koordinators saskaņā ar valsts un Savienības drošības un datu aizsardzības noteikumiem:
 - (a) saņem informāciju no nacionālā koordinācijas centra un valsts situācijas attēla, kas izveidots saskaņā ar 26. pantu;
 - (b) uztur regulārus kontaktus ar valstu iestādēm, kuras atbild par robežu pārvaldību un atgriešanu, tostarp krasta apsardzi, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus, vienlaikus informējot attiecīgās dalībvalsts nozīmētu kontaktpunktu.
 6. Sadarbības koordinators ziņojums veido daļu no 33. pantā minētā neaizsargātības novērtējuma. Ziņojumu nosūta attiecīgajai dalībvalstij.
 7. Veicot savus pienākumus, sadarbības koordinatori saņem norādījumus tikai no Aģentūras.

33. pants

Neaizsargātības novērtējums

1. Aģentūra ar valdes lēmumu, kura pamatā ir izpilddirektora priekšlikums, izveido kopēju neaizsargātības novērtējuma veikšanas metodoloģiju. Šai metodoloģijā ietver objektīvos kritērijus, ar kuru palīdzību Aģentūra veic neaizsargātības novērtējumu, šādu novērtējumu biežumu un to, kā veicami secīgi neaizsargātības novērtējumi un efektīva uzraudzības sistēma ieteikumu īstenošanai.
2. Aģentūra uzrauga un novērtē, vai ir pieejams nepieciešamais tehniskais aprīkojums, sistēmas, spējas, resursi, infrastruktūra, atbilstīgi apmācīti dalībvalstu darbinieki ar robežkontrolei atbilstīgām prasmēm, kā noteikts 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā. Šai kontekstā Aģentūra novērtē spēju pilnveides plānus, kas minēti 67. panta 4. punktā, attiecībā uz to paveicamību un īstenošanu. Tā veic to kā preventīvu pasākumu, pamatojoties uz riska analīzi, kas sagatavota saskaņā ar 30. panta 2. punktu. Aģentūra veic šādu uzraudzību un novērtējumu vismaz reizi gadā, ja vien izpilddirektors nenolemj citādi, pamatojoties uz riska novērtējumiem vai iepriekšēju neaizsargātības novērtējumu.
3. Neskarot šīs regulas 9. un 67. pantu, dalībvalstis pēc Aģentūras pieprasījuma sniedz informāciju par valsts līmenī pieejamo tehnisko aprīkojumu, darbiniekiem un cik iespējams – par valsts līmenī pieejamajiem finanšu resursiem robežkontroles

veikšanai. Dalībvalstis pēc Aģentūras pieprasījuma arī sniedz informāciju par saviem ārkārtas situāciju plāniem saistībā ar robežu pārvaldību.

4. Neaizsargātības novērtējuma mērķis ir ļaut Aģentūrai novērtēt dalībvalstu spēju un gatavību risināt iespējamās problēmas, tostarp esošas un turpmāk iespējamās apdraudējumus un problēmas pie ārējām robežām, identificēt – jo īpaši attiecībā uz dalībvalstīm, kuras saskaras ar konkrētām un nesamērīgi lielām problēmām, – iespējamās tūlītējas sekas pie ārējām robežām un turpmākas sekas attiecībā uz Šengenas zonas darbību un novērtēt to spēju dot ieguldījumu Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa un tehniskā aprīkojuma rezerves, kā arī ātrās reaģēšanas rezerves darbā. Minētais novērtējums neskar Šengenas izvērtēšanas mehānismu.
5. Šajā neaizsargātības novērtējumā Aģentūra ņem vērā dalībvalstu spēju veikt visus robežu pārvaldības uzdevumus, tostarp to spēju tikt galā ar iespējamu liela skaita personu ierašanos to teritorijā.
6. Neaizsargātības novērtējuma rezultātus iesniedz attiecīgajām dalībvalstīm. Attiecīgā dalībvalsts var sniegt komentārus par minēto novērtējumu.
7. Ja nepieciešams, izpilddirektors, apspriežoties ar attiecīgo dalībvalsti, sniedz ieteikumu, kurā norādīti nepieciešamie pasākumi, kas attiecīgajai dalībvalstij jāveic, un termiņš, kurā šādi pasākumi jāīsteno. Izpilddirektors aicina attiecīgo dalībvalsti veikt nepieciešamos pasākumus, pamatojoties uz dalībvalsts izstrādātu rīcības plānu un apspriežoties ar izpilddirektoru.
8. Izpilddirektors iesaka pasākumus attiecīgajām dalībvalstīm, pamatojoties uz neaizsargātības novērtējuma rezultātiem, ņemot vērā Aģentūras riska analīzi, attiecīgās dalībvalsts komentārus un Šengenas izvērtēšanas mehānisma rezultātus.

Pasākumiem vajadzētu būt vērīgiem uz izvērtējumā konstatētās neaizsargātības novēršanu, lai ļautu dalībvalstīm palielināt to gatavību risināt turpmāk paredzamas problēmas, stiprinot vai uzlabojot to spējas, tehnisko aprīkojumu, sistēmas, resursus un ārkārtas situāciju plānus.
9. Izpilddirektors uzrauga ieteikumu īstenošanu, balstoties uz regulāriem dalībvalstu ziņojumiem, kuru pamatā ir šā panta 7. punktā minētie dalībvalstu iesniegtie rīcības plāni.

Ja pastāv risks, ka dalībvalsts kavēšies ar ieteikuma īstenošanu, izpilddirektors nekavējoties informē attiecīgās dalībvalsts valdes locekli, kā arī Komisiju un pie šīs dalībvalsts attiecīgajām iestādēm noskaidro kavēšanās iemeslus, un piedāvā Aģentūras palīdzību, lai atvieglotu pasākuma īstenošanu.
10. Ja dalībvalsts neīsteno ieteikumā norādītos nepieciešamos pasākumus šā panta 7. punktā minētajā termiņā, izpilddirektors nodod jautājumu valdei un paziņo Komisijai. Valde, balstoties uz izpilddirektora priekšlikumu, pieņem lēmumu, kurā izklāsta nepieciešamos pasākumus, kas jāveic attiecīgajai dalībvalstij, un termiņu, kurā šādi pasākumi jāīsteno. Valdes lēmums ir dalībvalstij saistošs. Ja dalībvalsts neīsteno pasākumus minētajā lēmumā paredzētajā termiņā, valde informē Padomi un Komisiju un saskaņā ar 43. pantu var tikt veikti turpmāki pasākumi.
11. Neaizsargātības novērtējuma rezultātus saskaņā ar 91. pantu regulāri un vismaz reizi gadā nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.

34. pants

Sinergija starp neaizsargātības novērtējumu un Šengenas izvērtēšanas mehānismu

1. Lai radītu uzlabotu situācijas attēlu par Šengenas zonas darbību, cik vien iespējams izvairoties no dalībvalstu centienu dublēšanās un nodrošinot to attiecīgo Savienības finanšu instrumentu, kas atbalsta ārējo robežu pārvaldību, labāku koordinētu izmantošanu, tiks palielināta sinergija starp neaizsargātības novērtējumu un Šengenas izvērtēšanas mehānismu, kas izveidots ar Regulu (ES) Nr. 1053/2013.
2. Šā panta 1. punktā minētajā nolūkā Komisija un Aģentūra veic nepieciešamos pasākumus, lai regulāri, droši un savlaicīgi apmainītos ar visu informāciju, kas saistīta ar neaizsargātības novērtējumu un Šengenas izvērtēšanas mehānisma rezultātiem robežu pārvaldības jomā. Apmaiņas mehānisms attiecas uz ziņojumiem par neaizsargātības novērtējumiem un Šengenas izvērtējuma apmeklējumiem, turpmākajiem ieteikumiem, rīcības plāniem un dalībvalstu iesniegto rīcības plānu īstenošanas atjauninājumiem.
3. Šā panta 2. punktā minētā kārtība attiecas uz Šengenas izvērtēšanas mehānisma darbības rezultātiem atgriešanas jomā nolūkā nodrošināt pilnīgu Aģentūras izpratni par konstatētajiem trūkumiem, lai varētu ierosināt atbilstošus pasākumus attiecīgo dalībvalstu atbalstam šajā jomā.

35. pants

Ietekmes līmeņu noteikšana ārējās robežas posmiem

1. Pamatojoties uz Aģentūras riska analīzi un neaizsargātības novērtējumu un vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti, Aģentūra katram dalībvalsts ārējās sauszemes, jūras un attiecīgā gadījumā gaisa robežas posmam piešķir šādus ietekmes līmeņus vai maina šādus līmeņus:
 - (a) zems ietekmes līmenis, ja incidentiem, kas saistīti ar nelikumīgu imigrāciju vai pārrobežu noziedzību un kas norisinās attiecīgajā robežas posmā, nav būtiskas ietekmes uz robežu drošību;
 - (b) vidējs ietekmes līmenis, ja incidentiem, kas saistīti ar nelikumīgu imigrāciju vai pārrobežu noziedzību un kas norisinās attiecīgajā robežas posmā, ir vidēja ietekme uz robežu drošību;
 - (c) augsts ietekmes līmenis, ja incidentiem, kas saistīti ar nelikumīgu imigrāciju vai pārrobežu noziedzību un kas norisinās attiecīgajā robežas posmā, ir būtiska ietekme uz robežu drošību;
 - (d) kritisks ietekmes līmenis, ja incidentiem, kas saistīti ar nelikumīgu imigrāciju vai pārrobežu noziedzību un kas norisinās attiecīgajā robežas posmā, ir tik izšķiroša ietekme uz robežu drošību, ka tie rada risku Šengenas zonas darbībai.
2. Nacionālais koordinācijas centrs, ņemot vērā informāciju, kas ietverta valsts situācijas attēlā, pastāvīgi izvērtē, vai kādam robežas posmam nepieciešams mainīt ietekmes līmeni, un attiecīgi informē Aģentūru.
3. Aģentūra Eiropas situācijas attēlā vizualizē ietekmes līmeņus, kas noteikti ārējo robežu posmiem.

Reakcija atbilstīgi ietekmes līmeņiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pie ārējās robežas posmiem veiktie robežkontroles pasākumi atbilst piešķirtajiem ietekmes līmeņiem šādā veidā:
 - (a) ja ārējās robežas posmam ir piešķirts zems ietekmes līmenis, par ārējo robežu kontroli atbildīgās valsts iestādes organizē regulāru kontroli, pamatojoties uz riska analīzi, un nodrošina, ka pierobežas zonā tiek gatavībā uzturēts pietiekams personāls un resursi, lai varētu izsekot, identificēt un pārtvert;
 - (b) ja ārējās robežas posmam ir piešķirts vidējs ietekmes līmenis, par ārējo robežu kontroli atbildīgās valsts iestādes papildus a) apakšpunktā minētajiem pasākumiem nodrošina, ka minētajā robežas posmā tiek veikti atbilstoši kontroles pasākumi. Ja tiek veikti šādi kontroles pasākumi, par to attiecīgi informē nacionālo koordinācijas centru. Nacionālais koordinācijas centrs koordinē jebkuru atbalstu, kas sniegts saskaņā ar 21. panta 3. punktu;
 - (c) ja ārējās robežas posmam ir piešķirts augsts ietekmes līmenis, attiecīgā dalībvalsts papildus b) apakšpunktā paredzētajiem pasākumiem ar nacionālā koordinācijas centra starpniecību nodrošina, ka valsts iestādēm, kas darbojas šajā robežposmā, tiek sniegts vajadzīgais atbalsts un ka tiek veikti pastiprināti kontroles pasākumi. Minētā dalībvalsts var lūgt Aģentūras atbalstu, ņemot vērā nosacījumus par kopīgu operāciju vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu sākšanu, kā noteikts 37. pantā;
 - (d) ja ārējās robežas posmam ir piešķirts kritisks ietekmes līmenis, Aģentūra par to paziņo Komisijai. Attiecīgā dalībvalsts un Aģentūra papildus pasākumiem, kas veikti saskaņā ar c) apakšpunktu, īsteno Aģentūras izpilddirektora saskaņā ar 42. pantu izdoto ieteikumu.
2. Nacionālais koordinācijas centrs regulāri informē Aģentūru par pasākumiem, kas veikti valsts līmenī saskaņā ar 1. punkta b), c) un d) apakšpunktu.
3. Ja ārējās robežas posmam, kas atrodas blakus citas dalībvalsts vai tādas trešās valsts robežas posmam, ar kuru noslēgti nolīgumi vai izveidoti reģionāli sadarbības tīkli, kā minēts 73. un 74. pantā, ir noteikts vidēji augsts vai kritisks ietekmes līmenis, nacionālais koordinācijas centrs sazinās ar kaimiņos esošās dalībvalsts nacionālo koordinācijas centru vai kaimiņvalsts kompetento iestādi un cenšas kopā ar Aģentūru saskaņot vajadzīgos pārrobežu pasākumus.
4. Aģentūra kopā ar attiecīgo dalībvalsti novērtē ietekmes līmeņu noteikšanu un attiecīgos pasākumus, kas veikti valstu un Savienības līmenī. Minētais novērtējums sniedz ieguldījumu neaizsargātības novērtējumā, ko saskaņā ar 33. pantu veic Aģentūra.

7. DAĻA
AĢENTŪRAS RĪCĪBA PIE ĀRĒJĀM ROBEŽĀM

37. pants

Aģentūras darbības pie ārējām robežām

1. Dalībvalsts var pieprasīt Aģentūrai palīdzību savu pienākumu īstenošanā attiecībā uz ārējo robežu kontroli. Aģentūra veic arī pasākumus saskaņā ar 42. un 43. pantu.
2. Aģentūra organizē atbilstošu tehnisko un operatīvo palīdzību uzņēmējai dalībvalstij, un tā saskaņā ar attiecīgajām Savienības un starptautiskajām tiesībām, tostarp neizraidīšanas principu, var veikt vienu vai vairākus šādus pasākumus:
 - (a) koordinēt kopīgas operācijas vienai vai vairākām dalībvalstīm un izvietot Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu un tehnisko aprīkojumu;
 - (b) organizēt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus un izvietot Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu un tehnisko aprīkojumu;
 - (c) koordinēt vienas vai vairāku dalībvalstu un trešo valstu darbības pie ārējām robežām, tostarp kopīgas operācijas ar trešām valstīm;
 - (d) izvietot Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu migrācijas pārvaldības atbalsta vienību ietvaros, tostarp karsto punktu zonās vai kontrolētos centros, tostarp, ja nepieciešams, lai sniegtu tehnisku un operatīvu palīdzību atgriešanas darbībās;
 - (e) saistībā ar šā punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajām operācijām un saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 656/2014 un starptautiskajām tiesībām sniegt dalībvalstīm un trešām valstīm tehnisku un operatīvu palīdzību, atbalstot tādas personu, kuras jūrā atrodas briesmās, meklēšanas un glābšanas operācijas, kādas var rasties jūras robežu uzraudzības operāciju laikā;
 - (f) dot priekšroku *EUROSUR* datu sapludināšanas pakalpojumiem.
3. Aģentūra finansē vai līdzfinansē 2. punktā minētās darbības no sava budžeta saskaņā ar Aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem.
4. Ja Aģentūrai ir būtiskas finansiālās vajadzības saistībā ar stāvokli pie ārējām robežām, tā nekavējoties par to informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju.

38. pants

Kopīgo operāciju un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu uzsākšana pie ārējām robežām

1. Dalībvalsts var pieprasīt Aģentūrai uzsākt kopīgas operācijas, lai risinātu turpmāk iespējamās problēmas, tostarp nelikumīgu imigrāciju, esošus vai turpmāk iespējamus apdraudējumus pie tās ārējām robežām vai pārrobežu noziedzību, vai lai sniegtu pastiprinātu tehnisko un operatīvo palīdzību, īstenojot tās pienākumus attiecībā uz ārējo robežu kontroli.

2. Pēc tādas dalībvalsts pieprasījuma, kas saskaras ar īpašu un nesamērīgu problēmu, jo īpaši, ja noteiktās tās ārējo robežu vietās ierodas liels skaits trešo valstu valstspiederīgo, kuri neatļauti mēģina iekļūt minētās dalībvalsts teritorijā, Aģentūra uz ierobežotu laiku var izvietot ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu minētās uzņēmējas dalībvalsts teritorijā.
3. Izpilddirektors izvērtē, apstiprina un koordinē dalībvalstu priekšlikumus kopīgu operāciju veikšanai. Pirms kopīgām operācijām un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem veic rūpīgu, uzticamu un atjauninātu riska analīzi, ar to dodot Aģentūrai iespēju izkārtot prioritārā secībā ierosinātās kopīgās operācijas un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus, ņemot vērā ietekmes līmeni uz ārējo robežu posmiem saskaņā ar 35. pantu un resursu pieejamību.
4. Kopīgo operāciju vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu mērķus var sasniegt kā daļu no vairākmērķu operācijas. Šādas operācijas var ietvert krasta apsardzes funkcijas un pārrobežu noziedzības novēršanu, tostarp cīņu pret migrantu kontrabandu vai cilvēku tirdzniecību, kā arī migrācijas pārvaldību, tostarp identificēšanu, reģistrēšanu, iztaujāšanu un atgriešanu.

39. pants

Kopīgo operāciju operatīvais plāns

1. Sagatavojot kopīgu operāciju, izpilddirektors sadarbībā ar uzņēmēju dalībvalsti sagatavo vajadzīgā tehniskā aprīkojuma un personāla sarakstu, ņemot vērā pieejamos uzņēmējas dalībvalsts resursus. Uz šo elementu pamata Aģentūra definē operatīvā un tehniskā atbalsta kopumu, kā arī spēju palielināšanas pasākumus, kas jāiekļauj operatīvajā plānā.
2. Izpilddirektors izstrādā operatīvo plānu kopīgām operācijām pie ārējām robežām. Izpilddirektors un uzņēmēja dalībvalsts, apspriežoties ar iesaistītajām dalībvalstīm, vienojas par operatīvo plānu, kurā sīki aprakstīti kopīgās operācijas organizatoriskie un procesuālie aspekti.
3. Operatīvais plāns ir saistošs Aģentūrai, uzņēmējai dalībvalstij un iesaistītajām dalībvalstīm. Tas aptver visus tos aspektus, ko uzskata par nepieciešamiem kopīgās operācijas īstenošanai, tostarp šādu informāciju:
 - (a) situācijas apraksts ar *modus operandi* un izvietojuma mērķi, tostarp operatīvais mērķis;
 - (b) kopīgās operācijas paredzamais ilgums;
 - (c) ģeogrāfiskā teritorija, kurā notiks kopīgā operācija;
 - (d) uzdevumu apraksts, pienākumi, tostarp attiecībā uz pamattiesību ievērošanu, un īpaši norādījumi vienībām, tostarp par pieļaujamo piekļuvi datubāzēm un par atļautajiem dienesta ieročiem, munīciju un aprīkojumu uzņēmējā dalībvalstī;
 - (e) vienību sastāvs, kā arī cita atbilstīga personāla izvietošana;
 - (f) pavēlniecības un kontroles noteikumi, tostarp vārdi, uzvārdi un dienesta pakāpes uzņēmējas dalībvalsts robežsargiem, kas ir atbildīgi par sadarbību ar vienību dalībniekiem un Aģentūru, jo īpaši vārdi, uzvārdi un dienesta pakāpes

robežsargiem, kas ir atbildīgi par pavēlniecību izvietošanas laikā, un vienību dalībnieku vieta komandķēdē;

- (g) tehniskais aprīkojums, ko izvietos kopīgās operācijas laikā, tostarp īpašas prasības, piemēram, izmantošanas nosacījumi, pieprasītais komandas sastāvs, transports un citi loģistikas faktori, un finanšu noteikumi;
 - (h) detalizēti noteikumi par kārtību, kādā Aģentūra valdei un attiecīgajām valstu iestādēm nekavējoties ziņo par incidentiem;
 - (i) ziņošanas un novērtējuma sistēma, kurā norādīti etaloni novērtējuma ziņojumam, tostarp attiecībā uz pamattiesību aizsardzību, un galīgais datums, līdz kuram ir jāiesniedz galīgais novērtējuma ziņojums;
 - (j) par operācijām jūrā norāda konkrētu informāciju attiecībā uz atbilstīgās jurisdikcijas un tiesību aktu piemērošanu ģeogrāfiskajā teritorijā, kurā notiek kopīgā operācija, tostarp atsauces uz valsts, starptautiskajām un Savienības tiesībām, kas attiecas uz pārtveršanu, glābšanu jūrā un izkāpšanu krastā. Šajā ziņā operatīvo plānu izveido saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 656/2014;
 - (k) noteikumi sadarbībai ar trešām valstīm, citām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām vai starptautiskām organizācijām;
 - (l) procedūras, saskaņā ar kurām personas, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, cilvēku tirdzniecības upuri, nepilngadīgie bez pavadības un mazaizsargātas personas tiek novirzītas pie kompetentajām valstu iestādēm atbilstošas palīdzības saņemšanai;
 - (m) procedūras, kurās noteikts mehānisms, lai saņemtu un nosūtītu Aģentūrai sūdzību par visām personām, kas piedalās kopīgā operācijā vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumā, tostarp par uzņēmējas dalībvalsts robežsargiem vai citu attiecīgu personālu un vienību dalībniekiem par iespējamiem pamattiesību pārkāpumiem saistībā ar viņu dalību kopīgā operācijā vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumā;
 - (n) loģistikas pasākumi, tostarp informācija par darba apstākļiem un apkārtējo vidi teritorijā, kurā paredzēta kopīgā operācija.
4. Aģentūras izpilddirektors un uzņēmēja dalībvalsts pēc apspriešanās ar iesaistītajām dalībvalstīm vienojas par visiem grozījumiem vai pielāgojumiem operatīvajā plānā. Grozītā vai pielāgotā operatīvā plāna kopiju Aģentūra nekavējoties nosūta iesaistītajām dalībvalstīm.

40. pants

Ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākuma sākšanas procedūra

1. Dalībvalsts pieprasījumā sākt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu ietver situācijas, iespējamo mērķu un plānoto vajadzību aprakstu. Vajadzības gadījumā izpilddirektors var nekavējoties nosūtīt Aģentūras ekspertus situācijas novērtēšanai pie attiecīgās dalībvalsts ārējām robežām.

2. Izpilddirektors nekavējoties informē valdi par dalībvalsts pieprasījumu sākt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu.
3. Lemjot par dalībvalsts pieprasījumu, izpilddirektors ņem vērā Aģentūras veiktās riska analīzes konstatējumus un Eiropas situācijas attēla analīzes slāni, kā arī 33. pantā minētā neaizsargātības novērtējuma rezultātus un jebkuru citu būtisku informāciju, ko sniegusi attiecīgā dalībvalsts vai kāda cita dalībvalsts.
4. Izpilddirektors pieņem lēmumu par pieprasījumu sākt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu divās darba dienās pēc pieprasījuma saņemšanas dienas. Izpilddirektors rakstveidā paziņo par lēmumu vienlaicīgi attiecīgajai dalībvalstij un valdei. Lēmumā norāda galvenos apsvērumus, kas ir tā pamatā. Viņš nekavējoties izvērtē iespējas dislocēt Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa pieejamos vienību dalībniekus, jo īpaši Aģentūras štata darbiniekus, kas atrodas citās operāciju norises vietās.
5. Ja izpilddirektors nolemj sākt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu, viņš izvieto pieejamās robežu pārvaldības vienības no Eiropas robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa un aprīkojumu no tehniskā aprīkojuma rezerves saskaņā ar 64. pantu, un vajadzības gadījumā viņš lemj par tūlītēju pastiprināšanu ar vienu vai vairākām robežu pārvaldības vienībām saskaņā 58. pantu.
6. Izpilddirektors kopā ar uzņēmēju dalībvalsti nekavējoties un katrā ziņā ne vēlāk kā trīs darba dienās pēc lēmuma pieņemšanas dienas izstrādā operatīvo plānu saskaņā ar 39. panta 3. punktu.
7. Tiklīdz operatīvais plāns ir saskaņots un iesniegts dalībvalstīm, izpilddirektors, izmantojot dislokāciju no citām operāciju norises vietām vai citiem pienākumiem, nekavējoties izvieto pieejamo operatīvo personālu.
8. Paralēli 7. punktā minētajai izvietošanai un lai vajadzības gadījumā nodrošinātu robežu pārvaldības vienību tūlītēju pastiprināšanu, dislocējot resursus no citām norises vietām vai pienākumiem, izpilddirektors no katras dalībvalsts pieprasa tā papildu personāla skaitu un specializāciju, kas tiks papildus izvietots no valsts sarakstiem īstermiņa izvietošanai, kā minēts 58. pantā. Šo informāciju iesniedz rakstveidā valstu kontaktpunktiem, un tajā norāda datumu, kad jānotiek izvietošanai. Tiem iesniedz arī operatīvā plāna eksemplāru.
9. Dalībvalstis nodrošina, ka operatīvā personāla skaits un specializācija tiek nekavējoties darīti pieejami Aģentūrai, lai garantētu pilnīgu izvietošanu saskaņā ar 58. panta 5. un 7. punktu.
10. Pirmo robežu pārvaldības vienību dislokācija no citām norises vietām un pienākumiem norit ne vēlāk kā piecas darba dienas pēc dienas, kad izpilddirektors un uzņēmēja dalībvalsts vienojušies par operatīvo plānu. Vajadzības gadījumā robežu pārvaldības vienību papildu izvietošana notiek septiņās darba dienās pēc pirmo vienību izvietošanas.
11. Ja paredzēts ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākums, izpilddirektors, apspriežoties ar valdi, nekavējoties apsver prioritātes attiecībā uz notiekošajām un paredzētajām Aģentūras kopīgajām operācijām pie citām ārējām robežām, lai nodrošinātu resursu iespējamu pārdali uz ārējām robežām, kur visvairāk nepieciešama pastiprināta izvietošana.

Migrācijas pārvaldības atbalsta vienības

1. Migrācijas pārvaldības atbalsta vienības var izvietot pēc dalībvalsts pieprasījuma vai Aģentūras iniciatīvas un ar attiecīgās dalībvalsts piekrišanu, lai minētajai dalībvalstij nodrošinātu tehniskus un operatīvus papildspēkus, jo īpaši karstajos punktos un kontrolētos centros.
Šā panta 1. punktā minētā dalībvalsts iesniedz Komisijai pieprasījumu par papildspēkiem no migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām un novērtējumu par tās vajadzībām. Pamatojoties uz minētās dalībvalsts vajadzību novērtējumu, Komisija pēc vajadzības nosūta pieprasījumu Aģentūrai, [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūrai], Eiropolam vai citām attiecīgajām Savienības aģentūrām.
2. Attiecīgās Savienības aģentūras izvērtē dalībvalsts pieprasījumu pēc papildspēkiem un tās vajadzību novērtējumu, lai atbilstoši Komisijas koordinācijai noteiktu nepieciešamos pasākumus, tostarp tehniskā aprīkojuma izvietošanu, par ko jāsaņem attiecīgās dalībvalsts piekrišana.
3. Komisija sadarbībā ar uzņēmēju dalībvalsti un attiecīgajām Savienības aģentūrām nosaka sadarbības noteikumus migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietošanai, kā arī tehniskā aprīkojuma izvietošanai, un tā ir atbildīga par šo vienību darbību koordināciju.
4. Migrācijas pārvaldības atbalsta vienību sniegtie tehniskie un operatīvie papildspēki, pilnībā ievērojot pamattiesības, var ietvert:
 - (a) palīdzības sniegšanu attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo, kuri ierodas pie ārējām robežām, pārbaudi, tostarp šo trešo valstu valstspiederīgo identificēšanu, reģistrēšanu un iztaujāšanu, un, ja dalībvalsts to pieprasa, trešo valstu valstspiederīgo pirkstu nospiedumu noņemšanu, drošības pārbaudes un informācijas sniegšanu par minēto procedūru mērķi;
 - (b) sākotnējās informācijas sniegšanu personām, kuras vēlas pieteikties uz starptautisku aizsardzību, un to nosūtīšanu pie attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras] izvietotajiem ekspertiem;
 - (c) tehnisku un operatīvu palīdzību atgriešanas procesā, tostarp atgriešanas lēmumu sagatavošanā, ceļošanas dokumentu iegūšanā, atgriešanas operāciju sagatavošanā un organizēšanā, tostarp attiecībā uz brīvprātīgu atgriešanos;
 - (d) vajadzīgo tehnisko aprīkojumu.
5. Aģentūra sadarbojas ar [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūru], lai atvieglotu pasākumus starptautiskās aizsardzības izskatīšanai, un attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuru starptautiskās aizsardzības pieteikums ir noraidīts ar galīgo lēmumu, atgriešanas procedūras laikā.
6. Vajadzības gadījumā migrācijas pārvaldības atbalsta vienībās iekļauj personālu ar specializētām zināšanām bērnu aizsardzības, cilvēku tirdzniecības, aizsardzības pret vajāšanu dzimuma dēļ un pamattiesību jomā.

42. pants

Ierosinātās darbības pie ārējām robežām

1. Izpilddirektors, pamatojoties uz neaizsargātības novērtējuma rezultātiem vai gadījumos, ja vienam vai vairākiem ārējās robežas posmiem ir piešķirts kritisks ietekmes līmenis, un ņemot vērā attiecīgos elementus dalībvalsts situatīvajā plānā, Aģentūras riska analīzi un Eiropas situācijas attēla analīzes slāni, iesaka attiecīgajai dalībvalstij sākt un veikt kopīgas operācijas vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus, vai citas attiecīgas Aģentūras darbības, kā noteikts 37. pantā.
2. Attiecīgā dalībvalsts piecu darba dienu laikā reaģē uz izpilddirektora ieteikumu. Ja par ierosinātajām darbībām tiek sniegta negatīva atbilde, dalībvalsts arī pamato šādu atbildi. Izpilddirektors nekavējoties informē Komisiju par ierosinātajām darbībām un negatīvo atbildi pamatojumiem, lai novērtētu, vai var būt nepieciešama steidzama rīcība saskaņā ar 43. pantu.

43. pants

Situācija pie ārējām robežām, kas prasa steidzamu rīcību

1. Ja ārējās robežas kontrole ir tik neefektīva, ka tiek radīts risks Šengenas zonas darbībai, jo:
 - (a) dalībvalsts neveic nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 33. panta 10. punktā minēto valdes lēmumu; vai
 - (b) dalībvalsts, kas saskaras ar konkrētām un nesamērīgi lielām problēmām pie ārējām robežām, vai nu nav pieprasījusi Aģentūrai pietiekamu atbalstu atbilstīgi 38., 40. 41. vai 42. pantam, vai neveic pasākumus, lai īstenotu darbības atbilstīgi minētajiem pantiem.

Komisija pēc apspriešanās ar Aģentūru nekavējoties pieņem lēmumu ar īstenošanas aktu saskaņā ar 117. panta 3. punktā minēto procedūru, nosakot pasākumus šo risku mazināšanai, kas jāīsteno Aģentūrai, un pieprasot attiecīgajai dalībvalstij sadarboties ar Aģentūru šo pasākumu īstenošanā.

Pienācīgi pamatotu ar Šengenas zonas darbību saistītu un steidzamu iemeslu gadījumā Komisija pieņem nekavējoties piemērojamus īstenošanas aktus saskaņā ar 117. panta 4. punktā minēto procedūru.

2. Ja rodas situācija, kas prasa steidzamu rīcību, par minēto situāciju nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Padomi, kā arī informē par visiem turpmākajiem pasākumiem un lēmumiem, kuri pieņemti, veicot atbildes pasākumus.
3. Lai mazinātu risku, ka var tikt apdraudēta Šengenas zona, 1. punktā minētajā Komisijas lēmumā nosaka vienu vai vairākus šādus pasākumus, kas Aģentūrai jāveic:
 - (a) organizēt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus un izvietot Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu;
 - (b) izvietot Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu migrācijas pārvaldības atbalsta vienību ietvaros, jo īpaši karsto punktu zonās;
 - (c) koordinēt vienas vai vairāku dalībvalstu un trešo valstu darbības pie ārējām robežām, tostarp kopīgas operācijas ar trešām valstīm;

- (d) izvietot tehnisko aprīkojumu;
 - (e) organizēt atgriešanas nodrošināšanas operācijas.
4. Izpilddirektors divu darba dienu laikā pēc 1. punktā minētā Komisijas lēmuma pieņemšanas:
- (a) nosaka darbības, kas jāveic minētajā lēmumā identificēto pasākumu praktiskai izpildei, tostarp tehniskā aprīkojuma un operatīvā personāla skaitu un specializāciju, kas vajadzīgi minētā lēmuma mērķu sasniegšanai;
 - (b) iesniedz attiecīgajām dalībvalstīm operatīvā plāna projektu.
5. Izpilddirektors un attiecīgā dalībvalsts izstrādā operatīvo plānu divās darba dienās pēc tā iesniegšanas dienas.
6. Aģentūra nekavējoties un katrā ziņā piecās darba dienās pēc operatīvā plāna izveides izvieta nepieciešamo operatīvo personālu no 55. pantā minētā Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa praktiskai šā panta 1. punktā minētajā Komisijas lēmumā identificēto pasākumu izpildei. Vajadzības gadījumā izvieta papildu vienības otrajā posmā, katrā ziņā septiņās darba dienās pēc pirmo vienību izvietošanas operāciju norises vietās.
7. Aģentūra nekavējoties un katrā ziņā desmit darba dienās no operatīvā plāna izveides izvieta tehnisko aprīkojumu, kas nepieciešams 1. punktā minētajā Komisijas lēmumā identificēto pasākumu praktiskai izpildei.
- Papildu tehnisko aprīkojumu izvieta pēc vajadzības otrajā posmā saskaņā ar 64. pantu.
8. Attiecīgā dalībvalsts ievēro 1. punktā minēto Komisijas lēmumu. Minētajā nolūkā tā nekavējoties sadarbojas ar Aģentūru un veic nepieciešamās darbības, jo īpaši īstenojot 44., 83. un 84. pantā noteiktos pienākumus, lai sekmētu minētā lēmuma īstenošanu un minētajā lēmumā un operatīvajā plānā noteikto pasākumu praktisku izpildi.
9. Saskaņā ar 58. pantu un attiecīgos gadījumos saskaņā ar 40. pantu dalībvalstis dara pieejamu operatīvo personālu, ko saskaņā ar šā panta 4. punktu noteicis izpilddirektors.
- Ja attiecīgā dalībvalsts neievēro 1. punktā minēto Komisijas lēmumu 30 dienās un nesadarbojas ar Aģentūru, kā noteikts šā panta 8. punktā, Komisija var iniciēt Regulas (ES) 2016/399 29. pantā noteikto procedūru.

44. pants

Norādījumi vienībām

1. Robežu pārvaldības vienību, atgriešanas vienību un migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietošanas laikā uzņēmēja dalībvalsts dod norādījumus vienībām saskaņā ar operatīvo plānu.
2. Aģentūra ar sava koordinators palīdzību var paziņot uzņēmējai dalībvalstij savu viedokli par vienībai sniegtajiem norādījumiem. Tādā gadījumā uzņēmēja dalībvalsts šo viedokli ņem vērā un pēc iespējas to ievēro.

3. Gadījumos, kad vienībām sniegtie norādījumi neatbilst operatīvajam plānam, koordinators nekavējoties ziņo izpilddirektoram, kurš attiecīgā gadījumā var rīkoties saskaņā ar 47. panta 3. punktu.
4. Veicot savus pienākumus un īstenojot pilnvaras, vienību dalībnieki pilnībā ievēro pamattiesības, tostarp patvēruma procedūru pieejamību un cilvēka cieņu. Visiem pasākumiem, ko darbinieki veic, pildot pienākumus un īstenojot pilnvaras, jābūt samērīgiem ar šo pasākumu mērķiem. Pildot uzdevumus un īstenojot pilnvaras, viņi nediskriminē personas dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ.
5. Uz vienību dalībniekiem, kuri nav Aģentūras štata darbinieki, turpina attiekties viņu piederības dalībvalsts disciplinārie pasākumi. Piederības dalībvalsts saskaņā ar savām tiesībām saistībā ar pamattiesību pārkāpumiem vai starptautiskas aizsardzības pienākumu nepildīšanu, kas tiek konstatēti kopīgās operācijas vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu laikā, paredz atbilstīgus disciplinārus vai citus pasākumus.

45. pants

Koordinators

1. Aģentūra nodrošina kopīgo operāciju, pilotprojektu vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu visu organizatorisko aspektu operatīvo īstenošanu, tostarp Aģentūras štata darbinieku klātbūtni.
2. Neskarot 60. panta noteikumus, izpilddirektors norīko vienu vai vairākus ekspertus no Aģentūras štata darbiniekiem, kurus izvietot kā koordinatorus katrai kopīgajai operācijai vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumam. Izpilddirektors paziņo uzņēmējai dalībvalstij par koordinatora norīkošanu.
3. Koordinators rīkojas Aģentūras vārdā visos vienību izvietojšanas aspektos. Koordinatora uzdevums ir veicināt uzņēmēju dalībvalstu un iesaistīto dalībvalstu sadarbību un koordināciju. Koordinators jo īpaši:
 - (a) īsteno saskarnes funkcijas starp Aģentūru, uzņēmēju dalībvalsti un Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību dalībniekiem, Aģentūras vārdā sniedzot palīdzību visos jautājumos, kas saistīti ar nosacījumiem dalībnieku izvietojšanai vienībās;
 - (b) uzrauga operatīvā plāna pareizu īstenošanu, tostarp attiecībā uz pamattiesību aizsardzību, un par to ziņo Aģentūrai;
 - (c) rīkojas Aģentūras vārdā visos tās vienību izvietojšanas aspektos un ziņo Aģentūrai par visiem šiem aspektiem;
 - (d) ziņo izpilddirektoram par gadījumiem, kad norādījumi, ko uzņēmēja dalībvalsts sniegusi tās vienībām, neatbilst operatīvajam plānam un attiecīgā gadījumā iesaka izpilddirektoram apsvērt lēmuma pieņemšanu saskaņā ar 47. pantu.
4. Saistībā ar kopīgajām operācijām vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem izpilddirektors var atļaut koordinatoram palīdzēt risināt jebkādas domstarpības par operatīvā plāna izpildi un vienību izvietojšanu.

46. pants

Izmaksas

1. Aģentūra pilnībā sedz izmaksas, kas dalībvalstīm radušās, nodrošinot sava operatīvā personāla pieejamību īstermiņa izvietojuma nolūkā kā vienības dalībniekus no Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa:
 - (a) ceļa izdevumi no piederības dalībvalsts līdz uzņēmējai dalībvalstij un no uzņēmējas dalībvalsts līdz piederības dalībvalstij, un piederības dalībvalsts ietvaros izvietojuma nolūkā;
 - (b) ar vakcināciju saistītas izmaksas;
 - (c) ar īpašām apdrošināšanas vajadzībām saistītas izmaksas;
 - (d) ar veselības aprūpi saistītas izmaksas;
 - (e) dienas naudas, tostarp uzturēšanās izdevumi;
 - (f) izmaksas saistībā ar Aģentūras tehnisko aprīkojumu.
2. Pēc Komisijas iepriekšēja apstiprinājuma valde nosaka sīki izstrādātus noteikumus un vajadzības gadījumā atjaunina tos attiecībā uz to izmaksu segšanu, kas radušās personālam, kas izvietots uz īsu laiku saskaņā ar 58. pantu. Sīki izstrādātus noteikumus pēc iespējas pamato ar vienkāršotām izmaksu iespējām. Vajadzības gadījumā valde tiecas nodrošināt saskaņotību ar noteikumiem, kas piemērojami štata darbinieku komandējumu izdevumu atlīdzināšanai.

47. pants

Darbību apturēšana vai izbeigšana

1. Izpilddirektors izbeidz Aģentūras darbības, ja vairs netiek izpildīti nosacījumi šo darbību veikšanai. Izpilddirektors pirms šādas izbeigšanas informē attiecīgo dalībvalsti.
2. Dalībvalstis, kas piedalās kopīgā operācijā, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumā vai migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietojumā, var pieprasīt, lai izpilddirektors izbeidz minēto kopīgo operāciju, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu vai migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietojumu.
3. Izpilddirektors pēc tam, kad ir informējis par to attiecīgo dalībvalsti, var atsaukt darbības finansējumu vai arī to apturēt vai izbeigt, ja uzņēmēja dalībvalsts neievēro operatīvo plānu.
4. Izpilddirektors pēc apspriešanās ar pamattiesību amatpersonu un pēc tam, kad ir informējis par to attiecīgo dalībvalsti, atsauc kopīgās operācijas, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākuma, pilotprojekta, migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietojuma, atgriešanas operācijas, atgriešanas nodrošināšanas operācijas vai darba vienošanās finansējumu vai arī pilnībā vai daļēji aptur vai izbeidz šādas darbības, ja viņš uzskata, ka notikuši pamattiesību vai starptautiskās aizsardzības pienākumu pārkāpumi, kas ir būtiski vai, visticamāk, būs ilgstoši. Izpilddirektors par šādu lēmumu informē valdi.
5. Ja izpilddirektors izlemj apturēt vai izbeigt Aģentūras veikto migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietojumu, viņš par minēto lēmumu informē pārējās attiecīgās aģentūras, kuras darbojas minētajā karstā punkta zonā vai kontrolētā centrā.

48. pants
Darbību izvērtēšana

Izpilddirektors izvērtē kopīgo operāciju, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu, pilotprojektu, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietojuma un operatīvās sadarbības ar trešām valstīm rezultātus. Viņš nosūta valdei detalizētus novērtējuma ziņojumus līdz ar pamattiesību amatpersonas novērojumiem 60 dienās pēc minēto darbību pabeigšanas. Izpilddirektors veic minēto rezultātu vispusīgu salīdzinošo analīzi, lai uzlabotu turpmāko darbību kvalitāti, saskanību un efektivitāti, un iekļauj minēto analīzi Aģentūras gada darbības pārskatā.

8. DAĻA
AĢENTŪRAS RĪCĪBA ATGRIEŠANAS JOMĀ

49. pants
Atgriešana

1. Attiecībā uz atgriešanu Aģentūra, ievērojot pamattiesības un saskaņā ar Savienības tiesību, kā arī starptautisko tiesību vispārējiem principiem, tostarp bēgļu aizsardzības un bērnu tiesību jomā, jo īpaši:
 - (a) sniedz tehnisko un operatīvo palīdzību dalībvalstīm trešo valstu valstspiederīgo atgriešanā, tostarp sagatavojot atgriešanas lēmumus, identificējot trešo valstu valstspiederīgos un citas pirmsatgriešanās un ar atgriešanu saistītas darbības, ko veic dalībvalstis, tostarp brīvprātīgu izceļošanu, lai panāktu integrētu atgriešanas pārvaldības sistēmu dalībvalstu kompetento iestāžu starpā, piedaloties attiecīgajām trešo valstu iestādēm un citām attiecīgām ieinteresētām personām;
 - (b) sniedz tehnisku un operatīvu palīdzību dalībvalstīm, kas saskaras ar problēmām attiecībā uz atgriešanu vai migrācijas spiedienu, tostarp izmantojot migrācijas pārvaldības vienības;
 - (c) izstrādā etalonmodeļus atgriešanas lietu pārvaldības sistēmai, kurā noteikta valstu atgriešanas pārvaldības sistēmu struktūra, kā arī sniedz tehnisku un operatīvu palīdzību dalībvalstīm, izstrādājot valstu atgriešanas pārvaldības sistēmas, kas ir saskaņotas ar modeļiem;
 - (d) izveido un izmanto centralizētu sistēmu un komunikācijas infrastruktūru starp dalībvalstu atgriešanas pārvaldības sistēmām un centrālo sistēmu, kā arī sniedz tehnisku un operatīvu palīdzību dalībvalstīm, kas pieslēdzas komunikācijas struktūrai;
 - (e) sniedz dalībvalstīm tehnisku un operatīvu palīdzību, lai identificētu trešo valstu valstspiederīgos un iegūtu ceļošanas dokumentus, tostarp izmantojot konsulāro sadarbību, neizpaužot informāciju par to, ka ir iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums; organizē un koordinē atgriešanas operācijas un sniedz atbalstu brīvprātīgai izceļošanai, sadarbojoties ar dalībvalstīm;
 - (f) organizē, veicina un koordinē darbības, kas ļauj dalībvalstu starpā veikt informācijas apmaiņu un apzināt un apkopot paraugpraksi atgriešanas jautājumos;

- (g) finansē vai līdzfinansē šajā nodaļā minētās operācijas, intervences pasākumus un darbības saskaņā ar Aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem.
2. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā tehniskā un operatīvā palīdzība aptver darbības, lai palīdzētu dalībvalstu kompetentajām iestādēm veikt atgriešanas procedūras, jo īpaši sniedzot:
- (a) mutiskās tulkošanas pakalpojumus;
 - (b) praktisku informāciju, analīzi un ieteikumus par atgriešanas trešām valstīm, uz kurām attiecas šīs regulas īstenošana, attiecīgā gadījumā sadarbojoties ar citām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām, tostarp EASO;
 - (c) konsultācijas par un tehnisko un operatīvo palīdzību atgriešanas procedūru īstenošanā un pārvaldībā atbilstoši Direktīvai 2008/115/EK, tostarp atgriešanas lēmumu sagatavošanā, personu identificēšanā un ceļošanas dokumentu iegūšanā;
 - (d) padomu un palīdzību saistībā ar pasākumiem, kas nepieciešami, lai nodrošinātu atgriežamo personu pieejamību atgriešanas nolūkiem un novērstu atgriežamo personu slaptstīšanos, saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK un starptautiskajām tiesībām;
 - (e) iekārtas, spējas un zināšanas atgriešanas lēmumu īstenošanā un trešo valstu valstspiederīgo identificēšanā.
3. Aģentūras mērķis ir izveidot sinerģijas un savienot Savienības finansētus tīklus un programmas atgriešanas jomā, cieši sadarbojoties ar Komisiju un ar attiecīgo ieinteresēto personu, tostarp Eiropas migrācijas tīkla, atbalstu.
4. Izņēmuma kārtā Aģentūra var saņemt dotācijas no Savienības līdzekļiem, kas paredzēti atgriešanas darbībām saskaņā ar Aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem. Aģentūra nodrošina, ka visos tās dotāciju nolīgumos ar dalībvalstīm nosacījums finanšu atbalsta piešķiršanai ir hartas pilnīga ievērošana.

50. pants

Informācijas apmaiņas sistēmas un atgriešanas pārvaldība

Aģentūra izstrādā, ievieš un uztur informācijas sistēmas un programmatūru, kas ļauj apmainīties ar klasificētu un sensitīvu neklasificētu informāciju, lai varētu atgriezt Eiropas Robežu un krasta apsardzes ietvaros un lai apmainītos ar personas datiem, kā minēts 87. — 89. pantā, saskaņā ar Komisijas Lēmumu (ES, Euratom) 2015/444, Komisijas Lēmumu (ES, Euratom) 2015/443 un [Regulu (EK) Nr. 45/2001] .

Jo īpaši Aģentūra izveido, izmanto un uztur centralizētu sistēmu, lai apstrādātu visu informāciju un datus, ko dalībvalstu atgriešanas pārvaldības sistēmas automātiski dara zināmus, lai Aģentūra varētu sniegt tehnisku un operatīvu palīdzību saskaņā ar 49. pantu.

Atgriešanas operācijas

1. Neiedziļinoties atgriešanas lēmumu būtībā, Aģentūra sniedz tehnisko un operatīvo palīdzību un nodrošina atgriešanas operāciju koordināciju vai organizēšanu, tostarp fraktējot gaisa kuģus šādu operāciju mērķim vai organizējot atgriešanu ar regulārajiem lidojumiem. Aģentūra var pēc savas iniciatīvas koordinēt vai organizēt atgriešanas operācijas.
2. Dalībvalstis reizi mēnesī sniedz operatīvos datus par atgriešanu, kas nepieciešami, lai Aģentūra varētu izvērtēt atgriešanas vajadzības, un informē Aģentūru par to indikatīvo plānoto atgriežamo personu skaitu un trešām atgriešanas valstīm gan attiecībā uz attiecīgās valsts atgriešanas operācijām, gan to vajadzībām pēc Aģentūras palīdzības vai tās veiktas koordinēšanas. Aģentūra izstrādā un uztur izvērstu operatīvo plānu, lai nodrošinātu pieprasītājām dalībvalstīm vajadzīgo operatīvo palīdzību un pastiprinājumu, tostarp sniedzot tehnisko aprīkojumu. Aģentūra var pēc savas iniciatīvas vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma iekļaut izvērtajā operatīvajā plānā to atgriešanas operāciju datumus un galamērķus, kuras tā uzskata par nepieciešamām, balstoties uz vajadzību novērtējumu. Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma lemj par izvērtā operatīvā plāna *modus operandi*.
3. Aģentūra var sniegt tehnisko un operatīvo palīdzību un vai nu pēc iesaistīto dalībvalstu pieprasījuma, vai pēc pašas ierosinājuma nodrošināt koordinēšanu vai organizēšanu tādām atgriešanas operācijām, kurām transportlīdzekļus un piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistus („savākšanas atgriešanas operācijas”) dara pieejamus atgriešanas trešā valsts. Iesaistītās dalībvalstis un Aģentūra nodrošina, lai visas atgriešanas operācijas laikā tiktu garantēta pamattiesību ievērošana, neizraidīšanas princips un piespiešanas līdzekļu samērīga izmantošana. Vismaz viens dalībvalsts pārstāvis un viens piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālists no rezerves, kas izveidota saskaņā ar 52. pantu, vai no iesaistītās dalībvalsts uzraudzības sistēmas ir klāt visu atgriešanas operācijas laiku līdz ierašanās brīdim atgriešanas trešā valstī.
4. Izpilddirektors nekavējoties izstrādā atgriešanas plānu savākšanas atgriešanas operācijām. Izpilddirektors un jebkura iesaistītā dalībvalsts vienojas par plānu, kurā sīki aprakstīti savākšanas atgriešanas operācijas organizatoriskie un procesuālie aspekti, ņemot vērā ietekmi uz pamattiesībām un šādu operāciju riskus. Jebkuram grozījumam vai pielāgojumam šajā plānā nepieciešama 3. punktā un šajā punktā minēto pušu piekrišana.
5. Savākšanas atgriešanas operāciju atgriešanas plāns ir saistošs gan Aģentūrai, gan jebkurai iesaistītajai dalībvalstij. Tas aptver visus savākšanas atgriešanas operācijas veikšanai nepieciešamos pasākumus.

Katru atgriešanas operāciju uzrauga saskaņā ar Direktīvas 2008/115/EK 8. panta 6. punktu. Piespiedu atgriešanas operāciju uzraudzību veic piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālists, pamatojoties uz objektīviem un pārredzamiem kritērijiem, visu atgriešanas operācijas laiku — no laikposma pirms aizbraukšanas līdz atgriežamo personu nodošanai atgriešanas trešai valstij. Piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālists iesniedz izpilddirektoram, pamattiesību amatpersonai un visu konkrētajā operācijā iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm ziņojumu par

katru piespiedu atgriešanas operāciju. Vajadzības gadījumā attiecīgi izpilddirektors un valstu kompetentās iestādes nodrošina atbilstīgus turpmākos pasākumus.

Ja Aģentūrai ir bažas saistībā ar pamattiesību ievērošanu atgriešanas operācijas laikā, tā par savām bažām paziņo iesaistītajām dalībvalstīm un Komisijai.

6. Izpilddirektors izvērtē atgriešanas operāciju rezultātus un reizi sešos mēnešos nosūta valdei detalizētu novērtējuma ziņojumu par visām iepriekšējā pusgadā veiktajām atgriešanas operācijām līdz ar pamattiesību amatpersonas novērojumiem. Izpilddirektors veic minēto rezultātu vispusīgu salīdzinošo analīzi, lai uzlabotu atgriešanas operāciju kvalitāti, saskanību un efektivitāti. Izpilddirektors iekļauj minēto analīzi Aģentūras gada darbības pārskatā.
7. Aģentūra finansē vai līdzfinansē atgriešanas operācijas no sava budžeta saskaņā ar Aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem, piešķirot prioritāti tām operācijām, ko īsteno vairāk nekā viena dalībvalsts vai ko īsteno no karsto punktu zonām vai kontrolētiem centriem.

52. pants

Piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu rezerve

1. Aģentūra pēc apspriešanās ar pamattiesību amatpersonu no kompetentajām struktūrām izveido to piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu rezervi, kuri veic piespiedu atgriešanas uzraudzību saskaņā ar Direktīvas 2008/115/EK 8. panta 6. punktu un kuri ir apmācīti saskaņā ar šīs regulas 62. pantu.
2. Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma nosaka to piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu specializāciju un skaitu, kuri jādara pieejami minētajai rezervei. Tādu pašu procedūru piemēro jebkādām turpmākām izmaiņām specializācijā un kopējā skaitā. Dalībvalstis ir atbildīgas par rezerves papildināšanu, ieceļot noteiktajai specializācijai atbilstošus piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistus. Rezervē iekļauj piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistus ar specializētām zināšanām bērnu aizsardzības jomā.
3. Dalībvalstu ieguldījumu piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu nosūtīšanai atgriešanas operācijās un pasākumos nākamajam gadam plāno, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm. Saskaņā ar minētajiem nolīgumiem dalībvalstis dara pieejamus piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistus izvietojšanai pēc Aģentūras pieprasījuma, ja vien tās nesaskaras ar ārkārtas situāciju, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. Šādu pieprasījumu iesniedz vismaz 21 darba dienu pirms plānotās izvietojšanas vai piecas darba dienas pirms ātrās reaģēšanas atgriešanas nodrošināšanas operācijas.
4. Aģentūra pēc pieprasījuma dara piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistus pieejamus iesaistītajām dalībvalstīm, lai tie dalībvalstu vārdā visā atgriešanas operāciju un atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā uzraudzītu, vai tās tiek pareizi īstenotas. Visām atgriešanas operācijām, kurās ir iesaistīti bērni, tā dara pieejamus piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistus ar specializētām zināšanām bērnu aizsardzības jomā.
5. Uz piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistiem atgriešanas operāciju vai atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā aizvien attiecas viņu piederības dalībvalsts disciplinārie pasākumi.

53. pants
Atgriešanas vienības

1. Aģentūra var izvietot atgriešanas vienības vai nu pēc dalībvalsts pieprasījuma, vai pēc savas iniciatīvas atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā, migrācijas pārvaldības vienību ietvaros vai pēc vajadzības, lai sniegtu papildu tehnisko un operatīvo palīdzību atgriešanas jomā, tostarp gadījumos, kad šādas problēmas ir saistītas ar lielām uz ieceļošanu vērstām migrācijas plūsmām vai uz jūrā izglābtu trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanu.
2. Šīs regulas 41. panta 2., 3., 4. un 5. punktu un 44., 45. un 46. pantu piemēro Eiropas atgriešanas vienībām *mutatis mutandis*.

54. pants
Atgriešanas nodrošināšanas operācijas

1. Apstākļos, kad uz dalībvalsti gulstas slogs, īstenojot pienākumu atgriezt trešo valstu valstspiederīgos, uz kuriem attiecas dalībvalsts izdots atgriešanas lēmums, Aģentūra vai nu pēc savas iniciatīvas vai pēc minētās dalībvalsts pieprasījuma sniedz atbilstīgu tehnisko un operatīvo palīdzību personu atgriešanas nodrošināšanas operācijas veidā. Šāda iejaukšanās var ietvert atgriešanas vienību izvietojumu uzņēmējā dalībvalstī, kas sniedz palīdzību atgriešanas procedūru īstenošanā, un atgriešanas operāciju organizēšanu no uzņēmējas dalībvalsts.
2. Aģentūra var arī sākt atgriešanas nodrošināšanas operācijas trešās valstīs, pamatojoties uz norādījumiem, kas izklāstīti daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas ciklā, ja šādai trešai valstij ir vajadzīga papildu tehniskā un operatīvā palīdzība saistībā ar tās atgriešanas darbībām. Šāds intervences pasākums var ietvert atgriešanas vienību izvietojumu, lai sniegtu tehnisku un operatīvu palīdzību trešās valsts atgriešanas darbībām.
3. Apstākļos, kad dalībvalsts saskaras ar īpašām un nesamērīgām problēmām, īstenojot pienākumu atgriezt trešo valstu valstspiederīgos, uz kuriem attiecas atgriešanas lēmums, Aģentūra vai nu pēc savas iniciatīvas vai pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma sniedz atbilstīgu tehnisko un operatīvo palīdzību ātrās reaģēšanas atgriešanas nodrošināšanas operāciju veidā. Ātrās reaģēšanas atgriešanas nodrošināšanas operācija var ietvert atgriešanas vienību ātru izvietojumu uzņēmējā dalībvalstī, kas sniedz palīdzību atgriešanas procedūru īstenošanā, un atgriešanas operāciju organizēšanu no uzņēmējas dalībvalsts.
4. Atgriešanas nodrošināšanas operācijās izpilddirektors nekavējoties izstrādā operatīvo plānu, vienojoties ar uzņēmēju dalībvalsti un līdzdalīgajām dalībvalstīm. Piemēro attiecīgos 39. panta noteikumus.
5. Izpilddirektors pieņem lēmumu par operatīvo plānu pēc iespējas drīzāk un – 2. punktā minētajā gadījumā – piecās darba dienās. Lēmumu rakstveidā nekavējoties paziņo attiecīgajām dalībvalstīm un valdei.
6. Aģentūra finansē vai līdzfinansē atgriešanas nodrošināšanas operācijas no sava budžeta saskaņā ar Aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem.

9. DAĻA

SPĒJU JOMA

55. pants

Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgais korpuss

1. Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgais korpuss ar 10 000 operatīvo personālu ir Aģentūras daļa. Minētais korpuss sastāv no šādām trim personāla kategorijām saskaņā ar I pielikumā noteikto ikgadējo pieejamības shēmu:
 - (a) 1. kategorija: Aģentūras operatīvais personāls, kas pieņemts darbā saskaņā ar 94. panta 1. punktu un izvietots operācijas norises vietās saskaņā ar 56. pantu;
 - (b) 2. kategorija: no dalībvalstīm uz ilgu laiku kā daļa no pastāvīgā korpusa norīkots operatīvais personāls; saskaņā ar 57. pantu;
 - (c) 3. kategorija: no dalībvalstīm Aģentūrai nodots operatīvais personāls īstermiņa izvietojumam kā daļa no pastāvīgā korpusa saskaņā ar 58. pantu.
2. Aģentūra izvieto Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa dalībniekus kā robežu pārvaldības vienību dalībniekus, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību dalībniekus, atgriešanas vienību dalībniekus kopīgajās operācijās, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos vai atgriešanas nodrošināšanas operācijās vai jebkādās citās attiecīgās operatīvās darbības dalībvalstīs vai trešās valstīs.
3. Saskaņā ar 83. pantu visi Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa dalībnieki var veikt robežkontroles vai atgriešanas uzdevumus, tostarp uzdevumus, kam nepieciešamas izpildpilnvaras, kas noteiktas attiecīgajos valsts tiesību aktos, vai — attiecībā uz Aģentūras personālu — saskaņā ar II pielikumu.
4. Pēc izpilddirektora priekšlikuma, ņemot vērā Aģentūras riska analīzi, neaizsargātības novērtējuma rezultātus un daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas ciklu, un pamatojoties uz Aģentūrai pieejamo štata darbinieku skaitu un specializāciju un uz esošajiem norīkojumiem, valde katru gadu līdz 31. martam pieņem lēmumu par:
 - (a) par operatīvā personāla skaitu un konkrētu specializāciju katrā no Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa trim kategorijām, lai veidotu vienības nākamajā gadā;
 - (b) par tā operatīvā personāla skaitu un konkrētu specializāciju, ko katra dalībvalsts norīko Aģentūrai saskaņā ar 57. pantu un kas saskaņā ar 58. pantu tiks izvirzīti nākamajā gadā;
 - (c) indikatīvu daudzgadu plānošanu attiecībā uz specializāciju turpmākajiem gadiem, lai atvieglotu ilgtermiņa plānošanu par dalībvalstu ieguldījumiem un Aģentūras štata darbinieku pieņemšanu darbā.
5. 74. panta nolūkā Aģentūra izstrādā un nodrošina komandvadības struktūras Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa efektīvai izvietojumam trešo valstu teritorijā.
6. Aģentūra var pieņemt darbā līdz 4 % no Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa kopējā skaita kā personālu, kas veic atbalsta funkcijas pastāvīgā

korpusa izveidē, tā operāciju plānošanā un pārvaldībā un saistībā ar Aģentūras pašas aprīkojuma iegādi.

56. pants

Aģentūras štata darbinieku līdzdalība Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgajā korpusā

1. Aģentūra iegulda Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa komplektēšanā savus (1. kategorijas) štata darbiniekus, lai tos kā vienību dalībniekus izvietotu operāciju norises vietās ar visiem uzdevumiem un pilnvarām, tostarp uzdevumu ekspluatēt Aģentūras pašas aprīkojumu.
2. Saskaņā ar 62. panta 2. punktu pēc darbinieku pieņemšanas darbā jaunie štata darbinieki iziet pilnu robezsardzes apmācību vai ar atgriešanu saistītas apmācības, kas attiecīgā gadījumā piemērojamas tādu īpašu mācību programmu ietvaros, ko izstrādājusi Aģentūra un kas, balstoties uz nolīgumiem ar atsevišķām dalībvalstīm, īstēnotas to specializētās akadēmijās. Aģentūra pilnībā sedz apmācības izmaksas.
3. Aģentūra visā viņu nodarbinātības laikā nodrošina, ka tās štata darbinieki pilda pienākumus kā vienību dalībnieki, kam ir augsti standarti. Katram darbiniekam izstrādā piemērotu mācību plānu, kas nodrošina pastāvīgu profesionālo kvalifikācijas celšanu, lai pildītu robežsarga vai ar atgriešanu saistītus uzdevumus.
4. Pārējos Aģentūras nodarbinātos darbiniekus, kuri nav kvalificēti robežsarga vai ar atgriešanu saistītus uzdevumu pildīšanai, izvieto vienīgi ar koordināciju saistītām un citu saistītu uzdevumu kopīgu operāciju laikā. Viņi neietilpst vienību sastāvā.

57. pants

Dalībvalstu līdzdalība Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgajā korpusā ar ilgtermiņā norīkošanas starpniecību

1. Dalībvalstis iegulda Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa komplektēšanā, norīkojot operatīvo personālu kā Aģentūras (2. kategorijas) vienību dalībniekus. Atsevišķu norīkojumu ilgumu nosaka saskaņā ar 93. panta 7. punktu. Lai atvieglotu 61. pantā minētās finanšu atbalsta sistēmas īstenošanu, norīkošana parasti sākas kalendārā gada sākumā.
2. Katra dalībvalsts ir atbildīga par to, lai nodrošinātu operatīvā personāla kā norīkotu vienību dalībnieku nepārtrauktu ieguldījumu saskaņā ar III pielikumu.
3. Darbam Aģentūrā norīkotajam operatīvajam personālam ir tādi paši uzdevumi un pilnvaras kā vienību dalībniekiem. Dalībvalsti, kura norīkojusi minēto operatīvo personālu, uzskata par viņu piederības dalībvalsti. Norīkojuma laikā par norīkoto vienību dalībnieku atrašanās vietu(-ām) un izvietojuma ilgumu lemj izpilddirektors atbilstoši operatīvajām vajadzībām.
4. Katra dalībvalsts līdz katra gada 30. jūnijam izvirza savu operatīvo personālu norīkošanai atbilstoši konkrētam skaitam un specializācijai, ko valde izlēmusi nākamajam gadam, kā minēts 55. panta 4. punktā. Aģentūra var pārbaudīt, vai operatīvais personāls, ko dalībvalsts izvirzījusi, atbilst noteiktajai specializācijai un vai tam ir vajadzīgās valodu prasmes. Aģentūra līdz 15. septembrim pieņem ierosinātos kandidātus vai lūdz dalībvalstij izvirzīt norīkošanai citu kandidātu gadījumā, ja tas neatbilst prasītajai specializācijai, ja tam ir nepietiekamas valodu

prasmes, amatpārkāpums vai piemērojamo noteikumu pārkāpums iepriekšējos izvietojumos.

5. Ja nepārvaramas varas dēļ atsevišķu operatīvo darbinieku nevar norīkot vai tas nevar turpināt pildīt norīkojumu, attiecīgā dalībvalsts nodrošina aizstāšanu ar tādu operatīvo darbinieku, kurš atbilst vajadzīgajai specializācijai.

58. pants

Dalībvalstu līdzdalība Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgajā korpusā ar īstermiņa izvietojanas starpniecību

1. Papildus norīkojumiem saskaņā ar 57. pantu katru gadu līdz 30. jūnijam dalībvalstis sniedz savu ieguldījumu arī Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusā, izvirzot operatīvā personāla valsts sarakstā īstermiņa izvietojšanai (3. kategorija) robežsargus un citu attiecīgu personālu saskaņā ar IV pielikumā norādītajiem ieguldījumiem un saskaņā ar konkrētu specializāciju skaitu, ko valde nolēmusi nākamajam gadam, kā minēts 55. panta 4. punktā. Izvirzītā operatīvā personāla valsts sarakstus dara zināmus Aģentūrai. Izmaksas, kas rodas personālam, kas izvietots saskaņā ar šo pantu, sedz saskaņā ar 46. panta 2. punkta noteikumiem.
2. Katra dalībvalsts ir atbildīga par to, lai nodrošinātu, ka izvirzītais operatīvais personāls ir pieejams pēc Aģentūras pieprasījuma saskaņā ar šajā pantā noteikto kārtību. Katram operatīvajam darbiniekam jābūt pieejamam laikposmā līdz 4 mēnešiem kalendārajā gadā.
3. Aģentūra var pārbaudīt, vai operatīvais personāls, ko dalībvalsts izvirzījusi īstermiņa izvietojšanai, atbilst noteiktajai specializācijai un vai tam ir vajadzīgās valodu prasmes. Aģentūra var pieprasīt dalībvalstij svītrot operatīvo darbinieku no valsts saraksta gadījumā, ja tas neatbilst prasītajai specializācijai, ja tam ir nepietiekamas valodu prasmes, amatpārkāpums vai piemērojamo noteikumu pārkāpums iepriekšējos izvietojumos.
4. Katru gadu līdz 31. jūlijam Aģentūra pieprasa dalībvalstu atsevišķu operatīvo darbinieku ieguldījumu kopīgās operācijās nākamajā gadā. Par atsevišķās izvietojanas laikposmiem lemj ikgadējās divpusējās sarunās un nolīgumos starp Aģentūru un dalībvalstīm. Tomēr gala rezultātā dalībvalstis operatīvo personālu dara pieejamu izvietojšanai saskaņā ar Aģentūras pieprasījumā norādīto skaitu un specializāciju.
5. Ja nepārvaramas varas dēļ atsevišķu operatīvo darbinieku nevar izvietot saskaņā ar nolīgumiem, attiecīgā dalībvalsts nodrošina aizstāšanu ar tādu operatīvo darbinieku no saraksta, kurš atbilst vajadzīgajai specializācijai.
6. Ja tiek palielinās vajadzība pastiprināt norītošo kopīgo operāciju vai ir nepieciešamība uzsākt jaunu kopīgu operāciju, kas nav norādīta attiecīgajā gada darba programmā un atbilstošo ikgadējo divpusējo sarunu iznākumā, izpilddirektors nekavējoties informē dalībvalstis par papildu vajadzībām, norādot iespējamo operatīvā personāla skaitu un specializāciju, kas jānodrošina katrai dalībvalstij. Pēc tam, kad operatīvajā plānā veikti grozījumi vai attiecīgā gadījumā izpilddirektors un uzņēmēja dalībvalsts ir vienojušies par jaunu operatīvo plānu, izpilddirektors iesniedz oficiālu pieprasījumu par operatīvā personāla skaitu un specializāciju. Attiecīgos vienības dalībniekus no katras dalībvalsts norīko 20 darba dienu laikā no minētā oficiālā pieprasījuma dienas.

7. Ja riska analīze un jebkurš pieejamais neaizsargātības novērtējums liecina, ka kāda dalībvalsts saskaras ar situāciju, kas būtiski ietekmētu valsts uzdevumu izpildi, tā nodrošina pusi no IV pielikumā noteiktā ieguldījuma. Ja dalībvalsts atsaucas uz šādu ārkārtas situāciju, tā Aģentūrai rakstveidā sniedz vispusīgu informāciju par iemesliem un situāciju, un šādu informāciju iekļauj 65. pantā minētajā ziņojumā.
8. Izvietošanas ilgumu konkrētai operācijai nosaka piederības dalībvalsts, bet katrā ziņā tas nav mazāks par 30 dienām, izņemot gadījumu, kad operācija, uz kuras attiecas izvietošana, ir īsāka par 30 dienām.

59. pants

Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa darbības vidusposma pārskatīšana

1. Komisija, jo īpaši pamatojoties uz 65. pantā minētajiem ziņojumiem, līdz 2024. gada 31. jūnijam veic vidusposma pārskatīšanu par Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa darbību, izvērtējot tā kopējo skaitu un sastāvu. Pārskatīšanā ņem vērā štata darbinieku izmaiņas Aģentūras ieguldījumos vai jebkuras nozīmīgas pārmaiņas atsevišķu dalībvalstu spējās, kas ietekmē to spējas dot savu ieguldījumu pastāvīgā korpusā.
2. Vajadzības gadījumā šim vidusposma pārskatam pievieno attiecīgus priekšlikumus, lai grozītu I, III un IV pielikumu.

60. pants

Vietējie biroji

1. Ar uzņēmējas dalībvalsts piekrišanu Aģentūra var izveidot vietējos birojus tās teritorijā, lai veicinātu un uzlabotu operatīvo darbību koordināciju, tostarp atgriešanas jomā, ko Aģentūra organizē šajā dalībvalstī vai kaimiņreģionā, un lai nodrošinātu Aģentūras cilvēkresursu un tehnisko resursu efektīvu pārvaldību. Vietējie biroji ir pagaidu iestādes, kas izveidotas uz tik ilgu laikposmu, cik vajadzīgs, lai Aģentūra varētu veikt būtiskas operatīvās darbības konkrētajā dalībvalstī vai attiecīgajā kaimiņreģionā. Vajadzības gadījumā šo laikposmu var pagarināt.
2. Aģentūra un uzņēmēja dalībvalsts, kurā izveidots vietējais birojs, cenšas veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu pēc iespējas labākus apstākļus, kas vajadzīgi vietējam birojā uzticēto uzdevumu izpildei.
3. Vajadzības gadījumā vietējie biroji:
 - (a) nodrošina operatīvu un loģistikas atbalstu un nodrošina Aģentūras darbību koordināciju attiecīgajās operāciju norises vietās;
 - (b) nodrošina operatīvu atbalstu dalībvalstij attiecīgajās operāciju norises vietās;
 - (c) uzrauga Aģentūras vienību darbības un regulāri ziņo galvenajam birojā;
 - (d) sadarbojas ar uzņēmēju(-ām) dalībvalsti(-īm) visos jautājumos, kas saistīti ar Aģentūras konkrētajā(-s) dalībvalstī(-s) organizēto operatīvo darbību praktisko īstenošanu, tostarp visos papildjautājumos, kas varētu būt radušies šo darbību gaitā;

- (e) atbalsta 45. pantā minēto koordinatoru sadarbībā ar iesaistītajām dalībvalstīm visos jautājumos, kas saistīti ar to ieguldījumu Aģentūras organizētajās operatīvajās darbībās, un vajadzības gadījumā sazinās ar galveno biroju;
 - (f) atbalsta koordinatoru, vajadzības gadījumā atvieglojot koordināciju un saziņu starp Aģentūras vienībām un attiecīgajām uzņēmējas dalībvalsts iestādēm;
 - (g) organizē loģistikas atbalstu saistībā ar vienību dalībnieku izvietošānu un tehniskā aprīkojuma izvietošānu un izmantošanu;
 - (h) sniedz visu citu loģistikas atbalstu attiecībā uz operācijas norises vietu, par kuru viņi ir atbildīgi, lai veicinātu Aģentūras organizēto operatīvo darbību raitu norisi;
 - (i) sniedz atbalstu Aģentūras sadarbības koordinatoram, lai konstatētu pašreizējās vai nākotnes problēmas saistībā ar tās atbildībā esošās teritorijas robežu pārvaldību vai lai īstenotu atgriešanas *acquis*, un regulāri ziņo galvenajam birojam;
 - (j) nodrošina Aģentūras pašas aprīkojuma efektīvu pārvaldību jomās, uz kurām attiecas tās darbības, tostarp to iespējamo reģistrāciju, ilgtermiņa uzturēšanu un jebkādu nepieciešamo loģistikas atbalstu.
4. Katru vietējo biroju vada izpilddirektora iecelts Aģentūras pārstāvis. Ieceltais vietējā biroja vadītājs pārrauga biroja vispārējo darbu un darbojas kā vienīgais biroja kontaktpunkts sakariem ar galveno biroju.
 5. Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma lemj par vietējā biroja izveidi, sastāvu, ilgumu un, vajadzības gadījumā, iespējamo pagarinājuma ilgumu, ņemot vērā Komisijas atzinumu un tās dalībvalsts piekrišanu, kuras teritorijā atrodas vietējais birojs. Valde pieņem lēmumu ar divu trešdaļu visu balsstiesīgo locekļu balsu vairākumu.
 6. Izpilddirektors reizi ceturksnī ziņo valdei par vietējo biroju darbībām. Vietējo biroju darbības apraksta atsevišķā iedaļā gada darbības pārskatā, kas minēts 98. panta 2. punkta j) apakšpunktā.

61. pants

Finanšu atbalsts Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa attīstībai

1. Dalībvalstis ir tiesīgas saņemt finansējumu kā finansējumu, kas nav saistīts ar izmaksām katru gadu, lai atbalstītu cilvēkresursu attīstību nolūkā nodrošināt savu ieguldījumu Eiropas un robežsardzes pastāvīgā korpusā komplektēšanā saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) III un IV pielikumu, saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 125. panta 1. punkta a) apakšpunktu; šādu finansējumu maksā pēc attiecīgā gada beigām un pēc nosacījumu izpildes, kas noteikti saskaņā ar 3. un 4. punktu. Minētais finansējums balstās uz atsaucē summu, kas noteikta 2. punktā, un tas ir:
 - (a) 100 % no atsaucē summas, ko reizina ar to robežsargu vai citu amatpersonu skaitu, kas katru gadu norādītas norīkošanai saskaņā ar III pielikumu;

- (b) 30 % no atsaucē summas, ko reizina ar to robežsargu vai citu amatpersonu skaitu, kuras faktiski izvietotas saskaņā ar 58. pantu IV pielikumā noteiktajā termiņā.
2. Šā panta 1. punktā minētā atsaucē summa ir vienāda ar III funkciju grupas 8. pakāpes 1. līmeņa līgumdarbinieka gada pamatalgu, kas noteikta saskaņā ar Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības (CEOS) 93. pantu, un uz kuru attiecas attiecīgajā dalībvalstī piemērojamais korekcijas koeficients.
 3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās summas ikgadējo maksājumu veic ar nosacījumu, ka dalībvalstis attiecīgi palielina savu vispārējo valsts robežsardzes personālu, attiecīgajā laikposmā pieņemot darbā jaunus robežsargus un citas amatpersonas. Ziņošanas nolūkā attiecīgo informāciju Aģentūrai sniedz ikgadējās divpusējās sarunās un pārbauda, izmantojot neaizsargātības novērtējumu nākamajā gadā. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās summas ikgadējo maksājumu veic attiecībā uz robežsargu vai citu amatpersonu skaitu, kas vismaz 4 mēnešus ir faktiski izvietotas saskaņā ar 58. pantu, ievērojot IV pielikumā noteikto ierobežojumu.
 4. Komisija saskaņā ar 117. panta 3. punktā minēto procedūru, izmantojot īstenošanas aktu, pieņem sīki izstrādātus noteikumus par ikgadējā maksājuma kārtību un 3. punktā paredzēto piemērojamo nosacījumu uzraudzību.

62. pants

Apmācība

1. Aģentūra, ņemot vērā 9. panta 4. punktā minēto spēju ceļvedi, ja tāds ir pieejams, un sadarbojoties ar atbilstošajām dalībvalstu apmācību struktūrām un attiecīgā gadījumā EASO un Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru, izstrādā specifiskus mācību rīkus, tostarp īpašas mācības par bērnu un citu mazaizsargātu personu aizsardzību. Tā sniedz robežsargiem, personu atgriešanas speciālistiem un citam attiecīgam personālam, kuri ir Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa dalībnieki, viņu uzdevumu veikšanai un pilnvaru īstenošanai būtisku progresīvu apmācību. Aģentūras personāla eksperti veic regulārus treniņus ar šiem robežsargiem un citiem vienību dalībniekiem saskaņā ar progresīvo apmācības un treniņu grafiku, kas minēts Aģentūras gada darba programmā.
2. Aģentūra nodrošina, ka visi darbinieki, kuri pieņemti darbā kā Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa operatīvie darbinieki, pirms sākotnējās izvietojšanas Aģentūras organizētajās operatīvajās darbībās ir piedalījušies atbilstošās mācībās par attiecīgajām Savienības un starptautiskajām tiesībām, tostarp par pamattiesībām, piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai un vajadzības gadījumā par meklēšanu un glābšanu. Šajā nolūkā Aģentūra, pamatojoties uz nolīgumiem ar atlasītām dalībvalstīm, ievieš vajadzīgās mācību programmas to valsts augstākajās mācību iestādēs. Mācību izmaksas pilnība sedz Aģentūra.
3. Aģentūra īsteno nepieciešamās iniciatīvas, ar kurām nodrošina, ka visi dalībvalstu operatīvie darbinieki, kas piedalās Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa vienībās, pirms dalības Aģentūras organizētajās operatīvajās darbībās ir piedalījušies mācībās par attiecīgajām Savienības un starptautiskajām tiesībām, tostarp par pamattiesībām, piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai un vajadzības gadījumā par meklēšanu un glābšanu.

4. Aģentūra veic vajadzīgās iniciatīvas, lai nodrošinātu apmācību personālam, kurš ir iesaistīts ar atgriešanu saistītu uzdevumu izpildē un nozīmēts 52. pantā minētajā Robežu un krasta apsardzes pastāvīgajā korpusā un rezervē. Aģentūra nodrošina, ka visi darbinieki, kuri piedalās atgriešanas operācijās un atgriešanas nodrošināšanas operācijās, kā arī Aģentūras darbinieki pirms dalības Aģentūras organizētajās operatīvajās darbībās ir piedalījušies mācībās par attiecīgajām Savienības un starptautiskajām tiesībām, tostarp par pamattiesībām un piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai.
5. Aģentūra izveido un turpmāk pilnveido robežsargu kopējo apmācības pamatprogrammu un Eiropas līmenī apmāca dalībvalstu robežsargu instruktorus, tostarp par pamattiesībām, piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai un attiecīgajām jūras tiesībām, kā arī izveido un pilnveido tāda personāla kopējo apmācības programmu, kurš ir iesaistīts ar atgriešanu saistītu uzdevumu izpildē. Kopējās pamatprogrammas galvenais mērķis ir veicināt augstākos standartus un paraugpraksi, īstenojot Savienības tiesību aktus robežu pārvaldības un atgriešanas jomā. Aģentūra izstrādā kopējo apmācības pamatprogrammu pēc apspriešanās ar konsultatīvo forumu un pamattiesību amatpersonu. Dalībvalstis integrē kopējo pamatprogrammu apmācībā, ko tās sniedz saviem robežsargiem un personālam, kas iesaistīti ar atgriešanu saistītu uzdevumu izpildē.
6. Aģentūra arī piedāvā papildu apmācību kursus un seminārus par jautājumiem, kas saistīti ar ārējo robežu kontroli un trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, dalībvalstu un vajadzības gadījumā trešo valstu kompetento valsts dienestu amatpersonām.
7. Aģentūra var organizēt apmācību pasākumus sadarbībā ar dalībvalstīm un trešām valstīm to teritorijā.
8. Aģentūra izveido apmaiņas programmu, kas ļauj tās vienībās iesaistītajiem robežsargiem un personālam, kurš piedalās Eiropas atgriešanas nodrošināšanas vienībās, apgūt zināšanas vai specifisku zinātību no ārvalstu pieredzes un paraugprakses, strādājot kopā ar robežsargiem un personālu, kas iesaistīti ar atgriešanu saistītu uzdevumu izpildē, dalībvalstī, kas nav to piederības dalībvalsts.

63. pants

Tehniskā aprīkojuma iegāde vai noma

1. Aģentūra saskaņā ar Aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem var pati vai kopīpašumā ar kādu dalībvalsti iegādāties vai nomāt tehnisko aprīkojumu, kas jāizvieto, veicot kopīgās operācijas, pilotprojektus, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus, darbības atgriešanas jomā, ieskaitot atgriešanas operācijas, atgriešanas nodrošināšanas operācijas, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietošanu vai tehniskās palīdzības projektus.
2. Pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu un saņemusi pozitīvu Komisijas atzinumu, valde izstrādā visaptverošu daudzgadu stratēģiju attiecībā uz to, kā, ņemot vērā Eiropas integrētās robežu pārvaldības daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas ciklu, ieskaitot 9. panta 4. punktā minēto spēju ceļvedi, ja tas ir pieejams, un budžeta resursus, kuri šim mērķim darīti pieejami daudzgadu finanšu shēmā, tiks pilnveidotas Aģentūras tehniskās spējas.

Stratēģijai pievieno sīki izstrādātu īstenošanas plānu, kurā norādīts laika grafiks attiecībā uz iegādi vai nomu, iepirkumu plānošanu un riska mazināšanu. Ja stratēģijā un plānā nav ievērots Komisijas atzinums, Aģentūra Komisijai nosūta sava lēmuma

pamatojumu. Pēc stratēģijas pieņemšanas īstenošanas plāns kļūst par 98. panta 2. punkta 10. apakšpunktā minētā plānošanas dokumenta daudzgadu plāna komponenta daļu.

3. Aģentūra var iegādāties tehnisko aprīkojumu ar izpilddirektora lēmumu, tam apspriežoties ar valdi, un saskaņā ar piemērojamajiem iepirkuma noteikumiem. Pirms jebkuras aprīkojuma iegādes vai nomas, kas saistīta ar ievērojamām izmaksām Aģentūrai, veic vajadzību, kā arī izmaksu un ieguvumu rūpīgu analīzi. Jebkādos šādus izdevumus paredz Aģentūras budžetā, ko pieņem valde.
4. Ja Aģentūra iegādājas vai nomā liela apjoma tehnisko aprīkojumu, piemēram, gaisa kuģus, helikopterus vai kuģus, piemēro šādus nosacījumus:
 - (a) ja Aģentūra veic aprīkojuma iegādi vai tā iegādi kopīpašumā, tā vienojas ar kādu no dalībvalstīm, ka šī dalībvalsts nodrošinās aprīkojuma reģistrāciju saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī piemērojamiem tiesību aktiem;
 - (b) nomāšanas gadījumā aprīkojumu reģistrē kādā no dalībvalstīm.
5. Pamatojoties uz vienošanās paraugu, ko izstrādājusi Aģentūra un apstiprinājusi valde, reģistrācijas dalībvalsts un Aģentūra vienojas par noteikumiem, ar kādiem tiks nodrošināta aprīkojuma ekspluatējamība. Ja aktīvi ir iegādāti kopīpašumā, noteikumi arī nosaka laikposmus, kuros aktīvi ir pilnībā pieejami Aģentūrai, un reglamentē aprīkojuma izmantošanu, ieskaitot ātru izvietošanu ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos.
6. Ja Aģentūrai nav vajadzīgo kvalificēto štata darbinieku, reģistrācijas dalībvalsts vai tehniskā aprīkojuma piegādātājs nodrošina vajadzīgos ekspertus un tehnisko darbinieku komandu, lai tehnisko aprīkojumu varētu ekspluatēt juridiski pareizā un drošā veidā. Šādā gadījumā tehnisko aprīkojumu, kas ir Aģentūras īpašums, dara Aģentūrai pieejamu pēc tās pieprasījuma, un reģistrācijas dalībvalsts nevar atsaukties uz 64. panta 8. punktā minēto ārkārtas situāciju.

64. pants

Tehniskā aprīkojuma rezerve

1. Aģentūra izveido un uztur centralizētu tā tehniskā aprīkojuma rezervē esošā tehniskā aprīkojuma reģistru, ko veido vai nu dalībvalstīm, vai Aģentūrai piederošs aprīkojums vai dalībvalstīm un Aģentūrai kopīpašumā piederošs aprīkojums, kas paredzēts tās operatīvajām darbībām.
2. Vienīgi Aģentūrai piederošais aprīkojums ir pilnībā pieejams izvietošanai jebkurā laikā, kā minēts 63. panta 5. punktā.
3. Kopīpašumā esošais aprīkojums, no kura vairāk nekā 50 % pieder Aģentūrai, arī ir pieejams izvietošanai saskaņā ar 64. panta 5. punktā minēto nolīgumu starp dalībvalsti un Aģentūru.
4. Aģentūra nodrošina tehniskā aprīkojuma rezervē uzskaitītā aprīkojuma saderību un sadarbību.
5. Šajā nolūkā tā nosaka tehniskos standartus, kuriem ir jāatbilst aprīkojumam, ko nepieciešamības gadījumā paredzēts izvietot Aģentūras darbībām. Aprīkojums, ko Aģentūra gatavojas iegādāties savā īpašuma vai kopīpašumā ar dalībvalstīm un kas uzskaitīts tehniskā aprīkojuma rezervē, atbilst šiem standartiem.

6. Pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu un ņemot vērā Aģentūras riska analīzi un neaizsargātības novērtējuma rezultātus, valde līdz 31. martam nosaka minimālo tehniskā aprīkojuma vienību skaitu, kas nepieciešams, lai nodrošinātu Aģentūras vajadzības nākamajā gadā, jo īpaši attiecībā uz kopīgo operāciju, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietojumu, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu, darbību atgriešanas jomā, tostarp atgriešanas operāciju un atgriešanas nodrošināšanas operāciju, veikšanu. Aģentūras tehnisko aprīkojumu iekļauj minimālajā tehniskā aprīkojuma vienību skaitā. Ar to pašu lēmumu nosaka noteikumus, kas attiecas uz tehniskā aprīkojuma izvietojumu operatīvajās darbībās.

Ja ar minimālo tehniskā aprīkojuma vienību skaitu nepietiek, lai īstenotu operatīvo plānu, par kādu ir vienošanās šādām darbībām, Aģentūra minēto plānu pārskata, balstoties uz pamatotām vajadzībām un vienošanos ar dalībvalstīm.

7. Tehniskā aprīkojuma rezerve ietver minimālo aprīkojuma vienību skaitu, kas identificēts kā Aģentūrai nepieciešams katram tehniskā aprīkojuma veidam. Tehniskā aprīkojuma rezervē ierakstīto aprīkojumu izvieto kopīgo operāciju, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietojuma, pilotprojektu, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu, atgriešanas operāciju vai atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā.

8. Tehniskā aprīkojuma rezerve ietver ātrās reaģēšanas aprīkojuma rezervi, kurā ietilpst ierobežots skaits aprīkojuma vienību, kāds vajadzīgs iespējamās ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos. Dalībvalstu ieguldījumu ātrās reaģēšanas aprīkojuma rezervē plāno saskaņā ar ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem, kas minēti 8. punktā. Attiecībā uz šajā sarakstā iekļautajām aprīkojuma vienībām dalībvalstis nevar atsaukties uz 8. punktā minēto ārkārtas situāciju.

Sarakstā iekļauto aprīkojumu nosūta uz galamērķi izvietojumam cik drīz vien iespējams un katrā ziņā ne vēlāk kā 10 dienās pēc dienas, kad panākta vienošanās par operatīvo plānu.

Aģentūra dod ieguldījumu šajā rezervē, piešķirot Aģentūras rīcībā esošo aprīkojumu, kā minēts 63. panta 1. punktā.

9. Dalībvalstis dod ieguldījumu tehniskā aprīkojuma rezervē. Dalībvalstu ieguldījumu rezervē un tehniskā aprīkojuma izvietojumu konkrētās operācijās plāno, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm. Saskaņā ar minētajiem nolīgumiem un tādā mērā, kā tas veido daļu no minimālā tehniskā aprīkojuma vienību skaita konkrētam gadam, dalībvalstis savu tehnisko aprīkojumu dara pieejamu izvietojumam pēc Aģentūras pieprasījuma, ja vien tās nesaskaras ar ārkārtas situāciju, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. Ja dalībvalsts atsaukas uz šādu ārkārtas situāciju, tā Aģentūrai rakstveidā sniedz vispusīgu informāciju par iemesliem un situāciju, un tās, proti, informācijas, saturu iekļauj 13. punktā minētajā ziņojumā. Aģentūra iesniedz pieprasījumu vismaz 45 dienas pirms liela apjoma aprīkojuma paredzētās izvietojuma un 30 dienas pirms cita aprīkojuma paredzētās izvietojuma. Ieguldījumu tehniskā aprīkojuma rezervē pārskata katru gadu.

10. Par noteikumiem attiecībā uz tehnisko aprīkojumu, tostarp par vajadzīgo minimālo vienību skaitu katram tehniskā aprīkojuma veidam, izvietojumu un izmaksu atlīdzināšanu, kā arī par ierobežotu skaitu tehniskā aprīkojuma vienību ātrās

reaģēšanas rezervei, reizi gadā pēc izpilddirektora priekšlikuma lemj valde. Budžeta apsvērumu dēļ valdei šis lēmums būtu jāpieņem līdz katra gada 31. martam.

11. Ja tiek veikts ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākums, attiecīgi piemēro 40. panta 11. punktu.
12. Ja rodas neparedzēta vajadzība pēc tehniskā aprīkojuma kopīgai operācijai vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumam pēc tam, kad ir noteikts minimālais tehniskā aprīkojuma vienību skaits, un šo vajadzību nevar apmierināt no tehniskā aprīkojuma rezerves vai ātrās reaģēšanas aprīkojuma rezerves, dalībvalstis, ja ir iespējams, Aģentūrai pēc tās pieprasījuma *ad hoc* dara pieejamu nepieciešamo tehnisko aprīkojumu.
13. Izpilddirektors regulāri ziņo valdei par tehniskā aprīkojuma rezervē ietvertā aprīkojuma sastāvu un izvietojumu. Ja minimālais rezervē nepieciešamais tehniskā aprīkojuma vienību skaits nav sasniegts, izpilddirektors par to tūlīt informē valdi. Valde steidzami pieņem lēmumu par tehniskā aprīkojuma izvietojuma prioritātēm un veic vajadzīgos pasākumus, lai novērstu iztrūkumu. Valde informē Komisiju par iztrūkumu un par pasākumiem, ko tā veikusi. Komisija pēc tam par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi, darot zināmu arī savu vērtējumu.
14. Dalībvalstis reģistrē tehniskā aprīkojuma rezervē visus transportlīdzekļus un darbības aprīkojumu, kas iegādāts atbilstīgi Iekšējās drošības fonda konkrētajām darbībām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 515/2014⁴³ 7. panta 1. punktu vai attiecīgā gadījumā ar jebkuru citu speciālo Savienības finansējumu, kas dalībvalstīm darīts pieejams, lai palielinātu Aģentūras operatīvās spējas. Minētais tehniskais aprīkojums ir daļa no minimālā tehniskā aprīkojuma vienību skaita konkrētam gadam.

Dalībvalstis minēto tehnisko aprīkojumu, ko līdzfinansē atbilstīgi Iekšējās drošības fonda konkrētajām darbībām vai no jebkāda cita īpašā Savienības finansējuma, dara pieejamu Aģentūrai izvietojumam pēc tās pieprasījuma ikgadējo divpusējo sarunu ietvaros. Katru aprīkojuma vienību dara pieejamu vismaz uz 5 mēnešiem. Ja tiek veikta operācija, kas minēta šīs regulas 40. vai 43. pantā, tās nevar atsaukties uz šā panta 8. punktā minēto ārkārtas situāciju.
15. Aģentūra savā reģistrā iekļauj šādas ziņas par tehniskā aprīkojuma rezervi:
 - (a) klasifikācija pēc aprīkojuma veida un operācijas veida;
 - (b) klasifikācija pēc īpašnieka (dalībvalsts, aģentūra, citi);
 - (c) pieprasītā aprīkojuma vienību kopējais skaits;
 - (d) vajadzīgā komanda, ja piemērojams;
 - (e) cita informācija, piemēram, ziņas par reģistrāciju, transporta un uzturēšanas prasības, valstī piemērojamie eksporta noteikumi, tehniskās instrukcijas vai cita informācija, kas ir būtiska aprīkojuma pareizai izmantošanai;
 - (f) norāde par to, vai aprīkojuma vienība ir finansēta no Savienības finansējuma.

⁴³

Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Regula (ES) Nr. 515/2014, ar ko kā daļu no Iekšējās drošības fonda izveido finansiāla atbalsta instrumentu ārējām robežām un vīzām un atceļ Lēmumu Nr. 574/2007/EK (OV L 150, 20.5.2014., 143. lpp.).

16. Aģentūra 100 % apmērā finansē tā tehniskā aprīkojuma izvietojumu, kas veido daļu no tehniskā aprīkojuma vienību minimālā skaita un ko konkrēta dalībvalsts ir nodrošinājusi attiecīgajā gadā. Tā tehniskā aprīkojuma izvietojumu, kas neveido daļu no tehniskā aprīkojuma vienību minimālā skaita, Aģentūra līdzfinansē līdz pat 100 % apmērā no attiecināmajiem izdevumiem, ņemot vērā to dalībvalstu konkrētos apstākļus, kuras šādu tehnisko aprīkojumu izvieto.

65. pants

Ziņošana par Aģentūras spējām

1. Pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu, valde pieņem un Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Komisijai iesniedz gada ziņojumu par 52., 56., 57., 58., 63. un 64. panta īstenošanu.
2. Ziņojumā jo īpaši iekļauj:
 - (a) to operatīvo darbinieku skaitu, ko katra dalībvalsts ir apņēmusies nosūtīt dalībai Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgajā korpusā un iekļaut piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu rezervē;
 - (b) to operatīvo darbinieku skaitu, ko Aģentūra ir apņēmusies nosūtīt dalībai Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgajā korpusā;
 - (c) to operatīvo darbinieku skaitu, kas iepriekšējā gadā faktiski ir izvietoti no Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa sadalījumā pēc dalībvalsts un profila;
 - (d) tā tehniskā aprīkojuma vienību skaitu, ko katra dalībvalsts un Aģentūra ir apņēmusies nodot tehniskā aprīkojuma rezervē;
 - (e) tā tehniskā aprīkojuma vienību skaitu, ko katra dalībvalsts un Aģentūra iepriekšējā gadā ir izvietojusi no tehniskā aprīkojuma rezerves, īpaši norādot;
 - (f) to tehniskā aprīkojuma vienību skaitu, kuru bija apņemšanās nodot ātrās reaģēšanas aprīkojuma rezervē, un to tehniskā aprīkojuma vienību skaitu, kuras tika izvietotas no ātrās reaģēšanas aprīkojuma rezerves;
 - (g) Aģentūras cilvēkresursu un tehnisko spēju pilnveidi.
3. Šajā ziņojumā uzskaitītas dalībvalstis, kas iepriekšējā gadā ir atsaukušās uz 58. panta 7. punktā un 64. panta 8. punktā minēto ārkārtas situāciju, un ietver attiecīgo dalībvalstu norādītos iemeslus un sniegto informāciju.
4. Lai nodrošinātu pārredzamību, valde reizi ceturksnī tiek informēta par 2. punktā norādītajiem elementiem attiecībā uz pašreizējo gadu.

66. pants

Pētniecība un inovācija

1. Aģentūra, ņemot vērā 9. panta 4. punktā minēto spēju ceļvedi, proaktīvi uzrauga un dod ieguldījumu pētniecības un inovācijas darbībās, kas ir būtiskas Eiropas integrētajai robežu pārvaldībai, tostarp attiecībā uz progresīvu uzraudzības tehnoloģiju izmantošanu. Aģentūra izplata minēto pētījumu rezultātus Eiropas Parlamentam, dalībvalstīm un Komisijai saskaņā ar 50. pantu. Tā pēc vajadzības var

izmantot minētos rezultātus kopīgajās operācijās, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos, atgriešanas operācijās un atgriešanas nodrošināšanas operācijās.

2. Aģentūra, ņemot vērā 9. panta 4. punktā minēto spēju ceļvedi, palīdz dalībvalstīm un Komisijai identificēt galvenās pētījumu tēmas. Aģentūra palīdz dalībvalstīm un Komisijai izstrādāt un īstenot attiecīgās Savienības pamatprogrammas attiecībā uz pētniecības un inovācijas darbībām.
3. Aģentūra īsteno tās Pētniecības un inovāciju pamatprogrammas daļas, kas attiecas uz robežu drošību. Šajā nolūkā un ja Komisija tai deleģējusi attiecīgas pilnvaras, Aģentūrai ir šādi uzdevumi:
 - (a) atsevišķu programmas īstenošanas posmu un konkrētu projektu dažu posmu pārvaldība, pamatojoties uz attiecīgajām Komisijas pieņemtajām darba programmām;
 - (b) budžeta izpildes dokumentu pieņemšana attiecībā uz ieņēmumiem un izdevumiem, kā arī visu to darbību veikšana, kas vajadzīgas attiecīgās programmas pārvaldībai;
 - (c) atbalsta nodrošināšana attiecībā uz programmas īstenošanu.
4. Aģentūra var plānot un īstenot pilotprojektus jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula.

67. pants **Plānu izveide**

1. Plānus, kas ir daļa no 9. pantā minētās integrētās plānošanas robežu pārvaldības un atgriešanas jomā, izveido saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu.
2. Dalībvalstis un Aģentūra izveido operatīvos plānus robežu pārvaldības un atgriešanas jomā. Tādu dalībvalstu operatīvos plānus, kuras ir saistītas ar robežas posmiem ar augstas vai kritiskas ietekmes līmeni, izveido sadarbībā ar kaimiņos esošām dalībvalstīm un Aģentūru. Attiecībā uz Aģentūras darbībām operatīvā plānošana nākamajam gadam tiek veikta 100. pantā minētā vienotā plānošanas dokumenta pielikumā un katrai konkrētai operatīvajai darbībai – 39. pantā un 75. panta 3. punktā minētajā operatīvajā plānā.
3. Dalībvalstis pieņem ārkārtas situāciju plānus ārējo robežu pārvaldībai un atgriešanai. Saskaņā ar valsts integrētās robežu pārvaldības stratēģiju ārkārtas situāciju plānos apraksta visus pasākumus un resursus, kas vajadzīgi iespējamai spēju pastiprināšanai, arī loģistiku un atbalstu valsts līmenī un no Aģentūras.

Attiecīgos scenārijus un to ārkārtas situāciju plānu daļu, kurai vajadzīgs papildu atbalsts no Eiropas Robežu un krasta apsardzes, kopīgi sagatavo katra dalībvalsts un Aģentūra, cieši koordinējoties ar kaimiņos esošām dalībvalstīm.
4. Dalībvalstis saskaņā ar savu valsts integrētās robežu pārvaldības stratēģiju pieņem spēju pilnveides plānu attiecībā uz robežu pārvaldību un atgriešanu. Spēju attīstības plānā apraksta iecerēto scenāriju un ar to saistīto vidēja termiņa līdz ilgtermiņa attīstību robežu pārvaldības un atgriešanas jomā.

Valsts spēju pilnveides plāns jo īpaši pievēršas robežsargu un personu atgriešanas speciālistu darbā pieņemšanas un apmācības politikai, aprīkojuma iegādei un

uzturēšanai un vajadzīgajām pētniecības un izstrādes darbībām, kā arī attiecīgajiem finansiālajiem aspektiem.

5. Aģentūra izveido valstu spēju pilnveides plānu kopsavilkumu un daudzgadu stratēģiju 63. pantā minētajai Aģentūras aprīkojuma iegādei, kā arī daudzgadu plānojumu attiecībā uz specializācijām Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgajam korpusam.

Aģentūra nosūta šo kopsavilkumu dalībvalstīm un Komisijai nolūkā noteikt iespējamās sinerģijas un sadarbības iespējas dažādās jomās, uz kurām attiecas spēju pilnveides plāni, arī kopīgu iepirkumu jomā. Pamatojoties uz noteiktajām sinerģijām, Aģentūra var uzaicināt dalībvalstis piedalīties turpmākos sadarbības pasākumos.

6. 9. panta 4. punktā minēto spēju pilnveides ceļvedi ierosina izpilddirektors, pamatojoties uz valsts spēju pilnveides plānu kopsavilkumu, cita starpā ņemot vērā riska analīzes rezultātus un neaizsargātības novērtējumus, kas veikti saskaņā ar 33. pantu un Aģentūras daudzgadu plāniem.
7. Šā panta 2. punktā minēto scenāriju un 3., 4. un 5. punktā minēto plānu izveides metodoloģiju un procedūru pēc izpilddirektora priekšlikuma pieņem Aģentūras valde.

10. IEDAĻA

ES CEĻOŠANAS INFORMĀCIJAS UN ATĻAUJU SISTĒMA (ETIAS)

68. pants

ETIAS centrālās vienības izveide

1. Tiek izveidota *ETIAS* centrālā vienība.
2. Aģentūra nodrošina *ETIAS* centrālās vienības, kas minēta [Regulas, ar ko izveido Eiropas ceļošanas informācijas un atļauju sistēmu (*ETIAS*)] 7. pantā, izveidi un darbību.

11. IEDAĻA

SADARBĪBA

1. APAKŠIEDAĻA

SADARBĪBA EIROPAS SAVIENĪBĀ

69. pants

Aģentūras sadarbība ar Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem, aģentūrām un starptautiskajām organizācijām

1. Aģentūra sadarbojas ar Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem, aģentūrām un starptautiskajām organizācijām saskaņā ar to attiecīgo tiesisko regulējumu un izmanto izmanto esošo informāciju, spējas un sistēmas, kas pieejamas *EUROSUR* ietvaros.

Saskaņā ar 1. punktu Aģentūra sadarbojas jo īpaši ar:

- (a) Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu;

- (b) Eiropas Policijas biroju (Eiropolu);
 - (c) Eiropas Savienības Patvēruma aģentūru;
 - (d) Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru;
 - (e) *Eurojust*;
 - (f) Eiropas Savienības Satelītcentru;
 - (g) Eiropas Jūras drošības aģentūru un Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūru;
 - (h) Eiropas Aģentūru lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā;
 - (i) Eiropas Savienības Aviācijas drošības aģentūru un tīkla pārvaldnieku, kas izveidots saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 677/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus gaisa satiksmes pārvaldības (*ATM*) tīkla funkciju īstenošanai.
 - (j) Narkotiku jūras ceļu izpētes un operatīvo centru (*MAOC-N*);
 - (k) kopējā drošības un aizsardzības politikas misijām un operācijām.
2. Šā panta 1. punktā minētā sadarbība notiek ar 1. punktā minētajām vienībām noslēgto darba vienošanos satvarā. Komisija šādas vienošanās iepriekš apstiprina. Aģentūra par ikvienu šādu vienošanos informē Eiropas Parlamentu.
 3. Attiecībā uz klasificētas informācijas apstrādi minētajās vienošanās paredz, ka attiecīgā Savienības struktūra, birojs, aģentūra vai starptautiskā organizācija ievēro drošības noteikumus un standartus, kas ir līdzvērtīgi tiem, ko piemēro Aģentūra. Pirms vienošanās noslēgšanas jāveic novērtējuma apmeklējums, un Komisiju informē par šā novērtējuma apmeklējuma rezultātu.
 4. Veicot darbības saskaņā ar šo regulu, Aģentūra sadarbojas ar Komisiju un attiecīgā gadījumā ar dalībvalstīm un Eiropas Ārējās darbības dienestu. Lai gan tas ir ārpus šīs regulas darbības jomas, tā iesaistās šādā sadarbībā arī saistībā ar muitas jomu, tostarp riska pārvaldību, ja šīs darbības viena otru varētu atbalstīt. Šī sadarbība neskar Komisijas, Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos un dalībvalstu esošās kompetences.
 5. Šā panta 1. punktā minētās Savienības iestādes, struktūras, biroji, aģentūras un starptautiskās organizācijas izmanto no Aģentūras saņemto informāciju tikai savu pilnvaru ietvaros un tiktāl, ciktāl tās ievēro pamattiesības, tostarp datu aizsardzības prasības. Aģentūras apstrādāto personas datu tālāku nosūtīšanu vai cita veida paziņošanu citām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām reglamentē īpašas darba vienošanās attiecībā uz personas datu apmaiņu, un to iepriekš apstiprina Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs. Aģentūra jebkādos personas datus pārsūta saskaņā ar datu aizsardzības noteikumiem, kas izklāstīti 87.–90. pantā. Attiecībā uz klasificētas informācijas apstrādi minētās vienošanās paredz, ka attiecīgā Savienības iestāde, struktūra, birojs, aģentūra vai starptautiskā organizācija ievēro drošības noteikumus un standartus, kas ir līdzvērtīgi tiem, ko piemēro Aģentūra.
 6. Informācijas apmaiņu starp Aģentūru un Savienības struktūrām, birojiem, aģentūrām un starptautiskām organizācijām, kas minētas 2. punktā, veic, izmantojot 14. pantā

minēto saziņas tīklu vai citas akreditētas informācijas apmaiņas sistēmas, kuras atbilst pieejamības, konfidencialitātes un integritātes kritērijiem.

70. pants

Eiropas sadarbība krasta apsardzes funkciju jomā

1. Neskarot *EUROSUR*, Aģentūra sadarbībā ar Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūru un Eiropas Jūras drošības aģentūru atbalsta valstu iestādes, kuras veic krasta apsardzes funkcijas valstu un Savienības līmenī un vajadzības gadījumā starptautiskā līmenī:
 - (a) koplietojot, apkopojot un analizējot informāciju, kas ir pieejama kuģu ziņošanas sistēmās un citās minēto aģentūru mitinātās vai minētajām aģentūrām pieejamās informācijas sistēmās, saskaņā ar to attiecīgajiem juridiskajiem pamatiem un neskarot datu atrašanos dalībvalstu īpašumā;
 - (b) sniedzot uzraudzības un komunikācijas pakalpojumus uz progresīvu tehnoloģiju bāzes, tostarp izmantojot kosmosā bāzētu un zemes infrastruktūru un uz jebkura veida platformas uzmontētus sensorus;
 - (c) spēju veidošanas ceļā, izstrādājot pamatnostādnes un ieteikumus un izveidojot paraugpraksi, kā arī nodrošinot personāla apmācību un apmaiņu;
 - (d) veicinot informācijas apmaiņu un sadarbību krasta apsardzes funkciju jomā, tostarp analizējot darbības problēmas un apdraudējumus, kas rodas jūrniecības jomā;
 - (e) spēju koplietošanas ceļā, plānojot un īstenojot vairākmērķu operācijas un koplietojot līdzekļus un citas spējas, ciktāl šīs darbības koordinē minētās aģentūras un par tām ir saņemta attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu piekrišana.
2. Konkrētus veidus sadarbībai krasta apsardzes funkciju jomā starp Aģentūru, Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūru un Eiropas Jūras drošības aģentūru nosaka ar darba vienošanos saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām un finanšu noteikumiem, ko piemēro minētajām aģentūrām. Šādu vienošanos apstiprina Aģentūras valde, Eiropas Jūras drošības aģentūras Administratīvā padome un Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūras valde.
3. Komisija, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm, Aģentūru, Eiropas Jūras drošības aģentūru un Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūru, dara pieejamu praktisku rokasgrāmatu par Eiropas sadarbību krasta apsardzes funkciju jomā. Minētā rokasgrāmata ietver pamatnostādnes, ieteikumus un paraugpraksi informācijas apmaiņai. Komisija rokasgrāmatu pieņem ieteikuma veidā saskaņā ar 117. panta 3. punktā minēto procedūru.

71. pants

Sadarbība ar Īriju un Apvienoto Karalisti

1. Aģentūra veicina dalībvalstu operatīvo sadarbību ar Īriju un Apvienoto Karalisti konkrētās darbībās.

2. *EUROSUR* vajadzībām informācijas apmaiņa un sadarbība ar Īriju un Apvienoto Karalisti var notikt, pamatojoties uz divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem, kas noslēgti starp Īriju vai Apvienoto Karalisti un vienu vai vairākām kaimiņos esošām dalībvalstīm, vai izmantojot reģionālus sadarbības tīklus, kā pamatā ir minētie nolīgumi. Nacionālie koordinācijas centri dalībvalstīs ir kontaktpunkti informācijas apmaiņai ar atbilstīgajām Īrijas un Apvienotās Karalistes iestādēm saistībā ar *EUROSUR*.
3. Šā panta 2. punktā minētajos nolīgumos nosaka, ka nacionālais koordinācijas centrs dalībvalstī un atbilstīgā iestāde Īrijā vai Apvienotajā Karalistē apmainās tikai ar šādu informāciju:
 - (a) informāciju, kas iekļauta valsts situācijas attēlā, ja tā ir nodota Aģentūrai Eiropas situācijas attēla izveidei;
 - (b) Īrijas un Apvienotās Karalistes iegūtu informāciju, kas ir svarīga no Eiropas situācijas attēla izveides viedokļa;
 - (c) 26. panta 5. punktā minēto informāciju.
4. Aģentūras vai tādas dalībvalsts, kura nav 2. punktā minēto nolīgumu puse, saistībā ar *EUROSUR* sniegtu informāciju nevar darīt zināmu Īrijai vai Apvienotajai Karalistei, pirms nav saņemta Aģentūras vai minētās dalībvalsts piekrišana. Dalībvalstij un Aģentūrai ir saistošs atteikums darīt zināmu minēto informāciju Īrijai vai Apvienotajai Karalistei.
5. Saskaņā ar šo pantu sniegtu informāciju ir aizliegts nodot tālāk vai citādāk paziņot trešām valstīm vai citām trešām personām.
6. Šā panta 2. punktā minētajos nolīgumos paredz noteikumus par finanšu izmaksām, kas rodas saistībā ar Īrijas un Apvienotās Karalistes dalību minēto nolīgumu īstenošanā.
7. Palīdzība, ko sniedz Aģentūra saskaņā ar 10. panta 1. punkta 12., 13. un 15. apakšpunktu, attiecas uz dalībvalstu īstenotajām atgriešanas operācijām, kurās piedalās arī Īrija vai Apvienotā Karaliste.
8. Šīs regulas piemērošana Gibraltāra robežām tiek apturēta līdz laikam, kad būs panākta vienošanās par pasākumu piemērošanas jomu attiecībā uz personu pārvietošanos pāri dalībvalstu ārējām robežām.

2. APAKŠIEDAĻA

SADARBĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM

72. pants

Sadarbība ar trešām valstīm

1. Saskaņā ar 3. panta g) punktu dalībvalstis un Aģentūra sadarbojas ar trešām valstīm nolūkā īstenot integrētu robežu pārvaldību un migrācijas politiku, ieskaitot atgriešanu.
2. Pamatojoties uz politikas prioritātēm, kas noteiktas saskaņā ar 8. panta 4. punktu, Aģentūra sniedz tehnisko un operatīvo palīdzību trešām valstīm, ievērojot Savienības ārējās darbības politiku, tostarp attiecībā uz pamattiesību aizsardzību un neizraidīšanas principu.

3. Aģentūra un dalībvalstis ievēro Savienības tiesības, tostarp normas un standartus, kas ir Savienības *acquis* daļa, ja sadarbība ar trešām valstīm notiek šo valstu teritorijā.

73. pants

Dalībvalstu sadarbība ar trešām valstīm

1. Saskaņā ar šo regulu dalībvalstis var turpināt sadarbību operatīvā līmenī un apmainīties ar informāciju ar vienu vai vairākām trešām valstīm. Šāda sadarbība un informācijas apmaiņa notiek, balstoties uz divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem vai izmantojot reģionālus sadarbības tīklus, kā pamatā ir šie nolīgumi.
2. Noslēdzot 1. punktā minētos divpusējos un daudzpusējos nolīgumus, dalībvalstis iekļauj noteikumus par informācijas apmaiņu un sadarbību *EUROSUR* ietvaros saskaņā ar 76. pantu.
3. Šā panta 1. punktā minētais nolīgums atbilst Savienības un starptautisko tiesību aktiem pamattiesību un starptautiskās aizsardzības jomā, tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību hartai, Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai un Konvencijai par bēgļa statusu, jo īpaši attiecībā uz neizraidīšanas principu. Kad šādus nolīgumus īsteno, ņemot vērā arī 8. pantu, dalībvalstis pastāvīgi vērtē un ņem vērā vispārīgo situāciju attiecīgajā trešā valstī.

74. pants

Sadarbība starp Aģentūru un trešām valstīm

1. Aģentūra var sadarboties ar trešo valstu iestādēm, kas ir kompetentas jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula, un ciktāl vajadzīgs, lai pildītu savus uzdevumus.
2. To darot, Aģentūra ar Savienības delegāciju un attiecīgā gadījumā KDAP misiju un operāciju atbalstu un koordinācijā ar tām rīkojas saskaņā ar Savienības ārējās darbības politiku, tostarp attiecībā uz pamattiesību aizsardzību un neizraidīšanas principu.
3. Apstākļos, kuros no Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa nepieciešama robežu pārvaldības un atgriešanas vienību izvietošana trešā valstī, kur vienību dalībniekiem būs izpildpilnvaras, Savienība ar attiecīgo trešo valsti noslēdz statusa nolīgumu. Statusa nolīgums ietver visus aspektus, kas vajadzīgi, lai veiktu minētās darbības. Tajā jo īpaši nosaka operācijas apmēru un vienību dalībnieku civiltiesisko atbildību un kriminālatbildību, uzdevumus un pilnvaras. Ar statusa nolīgumu nodrošina, ka šo operāciju laikā tiek pilnībā ievērotas pamattiesības.
4. Ja tādas ir pieejamas, tā arī rīkojas, ievērojot darba vienošanās, ko noslēdz ar šīm iestādēm saskaņā ar Savienības tiesībām un politiku atbilstīgi 77. panta 6. punktam. Minētās darba vienošanās paredz precīzi noteiktu sadarbības jomu, veidu un mērķi un attiecas uz operatīvās sadarbības vadību, un var iekļaut noteikumus par sensitīvas neklasificētas informācijas apmaiņu un sadarbību *EUROSUR* ietvaros saskaņā ar 75. panta 3. punktu. Visas darba vienošanās par apmaiņu ar klasificētu informāciju noslēdz saskaņā ar 77. panta 6. punktu. Aģentūra ievēro Savienības tiesības, tostarp normas un standartus, kas ir Savienības *acquis* daļa.
5. Aģentūra palīdz īstenot starptautiskās vienošanās un juridiski nesaistošas vienošanās par atgriešanu, kuras Savienība noslēgusi ar trešām valstīm, Savienības ārējās darbības politikas satvarā un jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula.

6. Aģentūra var izmantot Savienības finansējumu saskaņā ar to instrumentu noteikumiem, ar kuriem atbalsta trešās valstis un kas ar tām ir saistīti. Jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula, un saskaņā ar finanšu noteikumiem, kas piemērojami Aģentūrai, tā var uzsākt un finansēt tehniskās palīdzības projektus trešās valstīs.
7. Aģentūra informē Eiropas Parlamentu par darbībām, kas tiek veiktas, ievērojot šo pantu.
8. Tā izvērtējumu par sadarbību ar trešām valstīm iekļauj gada ziņojumos.

75. pants

Tehniskā un operatīvā palīdzība, ko Aģentūra sniedz trešām valstīm

1. Kā paredzēts 72. panta 3. punktā, apstākļos, kad ir vajadzīga pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība, Aģentūra var koordinēt operatīvo sadarbību starp dalībvalstīm un trešām valstīm un sniegt operatīvo atbalstu trešām valstīm saistībā ar Eiropas integrēto robežu pārvaldību.
2. Aģentūrai pēc vienošanās ar attiecīgo trešo valsti ir iespēja veikt pasākumus pie trešās valsts ārējām robežām, tostarp minētās trešās valsts teritorijā.
3. Operācijas veic, balstoties uz operatīvo plānu, par kuru vienojusies Aģentūra un attiecīgā trešā valsts. Ja operācijas veic pie kopīgās robežas starp trešo valsti un vienu vai vairākām dalībvalstīm, operatīvajam plānam jāpiekrīt dalībvalstij vai dalībvalstīm, kurām ir robežas ar operācijas norises vietu. Operatīvajos plānos var iekļaut noteikumus par informācijas apmaiņu un sadarbību *EUROSUR* ietvaros saskaņā ar 76. pantu. Neskarot Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa dalībnieku izvietojumu saskaņā ar 55.–58. pantu, dalībvalstu iesaistīšanās kopīgās operācijās trešo valstu teritorijā ir brīvprātīga.
4. Aģentūra var sniegt palīdzību trešo valstu atgriešanas darbībās un nodrošināt atgriešanas operāciju, kuru laikā noteikts atgriežamo personu skaits tiek atgriezts no šīs trešās valsts citā trešā valstī, koordinēšanu vai organizēšanu. Šādas atgriešanas operācijas var organizēt, piedaloties vienai vai vairākām dalībvalstīm (“jauktas atgriešanas operācijas”), vai kā valsts atgriešanas operācijas, īpaši tad, ja to pamato Savienības neatbilstīgas migrācijas politikas prioritātes. Iesaistītās dalībvalstis un Aģentūra nodrošina, lai visas atgriešanas operācijas laikā tiktu garantēta pamattiesību ievērošana un piespiešanas līdzekļu samērīga izmantošana, proti, ar piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu un trešās valsts piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistu klātbūtni.

76. pants

Informācijas apmaiņa ar trešām valstīm EUROSUR ietvaros

1. Nacionālie koordinācijas centri dalībvalstīs un attiecīgā gadījumā Aģentūra ir kontaktpunkti informācijas apmaiņai un sadarbībai ar trešām valstīm *EUROSUR* ietvaros.
2. 72. panta 2. punktā paredzētajos noteikumos par informācijas apmaiņu *EUROSUR* ietvaros iekļauj:
 - (a) konkrētus situācijas attēlus, kas tiek koplietoti ar trešām valstīm;
 - (b) datus no trešām valstīm, kurus var koplietot Eiropas situācijas attēlā, un šo datu koplietošanas procedūras;

- (c) procedūras un nosacījumus, saskaņā ar kuriem trešo valstu iestādēm var sniegt *EUROSUR* sapludināšanas pakalpojums;
 - (d) kārtību, kādā notiek sadarbība un informācijas apmaiņa ar trešo valstu novērotājiem *EUROSUR* vajadzībām.
3. Aģentūras vai dalībvalsts, kura nav 73. panta 1. punktā noteiktā nolīguma puse, saistībā ar *EUROSUR* sniegtu informāciju nevar darīt zināmu trešai valstij saskaņā ar minēto nolīgumu, pirms nav saņemta Aģentūras vai minētās dalībvalsts piekrišana. Dalībvalstij un Aģentūrai ir saistošs atteikums darīt zināmu minēto informāciju attiecīgajai trešai valstij.

77. pants

Komisijas uzdevumi, kas attiecas uz sadarbību ar trešām valstīm

1. Komisija risina sarunas par 74. panta 3. punktā minētajiem statusa nolīgumiem saskaņā ar LESD 218. panta 3. punktu.
2. Komisija pēc apspriešanās ar dalībvalstīm un Aģentūru izstrādā paraugnoteikumus 71. panta 2. punktā un 73. pantā minētajiem divpusējiem un daudzpusējiem nolīgumiem par informācijas apmaiņu *EUROSUR* ietvaros, kā noteikts 76. panta 2. punktā.

Komisija pēc apspriešanās ar Aģentūru izveido 74. pantā minēto darba vienošanos paraugu.

3. Attiecīgās dalībvalstis paziņo par esošiem 73. panta 1. punktā minētajiem divpusējiem un daudzpusējiem nolīgumiem Komisijai, kura pārbauda, vai to noteikumi atbilst šai regulai.
4. Pirms jauna 73. panta 1. punktā minētā divpusējā vai daudzpusējā nolīguma noslēgšanas attiecīgā(-s) dalībvalsts(-is) paziņo par to Komisijai, kura pārbauda, vai tā noteikumi atbilst šai regulai, un attiecīgi informē dalībvalsti.
5. Pēc jauna nolīguma noslēgšanas attiecīgā dalībvalsts par to paziņo Komisijai, kas par to informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Aģentūru.
6. Pirms darba vienošanos noslēgšanas ar trešām personām vai trešām valstīm Aģentūra par tām paziņo Komisijai, kura sniedz iepriekšēju apstiprinājumu. Pēc darba vienošanos noslēgšanas Aģentūra par tām paziņo Komisijai, kas par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi.
7. Aģentūra paziņo Komisijai par 75. panta 3. punktā minētajiem operatīvajiem plāniem. Lēmumam izvietot sadarbības koordinātorus trešās valstīs saskaņā ar 78. pantu ir vajadzīgs Komisijas iepriekšējs atzinums. Par minētajām darbībām nekavējoties pilnībā informē Eiropas Parlamentu.

78. pants

Aģentūras sadarbības koordinatori trešās valstīs

1. Aģentūra trešās valstīs var izvietot ekspertus no saviem štata darbiniekiem kā sadarbības koordinātorus, kuriem jāparedz augstākā iespējamā aizsardzība viņu pienākumu veikšanas laikā. Tie veido daļu no vietējiem vai reģionālajiem Savienības un dalībvalstu imigrācijas sadarbības koordinātoru un drošības ekspertu sadarbības tīkliem, tostarp no tīkla, kas izveidots atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 377/2004. Pēc

valdes lēmuma Aģentūra var paredzēt konkrētas sadarbības koordinators specializācijas – piemēram, atgriešanas sadarbības koordinatori – atkarībā no operatīvajām vajadzībām attiecībā uz attiecīgo trešo valsti.

2. Savienības ārējās darbības politikā prioritāti attiecībā uz sadarbības koordinators izvietojumu piešķir tām trešām valstīm, kuras, pamatojoties uz riska analīzi, uzskatāmas par nelikumīgas imigrācijas izcelsmes vai tranzīta valstīm. Aģentūra uz savstarpējības pamata var uzņemt sadarbības koordinators, ko nosūtījušas minētās trešās valstis. Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma katru gadu pieņem prioritāšu sarakstu. Sadarbības koordinators izvietojumu, balstoties uz Komisijas atzinumu, apstiprina valde.
3. Aģentūras sadarbības koordinators uzdevumi, ievērojot Savienības tiesības un pamattiesības, ietver kontaktu izveidošanu un uzturēšanu ar kompetentajām iestādēm trešās valstīs, uz kurām tie ir nosūtīti, nolūkā dot ieguldījumu nelikumīgas imigrācijas novēršanā, tās apkarošanā un atgriežamo personu atgriešanā, tostarp sniedzot tehnisko palīdzību trešo valstu valstspiederīgo identificēšanā un ceļošanas dokumentu ieguvē. Minētie sadarbības koordinatori cieši koordinējas ar Savienības delegācijām un attiecīgā gadījumā KDAP misijām un operācijām.

79. pants

Novērotāju dalība Aģentūras darbībās

1. Aģentūra ar attiecīgo dalībvalstu piekrišanu var uzaicināt Savienības iestāžu, struktūru, biroju, aģentūru vai starptautisko organizāciju un KDAP misiju un operāciju novērotājus piedalīties tās darbībās, jo īpaši kopīgās operācijās un pilotprojektos, riska analīzē un apmācībā, tiktāl, ciktāl viņu klātbūtne atbilst minēto darbību mērķiem, var sekmēt sadarbības uzlabošanu un paraugprakses apmaiņu un neskar minēto darbību vispārējo drošumu un drošību. Minētie novērotāji var piedalīties riska analīzē un apmācībā tikai ar attiecīgo dalībvalstu piekrišanu. Lai novērotāji varētu piedalīties kopīgajās operācijās un pilotprojektos, ir jāsaņem uzņēmējas dalībvalsts piekrišana. Šī izstrādātus noteikumus par novērotāju dalību iekļauj operatīvajā plānā. Šie novērotāji pirms dalības minētajās darbībās saņem atbilstīgu apmācību, ko organizē Aģentūra.
2. Aģentūra ar attiecīgo dalībvalstu piekrišanu var uzaicināt novērotājus no trešām valstīm piedalīties tās darbībās pie ārējām robežām, kas minētas 37. pantā, atgriešanas operācijās, kas minētas 51. pantā, atgriešanas nodrošināšanas operācijās, kas minētas 54. pantā, un apmācībā, kas minēta 62. pantā, ja viņu klātbūtne atbilst minēto darbību mērķiem, var sekmēt sadarbības uzlabošanu un paraugprakses apmaiņu un neskar minēto darbību vispārējo drošību. Minētie novērotāji var piedalīties tikai ar attiecīgo dalībvalstu piekrišanu attiecībā uz 37., 43., 51. un 62. pantā minētajām darbībām un tikai ar uzņēmējas dalībvalsts piekrišanu attiecībā uz 37. un 54. pantā minētajām darbībām. Šī izstrādātus noteikumus par novērotāju dalību iekļauj operatīvajā plānā. Šie novērotāji pirms dalības minētajās darbībās saņem atbilstīgu apmācību, ko organizē Aģentūra. Piedaloties Aģentūras īstenotajās darbībās, tiem jāievēro Aģentūras rīcības kodeksi.

III NODAĻA

Viltoti un autentiski dokumenti tiešsaistē (*FADO*)

80. pants

1. Aģentūra pārņem Viltotu un autentisku dokumentu tiešsaistē (*FADO*) sistēmu – datubāzi, kas satur informāciju par īstiem ceļošanas un uzturēšanās dokumentiem, kurus izdevušas dalībvalstis, trešās valstis, teritoriālās vienības, starptautiskās organizācijas un citas vienības, uz kurām attiecas starptautiskās tiesības, un par šo dokumentu viltošanu, – un nodrošina tās darbību. *FADO* sistēma nesatur personas datus.

Dalībvalstis nosūta pašlaik *FADO* sistēmā esošos datus uz jauno sistēmu.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus saskaņā ar 117. panta 2. punktā minēto procedūru nolūkā
 - (a) izveidot *FADO* tehniskās specifikācijas saskaņā ar augstiem standartiem;
 - (b) noteikt procedūras *FADO* sistēmā esošās informācijas kontrolei un pārbaudei.

IV NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

1. IEDAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

81. pants

Pamattiesību aizsardzība un pamattiesību stratēģija

1. Eiropas Robežu un krasta apsardze, veicot savus uzdevumus atbilstīgi šai regulai, garantē pamattiesību aizsardzību saskaņā ar attiecīgajām Savienības tiesībām, jo īpaši hartu, attiecīgajām starptautiskajām tiesībām, tostarp 1951. gada Konvenciju par bēgļu statusu, tās 1967. gada protokolu, un pienākumiem saistībā ar piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai, jo īpaši neizraidīšanas principu.

Šajā nolūkā Aģentūra izstrādā un turpmāk pilnveido un īsteno pamattiesību stratēģiju, tostarp efektīvu mehānismu, kā uzraudzīt pamattiesību ievērošanu visās Aģentūras darbībās.
2. Veicot savus uzdevumus, Eiropas Robežu un krasta apsardze nodrošina, ka nevienu personu neizsēdina no transportlīdzekļa, nepiespiež iekāpt transportlīdzeklī, nepavada vai citā veidā nenodod vai neatgriež valsts iestādēm, ja tādējādi tiek pārkāpts neizraidīšanas princips vai ja pastāv risks, ka attiecīgo personu izraidīs vai tiks tai atgriezties citā valstī, pārkāpjot minēto principu.
3. Veicot savus uzdevumus, Eiropas Robežu un krasta apsardze ņem vērā bērnu, nepavadītu nepilngadīgo, cilvēku ar invaliditāti, cilvēku tirdzniecības upuru, personu, kam vajag medicīnisko palīdzību, personu, kam vajag starptautisko aizsardzību, personu, kas jūrā atrodas briesmās, un citu īpaši mazaizsargātu personu īpašās vajadzības.

Eiropas Robežu un krasta apsardze visās darbībās pievērš īpašu uzmanību bērnu tiesībām un nodrošina, ka tiek ievērotas bērna intereses.

4. Veicot savus uzdevumus, attiecībās ar dalībvalstīm un sadarbībā ar trešām valstīm Aģentūra ņem vērā 70. pantā minētā konsultatīvā foruma un pamattiesību amatpersonas ziņojumus.

82. pants

Rīcības kodekss

1. Aģentūra sadarbībā ar konsultatīvo forumu izstrādā un turpmāk pilnveido rīcības kodeksu, kas piemērojams visiem Aģentūras koordinētajiem robežkontroles pasākumiem un visām personām, kuras piedalās Aģentūras darbībās. Rīcības kodeksā nosaka procedūras, kuru mērķis ir garantēt tiesiskuma principus un pamattiesību ievērošanu, īpašu uzmanību pievēršot neaizsargātām personām, tostarp bērniem, nepilngadīgajiem bez pavadības un citām mazaizsargātām personām, kā arī personām, kas meklē starptautisko aizsardzību.
2. Aģentūra sadarbībā ar konsultatīvo forumu izstrādā un turpmāk pilnveido rīcības kodeksu atgriežamo personu atgriešanai, ko piemēro visām Aģentūras koordinētām vai organizētām atgriešanas operācijām un atgriešanas nodrošināšanas operācijām. Rīcības kodeksā apraksta kopīgās standartizētās procedūras, lai vienkāršotu atgriešanas operāciju un atgriešanas nodrošināšanas operāciju organizēšanu, un tas nodrošina atgriešanu humānā veidā un pilnībā ievērojot pamattiesības, jo īpaši principus, kuri attiecas uz cilvēka cieņu, spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodu aizliegumu, tiesības uz brīvību un drošību, tiesības uz personas datu aizsardzību un nediskriminēšanu.
3. Rīcības kodeksā atgriešanas jomā īpašu uzmanību pievērš dalībvalstu pienākumam paredzēt efektīvu piespiedu atgriešanas uzraudzības sistēmu, kā noteikts Direktīvas 2008/115/EK 8. panta 6. punktā, un pamattiesību stratēģijai.

83. pants

Vienību dalībnieku uzdevumi un pilnvaras

1. No Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa izvietoto vienību dalībniekiem ir spēja veikt visus uzdevumus un īstenot visas pilnvaras robežu kontrolei un atgriešanai, kā arī tās, kas nepieciešamas Regulā (ES) 2016/399 un Direktīvā 2008/115/EK noteikto mērķu īstenošanai.
2. Veicot savus uzdevumus un īstenojot savas pilnvaras, vienību dalībnieki ievēro Savienības un starptautiskās tiesības, kā arī ievēro pamattiesības un uzņēmējas dalībvalsts tiesības.
3. Neskarot 94. panta 1. punktu attiecībā uz Aģentūras štata darbiniekiem, vienību dalībnieki var veikt uzdevumus un īstenot pilnvaras tikai saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts robežsargu vai ar atgriešanu saistītos uzdevumos iesaistītā personāla norādījumiem un parasti tikai viņu klātbūtnē. Uzņēmēja dalībvalsts var vienību dalībniekus pilnvarot rīkoties tās vārdā.
4. Izvietoto vienību dalībnieki, kas ir Aģentūras štata operatīvie darbinieki vai ir izvietoti saskaņā ar dalībvalsts ilgtermiņa norīkojumu uz Aģentūru, attiecīgā gadījumā uzdevumus pilda un pilnvaras īsteno gērbti savos Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa formastērpos. No dalībvalstīm īslaicīgi izvietoto vienību

dalībnieki attiecīgā gadījumā uzdevumus pilda un pilnvaras īsteno ģērbti savos formastērpos.

Visi vienību dalībnieki pie formastērpa nēsā arī redzamu personas identifikāciju un zilu rokas apsēju ar Savienības un Aģentūras atšķirības zīmēm, kas viņus identificē kā personas, kuras piedalās kopīgā operācijā, migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietojumā, pilotprojektā, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumā, atgriešanas operācijā vai operācijā personu atgriešanas nodrošināšanai. Identificēšanas nolūkos attiecībā pret uzņēmējas dalībvalsts valsts iestādēm vienību dalībnieki vienmēr nēsā līdzīgu akreditācijas dokumentu, ko uzrāda pēc pieprasījuma.

Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa formastērpu dizainu un specifiskās nosaukuma ar Komisijas īstenošanas lēmumu, ko pieņem saskaņā ar 117. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Veicot uzdevumus un īstenojot pilnvaras, vienību dalībnieki var nēsāt dienesta ieročus, munīciju un aprīkojumu.

Personāls, kas īstermiņā vai ilgtermiņā norīkots uz Aģentūru, dienesta ieroču, munīciju un aprīkojumu nēsā un izmanto atbilstīgi piederības dalībvalsts tiesībām.

Aģentūras štata operatīvie darbinieki dienesta ieročus, munīciju un aprīkojumu nēsā un izmanto atbilstīgi V pielikumā izklāstītajam satvaram un sīki izstrādātajiem noteikumiem.

Tomēr uzņēmēja dalībvalsts var aizliegt nēsāt noteiktus dienesta ieročus, munīciju un aprīkojumu, ar noteikumu, ka tās tiesību aktos tas pats aizliegums tiek piemērots pašas robežsargiem vai personālam, kas iesaistīti ar atgriešanu saistītu uzdevumu izpildē. Uzņēmēja dalībvalsts pirms vienību dalībnieku izvietojuma informē Aģentūru par atļautajiem dienesta ieročiem, munīciju un aprīkojumu, kā arī par to izmantošanas nosacījumiem. Aģentūra minēto informāciju dara pieejamu dalībvalstīm.

6. Veicot uzdevumus un īstenojot pilnvaras, vienību dalībniekiem ar piederības dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts piekrišanu vai – Aģentūras personāla gadījumā – ar Aģentūras piekrišanu, uzņēmējas dalībvalsts robežsargu klātbūtnē un saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesībām ir atļauts pielietot spēku, tostarp dienesta ieročus, munīciju un aprīkojumu. Uzņēmēja dalībvalsts ar piederības dalībvalsts vai attiecīgā gadījumā Aģentūras piekrišanu var atļaut vienību dalībniekiem pielietot spēku, ja uzņēmējas dalībvalsts robežsargu nav klāt.
7. Dienesta ieročus, munīciju un aprīkojumu var izmantot likumīgai pašaizsardzībai un likumīgai vienību dalībnieku vai citu personu aizsardzībai saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem.
8. Šīs regulas nolūkā uzņēmēja dalībvalsts atļauj vienību dalībniekiem piekļūt Eiropas datubāzēm, kuru izmantošana ir vajadzīga, lai sasniegtu operatīvos mērķus, kas noteikti operatīvajā plānā par robežu pārbaudēm, robežuzraudzību un atgriešanu. Uzņēmēja dalībvalsts var viņiem ļaut arī piekļūt valstu datubāzēm, ja tas nepieciešams tādiem pašiem mērķiem. Dalībvalstis nodrošina, ka tās sniedz šādu piekļuvi datubāzēm efektīvā un iedarbīgā veidā. Vienību dalībnieki izmanto piekļuvi tikai tādiem datiem, kas ir vajadzīgi to uzdevumu veikšanai un pilnvaru īstenošanai.

Uzņēmēja dalībvalsts pirms vienību dalībnieku izvietojšanas informē Aģentūru par valsts un Eiropas datubāzēm, kurām var piekļūt. Aģentūra minēto informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm, kas piedalās izvietojšanā.

Šādu piekļuvi veic saskaņā ar Savienības datu aizsardzības tiesību aktiem un uzņēmējas dalībvalsts datu aizsardzības tiesību aktiem.

9. Lēmumus atteikt ieceļošanu saskaņā ar Regulas (ES) 2016/399 14. pantu pieņem tikai uzņēmējas dalībvalsts robežsargi vai vienību dalībnieki, ja uzņēmēja dalībvalsts ir viņus pilnvarojusi rīkoties tās vārdā.

84. pants

Akreditācijas dokuments

1. Aģentūra sadarbībā ar uzņēmēju dalībvalsti vienību dalībniekiem izsniedz dokumentu uzņēmējas dalībvalsts oficiālajā valodā un vēl vienā no Savienības iestāžu oficiālajām valodām, lai identificētu viņus un apliecinātu šāda dokumenta turētāja tiesības pildīt pienākumus un īstenot pilnvaras, kā minēts 83. pantā. Dokumentā ir iekļauti šādi dati par katru vienības dalībnieku:
 - (a) vārds, uzvārds un valstspiederība;
 - (b) dienesta pakāpe vai amata nosaukums;
 - (c) nesē uzņemta fotogrāfija digitālā formātā; un
 - (d) uzdevumi, kurus viņš ir pilnvarots veikt izvietojšanas laikā.
2. Kopīgās operācijas, migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietojšanas, pilotprojekta, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākuma, atgriešanas operācijas vai atgriešanas nodrošināšanas operācijas beigās dokumentu nodod Aģentūrai.

85. pants

Civiltiesiskā atbildība

1. Neskarot 94. pantu, tad, ja vienību dalībnieki darbojas uzņēmējā dalībvalstī, šī dalībvalsts saskaņā ar tās tiesībām ir atbildīga par visiem kaitējumiem, ko šie dalībnieki nodarījuši, īstenojot pasākumus.
2. Ja šāds kaitējums nodarīts rupjas nolaidības vai tīša pārkāpuma rezultātā, uzņēmēja dalībvalsts var vērsties pie piederības dalībvalsts, lai piederības dalībvalsts atlīdzina summas, ko uzņēmēja dalībvalsts ir izmaksājusi cietušajiem vai viņu likumīgajiem pārstāvjiem. Tāpat, ja kaitējumu rupjas nolaidības vai tīša pārkāpuma rezultātā nodara Aģentūras personāls, uzņēmēja dalībvalsts var vērsties pie Aģentūras, lai Aģentūra atlīdzina summas, ko uzņēmēja dalībvalsts ir izmaksājusi cietušajiem vai viņu likumīgajiem pārstāvjiem.
3. Neskarot dalībvalstu tiesību īstenošanu attiecībā uz trešām personām, katra dalībvalsts atsakās no visām prasībām pret uzņēmēju dalībvalsti vai jebkuru citu dalībvalsti par radīto kaitējumu, izņemot kaitējumu, kas nodarīts rupjas nolaidības vai tīša pārkāpuma rezultātā.
4. Par jebkurām domstarpībām starp dalībvalstīm saistībā ar šā panta 2. un 3. punkta piemērošanu, kuras nevar atrisināt savstarpēju sarunu ceļā, dalībvalstis iesniedz pieteikumu Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar LESD 273. pantu.

5. Neskarot dalībvalstu tiesību īstenošanu attiecībā uz trešām personām, izmaksas, kuras radušās izvietojuma laikā sabojāta Aģentūras aprīkojuma dēļ, sedz Aģentūra, izņemot tos gadījumus, kad tas noticis rupjas nolaidības vai tīša pārkāpuma rezultātā.

86. pants

Kriminālbildība

Neskarot 94. pantu, saistībā ar jebkuriem noziedzīgiem nodarījumiem, ko varētu izdarīt attiecībā pret vienību dalībniekiem vai ko varētu izdarīt viņi paši kopīgas operācijas, migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietojuma, pilotprojekta, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākuma, atgriešanas operācijas vai operācijas personu atgriešanas nodrošināšanai izvietojuma laikā, attieksme pret viņiem ir tāda pati kā pret uzņēmējas dalībvalsts amatpersonām.

2. IEDAĻA

PERSONAS DATU APSTRĀDE, KO VEIC AĢENTŪRA

87. pants

Vispārīgi noteikumi par personas datu apstrādi, ko veic Aģentūra

1. Apstrādājot personas datus, Aģentūra piemēro [Regulu (EK) Nr. 45/2001].
2. Valde pieņem administratīvos pasākumus, kas vajadzīgi, lai Aģentūra piemērotu [Regulu (EK) Nr. 45/2001], tostarp pasākumus attiecībā uz Aģentūras datu aizsardzības inspektoru.
3. Aģentūra var nodot personas datus trešās valsts iestādei vai starptautiskai organizācijai saskaņā ar [Regulas (EK) Nr. 45/2001] noteikumiem, ciktāl šāda nodošana ir nepieciešama Aģentūras uzdevumu izpildei atgriešanas darbību jomā. Ja atgriešanas operāciju organizēšanas ietvaros dalībvalsts nav pārsūtījusi pārvadātājam atgriežamo personu datus, šos datus var pārsūtīt Aģentūra saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem. Piemērojot [Regulas (EK) Nr. 45/2001] [25. panta 1. punkta c) apakšpunktu], minētās regulas 19. pantu nepiemēro Aģentūras veiktai datu apstrādei atgriešanas nolūkā, ja vien netiek atgriezts trešās valsts valstspiederīgais. Aģentūra var paredzēt iekšējos noteikumus par [Regulas (EK) Nr. 45/2001] [17. un 18. pantā noteikto] tiesību piemērošanas ierobežošanu katrā konkrētā gadījumā, ja šādu tiesību īstenošanai ir risks apdraudēt atgriešanas procedūru.

88. pants

Personas datu apstrādes mērķi

1. Aģentūra var apstrādāt personas datus tikai šādiem mērķiem:
 - (a) savu uzdevumu veikšanai saistībā ar kopīgu operāciju, pilotprojektu, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu organizēšanu un koordinēšanu un saistībā ar migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām saskaņā ar 47. pantu;
 - (b) savu uzdevumu veikšanai, atbalstot dalībvalstis un trešās valstis pirms atgriešanas veicamajās darbībās un ar atgriešanu saistītās darbībās, īstenojot atgriešanas pārvaldības sistēmas, kā arī koordinējot vai organizējot atgriešanas

operācijas un sniedzot tehnisko un operatīvo palīdzību dalībvalstīm un trešām valstīm saskaņā ar 49. pantu;

- (c) informācijas apmaiņas ar dalībvalstīm, *EASO*, Eiropolu vai *Eurojust* sekmēšanai saskaņā ar 89. pantu;
 - (d) Aģentūras veiktai riska analīzei saskaņā ar 30. pantu;
 - (e) kuģu identificēšanai un izsekošanai *EUROSUR* ietvaros saskaņā ar 90. pantu;
 - (f) administratīvu uzdevumu veikšanai.
2. Dalībvalsts vai cita Savienības aģentūra, kas sniedz personas datus Aģentūrai, nosaka to apstrādes mērķi vai mērķus, kādiem minētos datus apstrādā, kā minēts 1. punktā. Aģentūra var apstrādāt šādus personas datus citam nolūkam, uz ko arī attiecas 1. punkts, tikai tad, ja to atļauj personas datu sniedzējs.
3. Dalībvalstis un citas Savienības aģentūras personas datu nosūtīšanas brīdī var vispārīgos vai konkrētos vārdos norādīt jebkuru ierobežojumu piekļuvei šiem datiem vai to izmantošanai, tostarp attiecībā uz to nosūtīšanu, dzēšanu vai iznīcināšanu. Ja vajadzība pēc šādiem ierobežojumiem kļūst acīmredzama pēc personas datu nosūtīšanas, tad tās attiecīgi informē Aģentūru. Aģentūra ievēro šādus ierobežojumus.

89. pants

Kopīgo operāciju, pilotprojektu un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu laikā savākto, kā arī migrācijas pārvaldības atbalsta vienību savākto personas datu apstrāde

1. Aģentūra apstrādā tikai šādu turpmāk minētu kategoriju personas datus, ko savākušas un tai nosūtījušas dalībvalstis, Aģentūras personāls vai *EASO*, Eiropols vai *Eurojust* saistībā ar kopīgām operācijām, pilotprojektiem un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem un ko savākušas migrācijas pārvaldības atbalsta vienības:
- (a) tādu personu datus, kuras dalībvalstu kompetentās iestādes un *EASO*, Eiropols vai *Eurojust* uz saprātīga pamata tur aizdomās par iesaistīšanos pārrobežu noziedzībā, piemēram, par migrantu kontrabandu, cilvēku tirdzniecību vai terorismu;
 - (b) tādu personu datus, kuras neatļauti šķērso ārējās robežas un kuru datus ir savākušas Aģentūras vienības, tostarp rīkojoties saistībā ar migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām;
 - (c) automobiļu valsts reģistrācijas numura zīmes, transportlīdzekļu identifikācijas numurus, tālruņa numurus vai kuģu identifikācijas numurus, kas ir saistīti ar a) un b) apakšpunktā minētajām personām un ir nepieciešami, lai izmeklētu un analizētu nelikumīgai imigrācijai un pārrobežu noziedzībā izmantotos maršrutus un metodes.
2. Šā panta 1. punktā minētos personas datus Aģentūra var apstrādāt šādos gadījumos:
- (a) ja informācijas apmaiņa ar *EASO*, Eiropolu vai *Eurojust* ir nepieciešama izmantošanai saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām un saskaņā ar 69. pantu;

- (b) ja nosūtīšana attiecīgo dalībvalstu iestādēm, kas atbild par robežkontroli, migrāciju, patvērumu, atgriešanu, ir nepieciešama, lai veiktu savus uzdevumus saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem;
 - (c) ja nosūtīšana attiecīgo dalībvalstu iestādēm, atgriešanas trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām ir nepieciešama, lai identificētu trešās valsts valstspiederīgos, iegūtu ceļošanas dokumentus, īstenotu vai atbalstītu atgriešanu;
 - (d) ja tas nepieciešams riska analīzes sagatavošanai;
 - (e) konkrētos gadījumos, kad Aģentūra konstatē, ka tās uzdevumu veikšanai apstrādātie personas dati ir noteikti nepieciešami tiesībaizsardzības iestādēm, lai novērstu, atklātu, izmeklētu smagus noziegumus vai sauktu pie atbildības par tiem.
3. Personas datus dzēš, tiklīdz tie ir nosūtīti *EASO*, Eiropalam vai *Eurojust*, vai dalībvalstu kompetentajām iestādēm vai tiklīdz tie ir izmantoti riska analīzes sagatavošanai. Glabāšanas ilgums nekādā gadījumā nepārsniedz 90 dienas pēc šādu datu savākšanas dienas. Riska analīzes rezultātos datus anonimizē. Šā punkta noteikumus nepiemēro datiem, ko apstrādā, lai veiktu ar atgriešanu saistītus uzdevumus.

90. pants

Personas datu apstrāde EUROSUR ietvaros

1. Ja valsts situācijas attēlam nepieciešama personas datu apstrāde, šos datus apstrādā saskaņā ar attiecīgajiem Savienības un valstu noteikumiem par datu aizsardzību. Katra dalībvalsts izraugās iestādi, kas uzskatāma par datu pārzini saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 4. panta 7. punktu un kam ir galvenā atbildība par šīs dalībvalsts veikto datu apstrādi. Katra dalībvalsts paziņo Komisijai ziņas par minēto iestādi.
2. Kuģu un gaisa kuģu identifikācijas numuri ir vienīgie personas dati, kurus var apstrādāt saistībā ar Eiropas situācijas attēlu un konkrētu situācijas attēlu.
3. Jebkāda personas datu apmaiņa ar trešām valstīm *EUROSUR* ietvaros ir stingri ierobežota, nepārsniedzot to, kas ir pilnīgi nepieciešams šīs regulas mērķu sasniegšanai. Tā tiek veikta saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679 un attiecīgiem valstu noteikumiem par datu aizsardzību.
4. Ir aizliegta jebkāda informācijas apmaiņa saskaņā ar 73. panta 2. punktu, 74. panta 3. punktu un 75. panta 3. punktu, kuras rezultātā trešā valsts iegūst informāciju, ko varētu izmantot, lai identificētu personas vai personu grupas, kuru pieteikums starptautiskai aizsardzībai tiek izskatīts vai kuras ir pakļautas būtiskam spīdzināšanas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai soda, vai citu pamattiesību pārkāpuma riskam.
5. Saskaņā ar 73. panta 2. punktu, 74. panta 3. punktu un 75. panta 3. punktu sniegtu informāciju ir aizliegts nodot tālāk vai citādi paziņot citām trešām valstīm vai trešām personām.

91. pants

Drošības noteikumi par klasificētas informācijas un sensitīvas neklasificētas informācijas aizsardzību

1. Aģentūra pieņem pati savus drošības noteikumus, kuru pamatā ir principi un noteikumi, kas paredzēti Komisijas drošības noteikumos par Eiropas Savienības klasificētas informācijas (ESKI) un sensitīvas neklasificētas informācijas aizsardzību, kas cita starpā ietver noteikumus par šādas informācijas apmaiņu ar trešām valstīm, apstrādi un glabāšanu, kā noteikts Komisijas Lēmumos (ES, Euratom) 2015/443 un 2015/444. Par jebkādu administratīvu vienošanos klasificētas informācijas apmaiņai ar trešās valsts attiecīgajām iestādēm vai, ja tādas vienošanās nav, par jebkādu ārkārtēju ESKI *ad hoc* izpaušanu minētajām iestādēm tiek saņemts Komisijas iepriekšējs apstiprinājums.
2. Drošības noteikumus pieņem valde pēc Komisijas apstiprinājuma.
3. Klasifikācija neaizliedz informāciju darīt pieejamu Eiropas Parlamentam. Veicot tādas informācijas un dokumentu nodošanu un apstrādi, ko atbilstīgi šai regulai nosūta Eiropas Parlamentam, ir jāsaņem Komisijas apstiprinājums.

3. IEDAĻA

AGENTŪRAS VISPĀRĒJĀ STRUKTŪRA UN ORGANIZĀCIJA

92. pants

Juridiskais statuss un atrašanās vieta

1. Aģentūra ir Savienības struktūra. Tā ir juridiska persona.
2. Visās dalībvalstīs Aģentūrai ir visplašākā tiesībspēja un rīcībspēja, ko saskaņā ar šo valstu tiesību aktiem piešķir juridiskām personām. Jo īpaši tā var iegūt vai atsavināt kustamu un nekustamu īpašumu, kā arī būt par pusi tiesas procesos.
3. Aģentūra ir neatkarīga savu tehnisko un operatīvo pilnvaru īstenošanā.
4. Aģentūru pārstāv tās izpilddirektors.
5. Aģentūras mītne ir Varšavā, Polijā.

93. pants

Mītnes nolīgums

1. Nepieciešamo kārtību attiecībā uz Aģentūrai paredzēto atrašanās vietu dalībvalstī, kurā atrodas Aģentūras mītne, un telpām, kuru pieejamību nodrošina šī dalībvalsts, kā arī specifiskos noteikumus, kas šajā dalībvalstī piemērojami izpilddirektoram, izpilddirektora vietniekiem, valdes locekļiem, Aģentūras darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, nosaka mītnes nolīgumā starp Aģentūru un dalībvalsti, kurā atrodas Aģentūras mītne.
2. Mītnes nolīgumu noslēdz pēc valdes apstiprinājuma saņemšanas.
3. Dalībvalsts, kurā atrodas Aģentūras mītne, nodrošina iespējami labākos apstākļus, lai sekmētu pienācīgu Aģentūras darbību, tostarp daudzvalodu eiropiskas ievirzes izglītību un piemērotus transporta savienojumus.

94. pants

Personāls

1. Štata darbiniekiem piemēro Eiropas Savienības Civildienesta noteikumus ("Civildienesta noteikumi") un Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību ("nodarbināšanas kārtība"), kas noteikti Padomes Regulā (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68⁴⁴, un noteikumus, kas pieņemti, vienojoties Savienības iestādēm, lai būtu spēkā minētie Civildienesta noteikumi un nodarbināšanas kārtība.
2. Nodarbinātības vietu principā nosaka dalībvalstī, kurā atrodas Aģentūras mītne.
3. Personālu, uz kuru attiecas nodarbināšanas kārtība, parasti sākotnēji pieņem uz noteiktu piecu gadu laikposmu. Viņu līgumus var principā atjaunot tikai vienreiz uz noteiktu laikposmu, kas nav ilgāks par pieciem gadiem. Jebkura nākamā pagarināšana notiek uz nenoteiktu laiku.
4. Valde var Aģentūras štata darbiniekiem piešķirt diferencētu mēneš algu. Šo diferencēto mēneš algu aprēķina kā procentuālu daļu no katra attiecīgā darbinieka atalgojuma. Minētā procentuālā daļa nepārsniedz starpību starp 100 % un korekcijas koeficientu, ko piemēro darba vietā, un šo procentuālo daļu regulāri pārskata. Pirms šī pabalsta piešķiršanas pienācīgi ņem vērā kopējo atalgojumu, ko saņem atsevišķi darbinieki, tostarp komandējuma izmaksu atlīdzināšanu.

Ar iepriekšēju Komisijas apstiprinājumu valde paredz noteikumus šā punktu īstenošanai. Līdz 2024. gadam ar Komisijas iepriekšēju apstiprinājumu valde pārskata šos noteikumus.
5. Nolūkā īstenojot 32. pantu, 45. pantu un 53. panta 2. punktu koordinators vai sadarbības koordinators statusā var norīkot vienīgi Aģentūras darbinieku, uz kuru attiecas Civildienesta noteikumi vai nodarbināšanas kārtības II sadaļa. Nolūkā īstenojot 56. pantu kā vienības dalībnieku var izvietot vienīgi Aģentūras darbinieku, uz kuru attiecas Civildienesta noteikumi vai nodarbināšanas kārtība.
6. Valde pieņem īstenošanas noteikumus Civildienesta noteikumu un nodarbināšanas kārtības piemērošanai, vienojoties ar Komisiju saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. panta 2. punktu.
7. Pēc iepriekšēja Komisijas apstiprinājuma saņemšanas valde pieņem noteikumus par dalībvalstu operatīvajiem darbiniekiem, kurus norīko darbā Aģentūrā saskaņā ar 57. pantu, un vajadzības gadījumā šos noteikumus atjaunina. Šajos noteikumos ņem vērā, ka operatīvos darbiniekus norīko, lai tos izvietotu kā vienību dalībniekus, un tiem ir 83. pantā paredzētie uzdevumi un pilnvaras. Tajos paredz noteikumus par izvietojuma nosacījumiem. Attiecīgā gadījumā valdes mērķis ir panākt saskaņotību ar noteikumiem, kas piemērojami štata darbinieku komandējumu izmaksu atlīdzināšanai.

95. pants

Privilēģijas un imunitāte

Uz Aģentūru un tās štata darbiniekiem attiecas Protokols par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā.

⁴⁴ OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.; jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 22. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1023/2013 (OV L 287, 29.10.2013., 15. lpp.).

96. pants

Atbildība

1. Aģentūras līgumisko atbildību reglamentē ar tiesību aktiem, ko piemēro attiecīgajam līgumam.
2. Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā ir pieņemt nolēmumus, ievērojot jebkuru šķīrējtiesas klauzulu, kas ietverta Aģentūras noslēgtā līgumā.
3. Ja pastāv ārpuslīgumiskas saistības, Aģentūra saskaņā ar vispārējiem tiesību principiem, kas ir kopīgi dalībvalstu tiesību sistēmām, novērš jebkādu kaitējumu, ko ir radījušas Aģentūras struktūrvienības vai tās personāls, pildot pienākumus.
4. Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā ir domstarpības, kas saistītas ar 3. punktā minētā kaitējuma atlīdzināšanu.
5. Aģentūras darbinieku atbildību pret Aģentūru reglamentē noteikumi, kas noteikti tiem piemērojamajos Civildienesta noteikumos un nodarbināšanas kārtībā.

97. pants

Aģentūras administratīvā un pārvaldības struktūra

Aģentūras administratīvā un pārvaldības struktūra ietver:

- (a) valdi;
- (b) izpilddirektoru;
- (c) izpilddirektora vietniekus;
- (d) konsultatīvo forumu;
- (e) pamattiesību amatpersonu.

98. pants

Valdes funkcijas

1. Valde ir atbildīga par Aģentūras stratēģisko lēmumu pieņemšanu saskaņā ar šo regulu.
2. Valde:
 - (a) pēc Komisijas priekšlikuma ieceļ izpilddirektoru saskaņā ar 105. pantu;
 - (b) pēc Komisijas priekšlikuma ieceļ izpilddirektora vietniekus saskaņā ar 105. pantu;
 - (c) pieņem lēmumu par vietējā biroja izveidošanu vai par tā darbības laika pagarināšanu saskaņā ar 60. panta 6. punktu;
 - (d) pieņem lēmumus par neaizsargātības novērtējuma veikšanu saskaņā ar 33. panta 1. un 9. punktu – lēmumus, kuros noteikti pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar 33. panta 9. punktu, pieņem ar balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu;

- (e) pieņem lēmumus par sarakstiem, kuros iekļauta obligātā informācija un dati, ar kuriem par robežu pārvaldību un atgriešanu atbildīgajām valstu iestādēm jāapmainās ar Aģentūru, lai tā varētu veikt savus uzdevumus;
- (f) pieņem lēmumus par kopīga integrēta riska analīzes modeļa izveidi saskaņā ar 30. panta 1. punktu;
- (g) pieņem lēmumus par sadarbības koordinators izvietojuma dalībvalstīs raksturu un noteikumiem saskaņā ar 32. panta 2. punktu;
- (h) pieņem Eiropas integrētās robežu pārvaldības tehnisko un operatīvo stratēģiju saskaņā ar 8. panta 5. punktu;
- (i) pieņem lēmumu par tā operatīvā personāla skaitu un specializācijām, kas Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgajā korpusā pārvalda robežas un migrāciju, saskaņā ar 55. panta 4. punktu;
- (j) pieņem Aģentūras gada darbības pārskatu par iepriekšējo gadu un vēlākais līdz 1. jūlijam nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai;
- (k) līdz katra gada 30. novembrim un pienācīgi ņemot vērā Komisijas atzinumu, ar balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu pieņem vienotu plānošanas dokumentu, kurā cita starpā ir ietverts Aģentūras daudzgadu plāns un tās darba programma nākamajam gadam, un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai;
- (l) nosaka kārtību, kādā izpilddirektors pieņem lēmumus, kas saistīti ar Aģentūras tehniskajiem un operatīvajiem uzdevumiem;
- (m) ar balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu pieņem Aģentūras gada budžetu un veic citas funkcijas attiecībā uz Aģentūras budžetu atbilstīgi šīs nodaļas 5. iedaļai;
- (n) izmanto disciplinārās pilnvaras attiecībā uz izpilddirektoru un, vienojoties ar izpilddirektoru, attiecībā uz izpilddirektora vietniekiem;
- (o) izstrādā savu reglamentu;
- (p) nosaka Aģentūras organizatorisko struktūru un pieņem Aģentūras personāla politiku;
- (q) pieņem krāpšanas apkarošanas stratēģiju, kas ir samērīga ar krāpšanas riskiem, ņemot vērā īstenojamo pasākumu izmaksas un ieguvumus;
- (r) pieņem attiecībā uz saviem locekļiem iekšējos noteikumus interešu konfliktu novēršanai un pārvaldībai;
- (s) attiecībā uz Aģentūras personālu saskaņā ar 8. punktu īsteno pilnvaras, kas ar Civildienesta noteikumiem piešķirtas iecelējīestādei un kas ar nodarbināšanas kārtību piešķirtas iestādei, kura pilnvarota slēgt darba līgumus ("iecelējīestādes pilnvaras");

- (t) pieņem īstenošanas noteikumus, lai būtu spēkā Civildienesta noteikumi un nodarbināšanas kārtība saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. panta 2. punktu;
- (u) nodrošina atbilstīgus turpmākos pasākumus saistībā ar konstatējumiem un ieteikumiem iekšējos vai ārējos revīzijas ziņojumos un novērtējumos, kā arī saistībā ar *OLAF* izmeklēšanām;
- (v) pieņem un regulāri atjaunina 10. panta 2. punkta otrajā daļā minētos komunikācijas un izplatīšanas plānus;
- (w) ievērojot Civildienesta noteikumus un nodarbināšanas kārtību, ieceļ grāmatvedi, kurš savu pienākumu izpildē ir pilnīgi neatkarīgs;
- (x) lemj par kopēju neaizsargātības novērtējuma veikšanas metodoloģiju, tostarp objektīviem kritērijiem, ar kuru palīdzību Aģentūra veic neaizsargātības novērtējumu, šādu novērtējumu biežumu un to, kā veicami secīgi neaizsargātības novērtējumi;
- (y) lemj par padziļinātu dalībvalsts novērtējumu un uzraudzību, kā minēts 33. panta 2. punktā;
- (z) ieceļ pamattiesību amatpersonu saskaņā ar 107. panta 1. punktu;
- (aa) apstiprina darba vienošanās ar trešām valstīm;
- (bb) pēc iepriekšēja Komisijas apstiprinājuma pieņem Aģentūras drošības noteikumus, kas paredzēti ES klasificētas informācijas un sensitīvas neklasificētas informācijas aizsardzībai, kā minēts 91. pantā;
- (cc) ievērojot Civildienesta noteikumus un nodarbināšanas kārtību, ieceļ drošības amatpersonu, kura atbild par drošību Aģentūrā, arī par sensitīvas un klasificētas informācijas aizsardzību;

Gada darbības pārskatu, kas minēts j) apakšpunktā, publisko.

3. Lai pieņemtu priekšlikumus 2. punktā minētajiem valdes lēmumiem par specifiskām Aģentūras darbībām, ko paredzēts veikt pie kādas dalībvalsts ārējām robežām vai to tiešā tuvumā, ir vajadzīgs tā valdes locekļa labvēlīgs balsojums, kurš pārstāv attiecīgo dalībvalsti.
4. Valde var sniegt padomus izpilddirektoram par jebkuru jautājumu, kas saistīts ar ārējo robežu operatīvās pārvaldības attīstību un atgriešanu, tostarp ar pētniecību saistītām darbībām.
5. Valde pieņem lēmumus par Īrijas un/vai Apvienotās Karalistes lūgumiem piedalīties konkrētās darbībās.

Valde pieņem lēmumu, vērtējot katru gadījumu atsevišķi, ar tās balsstiesīgo locekļu absolūto balsu vairākumu. Lēmumā valde apsver, vai Īrijas un/vai Apvienotās Karalistes dalība veicina attiecīgās darbības īstenošanu. Lēmumā norāda Īrijas un/vai Apvienotās Karalistes finansiālo ieguldījumu darbībā, par kuru pieprasīta līdzdalība.

6. Katru gadu valde iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ("budžeta lēmējinstītība") visas ziņas, kas ir būtiskas saistībā ar Aģentūras veikto izvērtēšanas procedūru rezultātiem.
7. Valde var izveidot izpildvaldi, kuras sastāvā ir ne vairāk kā četri valdes pārstāvji, tostarp tās priekšsēdētājs, un Komisijas pārstāvis, kas palīdzētu tai un izpilddirektoram sagatavot lēmumus, programmas un darbības, kas valdei jāpieņem, un, ja nepieciešams, kas valdes vārdā pieņemtu dažus steidzamus pagaidu lēmumus. Izpildvalde nepieņem lēmumus, kuru pieņemšanai valdē vajadzīgs divu trešdaļu vai trīs ceturtdaļu balsu vairākums. Valde var deleģēt izpildvaldei dažus skaidri definētus uzdevumus, jo īpaši tad, ja tas uzlabo Aģentūras efektivitāti. Tā nevar izpildvaldei deleģēt uzdevumus, kas saistīti ar lēmumiem, kuru pieņemšanai valdē ir vajadzīgs divu trešdaļu vai trīs ceturtdaļu balsu vairākums.
8. Valde saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantu pieņem lēmumu, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 2. panta 1. punktu un nodarbināšanas kārtības 6. pantu, ar kuru tā izpilddirektoram deleģē attiecīgās iecelējietādes pilnvaras un paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem šo pilnvaru deleģējumu var apturēt. Izpilddirektors ir pilnvarots minētās pilnvaras deleģēt citai personai.
 Īpašu izņēmuma apstākļu dēļ valde var ar lēmumu uz laiku apturēt iecelējietādes pilnvaru deleģējumu izpilddirektoram un izpilddirektora citai personai deleģētās pilnvaras. Tā var pēc tam tās izpildīt pati vai deleģēt tās kādam no saviem locekļiem vai personāla loceklim, kas nav izpilddirektors.

99. pants

Valdes sastāvs

1. Neskarot 3. punktu, valdē ir pa vienam pārstāvim no katras dalībvalsts un divi Komisijas pārstāvji, visi balsstiesīgi. Šim nolūkam katra dalībvalsts ieceļ valdes locekli, kā arī viņa aizstājēju, kas pārstāvēs valdes locekli viņa prombūtnes laikā. Komisija ieceļ divus locekļus un viņu aizstājējus. Pilnvaru laiks ir četri gadi. Šo pilnvaru laiku var pagarināt.
2. Valdes locekļus ieceļ, pamatojoties uz viņu attiecīgo augsta līmeņa pieredzi un kompetenci operatīvajā sadarbībā robežu pārvaldības un atgriešanas jomā un viņu attiecīgās pārvaldības, administratīvās un budžeta veidošanas prasmes. Dalībvalstis un Komisija tiecas panākt dzimumu līdzsvarotu pārstāvību valdē.
3. Valstis, kas iesaistītas Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, piedalās Aģentūras darbā. Valdē tām katrai ir viens pārstāvis un viens aizstājējs. Piemēro vienošanās, kas izstrādātas saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem to asociācijas nolīgumos un ar kurām nosaka veidu, apjomu un sīki izstrādātus noteikumus minēto valstu līdzdalībai Aģentūras darbā, tostarp noteikumus par finanšu iemaksām un personālu.

100. pants

Daudzgažu plāns un gada darba programmas

1. Valde katru gadu līdz 30. novembrim pieņem galīgo plānošanas dokumentu, kurā cita starpā ietverts Aģentūras daudzgažu plāns un gada plāns nākamajam gadam, kas pamatojas uz izpilddirektora iesniegtu projektu un ko apstiprinājusi valde. Galīgo

plānošanas dokumentu pieņem pēc labvēlīga atzinuma saņemšanas no Komisijas, un attiecībā uz daudzgadu plānu tas notiek pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu. Ja Aģentūra nolēmj neņemt vērā Komisijas atzinuma elementus, tā nosūta detalizētu pamatojumu. Valde nosūta minēto dokumentu Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.

2. Šā panta 1. punktā minētais dokuments kļūst galīgs pēc vispārējā budžeta galīgās pieņemšanas. Vajadzības gadījumā to atbilstīgi koriģē.
3. Daudzgadu plānā ietver vispārējo stratēģisko vidējā termiņa un ilgtermiņa plānu, tostarp mērķus, paredzamos rezultātus un snieguma rādītājus, kā arī resursu plānošanu, tostarp daudzgadu budžetu, personālu un Aģentūras spēju pilnveidošanu. Daudzgadu plānā ietver reaģēšanas operāciju stratēģiskās jomas un paskaidro, kas ir jādara mērķu sasniegšanai. Tas ietver stratēģiju attiecībām ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, kā arī ar minēto stratēģiju saistīto rīcību.
4. Daudzgadu plānu īsteno ar gada darba programmām un attiecīgā gadījumā atjaunina, ņemot vērā saskaņā ar 116. pantu veiktās izvērtēšanas rezultātus. Vajadzības gadījumā minēto izvērtējumu secinājumus atspoguļo arī nākamā gada darba programmā.
5. Gada darba programmā ietver to darbību aprakstu, kas tiks finansētas, tostarp sīki aprakstītus mērķus un paredzamos rezultātus, tostarp snieguma rādītājus. Tajā ietver norādi arī uz katrai darbībai piešķirtajiem finanšu resursiem un cilvēkresursiem saskaņā ar principiem, kuri raksturīgi uz darbībām balstīta budžeta veidošanai un pārvaldībai. Gada darba programma ir saskanīga ar daudzgadu plānu. Tajā skaidri norāda uzdevumus, kuri ir pievienoti, mainīti vai svītroti salīdzinājumā ar iepriekšējo finanšu gadu.
6. Gada darba programmu pieņem atbilstīgi Savienības leģislatīvajai programmai attiecīgajās ārējo robežu pārvaldības un atgriešanu jomās.
7. Ja pēc gada darba programmas pieņemšanas Aģentūrai tiek uzticēts jauns uzdevums, valde groza gada darba programmu.
8. Visus būtiskos grozījumus gada darba programmā, jo īpaši grozījumus, kuru rezultātā pārdala budžeta līdzekļus vairāk nekā 2 % apmērā no gada budžeta, pieņem saskaņā ar to pašu procedūru, kāda piemērojama sākotnējās gada darba programmas pieņemšanai. Valde var deleģēt izpilddirektoram pilnvaras izdarīt nebūtiskus grozījumus gada darba programmā.

101. pants

Valdes priekšsēdētājs

1. Valde ievēl priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietnieku no tās balsstiesīgo locekļu vidus. Priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietnieku ievēl ar valdes balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu. Priekšsēdētāja vietnieks *ex officio* aizstāj priekšsēdētāju gadījumā, ja viņš nevar pildīt savus pienākumus.
2. Priekšsēdētāja un viņa vietnieka pilnvaru termiņš beidzas, kad viņi attiecīgi vairs nav valdes locekļi. Ievērojot šo noteikumu, priekšsēdētāja vai priekšsēdētāja vietnieka pilnvaru termiņš ir četri gadi. Pilnvaru termiņu var pagarināt vienu reizi.

102. pants

Valdes sanāksmes

1. Valdes sanāksmes sasauc tās priekšsēdētājs.
2. Izpilddirektors piedalās apspriedē bez balsstiesībām.
3. Valde regulārajās sanāksmēs pulcējas vismaz divreiz gadā. Turklāt tā sanāk arī pēc priekšsēdētāja iniciatīvas, Komisijas pieprasījuma vai pēc vismaz vienas trešdaļas valdes locekļu pieprasījuma. Ja nepieciešams, valde var rīkot kopīgas sanāksmes ar Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras valdi un Eiropolu.
4. Īriju aicina piedalīties valdes sanāksmēs.
5. Apvienoto Karalisti aicina piedalīties valdes sanāksmēs, kas notiek līdz datumam, kurā Apvienotā Karaliste izstājas no Savienības.
6. Valdes sanāksmēs aicina piedalīties Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras un Eiropola pārstāvjus. Valde var uzaicināt arī pārstāvi no attiecīgām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām.
7. Valde saskaņā ar savu reglamentu uz savām sanāksmēm novērotāja statusā var uzaicināt jebkuru citu personu, kuras viedoklis varētu to interesēt.
8. Valdes locekļiem saskaņā ar reglamenta noteikumiem var palīdzēt padomdevēji vai eksperti.
9. Aģentūra nodrošina valdes sekretariātu.

103. pants

Balsošana

1. Neskarot 55. panta 4. punktu, 98. panta 2. punkta 3), 9) un 13) apakšpunktu, 100. panta 1. punktu un 105. panta 2. un 4. punktu, valde pieņem lēmumus ar visu tās balsstiesīgo locekļu absolūto balsu vairākumu.
2. Katram loceklim ir viena balss. Ja kāds valdes loceklis sanāksmē nepiedalās, viņa balsstiesības ir tiesīgs izmantot viņa aizstājējs. Izpilddirektors nebalso.
3. Reglamentā ietver sīkāk izstrādātus balsošanas noteikumus. Minētie noteikumi jo īpaši paredz nosacījumus, kā loceklis var balsot cita locekļa vārdā, kā arī prasības saistībā ar kvorumu.
4. Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā iesaistīto valstu pārstāvjiem ir ierobežotas balsstiesības saskaņā ar to attiecīgo vienošanos. Lai ļautu asociētajām valstīm īstenot savas balsstiesības, Aģentūra sīki apraksta darba kārtību, norādot punktus, par kuriem tiek piešķirtas ierobežotas balsstiesības.

104. pants

Izpilddirektora funkcijas un pilnvaras

1. Aģentūru vada izpilddirektors, kas, pildot savus pienākumus, ir pilnīgi neatkarīgs. Neskarot attiecīgās Savienības iestāžu un valdes kompetences, izpilddirektors nelūdz un nepieņem nevienas valdības vai citas struktūras norādījumus.
2. Eiropas Parlaments vai Padome var aicināt izpilddirektoru ziņot par savu uzdevumu izpildi. Tas ietver ziņošanu par pamattiesību stratēģijas īstenošanu un uzraudzību, Aģentūras gada darbības pārskatu par iepriekšējo gadu, nākamā gada darba

programmu un Aģentūras daudzgadu plānu vai jebkuru citu jautājumu saistībā ar Aģentūras darbībām. Izpilddirektors arī sniedz paziņojumu Eiropas Parlamentam, ja viņam to pieprasa, un tam regulāri ziņo.

3. Izpilddirektors ir atbildīgs par valdes pieņemto stratēģisko lēmumu sagatavošanu un īstenošanu, kā arī par tādu lēmumu pieņemšanu, kas saistīti ar Aģentūras operatīvajām darbībām saskaņā ar šo regulu. Izpilddirektoram ir šādas funkcijas un pilnvaras:

- (a) ierosināt, sagatavot un īstenot stratēģiskus lēmumus, programmas un darbības, ko pieņem valde, ievērojot ierobežojumus, kas noteikti ar šo regulu, tās īstenošanas noteikumus un jebkurus piemērojamus tiesību aktus;
- (b) veikt visus vajadzīgos pasākumus, tostarp pieņemt iekšējus administratīvus norādījumus un publicēt paziņojumus, lai nodrošinātu Aģentūras ikdienas administrāciju un darbību saskaņā ar šos regulu;
- (c) katru gadu sagatavot vienotā plānošanas dokumenta projektu un iesniegt to valdei apstiprināšanai, pirms tas tiek nosūtīts iestādēm līdz 31. janvārim;
- (d) katru gadu sagatavot gada darbības pārskatu par Aģentūras darbību un iesniegt to valdei;
- (e) sagatavot Aģentūras ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu kā daļu no vienotā plānošanas dokumenta saskaņā ar 111. pantu, un izpildīt budžetu, ievērojot 112. pantu;
- (f) deleģēt savas pilnvaras citiem Aģentūras darbiniekiem, ievērojot noteikumus, kas jāpieņem saskaņā ar 98. panta 2. punkta 15) apakšpunktā minēto reglamentu;
- (g) pieņemt ieteikumu par pasākumiem saskaņā ar 33. panta 9. punktu, tostarp lēmumus, ar kuriem ierosina dalībvalstīm sākt un veikt kopīgas operācijas, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus vai citu rīcību, kas minēta 37. panta 2. punktā;
- (h) izvērtēt, apstiprināt un koordinēt dalībvalstu priekšlikumus par kopīgām operācijām vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem saskaņā ar 38. panta 3. punktu;
- (i) izvērtēt, apstiprināt un koordinēt dalībvalstu pieprasījumus par kopīgām atgriešanas operācijām un atgriešanas nodrošināšanas operācijām saskaņā ar 51. un 54. pantu;
- (j) nodrošināt 39. un 43. pantā, un 54. panta 4. punktā minēto darbības plānu īstenošanu;
- (k) novērtēt dalībvalsts palīdzības pieprasījumu migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām un tās vajadzību novērtējumu, koordinējot ar attiecīgajām Savienības aģentūrām saskaņā ar 41. panta 3. punktu;
- (l) nodrošināt 43. panta 1. punktā minētā Komisijas lēmuma īstenošanu;
- (m) atsaukt darbību finansējumu saskaņā ar 47. pantu;

- (n) izvērtēt darbību rezultātus saskaņā ar 48. pantu;
 - (o) identificēt minimālo tehniskā aprīkojuma vienību skaitu, kāds nepieciešams, lai apmierinātu Aģentūras vajadzības, jo īpaši attiecībā uz kopīgo operāciju, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietojumu, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu, atgriešanas operāciju un atgriešanas nodrošināšanas operāciju veikšanu saskaņā ar 64. panta 5. punktu;
 - (p) ierosināt vietējā biroja izveidošanu vai tā darbības laika pagarināšanu saskaņā ar 60. panta 6. punktu;
 - (q) iecelt vietējo biroju vadītājus saskaņā ar 60. panta 4. punktu;
 - (r) sagatavot rīcības plānu, balstoties uz iekšējas vai ārējas revīzijas ziņojumos un novērtējumos, un izmeklēšanā, ko veic *OLAF*, norādītajiem secinājumiem, un par panākto ziņot divreiz gadā Komisijai un regulāri – valdei;
 - (s) aizsargāt Savienības finanšu intereses, piemērojot aizsargpasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkādam citām nelikumīgām darbībām, veicot efektīvas pārbaudes un, ja ir atklāti pārkāpumi, atgūstot nepamatoti izmaksātās summas un attiecīgā gadījumā piemērojot iedarbīgus, samērīgus un atturošus administratīvus un finansiālus sodus;
 - (t) sagatavot Aģentūras krāpšanas apkarošanas stratēģiju un iesniegt to valdei apstiprināšanai.
4. Izpilddirektors par savu darbību atskaitās valdei.
 5. Izpilddirektors ir Aģentūras likumīgais pārstāvis.

105. pants

Izpilddirektora un izpilddirektora vietnieku iecelšana

1. Komisija izvirza vismaz trīs kandidātus izpilddirektora amatam un katra izpilddirektora vietnieka amatam, pamatojoties uz sarakstu, ko izveido pēc amata vietas publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un attiecīgā gadījumā citos preses izdevumos vai tīmekļa vietnēs.
2. Pēc 1. punktā minētā Komisijas priekšlikuma, izpilddirektoru ieceļ valde, ņemot vērā nopelnus un ar dokumentiem apliecinātas augsta līmeņa administratīvā un pārvaldības darba prasmes, tostarp attiecīgo profesionālo pieredzi vadošā amatā ārējo robežu pārvaldības un atgriešanas jomā. Pirms iecelšanas amatā Eiropas Parlamenta kompetentā(-ās) komiteja(-as) uzaicina Komisijas ierosinātos kandidātus nākt klajā ar paziņojumu un atbildēt uz komitejas(-u) locekļu jautājumiem.

Pēc šāda paziņojuma sniegšanas Eiropas Parlaments pieņem atzinumu, kurā izklāstīts tā viedoklis, un var norādīt kandidātu, kuram tas dod priekšroku.

Valde ieceļ izpilddirektoru, ņemot vērā šo viedokli. Valde pieņem lēmumu ar divu trešdaļu visu balsstiesīgo locekļu balsu vairākumu.

Ja valde pieņem lēmumu iecelt citu kandidātu, nevis to, attiecībā uz kuru Eiropas Parlaments norādījis, ka dod tam priekšroku, valde rakstveidā informē Eiropas

Parlamentu un Padomi par to, kādā veidā Eiropas Parlamenta atzinums tika ņemts vērā.

Valdei ir tiesības izpilddirektoru atlaist, pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma.

3. Izpilddirektoram palīdz trīs izpilddirektora vietnieki. Katram izpilddirektora vietniekam piešķir konkrētu atbildības jomu. Izpilddirektora prombūtnes vai aizņemtības laikā viņa pienākumus veic viens no izpilddirektora vietniekiem.
4. Pēc 1. punktā minētajiem Komisijas priekšlikumiem un apspriedusies ar izpilddirektoru, izpilddirektora vietniekus ieceļ valde, ņemot vērā nopelnus un pienācīgas administratīvā un pārvaldības darba prasmes, tostarp attiecīgo profesionālo pieredzi vadošā amatā ārējo robežu pārvaldības un atgriešanas jomā. Valde pieņem lēmumu ar divu trešdaļu visu balsstiesīgo locekļu balsu vairākumu.
Valdei ir tiesības atlaist izpilddirektora vietniekus saskaņā ar pirmajā daļā izklāstīto procedūru.
5. Izpilddirektora amata pilnvaru laiks ir pieci gadi. Līdz šā termiņa beigām Komisija veic novērtējumu, kurā ņem vērā izpilddirektora darbības izvērtējumu un Aģentūras turpmākos uzdevumus un risināmos jautājumus.
6. Valde, pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, kurā ņemts vērā 5. punktā minētais novērtējums, var pagarināt izpilddirektora amata pilnvaru laiku vienu reizi uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus.
7. Izpilddirektora vietnieku amata pilnvaru laiks ir pieci gadi. Valde to var pagarināt vienu reizi uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus.
8. Izpilddirektoru un izpilddirektora vietniekus pieņem darbā kā Aģentūras pagaidu darbiniekus saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta a) punktu.

106. pants

Konsultatīvais forums

1. Aģentūra izveido konsultatīvo forumu, kurš ar neatkarīgu padomu palīdz izpilddirektoram un valdei ar pamattiesībām saistītos jautājumos.
2. Aģentūra aicina piedalīties konsultatīvajā forumā *EASO*, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru, Apvienoto Nāciju Organizācijas Augsto komisāru bēgļu jautājumos un citas atbilstīgas organizācijas. Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma lemj par konsultatīvā foruma sastāvu un par kārtību, kādā konsultatīvajam forumam nodod informāciju. Konsultatīvais forums pēc apspriešanās ar valdi un izpilddirektoru nosaka savas darbības metodes un izstrādā darba programmu.
3. Ar konsultatīvo forumu apspriežas par pamattiesību stratēģijas turpmāku pilnveidošanu un īstenošanu, sūdzību izskatīšanas mehānisma izveidi, ētikas kodeksiem un kopēju apmācības programmu.
4. Konsultatīvais forums sagatavo gada ziņojumu par savām darbībām. Minēto ziņojumu publisko.
5. Neskarot pamattiesību amatpersonas uzdevumus, konsultatīvajam forumam ir efektīva piekļuve visai informācijai par pamattiesību ievērošanu, tostarp apmeklējot uz vietas kopīgās operācijas vai ātrās reaģēšanas robežsardzes pasākumus ar

iepriekšēju uzņēmējas dalībvalsts piekrišanu, un karsto punktu zonas vai kontrolētus centrus, atgriešanas operācijas un atgriešanas nodrošināšanas operācijas.

107. pants

Pamattiesību amatpersona

1. Valde ieceļ pamattiesību amatpersonu. Šīs amatpersonas uzdevums ir sekmēt Aģentūras pamattiesību stratēģiju, uzraudzīt tās atbilstību pamattiesībām un sekmēt to, ka Aģentūra ievēro pamattiesības. Pamattiesību amatpersonai ir atbilstīga kvalifikācija un pieredze pamattiesību jomā.
2. Pamattiesību amatpersona savu pienākumu izpildē ir neatkarīga. Tā tieši atskaitās valdei un sadarbojas ar konsultatīvo forumu. Pamattiesību amatpersona šādi ziņo regulāri un šādā veidā piedalās pamattiesību uzraudzības mehānismā.
3. Ar pamattiesību amatpersonu apspriežas par operatīvajiem plāniem, kas izstrādāti saskaņā ar 39. un 43. pantu, 54. panta 4. punktu un 75. panta 3. punktu. Pamattiesību amatpersonai ir piekļuve visai informācijai attiecībā uz pamattiesību ievērošanu visās Aģentūras darbībās.

108. pants

Sūdzību mehānisms

1. Aģentūra sadarbībā ar pamattiesību amatpersonu veic nepieciešamos pasākumus, lai izveidotu sūdzību mehānismu saskaņā ar šo pantu nolūkā uzraudzīt un nodrošināt pamattiesību ievērošanu visās Aģentūras darbībās.
2. Ikviena persona, kuru tieši skar kopīgajā operācijā, pilotprojektā, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumā, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietošanā, kopīgajā atgriešanas operācijā vai atgriešanas nodrošināšanas operācijā iesaistīta personāla darbības un kura uzskata, ka šo darbību veikšanas laikā nav ievērotas viņas pamattiesības, vai ikviena puse, kas pārstāv šādu personu, var iesniegt rakstveida sūdzību Aģentūrai.
3. Pieņemamas ir tikai pamatotas sūdzības par konkrētiem pamattiesību pārkāpumiem.
4. Pamattiesību amatpersona atbild par Aģentūras saņemto sūdzību apstrādi saskaņā ar tiesībām uz labu pārvaldību. Šajā nolūkā pamattiesību amatpersona izskata sūdzības pieņemamību, reģistrē pieņemamās sūdzības, pārsūta visas reģistrētās sūdzības izpilddirektoram, pārsūta sūdzības par vienību dalībniekiem viņu piederības dalībvalstij, informē attiecīgo iestādi vai struktūru, kuras kompetencē dalībvalstī ir pamattiesības, un reģistrē un nodrošina Aģentūras vai attiecīgās dalībvalsts turpmākos pasākumus.
5. Saskaņā ar tiesībām uz labu pārvaldību, ja sūdzība ir pieņemama, tad sūdzības iesniedzējus informē, ka sūdzība ir reģistrēta, ka ir sākts novērtējums un ka atbildi var gaidīt, tiklīdz tā būs pieejama. Ja sūdzība ir nosūtīta valsts iestādēm vai struktūrām, sūdzības iesniedzējam sniedz to kontaktinformāciju. Ja sūdzība nav pieņemama, sūdzības iesniedzējus informē par iemesliem un, ja iespējams, – turpmākām iespējām risināt viņu problēmas.
Visus lēmumus noformē rakstiski un motivē.
6. Ja ir reģistrēta sūdzība par kādu Aģentūras darbinieku, tad izpilddirektors, apspriežoties ar pamattiesību amatpersonu, nodrošina pienācīgus turpmākos

pasākumus, tostarp vajadzības gadījumā disciplināros pasākumus. Izpilddirektors noteiktā laikposmā ziņo pamattiesību amatpersonai par konstatējumiem un turpmākajiem pasākumiem, ko Aģentūra veikusi saistībā ar sūdzību, tostarp, ja nepieciešams, par disciplināriem pasākumiem.

Ja sūdzība ir saistīta ar datu aizsardzības jautājumiem, izpilddirektors iesaista Aģentūras datu aizsardzības inspektoru. Pamattiesību amatpersona un datu aizsardzības inspektors rakstiskā saprašanās memorandā nosaka savu uzdevumu savstarpējo sadalījumu un sadarbību attiecībā uz saņemtajām sūdzībām.

7. Ja tiek reģistrēta sūdzība, kura attiecas uz uzņēmējas dalībvalsts vienības dalībnieku vai citu iesaistīto dalībvalstu vienības dalībnieku, tostarp par norīkoto vienību dalībnieku vai norīkoto valsts ekspertu, piederības dalībvalsts nodrošina pienācīgus turpmākos pasākumus, tostarp vajadzības gadījumā disciplinārus pasākumus vai citus pasākumus saskaņā ar valsts tiesībām. Attiecīgā dalībvalsts noteiktā laikposmā un vajadzības gadījumā arī turpmāk regulāri ziņo pamattiesību amatpersonai par konstatējumiem un turpmākajiem pasākumiem, kas veikti, reaģējot uz sūdzību. Ja no attiecīgās dalībvalsts nekāds ziņojums netiek saņemts, Aģentūra turpina izskatīt šo sūdzību.
8. Ja konstatēts, ka vienības dalībnieks ir pārkāpis pamattiesības vai starptautiskās aizsardzības pienākumus, Aģentūra var pieprasīt dalībvalstij šo dalībnieku nekavējoties atsaukt no Aģentūras veiktās darbības vai Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa.
9. Pamattiesību amatpersona ziņo izpilddirektoram un valdei par Aģentūras un dalībvalstu konstatējumiem un turpmākajiem pasākumiem, kas veikti, reaģējot uz sūdzību. Aģentūra savā gada ziņojumā sniedz informāciju par sūdzību mehānismu.
10. Pamattiesību amatpersona saskaņā ar 1. līdz 9. punktā izklāstītajiem noteikumiem un pēc apspriešanās ar konsultatīvo forumu izstrādā standartizētu sūdzības veidlapu, kurā tiek prasīta sīka un specifiska informācija par pamattiesību iespējamo pārkāpumu. Pamattiesību amatpersona vajadzības gadījumā izstrādā arī citus detalizētus noteikumus. Pamattiesību amatpersona iesniedz minēto veidlapu un citus šādus detalizētus noteikumus izpilddirektoram un valdei.

Aģentūra nodrošina, lai informācija par iespēju iesniegt sūdzību un sūdzību iesniegšanas procedūru būtu viegli pieejama, tostarp arī neaizsargātām personām. Standartizēto sūdzības veidlapu dara pieejamu Aģentūras tīmekļa vietnē un papīra formātā visu Aģentūras darbību laikā valodās, kuras trešo valstu valstspiederīgie saprot vai par kurām būtu pamatoti pieņemt, ka viņi tās saprot. Pamattiesību amatpersona izskata sūdzības, pat ja tās nav iesniegtas uz standartizētas sūdzības veidlapas.

11. Visus sūdzībā ietvertos personas datus Aģentūra, tostarp pamattiesību amatpersona, apstrādā saskaņā ar [Regulu (EK) Nr. 45/2001] un dalībvalstis – saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679 un Direktīvu (ES) 2016/680.

Kad sūdzības iesniedzējs iesniedz sūdzību, tiek uzskatīts, ka minētās sūdzības iesniedzējs sniedz piekrišanu tādi savs personas datu apstrādei [Regulas (EK) Nr. 45/2001] 5. panta d) punkta nozīmē, ko veiks Aģentūra un pamattiesību amatpersona.

Lai aizsargātu sūdzības iesniedzēju intereses, pamattiesību amatpersona saskaņā ar valsts un Savienības tiesībām sūdzību apstrādē ievēro pienācīgu konfidencialitāti, ja vien sūdzības iesniedzējs skaidri neatsakās no savām tiesībām uz konfidencialitāti.

Sūdzības iesniedzējam atsakoties no savām tiesībām uz konfidencialitāti, tiek uzskatīts, ka viņš piekrīt tam, ka pamattiesību amatpersona vai Aģentūra vajadzības gadījumā atklās kompetentajām iestādēm vai struktūrām viņa identitāti saistībā ar jautājumu, par kuru iesniegta sūdzība.

109. pants

Valodu lietošana

1. Uz Aģentūru attiecas Regulas Nr. 1⁴⁵ noteikumi.
2. Neskarot lēmumus, ko pieņem uz LESD 342. panta pamata, 98. panta 2. punkta 10) un 11) apakšpunktā minēto gada darbības pārskatu un darba programmu izstrādā visās Savienības oficiālajās valodās.
3. Aģentūras darbībai vajadzīgos tulkošanas pakalpojumus nodrošina Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs.

110. pants

Pārredzamība un komunikācija

1. Izskatot pieteikumus attiecībā uz piekļūšanu dokumentiem, kuru turētājs ir Aģentūra, piemēro Regulu (EK) Nr. 1049/2001.
2. Aģentūra pēc savas iniciatīvas veic komunikāciju par jautājumiem, kas ietilpst tās darbības jomā. Tā publisko būtisku informāciju, tostarp 98. panta 2. punkta 10) apakšpunktā minēto gada darbības pārskatu, un, neskarot 91. pantu, jo īpaši nodrošina, lai sabiedrībai un jebkurai ieinteresētajai personai tiktu ātri sniegta objektīva, visaptveroša, uzticama un viegli saprotama informācija par tās darbu. Tā to dara, neatklājot operatīvo informāciju, kuras publiskošana varētu kaitēt operāciju mērķu sasniegšanai.
3. Valde paredz praktiskus pasākumus 1. un 2. punkta piemērošanai.
4. Ikvienai fiziskai vai juridiskai personai ir tiesības vērsties pie Aģentūras rakstveidā jebkurā no Savienības oficiālajām valodām. Viņai ir tiesības saņemt atbildi tajā pašā valodā.
5. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantu pieņemti Aģentūras lēmumi var būt par pamatu, lai iesniegtu sūdzību Eiropas Ombudam vai celtu prasību Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar attiecīgi LESD 228. un 263. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

5. IEDAĻA

FINANŠU PRASĪBAS

111. pants

Budžets

1. Neskarot citus ienākumu veidus, Aģentūras ieņēmumus veido:

⁴⁵ 1958. gada 15. aprīļa Regula Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas Kopienā lietojamās valodas (OV 17, 6.10.1958., 385. lpp.).

- (a) Savienības iemaksa, kas ir iekļauta Eiropas Savienības vispārējā budžetā (Komisijas iedaļā);
 - (b) Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā iesaistīto valstu iemaksa, kā noteikts attiecīgajos nolīgumos, kas precizē to finanšu iemaksu;
 - (c) Savienības finansējums deleģēšanas nolīgumu vai *ad hoc* dotāciju veidā saskaņā ar Aģentūras finanšu noteikumiem, kas minēti 115. pantā, un noteikumiem attiecīgajos instrumentos, ar kuriem atbalsta Savienības politikas jomas;
 - (d) maksas par sniegtajiem pakalpojumiem;
 - (e) jebkuras dalībvalstu brīvprātīgas iemaksas.
- 2. Aģentūras izdevumus veido tās administratīvie, infrastruktūras, ekspluatācijas un personāla izdevumi.
 - 3. Izpilddirektors sagatavo Aģentūras ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam, ietverot štatu sarakstu, un nosūta to valdei.
 - 4. Ieņēmumi un izdevumi ir līdzsvarā.
 - 5. Valde, pamatojoties uz izpilddirektora izstrādāto tāmes projektu, pieņem Aģentūras ieņēmumu un izdevumu provizorisko tāmes projektu, tostarp provizorisko štatu sarakstu. Valde tos katru gadu līdz 31. janvārim nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai kā daļu no vienotā plānošanas dokumenta projekta.
 - 6. Valde katru gadu līdz 31. martam nosūta Komisijai Aģentūras ieņēmumu un izdevumu tāmes galīgo projektu, ietverot provizorisku štatu sarakstu un provizorisku darba programmu.
 - 7. Komisija tāmi nosūta budžeta lēmēj institūcijai kopā ar Eiropas Savienības budžeta projektu.
 - 8. Pamatojoties uz tāmi, Komisija Eiropas Savienības vispārējā budžeta projektā iekļauj aplēses, ko tā uzskata par vajadzīgām attiecībā uz štatu sarakstu, un uz vispārējo budžetu attiecināmās iemaksas apjomu un iesniedz tās budžeta lēmēj institūcijai saskaņā ar LESD 313. un 314. pantu.
 - 9. Budžeta lēmēj institūcija apstiprina iemaksu apropriācijas Aģentūrai.
 - 10. Budžeta lēmēj institūcija pieņem Aģentūras štatu sarakstu.
 - 11. Valde pieņem Aģentūras budžetu. Tas kļūst par galīgo budžetu pēc Eiropas Savienības vispārējā budžeta galīgās pieņemšanas. Vajadzības gadījumā to attiecīgi koriģē.
 - 12. Visiem budžeta grozījumiem, tostarp štatu saraksta grozījumiem, piemēro to pašu procedūru.
 - 13. Visiem būvprojektiem, kuriem paredzama būtiska ietekme uz Aģentūras budžetu, piemēro Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 1271/2013⁴⁶ noteikumus.

⁴⁶ Komisijas 2013. gada 30. septembra Deleģētā regula (ES) Nr. 1271/2013 par finanšu pamatregulu struktūrām, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 208. pantā (OV L 328, 7.12.2013., 42. lpp.).

14. Lai finansētu ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu un atgriešanas nodrošināšanas operāciju īstenošanu, valdes pieņemtajā Aģentūras budžetā iekļauj finanšu operatīvo rezervi, kuras summa ir vismaz 2 % no piešķiruma, kas kopīgi paredzēts kopīgām operācijām pie ārējām robežām un operatīvajām darbībām atgriešanas jomā. Katra mēneša beigās izpilddirektors var pieņemt lēmumu pārdalīt summu, kas nepārsniedz vienu divpadsmito daļu no rezerves apropriācijām, citām Aģentūras operatīvajām darbībām. Šādā gadījumā izpilddirektors informē valdi.
15. Budžeta saistības darbībām, kas ilgst ilgāk par vienu finanšu gadu, var sadalīt gada maksājumos pa vairākiem gadiem.

112. pants

Budžeta izpilde un kontrole

1. Izpilddirektors izpilda Aģentūras budžetu.
2. Līdz N + 1 finanšu gada 1. martam Aģentūras grāmatvedis paziņo Komisijas grāmatvedim un Revīzijas palātai provizoriskos pārskatus par N finanšu gadu. Komisijas grāmatvedis konsolidē iestāžu un decentralizēto struktūru provizoriskos pārskatus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012⁴⁷ 147. pantu.
3. Līdz N + 1 gada 31. martam Aģentūra nosūta ziņojumu par budžeta un finanšu pārvaldību par N gadu Eiropas Parlamentam, Padomei un Revīzijas palātai.
4. Komisijas grāmatvedis līdz N + 1 gada 31. martam nosūta Revīzijas palātai Aģentūras provizorisko pārskatu par N gadu, kas konsolidēts ar Komisijas pārskatu.
5. Saņemot Revīzijas palātas apsvērumus par Aģentūras provizoriskajiem pārskatiem par N gadu saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 148. pantu, izpilddirektors uz savu atbildību sagatavo Aģentūras galīgos pārskatus un iesniedz valdei, lai saņemtu atzinumu.
6. Valde sniedz atzinumu par Aģentūras galīgajiem pārskatiem par N gadu.
7. Līdz N + 1 gada 1. jūlijam izpilddirektors galīgos pārskatus kopā ar valdes atzinumu nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.
8. Galīgos pārskatus par N gadu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* līdz N + 1 gada 15. novembrim.
9. Izpilddirektors līdz N + 1 gada 30. septembrim nosūta atbildi Revīzijas palātai par tās apsvērumiem. Izpilddirektors šo atbildi nosūta arī valdei.
10. Izpilddirektors pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma sniedz tam visu informāciju, kas vajadzīga N gada budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras raitai piemērošanai saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 165. panta 3. punktu.
11. Pēc Padomes ieteikuma, kas pieņemts ar kvalificētu balsu vairākumu, Eiropas Parlaments līdz N + 2 gada 15. maijam sniedz izpilddirektoram apstiprinājumu par N gada budžeta izpildi.

⁴⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2008 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

113. pants

Krāpšanas apkarošana

1. Lai apkarotu krāpšanu, korupciju un citas nelikumīgas darbības, bez ierobežojumiem piemēro Regulas (ES, Euratom) Nr. 883/2013 noteikumus. Aģentūra pievienojas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un nekavējoties pieņem atbilstošos noteikumus, kas piemērojami visiem Aģentūras darbiniekiem, izmantojot minētā nolīguma pielikumā noteikto šablonu.
2. Revīzijas palātai ir pilnvaras veikt gan dokumentu revīzijas, gan pārbaudes uz vietas attiecībā uz visiem dotāciju saņēmējiem, darbuzņēmējiem un apakšuzņēmējiem, kas no Aģentūras saņēmuši Savienības līdzekļus.
3. Saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas izklāstītas Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96⁴⁸, *OLAF* var veikt administratīvu izmeklēšanu, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas, lai noteiktu, vai saistībā ar dotāciju nolīgumu vai dotāciju lēmumu, vai līgumu, kuru finansē Aģentūra, ir notikusi krāpšana, korupcija vai cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finansiālās intereses.
4. Saskaņā ar Regulu (ES) 2017/1939 Eiropas Prokuratūra (*EPPO*) var veikt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/1371 paredzēto izmeklēšanu un kriminālvajāšanu par krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas skar Savienības finansiālās intereses.
5. Neskarot 1., 2., 3. un 4. punktu, darba vienošanās ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, Aģentūras līgumos, dotāciju nolīgumos un dotāciju lēmumos ietver noteikumus, ar kuriem nepārprotami nosaka Revīzijas palātas, Eiropas Prokuratūras un *OLAF* pilnvaras saskaņā ar to attiecīgajām kompetences jomām veikt šādas revīzijas un izmeklēšanu.

114. pants

Interesu konfliktu novēršana

Aģentūra pieņem iekšējos noteikumus, kuros nosaka, ka tās struktūrvienību locekļi un tās darbinieki nodarbinātības vai amata pilnvaru laikā izvairās no situācijām, kuras var izraisīt interešu konfliktu, un ziņo par šādām situācijām.

115. pants

Finanšu noteikumi

Aģentūrai piemērojamos finanšu noteikumus pieņem valde pēc apspriešanās ar Komisiju. Tie neatšķiras no Deleģētās regulas (ES) Nr. 1271/2013, izņemot gadījumus, kad tas īpaši nepieciešams Aģentūras darbībai un Komisija ir devusi iepriekšēju piekrišanu. Saistībā ar šo valde pieņem īpašus finanšu noteikumus, kas piemērojami Aģentūras darbībām sadarbībā ar trešām valstīm atgriešanas jomā.

⁴⁸ Padomes 1996. gada 11. novembra Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienų finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

IV NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

116. pants

Izvērtēšana

1. Līdz [2023. gada 31. maijam] un turpmāk reizi četros gados Komisija šo regulu izvērtē. Izvērtējumā jo īpaši novērtē:
 - (a) Aģentūras sasniegtos rezultātus, ņemot vērā tās mērķus, pilnvaras un uzdevumus;
 - (b) Aģentūras veikuma un darba prakses ietekmi, lietderīgumu un efektivitāti attiecībā pret tās mērķiem, pilnvarām un uzdevumiem;
 - (c) Eiropas sadarbības krasta apsardzes funkciju jomā īstenošanu;
 - (d) iespējamo vajadzību mainīt Aģentūras pilnvaras;
 - (e) jebkuru šādu izmaiņu finansiālo ietekmi.Izvērtējumā iekļauj īpašu analīzi par to, kā, piemērojot šo regulu, ir ievērota harta un citas attiecīgās Savienības tiesības.
2. Komisija nosūta izvērtējuma ziņojumu kopā ar saviem secinājumiem par ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un valdei. Valde var Komisijai iesniegt ieteikumus par izmaiņām šajā regulā. Izvērtējuma ziņojumu un secinājumus par ziņojumu publisko. Dalībvalstis un Aģentūra sniedz Komisijai informāciju, kas vajadzīga, lai izstrādātu šo ziņojumu.
3. Aģentūra līdz 2021. gada 1. decembrim un pēc tam katru otro gadu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par *EUROSUR* darbību.
Dalībvalstis sniedz Aģentūrai informāciju, kas vajadzīga, lai izstrādātu šo ziņojumu.
4. Kā daļu no 1. punktā minētā izvērtējuma Komisija sniedz vispārēju *EUROSUR* izvērtējumu, kam vajadzības gadījumā pievieno attiecīgus priekšlikumus tās darbības uzlabošanai.
Dalībvalstis un Aģentūra sniedz Komisijai informāciju, kas vajadzīga, lai izstrādātu 3. punktā minēto izvērtējumu.

117. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja ("Eiropas Robežu un krasta apsardzes komiteja"). Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
Attiecībā uz 80. panta 2. punktā minētajiem pasākumiem Komisijai palīdz "6. panta komiteja", kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

118. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 8. panta 4. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no *[šīs regulas spēkā stāšanās dienas]*.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 8. panta 4. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas paredzēti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 8. panta 4. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

119. pants

Atcelšana

1. Regulu (ES) Nr. 1052/2013 atceļ.
2. Regulu (ES) Nr. 2016/1624 atceļ, izņemot tās 20., 30. un 31. pantu, kurus atceļ no 2020. gada 1. janvāra.
3. Vienoto rīcību Nr. 98/700/JHA atceļ no dienas, kad faktiski tiek īstenota 80. pantā minētā sistēma, un to lemj ar īstenošanas aktu, ko pieņem saskaņā ar 117. pantā minētajām procedūrām.
4. Atsauces uz atceltajiem tiesību aktiem uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar šīs regulas VI pielikumā izklāstīto atbilstības tabulu.

120. pants

Stāšanās spēkā un piemērojamība

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Šīs regulas 12. panta 4. punktu, 71. pantu un 98. panta 5. punktu attiecībā uz sadarbību ar Apvienoto Karalisti piemēro līdz datumam, kad Apvienotā Karaliste izstājas no Savienības, vai, ja stājas spēkā nolīgums starp Savienību un Apvienoto Karalisti, pamatojoties uz Līguma 50. pantu, līdz tajā noteiktā pārejas perioda beigām.
3. Piemērojot atkāpi, 55. panta 4. punktā un 64. panta 6. punktā minētos lēmumus 2019. gadā valde pieņem sešu nedēļu laikā no regulas spēkā stāšanās dienas.
4. Piemērojot atkāpi, 57. panta 4. punktā un 58. panta 1. punktā minēto personāla izvirzīšanu 2019. gadā dalībvalstīs veic 12 nedēļu laikā no regulas spēkā stāšanās dienas.
5. Izvietošana saskaņā ar 55. – 58. pantu notiek no 2020. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.
Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Priekšlikums regulai par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko atceļ Padomes Vienoto rīcību Nr. 98/700/JHA, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1052/2013 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1624

Attiecīgā(-s) rīcībpolitikas joma(-s) (*programmu kopums*)

Politikas joma: migrācija un iekšlietas

Darbība: drošība un brīvību garantēšana

Pašlaik 3.a izdevumu kategorija, 18. sadaļa — Iekšlietas

1.2. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību**

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu/sagatavošanas darbību**⁴⁹

☒ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **esošas darbības pagarināšanu**

☒ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **darbību, kas pārveidota jaunā darbībā**

⁴⁹

Kā paredzēts Finanšu regulas 54. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā.

1.2.1.

1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.3.1. Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības

Paredzams, ka īstermiņā Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra turpinās veikt Aģentūras pamatdarbības saistībā ar ārējo robežu pārvaldību un atgriešanu, tostarp *EUROSUR*, tāpat kā tas tika darīts līdz šim. Aģentūras budžets, tajā skaitā gan ES iemaksas, gan Šengenas asociēto valstu iemaksas, visu Aģentūras darbību turpināšanai saskaņā ar spēkā esošajām pilnvarām pašreizējā DFS 2019. un 2020. gadā sasniegtu EUR 637,6 miljonus, bet saskaņā ar Komisijas ierosinājumu nākamajā DFS – EUR 2,47 miljardus. Kopējie nepieciešamie finanšu resursi un personāla nepieciešamība atbilst pieņemtajiem tiesību akta priekšlikuma finanšu pārskatiem, kas pievienoti Komisijas priekšlikumam par EIROPAS ROBEŽU UN KRASTA APSARDZES regulu, *ETIAS* regulu un Sadarbības regulu. Šā priekšlikuma mērķis ir reformēt Eiropas Robežu un krasta apsardzi, izveidojot jaunas Aģentūras spējas, jo īpaši izveidojot Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu un iegādājoties Aģentūras tehnisko aprīkojumu, kā arī pienācīgi pievērsties citiem jauniem vai paplašinātiem uzdevumiem. Šim nolūkam Aģentūras 2019. un 2020. gada budžets pašreizējās daudzgadu finanšu shēmas ietvaros jāpapildina ar EUR 577,5 miljoniem, un šajā nolūkā var būt nepieciešams izmantot īpašus instrumentus. Lai segtu visus jaunus un paplašinātos uzdevumus, 2021.–2027. gada laikposmā kopā būs nepieciešami EUR 9,37 miljardi.

Kopējās esošo un turpmāko pilnvaru izmaksas 2019.–2020. gada laikposmā sasniegtu EUR 1,22 miljardus, bet 2021.–2027. gada laikposmā – EUR 11,27 miljardus.

Priekšlikuma galvenos elementus pēc būtības un laika grafika var rezumēt šādi.

10 000 operatīvo darbinieku liela Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa izveide.

- Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa operatīvie darbinieki ir robežsargi, atgriešanas pavadīšanas speciālisti, personu atgriešanas speciālisti un cits attiecīgais personāls, ko nodarbina Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra vai dalībvalstis norīkojušas uz Aģentūru vai nodrošinājušas īstermiņa izvietošanai, lai tie darbotos kā robežu pārvaldības vienību, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību vai atgriešanas vienību dalībnieki ar izpildpilnvarām. EIROPAS ROBEŽU UN KRASTA APSARDZES pastāvīgais korpus sastāvēs no trim operatīvo darbinieku kategorijām, ietverot turpmāk norādītās izmaksas.

- 1. kategorija (Aģentūras darbinieki): štata darbinieki būs būtiska EIROPAS ROBEŽU UN KRASTA APSARDZES pastāvīgā korpusa sastāvdaļa. Paredzams, ka Aģentūras operatīvo darbinieku skaits korpusā pieaugs no 750 darbiniekiem 2019. gadā līdz 3000 darbiniekiem 2025. gadā. Pagaidu darbinieki un līgumdarbinieki katrs būs pārstāvēti 50 % apmērā. Attiecīgās personāla izmaksas tika aprēķinātas, balstoties uz standarta vienībām (t. i. EUR 143 000,00 uz pagaidu darbinieku gadā un EUR 74 000,00 uz līgumdarbinieku gadā). Attiecībā uz 1. kategoriju priekšlikumā paredzētas izvietošanas izmaksas, kuru aprēķinā izmantots pieņēmums, ka visi Aģentūras operatīvie darbinieki gandrīz pastāvīgi tiks izvietoti operācijas rajonā. Izvietošanas izmaksu aprēķins balstās uz Aģentūras pašreiz izmantotās vidējās dienas likmes aprēķinu (vidēji EUR 200 dienā), kam piemēro 40 % samazinājumu sakarā ar šādas izvietošanas ilgtermiņa raksturu. Darbinieki, kas

pieņemti darbā šajā kategorijā, varēs darboties kā tādu vienību dalībnieki, kas izvietotas no EIROPAS ROBEŽU UN KRASTA APSARDZES pastāvīgā korpusa nolūkā veikt robežkontroles un atgriešanas uzdevumus, tostarp uzdevumus ar izpildpilnvarām. Ņemot vērā šo Aģentūras operatīvo darbinieku īpatnību, visiem jaunajiem darbiniekiem būtu jāiziet visaptveroša aptuveni sešus mēnešus ilga sākumapmācība par robežkontroli vai atgriešanas darbībām; šādas apmācības aptuvenās izmaksas ir EUR 40 000 par cilvēku. Pēc tam Aģentūras operatīvajiem darbiniekiem ik gadu būtu nepieciešamas īpašas zināšanu atsvaidzināšanas apmācības, kuru aptuvenās izmaksas būtu EUR 10 000 par cilvēku.

- 2. kategorija (dalībvalstu ilgtermiņā norīkotie operatīvie darbinieki): paredzams, ka arī šo operatīvo darbinieku skaits pieaugs no 1500 darbiniekiem 2020. gadā līdz 3000 darbiniekiem 2025. gadā. Priekšlikums paredz, ka norīkotie darbinieki tiks pastāvīgi izvietoti dažādos operācijas rajonos. Tādējādi galvenās izmaksas būs saistītas ar izvietojumu. Līdzīgi kā 1. kategorijas darbinieku gadījumā izvietojuma izmaksu aprēķinā izmantots pieņēmums, ka darbinieki sava norīkojuma laikā atradīsies ilgtermiņa izvietojumā. Tika piemērota tāda pati vidējā dienas likme (t. i. EUR 200 dienā, kam piemēro 40 % samazinājumu sakarā ar ilgtermiņa misijām), kāda tika piemērota 1. kategorijas darbiniekiem. Norīkoto operatīvo darbinieku apmācībai būs nepieciešami aptuveni EUR 5000 par darbinieku gadā.

- 3. kategorija (dalībvalstu īstermiņā izvietotie operatīvie darbinieki). Paredzams, ka šīs kategorijas operatīvo darbinieku skaits EIROPAS ROBEŽU UN KRASTA APSARDZES pastāvīgajā korpusā pakāpeniski samazināsies no 7000 dalībnieku 2020. gadā līdz 4000 – 2025. gadā. Šīs EIROPAS ROBEŽU UN KRASTA APSARDZES pastāvīgā korpusa sadaļas galvenās izmaksas ir saistītas ar izvietojumu. Līdzīgi kā 1. un 2. kategorijas darbinieku gadījumā, izvietojuma izmaksas tika aprēķinātas, izmantojot tādu pašu vidējo dienas likmi (t. i. EUR 200 dienā), ko aprēķina par 30 dienām, aptverot līdz pat četrus mēnešus ilgu izvietojumu. Tomēr, pretēji 1. un 2. kategorijai, uz izvietojuma izmaksām neattiecas 40 % samazinājums, ko piemēro ilgtermiņa misiju gadījumā.

- Turklāt saistībā ar 2. un 3. kategoriju priekšlikumā ir paredzēta finansiāla atbalsta sistēma, ar ko nodrošina dalībvalstu cilvēkresursu attīstību ilgtermiņā, ļaujot tām pieņemt darbā un apmācīt papildu darbiniekus, kas nodrošinātu vajadzīgo elastību, lai izpildītu prasību par obligāto ieguldījumu Eiropas robežu un krasta apsardzes pastāvīgajā korpusā, vienlaikus saglabājot pietiekamas savas valsts spējas. Sistēma ir aprēķināta, balstoties uz III funkciju grupas 8. pakāpes 1. līmeņa līgumdarbinieka gada pamatalgu, kurai piemērots attiecīgais konkrētās valsts koeficients (“pamatsumma”). Attiecībā uz 2. kategoriju 100 % “pamatsummas” ir reizināti ar to operatīvo darbinieku skaitu, kurus katru gadu paredzēts norīkot no dalībvalstīm. Attiecībā uz 3. kategoriju 30 % “pamatsummas” (atbilst obligātajai četrus mēnešu pieejamībai) ir reizināti ar to operatīvo darbinieku skaitu, ko dalībvalstis faktiski izvietojušas iepriekšējā gadā.

- Kopumā EIROPAS ROBEŽU UN KRASTA APSARDZES pastāvīgā korpusa izveide un izvietojuma tā nokomplektētajā sastāvā sākot no 2020. gada izmaksātu EUR 5,83 miljardus.

Aģentūras tehniskā aprīkojuma iegāde

- Lai novērstu pastāvīgās nepilnības saistībā ar dalībvalstu brīvprātīgi sniegtajām tehniskā aprīkojuma rezervēm, jo īpaši attiecībā uz lielapjoma aktīviem, Aģentūrai būtu nepieciešamas pašai savs vajadzīgais aprīkojums, ko varētu izvietot kopīgās

operācijās vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos, vai cita veida operatīvā darbībā.

- Kaut arī kopš 2011. gada Aģentūra var likumīgi iegūt vai nomāt pati savu tehnisko aprīkojumu, šo iespēju būtiski kavējis nepieciešamo budžeta līdzekļu trūkums. Pieņemot 2016. gada regulu, Aģentūra tika nodrošināta ar īpašu budžetu EUR 40 miljonu apmērā maza un vidēja lieluma aprīkojuma iegādei, un Aģentūra ir guvusi panākumus šo iespēju izmantošanā.

- Dabiskā šo norišu rezultātā, kā arī lai sasniegtu EIROPAS ROBEŽU UN KRASTA APSARDZES pastāvīgā korpusa izveides pamatmērķi, Komisija uzskata, ka daudzgadu finanšu shēmā 2021.–2027. gadam ir jādara pieejams Aģentūrai ievērojams finansējums (EUR 2,2 miljardi), kas ļautu tai iegūt, uzturēt un ekspluatēt vajadzīgos gaisa, jūras un sauszemes aktīvus, kuri atbilst operatīvajām vajadzībām.

- Lai gan nepieciešamo aktīvu, jo īpaši lielu aktīvu, iegāde varētu būt ilgstošs process, Aģentūras tehniskajam aprīkojumam galu galā būtu jāklūst par operatīvās izvietojšanas pamatu, ko ārkārtas apstākļos dalībvalstis varētu papildināt ar savu ieguldījumu. Ar Aģentūras aprīkojuma ekspluatāciju lielā mērā būtu jānodarbojas Aģentūras tehnisko darbinieku komandām, kas ir daļa no EIROPAS ROBEŽU UN KRASTA APSARDZES pastāvīgā korpusa. Lai nodrošinātu, ka ierosinātie finanšu resursi tiek faktiski izmantoti Aģentūras tehniskā aprīkojuma iegādei, šī procesa pamatā jābūt daudzgadu stratēģijai, par kuru lēmumu valde pieņem iespējami drīzāk un kuram pievienots rīcības plāns.

- Aģentūras tehniskajam aprīkojumam vajadzētu papildināt tehniskā aprīkojuma rezervi, ko sniegušas dalībvalstis, jo īpaši transportlīdzekļus un darbības aprīkojumu, kuru dalībvalstis iegādājušās atbilstīgi Iekšējās drošības fonda konkrētajām darbībām.

Aģentūras pārstāvniecības biroji

- Ņemot vērā Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras paplašinātās pilnvaras, Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa izveidi un tā pastiprināto klātbūtni uz vietas pie Savienības ārējām robežām, kā arī pastiprināto iesaistīšanos atgriešanas jomā, būtu jāparedz iespēja, ka Aģentūra izveido pārstāvniecības birojus, kuri uz attiecīgo darbību veikšanas laiku izvietoti tādu vietu tuvumā, kur tā veic nozīmīgas operatīvās darbības, un kuri īstenotu saskarnes funkcijas starp Aģentūru un uzņēmēju dalībvalsti un risinātu ar koordināciju, loģistiku un atbalstu saistītus jautājumus, kā arī sekmētu Aģentūras un uzņēmējas dalībvalsts sadarbību.

- Lai Aģentūra varētu izveidot pārstāvniecības birojus, tā būtu jānodrošina ar papildu budžetu. Šobrīd ir paredzēta piecu pārstāvniecību pakāpeniska izveide. Attiecīgais budžets, kas paredzēts pašreizējā DFS (2019–2020), ir EUR 1,5 miljoni, bet nākamajā DFS (2021–2027) – EUR 11,3 miljoni.

FADO

- Aģentūra pārņems un pārvaldīs *FADO* sistēmu. Ar *FADO* saistītās izmaksas ietvers darbības un personāla, IT sistēmu un programmatūras, uzturēšanas un drošības infrastruktūras izmaksas. Ar *FADO* migrāciju un uzturēšanu saistītās izmaksas varētu sasniegt EUR 1,5 miljonus pašreizējā DFS (2019–2020) un EUR 10,5 miljonus nākamajā DFS (2021–2027).

Aģentūras darbības atgriešanas jomā

- Priekšlikuma mērķis ir ievērojami pastiprināt Aģentūras atbalstu dalībvalstīm atgriešanas jomā, kā arī sadarbību ar trešām valstīm šajā jomā, tostarp ceļošanas dokumentu ieguvē.

- Šajā sakarībā nākamajā DFS (2021–2027) Aģentūras budžets būtu jāpapildina ar summu EUR 1,75 miljardu apmērā, proti, aptuveni EUR 250 miljoniem gadā, lai veicinātu 50 000 atgriežamo personu atgriešanu.

EUROSUR attīstīšana

- Kopumā *EUROSUR* attīstīšana pašreizējā DFS (2019–2020) Aģentūras budžetu ietekmēs EUR 20 miljonu apmērā, bet nākamajā DFS (2021–2027) – EUR 140 miljonu apmērā, kā arī ar 100 papildu darbiniekiem, kas tiks iegūti no nākamajā daļā aprakstītajiem cilvēkresursiem.

- Tiek lēsts, ka sistēmas darbības uzlabošanai Aģentūrai būs nepieciešami papildu 35 darbinieki, galvenokārt IT eksperti un datu analītiķi.

- Tiek lēsts, ka *EUROSUR* darbības jomas paplašināšanai, tajā iekļaujot robežšķērsošanas vietas un gaisa robežas uzraudzību, lai pievērstos sekundārās kustības jautājumam, uzlabotu informācijas apmaiņu ar trešām valstīm un pārvaldītu integrēto plānošanu, būs nepieciešami 65 papildu darbinieki – IT eksperti, risku analītiķi, operatori un plānotāji.

- Kosmosa programma “Copernicus” turpinās ar Zemes novērošanas produktiem un pakalpojumiem atbalstīt *EUROSUR* sapludināšanas pakalpojumu izvērsanu, bet pētniecības pamatprogramma turpinās atbalstīt jaunu informācijas pakalpojumu un uzraudzības tehnoloģiju attīstīšanu.

- Ar NEAR ĢD un DEVCO ĢD instrumentiem turpinās atbalstīt integrētās robežu pārvaldības attīstīšanu, tostarp nacionālos koordinācijas centrus trešās valstīs.

- Papildus Aģentūras budžetam, lai atbalstītu *EUROSUR* attīstīšanas īstenošanu dalībvalstīs, priekšlikums ietekmēs resursu izmantošanu no Iekšējās drošības fonda (robežas un vīzas) 2020. gadā (EUR 52,5 miljoni) un no gaidāmā Integrētās robežu pārvaldības fonda 2021.–2027. gadā (EUR 647,5 miljoni). Attiecīgās darbības tiks īstenotas dalītā vai tiešā pārvaldībā.

Cilvēkresursi

Attiecībā uz cilvēkresursiem gaidāms, ka Aģentūra līdz 2020. gadam sasniegs 1000 darbinieku skaitu. Lai izveidotu Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu, Aģentūrai tiks piešķirtas papildu amata vietas: sākot ar 750 amata vietām 2019. gadā un sasniedzot 3000 amata vietu līdz 2025. gadam. Šīs papildu amata vietas vienlīdzīgi tiks sadalītas starp pagaidu darbiniekiem un līgumdarbiniekiem. Jaunās amata vietas galvenokārt kalpos nolūkam pieņemt darbā un apmācīt Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa 1. kategorijas operatīvos darbiniekus. Tomēr šajā kategorijā būs iekļauti arī darbinieki, kas paredzēti *ETIAS* centrālās vienības izveidei un darbībai.

Turklāt no iepriekš minētā 3000 amata vietu skaita Aģentūra līdz 4 % no pastāvīgā korpusa kopējā apjoma var izmantot, lai pieņemtu darbā darbiniekus, kas palīdz izveidot Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu (pieņemšana darbā, ikdienas pārvaldība, operatīvā plānošana utt.), pildīt pārstāvniecību darbinieku pienākumus, iegādāties Aģentūras tehnisko aprīkojumu un pildīt citus jaunus uzdevumus, kas saistīti ar Eiropas Robežu un krasta apsardzes darbību, t. sk. *EUROSUR*, pastiprinātām atgriešanas pilnvarām un *FADO* pārņemšanu.

1.3.2. ES iesaistīšanās pievienotā vērtība

Šā priekšlikuma mērķis ir nodrošināt ES ārējo robežu Eiropas integrētu pārvaldību nolūkā efektīvi pārvaldīt migrāciju un nodrošināt augstu drošības līmeni Savienībā, vienlaikus tajā garantējot personu brīvu pārvietošanos. Zonā bez iekšējām robežām neatbilstīga imigrācija pāri vienas dalībvalsts ārējām robežām ietekmē visas pārējās Šengenas zonas dalībvalstis. Zona bez iekšējām robežām ir ilgtspējīga tikai tad, ja ārējās robežas tiek efektīvi stiprinātas un aizsargātas.

Tā kā Savienības ārējo robežu kontrole ir vienotās un kopīgās interesēs, kuras jāīsteno saskaņā ar augstiem un vienotiem Savienības standartiem, šā priekšlikuma mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu.

Šā priekšlikuma nolūks ir pievērsties jaunajām problēmām un politiskajai realitātei, ar ko saskaras Savienība gan migrācijas pārvaldības, gan iekšējās drošības jomā. Tas pastiprina Eiropas Robežu un krasta apsardzei pieejamo spēju kopumu, proti, izveidojot Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu ar 10 000 operatīvo darbinieku, lai visaptveroši risinātu problēmas, kas saistītas ar ES robežu pārvaldību un atgriešanu. Tas nodrošina, ka dalībvalstis pilnīgi un pareizi īsteno noteikumus par integrētu robežu pārvaldību saskaņā ar saskaņotu daudzgadu politikas stratēģiskās plānošanas ciklu, ka tiek veikta atbilstoša rīcība, lai novērstu krīzes situācijas un lai vajadzības gadījumā agrīnā posmā nodrošinātu efektīvu reaģēšanu pie ārējām robežām, un ka tikai tad, ja situācija kļūst kritiskāka, Savienības līmenī tiek veikta steidzama rīcība tiešai reaģēšanai uz vietas.

ES robežpārvaldībā iesaistītās personas jo īpaši atzīst ES pievienoto vērtību *EUROSUR*. *EUROSUR* sistēmas atcelšana nav iedomājama, jo lielākajai daļai dalībvalstu šobrīd tā ir nepieciešama robežuzraudzībai.

EUROSUR sapludināšanas pakalpojumi sniedz robežuzraudzībā iesaistītajiem galalietotājiem faktisku pievienoto vērtību. Neviena nacionālā robežsardzes organizācija viena pati nevarētu atļauties uz kosmosa resursiem balstītus uzraudzības pakalpojumus un citas tāl darbības platformas, ko piedāvā *EUROSUR* sapludināšanas pakalpojumi.

1.3.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

Frontex aģentūra tika izveidota 2004. gadā un sāka darboties 2005. gadā. Saskaņā ar Hāgas programmā noteikto Komisija 2008. gada 13. februārī pieņēma Paziņojumu par *Frontex* aģentūras novērtējumu un turpmāko attīstību (COM(2008) 67 galīgā redakcija).

Paziņojumā tika izklāstīti ieteikumi īsam līdz vidējam laika posmam un idejas Aģentūras attīstībai ilgākā laika posmā. Ilgāka termiņa perspektīvā tika uzsvērtas *Frontex* būtiskā loma Eiropas Savienības integrētās robežu pārvaldības sistēmas attīstībā.

Noslēgumā Komisija ieteica vairākus uzlabojumus tam, kā Aģentūra darbojas savu pilnvaru ietvaros, un ka pilnvaras ir jāpārskata vidējā termiņā.

Papildus iepriekš minētajam Komisijas ziņojumam par *Frontex* aģentūras izvērtēšanu un turpmāko attīstību 2008. gadā tika veikts neatkarīgs izvērtējums. Minētais izvērtējums, par ko *Frontex* valde noslēgusi līgumu, kā prasīts *Frontex* regulas 33. pantā, sniedza papildu viedokļus un faktus par Aģentūras darba praksi. Tā arī sniedza

vairākus ieteikumus *Frontex* valdei. Ņemot vērā iepriekš minēto, Aģentūras pilnvaras 2011. gadā tika grozītas, lai dotu tai iespēju reaģēt uz jaunajiem izaicinājumiem.

Lai gan ar 2011. gada grozījumu tika ieviesti uzlabojumi, pēc Eiropadomes 2015. gadā sniegtajām skaidrajām politiskajām pamatnostādnēm par *Frontex* aģentūras lomu aizvien lielākā migrācijas spiediena risināšanā un pēc 2014./2015. gadā veiktā *Frontex* aģentūras ārējā novērtējuma Aģentūras pilnvaras ir vēl turpmāk jāpārstrādā.

2015. gada migrācijas krīze ar nepieredzēta apjoma neatbilstīgu ieceļošanu ES teritorijā radīja daudzus izaicinājumus ES un tās dalībvalstu migrācijas politikai. Šī krīze apliecināja, ka Savienības sistēma un operatīvās spējas nav veidotas tā, lai tās izturētu šādu masveida migrācijas spiedienu. Ilgstošais migrācijas spiediens un tam sekojošās sekundārās kustības radīja spriedzi arī Šengenas zonā, spiežot vairākas dalībvalstis atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām.

Veicot tūlītējas darbības, Komisija nāca klajā ar plašu īstermiņa un ilgtermiņa pasākumu klāstu, kam cita starpā bija šādi mērķi: nepieļaut migrantu turpmāku bojāeju jūrā, stiprināt ES ārējās robežas, mazināt neatbilstīgas migrācijas stimulus un stiprināt kopējo patvēruma politiku. Proti, 2015. gada decembrī tika iesniegts priekšlikums ar mērķi ievērojami paplašināt Savienības robežu apsardzes aģentūras pilnvaras, un sarunas par to norisinājās rekordīsā laikā 2016. gadā. Regula par Eiropas Robežu un krasta apsardzi stājās spēkā 2016. gada 6. oktobrī, un jaunās pilnvaras ar palielinātām spējām un resursiem kopš tā laika tiek ātri īstenots. Tomēr vēl ir daudz darāmā, lai turpinātu uzlabot mūsu regulējumu ārējo robežu kontroles, atgriešanas un patvēruma jomā. Eiropadome 2018. gada 28. jūnija secinājumos aicināja vēl vairāk stiprināt Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras atbalsta funkcijas, arī sadarbība ar trešām valstīm, piešķirot lielākus resursus un paplašinātas pilnvaras. Galvenais mērķis ir izveidot Aģentūras rīcībā EIROPAS ROBEŽU UN KRASTA APSARDZES pastāvīgo korpusu nolūkā nodrošināt ES ārējo robežu efektīvu kontroli un ievērojami pastiprināt neatbilstīgo migrantu faktisko atgriešanu.

1.3.4. *Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem*

Šis priekšlikums ir saderīgs ar Eiropadomes 2018. gada 28. jūnija secinājumiem, proti, palielinot resursus un paplašinot pilnvaras, vēl vairāk jāstiprina Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras atbalsta funkciju, tostarp sadarbībai ar trešām valstīm, lai tādejādi nodrošinātu ārējo robežu efektīvu kontroli un ievērojami pastiprinātu neatbilstīgo migrantu efektīvu atgriešanu. Tostarp, ievērojot Eiropadomes secinājumus, tas ir saskanīgs ar mērķi par iekšējās migrācijas politikas izveidi, kas balstās uz līdzsvara rašanu starp solidaritāti un atbildību; EIROPAS ROBEŽU UN KRASTA APSARDZES pastāvīgā korpusa izveide un visu dalībvalstu obligāto ieguldījumu precīza definēšana, lai EIROPAS ROBEŽU UN KRASTA APSARDZES aģentūra varētu sniegt efektīvu atbalstu priekšposteņa dalībvalstīm, ir būtisks Eiropas solidaritātes elements.

Šis priekšlikums pamatojas uz esošo robežu pārvaldības politiku un esošajiem instrumentiem, jo īpaši uz Eiropas robežu un krasta apsardzi, kas izveidota ar Regulu (ES) 2016/1624. Pēdējos divos gados ir ievērojami progresējusi šīs jaunās darbības jomas darbībspēja, jo īpaši, veicot neaizsargātības novērtējumu pirmos ciklus un izveidojot ātrās reaģēšanas rezerves ārkārtas situāciju novēršanai. EIROPAS ROBEŽU UN KRASTA APSARDZES pastāvīgais korpuss ar 10 000 operatīvo darbinieku ievērojami paplašina Aģentūras un līdz ar to arī Savienības spējas efektīvi

reaģēt uz pašreizējiem vai nākotnē gaidāmiem apdraudējumiem un izaicinājumiem pie ārējām robežām, aktīvi pastiprinot, novērtējot un koordinējot dalībvalstu darbības pie ārējām robežām un ar trešām valstīm, kā arī nodrošinot uzticamu atgriešanas politiku.

EUROSUR izvērtējuma ziņojumā secināts, ka *EUROSUR* ietvars ir sasniedzis savus mērķus, ka *EUROSUR* darbību varētu uzlabot, tehniskās informācijas sistēmu pilnveidojot par informācijas apmaiņas un sadarbības pārvaldības sistēmu, kas aptver robežkontroli un iespējams arī citus izraudzītos Eiropas integrētās robežu pārvaldības komponentus. Kā norādīts pielikumā pievienotajā ziņojumā par *EUROSUR* izvērtēšanu, *EUROSUR* veicina sinerģijas un tādējādi arī saskaņotību ar pārējām politikām; nacionālais koordinācijas centrs ir kontaktpunkts operatīvai sadarbībai ar citiem politikas dalībniekiem tādās jomās kā jūrlietas, drošība un muitas kontrole. Tas ir arī labs civilmilitārās sadarbības piemērs, jo vairāku nacionālo koordinācijas centru dalībnieki ir bruņoto spēku, piemēram, jūras spēku, pārstāvji.

ES līmenī *EUROSUR* sapludināšanas pakalpojumi rīks, ko var izmantot citām krasta apsardzes funkcijām, piemēram, zvejas kontrolei. Tāpat ir ieguvums arī ārējās drošības kontekstā, jo, piemēram, *EUROSUR* informācijas produkti ar Aģentūras starpniecību tika kopīgoti ar KDAP operāciju *EUNAVFOR Med Sophia*.

EUROSUR sapludināšanas pakalpojumi ir arī rīks pētniecības projektu un programmu īstenošanai praksē un konkrēts ES kosmosa programmas “Copernicus” rezultāts.

Ierosinātā *EUROSUR* attīstīšana un tās darbības jomas paplašināšana uzlabos vispārējo saskaņotību ar integrēto robežu pārvaldību un radīs citas sadarbības, jo īpaši ar aviācijas nozari, kā arī ES ārējās darbības jomā.

Tādējādi, Eiropas Robežu uzraudzības sistēmu (*Eurosur*) integrējot Eiropas robežu un krasta apsardzes sistēmā, priekšlikumā ietvertās konkrētās un ciešās saistības vēl vairāk veicina sadarbības garu, informācijas apmaiņu un pasākumu koordināciju starp dalībvalstīm un Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru, kā arī valstu iestādēm un Savienības aģentūrām. Priekšlikums pamatojas arī uz Regulu (ES) Nr. 656/2014, ar kuru paredz noteikumus ārējo jūras robežu uzraudzībai saistībā ar operatīvo sadarbību, ko koordinē *Frontex*.

Priekšlikums precizē saikni starp Aģentūras veiktajiem neaizsargātības novērtējumiem un Šengenas izvērtēšanas mehānismu, kas izveidots ar Regulu (ES) Nr. 1053/2013 nolūkā maksimāli palielināt sinerģiju starp abiem šiem mehānismiem, kas ir būtiski Eiropas kvalitātes kontrolei par Šengenas zonas darbību.

Šis priekšlikums balstās uz šiem esošajiem politikas noteikumiem, pilnveido tos un savieno Eiropas robežu un krasta apsardzes konceptā, tādējādi izveidojot integrētu ārējo robežu pārvaldības sistēmu Savienības līmenī, kā paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 77. panta 2. punkta d) apakšpunktā.

Šis priekšlikums ir saskanīgs ar migrācijas labākas pārvaldības visaptverošo ilgtermiņa politiku, kuru Komisija izklāstījusi Eiropas migrācijas jomas programmā, kas Komisijas priekšsēdētāja Junkera politikas pamatnostādnes iestrādā saskanīgās un savstarpēji nostiprinošās iniciatīvās, kuras pamatojas uz četriem pīlāriem. Šie pīlāri ir neatbilstīgas migrācijas stimulu samazināšana, ārējo robežu stiprināšana un dzīvību glābšana, spēcīga patvēruma politika un jauna likumīgas migrācijas politika. Šis priekšlikums turpina īstenot Eiropas migrācijas jomas programmu, jo īpaši attiecībā uz mērķi stiprināt ārējās robežas, Eiropas Robežu un krasta apsardzei

īstenojot Eiropas integrēto robežu pārvaldību. Turklāt tas atbilst Eiropadomes prasībai vēl vairāk pastiprināt Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras atbalsta funkciju, palielinot resursus un paplašinot pilnvaras, t. sk. sadarbībai ar trešām valstīm, lai tādējādi nodrošinātu ES ārējo robežu efektīvu kontroli un ievērojami pastiprinātu neatbilstīgo migrantu faktisko atgriešanu.

Šis priekšlikums ir cieši saistīts ar citām Savienības politikas jomām un papildina tās, proti:

- Eiropas Kopējā patvēruma sistēma ar migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izveidi „karsto punktu” zonās un kontrolētajos centros, un pastiprināta sadarbība ar Eiropas Savienības patvēruma iestādi;
- Savienības ārējās darbības politika, jo Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra veicina un atbalsta operatīvo sadarbību dalībvalstu un trešo valstu starpā, un, ja nepieciešams, ar savām paplašinātajām spējām atbalsta trešās valstis, t. sk. izmantojot iespēju trešās valstīs izvietot EIROPAS ROBEŽU UN KRASTA APSARDZES pastāvīgo korpusu, kā arī pastiprina sadarbību ar trešo valstu iestādēm atgriešanas jomā, tostarp attiecībā uz ceļošanas dokumentu ieguvī. Ierosinātie uzlabojumi, kas saistīti ar informācijas apmaiņu un sadarbību ar trešām valstīm, turpinās uzlabot ES ārējo darbību konsekvenci;
- Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra, cita starpā izmantojot *EUROSUR*, uzsāk ciešu starpiestāžu sadarbību ar daudzām citu politikas jomu ES aģentūrām, piemēram, Eiropas Jūras drošības aģentūru (*EMSA*), Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūru (*EFCA*), ES Satelītc centru, Eiropolu vai Eiropas Aģentūru lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (*EU LISA*);
- Eiropas Robežu un krasta apsardze, jo īpaši ar savu *EUROSUR* komponentu starpniecību, arī nākotnē būs pētniecības un inovāciju virzītājspēks gan dalībvalstu, gan ES līmenī. Jaunie *EUROSUR* sapludināšanas pakalpojumi ir rīks ES pētniecības projektu īstenošanai praksē un konkrēts ES kosmosa programmu, piemēram, *Copernicus*, *Galileo* un *GOVSATCOM* rezultāts;
- šis priekšlikums ir saderīgs ar Komisijas priekšlikumu (COM(2018) 303 final) pārskatīt regulu par Eiropas imigrācijas sadarbības koordinātoru (*ILO*) tīkla izveidi. *ILO* regulas pārskatīšanas mērķis ir nodrošināt labāku koordināciju un optimizēt imigrācijas sadarbības koordinātoru (ieskaitot jaunos Eiropas imigrācijas sadarbības koordinātorus, kas izvietoti trešās valstīs) izmantošanu, lai viņi spētu efektīvāk pildīt ES prioritātes migrācijas jomā, tostarp integrētās robežu pārvaldības jomā. Priekšlikums papildinās šo pieeju, nodrošinot pienācīgu komunikāciju starp *ILO* un nacionālajiem koordinācijas centriem (*NCC*) un EIROPAS ROBEŽU UN KRASTA APSARDZES ārējās dimensijas labāku politisko koordināciju, izmantojot divpusējus un daudzpusējus nolīgumus.

1.4. Ilgums un finansiālā ietekme

- ☒ Ierobežota ilguma priekšlikums/iniciatīva
 - ☐ Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.
 - ☒ Finansiālā ietekme uz saistību apropriācijām – no GGGG. līdz GGGG. gadam, uz maksājumu apropriācijām – no GGGG. līdz GGGG. gadam.
- ☒ **Beztermiņa** priekšlikums/iniciatīva
 - Īstenošana ar uzsākšanas periodu no GGGG. līdz GGGG.,
 - pēc kura turpinās normāla darbība

1.5. Plānotie pārvaldības veidi⁵⁰

- ☒ Komisijas īstenota **tieša pārvaldība**:
 - ☐ ko veic tās struktūrvienības, tostarp personāls Savienības delegācijās;
 - ☐ ko veic izpildaģentūras.
- ☒ **Dalīta pārvaldība** kopā ar dalībvalstīm
- ☒ **Netieša pārvaldība**, kurā budžeta īstenošanas uzdevumi uzticēti:
 - ☐ trešām valstīm vai to noteiktām struktūrām;
 - ☐ starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt);
 - ☐ EIB un Eiropas Investīciju fondam;
 - ☐ Finanšu regulas 208. un 209. pantā minētajām struktūrām;
 - ☐ publisko tiesību subjektiem;
 - ☐ privāttiesību subjektiem, kas veic valsts pārvaldes uzdevumus, ja tie sniedz pienācīgas finanšu garantijas;
 - ☐ struktūrām, kuru darbību reglamentē dalībvalsts privāttiesības, kurām ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un kuras sniedz pienācīgas finanšu garantijas;
 - ☐ personām, kurām ir uzticēts veikt īpašas darbības KĀDP saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu un kuras ir noteiktas attiecīgā pamataktā.
 - *Ja norādīti vairāki pārvaldības veidi, sniedziet papildu informāciju iedaļā "Piezīmes".*

⁵⁰

Skaidrojumus par pārvaldības veidiem un atsaucies uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļa vietnē:
http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

Norādīt periodiskumu un nosacījumus.

Uz šo Aģentūru attiecas prasības, kas paredz regulāru uzraudzību un ziņojumu sniegšanu. Aģentūras valde katru gadu pieņem Aģentūras konsolidēto gada darbības pārskatu par iepriekšējo gadu un vēlākais līdz 1. jūlijam nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai. Šis ziņojums ir jāpublisko. Komisijai būs reizi četros gados saskaņā ar tās pamatnostādnēs paredzētajiem kritērijiem jānovērtē Aģentūras un tās darba metožu ietekme, efektivitāte un lietderība, ņemot vērā Aģentūras mērķus, pilnvaras un uzdevumus. Izvērtēšanā jo īpaši izskata, vai nav radusies vajadzība mainīt Aģentūras pilnvaras, un novērtē katra šāda grozījuma finansiālās sekas.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. *Ierosināto pārvaldības veidu, finansējuma īstenošanas mehānismu, maksājumu kārtības un kontroles stratēģijas pamatojums*

Dalītajā pārvaldībā dalībvalstis īsteno programmas, kas palīdz sasniegt Savienības politiskos mērķus un ir īpaši pielāgotas to valsts kontekstam. Dalītā pārvaldība nodrošina to, ka finansiālais atbalsts ir pieejams visās iesaistītajās valstīs. Turklāt dalītā pārvaldība nodrošina finansējuma prognozējamību un ļauj dalībvalstīm (kas vislabāk pārzina problēmas, ar kurām tās saskaras) atbilstoši plānot savus ilgtermiņa piešķirumus. Dalītajā pārvaldībā var īstenot papildu finansējumu, kas paredzēts konkrētām darbībām (kuru gadījumā ir vajadzīga sadarbība starp dalībvalstīm, vai tad, ja Savienībā notiekošu jaunu norišu dēļ ir nepieciešams papildu finansējums, kas jādara pieejams vienai vai vairākām dalībvalstīm) un pārmitināšanas un pārsūtīšanas pasākumiem. Jaunievedums ir tas, ka fonds var sniegt arī ārkārtas palīdzību, papildus tiešajai un netiešajai pārvaldībai izmantojot dalīto pārvaldību.

Īstenojot tiešo pārvaldību, Komisija atbalsta citas darbības, kas veicina kopējo Savienības politikas mērķu sasniegšanu. Darbības ļauj sniegt individuāli pielāgotu atbalstu, lai apmierinātu steidzamas un konkrētas vajadzības atsevišķās dalībvalstīs („ārkārtas palīdzība”), atbalstītu transnacionālus tīklus un pasākumus, izmēģinātu inovatīvas darbības, ko varētu izvērst valstu programmu ietvaros, un segtu izmaksas par pētījumiem, kuri atbilst visas Savienības interesēm („Savienības darbības”).

Īstenojot netiešo pārvaldību, fonds saglabā iespēju īpašos nolūkos deleģēt budžeta izpildes uzdevumus cita starpā starptautiskām organizācijām un iekšlietu aģentūrām.

Maksājumu kārtība dalītajā pārvaldībā ir aprakstīta Kopīgo noteikumu regulas (KNR) priekšlikumā, kurā paredzēts ikgadējs priekšfinansējums, kam seko ne vairāk kā četri starpposma maksājumi par katru programmu gadā, balstoties uz maksājuma pieteikumiem, kurus dalībvalstis nosūtījušas grāmatvedības gada laikā. Saskaņā ar KNR priekšlikumu priekšfinansējums tiek ieskaitīts programmu pēdējā grāmatvedības gadā. Kontroles stratēģijas pamatā būs jaunā Finanšu regula un Kopīgo noteikumu regula. Ar jauno Finanšu regulu un KNR priekšlikumu būtu jāpaplašina tādu vienkāršotu dotāciju veidu izmantošana kā vienreizēji maksājumi, vienotās likmes un vienības izmaksas. Tiek arī ieviesti jauni maksājumi veidi, kuru pamatā ir sasniegtie rezultāti, nevis izmaksas. Atbalsta saņēmēji varēs saņemt fiksētu naudas summu, ja viņi var pierādīt, ka ir notikušas konkrētas darbības, piemēram, apmācības kursi vai ārkārtas palīdzības sniegšana. Paredzams, ka tas vienkāršos

kontroles slogu gan atbalsta saņēmēju, gan dalībvalstu līmenī (piemēram, rēķinu un kvīšu pārbaude izmaksu noteikšanai).

Attiecībā uz dalīto pārvaldību KNR priekšlikums⁵¹ balstās uz 2014.–2020. gada plānošanas periodā esošo pārvaldības un kontroles stratēģiju, taču ar to ievieš dažus pasākumus, kuru mērķis ir vienkāršot īstenošanu un samazināt kontroles slogu gan atbalsta saņēmēju, gan dalībvalstu līmenī.

Jaunie elementi cita starpā ir šādi: - izraudzīšanas procedūras atcelšana (tam būtu jāļauj paātrināt programmu īstenošanu); - pārvaldības pārbaudes (administratīvās un uz vietas veiktās) vadošajai iestādei jāveic, pamatojoties uz risku (salīdzinājumā ar 100 % administratīvajām kontrolēm, kas nepieciešamas 2014.–2020. gada plānošanas periodā). Turklāt vadošās iestādes noteiktos apstākļos var piemērot samērīgus kontroles pasākumus saskaņā ar valsts procedūrām; - nosacījumi, kas ļauj izvairīties no vairākām vienas un tās pašas darbības/vienu un to pašu izdevumu revīzijām. Programmas iestādes iesniegs Komisijai starpposma maksājumu pieprasījumus, balstoties uz izdevumiem, kas radušies saņēmējiem. KNR priekšlikums ļauj vadošajām iestādēm veikt pārvaldības pārbaudes, pamatojoties uz risku, un tajā arī paredzētas īpašas kontroles (piemēram, kontroles uz vietas, ko veic vadošā iestāde, un darbību/izdevumu revīzijas, ko veic revīzijas iestāde) pēc tam, kad starpposma maksājumu pieprasījumos ir tikuši deklarēti Komisijai atbilstošie izdevumi. Lai mazinātu neattiecināmu izdevumu atmaksāšanas risku, saskaņā ar KNR Komisijas starpposma maksājumi tiek ierobežoti līdz 90 %, ņemot vērā to, ka šajā brīdī ir veikta tikai daļa no valsts līmeņa kontrolēm. Atlikušo summu Komisija samaksās pēc ikgadējās grāmatojumu noskaidrošanas procedūras un pēc tam, kad būs saņemusi apliecinājumu paketi no programmas iestādēm. Visi pārkāpumi, kurus pēc ikgadējās apliecinājumu paketes iesniegšanas atklājis Komisija vai Eiropas Revīzijas palāta, var nozīmēt to, ka jāveic neto finanšu korekcija.

2.2.2. *Informācija par noteiktajiem riskiem un to mazināšanas nolūkā izveidotajām iekšējās kontroles sistēmām*

Augstais migrācijas spiediens uz Eiropas Savienības ārējām robežām prasa izveidot Eiropas robežu un krasta apsardzi, ko veidotu dalībvalstu iestādes un Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra. Ir nepieciešams arī paplašināt Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras pilnvaras un *EUROSUR* darbības jomu.

Aģentūras personāla komplektēšanas un finanšu resursu uzlabošana ir nepieciešama, lai ievērotu paplašinātās pilnvaras un ierosinātajā regulā noteiktās prasības.

Aģentūras grāmatvedības pārskatus apstiprina Revīzijas palāta, un uz to attiecinā budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru. Komisijas Iekšējās revīzijas dienests veiks revīziju sadarbībā ar Aģentūras iekšējo revidentu.

Tiks piemērotas pārvaldības un kontroles sistēmas, kas izveidotas, pamatojoties uz dažādajām izmantotajām finanšu programmām (piemēram, Iekšējās drošības fondu).

Dalīta pārvaldība:

HOME ĢD izdevumu programmām līdz šim nav bijuši raksturīgi ievērojami kļūdu riski. Par to liecina tas, ka Revīzijas palātas gada pārskatos vairākkārtīgi nav bijis būtisku konstatējumu. Turklāt HOME ĢD jau ir pārskatījis savu juridisko pamatu

⁵¹ COM(2018)375 final.

(Regula (ES) 2015/378 un Deleģētā regula (ES) 1042/2014), lai panāktu lielāku saskaņotību ar to citu fondu kontroles sistēmu un pārlicības iegūšanas modeli, kurus īsteno atbilstīgi Kopīgo noteikumu regulai, un arī turpmāk saglabātu zemu kļūdu līmeni savās izdevumu programmās. Šie saskaņošanas centieni tiek turpināti ar pašreizējo priekšlikumu, kura ietvaros paredzētā kontroles sistēma atbilst fondiem, ko citi ģenerāldirektorāti īsteno dalītājā pārvaldībā. Vispārīgie riski, kas saistīti ar pašreizējo programmu īstenošanu dalītā pārvaldībā, attiecas uz nepilnīgu fonda izpildi dalībvalstīs un iespējamām kļūdām, kuru pamatā ir noteikumu sarežģītība un trūkumi pārvaldības un kontroles sistēmās. KNR vienkāršo tiesisko regulējumu, saskaņojot to dažādo fondu noteikumus un pārvaldības un kontroles sistēmas, kurus īsteno dalītā pārvaldībā. Tas arī ļauj ieviest no riska atkarīgas kontroles prasības (piemēram, uz risku balstītas pārvaldības pārbaudes, iespēja veikt samērīgus kontroles pasākumus, kuru pamatā ir valsts līmeņa procedūras, revīzijas darba ierobežojumi attiecībā uz termiņiem un/vai konkrētām darbībām).

Tieša/netieša pārvaldība: Pamatojoties uz nesen veikto analītisko pētījumu par *ex post* revīzijās visbiežāk atklāto kļūdu galvenajiem iemesliem un veidiem, būtiskāko neatbilstību cēloņi ir saņēmējiem piešķirto dotāciju sliktā finanšu pārvaldība, trūkstoši vai neatbilstoši apliecinātie dokumenti, nepareizs publiskais iepirkums un budžetā neiekļautas izmaksas. Tādēļ riski galvenokārt ir saistīti ar šādiem aspektiem: – izvēlēto projektu kvalitātes nodrošināšana un to turpmākā tehniskā īstenošana, neskaidri vai nepilnīgi norādījumi, kas sniegti atbalsta saņēmējiem, vai nepietiekama uzraudzība; – risks, ka piešķirtos līdzekļus izmantos neefektīvi vai neekonomiski, – gan attiecībā uz dotācijām (faktisko attiecināmo izmaksu sarežģīta atmaksāšana apvienojumā ar ierobežotām iespējām dokumentāri pārbaudīt attaisnojamās izmaksas), gan attiecībā uz iepirkumu (dažkārt trūkst piegādātāju ar vajadzīgajām speciālajām zināšanām, kā rezultātā nav pietiekamu iespēju salīdzināt cenu piedāvājumus); – risks, kas saistīts ar (jo īpaši) nelielu organizāciju spēju efektīvi kontrolēt izdevumus, kā arī nodrošināt veikto darbību pārredzamību; – reputācijas risks Komisijai, ja tiek konstatēta krāpšana vai noziedzīgas darbības; no trešo personu iekšējām kontroles sistēmām ir gūstamas tikai daļējas garantijas, jo ir diezgan daudz dažādu līgumslēdzēju un saņēmēju, kas katrs strādā ar savu kontroles sistēmu, kura bieži vien ir neliela. Paredzams, ka lielākā daļa šo risku tiks mazināti, pateicoties labāk izstrādātiem uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus, labākiem norādījumiem atbalsta saņēmējiem un labākai priekšlikumu mērķorientācijai, kā arī labākai vienkāršotu elementu izmantošanai un savstarpējai palāvēībai uz revīzijām un novērtējumiem, kas iekļauti jaunajā Finanšu regulā. Revīzijas palāta 2016. gadā izvērtēja HOME ĢD tiešās pārvaldības sistēmas (ieskaitot attiecībā uz iepirkumiem) un secināja, ka HOME ĢD ir īstenojis atbilstošos kontroles mehānismus, kas prasīti finanšu regulā, un ka pārbaudē neatklājās nozīmīgas nepilnības. Tāda paša līmeņa uzraudzība un kontrole jāsaglabā arī turpmāk.

Tieša/netieša pārvaldība: Pamatojoties uz nesen veikto analītisko pētījumu par *ex post* revīzijās visbiežāk atklāto kļūdu galvenajiem iemesliem un veidiem, būtiskāko neatbilstību cēloņi ir saņēmējiem piešķirto dotāciju sliktā finanšu pārvaldība, trūkstoši vai neatbilstoši apliecinātie dokumenti, nepareizs publiskais iepirkums un budžetā neiekļautas izmaksas. Tādēļ riski galvenokārt ir saistīti ar šādiem aspektiem: – izvēlēto projektu kvalitātes nodrošināšana un to turpmākā tehniskā īstenošana, neskaidri vai nepilnīgi norādījumi, kas sniegti atbalsta saņēmējiem, vai nepietiekama uzraudzība; – risks, ka piešķirtos līdzekļus izmantos neefektīvi vai neekonomiski, – gan attiecībā uz dotācijām (faktisko attiecināmo

izmaksu sarežģīta atmaksāšana apvienojumā ar ierobežotām iespējām dokumentāri pārbaudīt attaisnojamās izmaksas), gan attiecībā uz iepirkumu (dažkārt trūkst piegādātāju ar vajadzīgajām speciālajām zināšanām, kā rezultātā nav pietiekamu iespēju salīdzināt cenu piedāvājumus); – risks, kas saistīts ar (jo īpaši) nelielu organizāciju spēju efektīvi kontrolēt izdevumus, kā arī nodrošināt veikto darbību pārredzamību; – reputācijas risks Komisijai, ja tiek konstatēta krāpšana vai noziedzīgas darbības; no trešo personu iekšējām kontroles sistēmām ir gūstamas tikai daļējas garantijas, jo ir diezgan daudz dažādu līgumslēdzēju un saņēmēju, kas katrs strādā ar savu kontroles sistēmu, kura bieži vien ir neliela. Paredzams, ka lielākā daļa šo risku tiks mazināti, pateicoties labāk izstrādātiem uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus, labākiem norādījumiem atbalsta saņēmējiem un labākai priekšlikumu mērķorientācijai, kā arī labākai vienkāršotu elementu izmantošanai un savstarpējai palāvēībai uz revīzijām un novērtējumiem, kas iekļauti jaunajā Finanšu regulā.

Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras pārvaldībā Komisija piedalās ar valdes locekļiem. 2017. gadā pēc HOME ĢD struktūras pārskatīšanas Komisija pārskatīja savu lēmumu par Komisijas pārstāvjiem valdēs, pārsvarā paredzot lielāku pārstāvību, ko panāk ar ģenerāldirektora vietnieku iesaisti.

Konkrētu politikas jomu operatīvās struktūrvienības pastāvīgi sazinās darba līmenī, piedalās koordinācijas sanāksmēs, sniedz atzinumus par gada darba programmām, budžetu projektiem, personāla politikas plāniem, kā arī uzrauga to īstenošanu. Visa gada garumā notiek arī saziņa augstākajā – ģenerāldirektora – līmenī ar izpilddirektoriem un valžu priekšsēdētājiem.

HOME ĢD uzrauga Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras budžetu no budžeta procedūras sagatavošanas brīža līdz ikgadējo ES iemaksu īstenošanai, pārskatu iesniegšanai un budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru īstenošanai. Budžeta īstenošanas uzraudzība ir nepieciešamai arī, lai uzlabotu izpildes rādītājus un pēc iespējas izvairītos no tā, ka aģentūras gada pēdējā ceturksnī atgriež maksājumu apropriācijas.

Pēc Iekšējās revīzijas dienesta revīzijas par HOME ĢD izveidoto koordinācijas un darba kārtību attiecībā uz ES decentralizētajām aģentūrām HOME ĢD ierosināja rīcības plānu revīzijas ieteikumu īstenošanai; tas galvenokārt saistīts ar tā personāla informētības palielināšanu, kas HOME ĢD sadarbojas ar aģentūrām, agrāku iesaisti aģentūru plānošanas posmos, uzlabotu ģenerāldirektorāta veiktu aģentūru snieguma uzraudzību, kas balstīta uz atbilstošiem darbības rādītājiem, kontroles stratēģijas izveidi un ticamības deklarācijas pamatelementu stiprināšanu attiecībā uz aģentūrām veiktiem maksājumiem.

2.2.3. *Pārbaužu izmaksas un to lietderības pamatojums (attiecība “kontroles izmaksas ÷ attiecīgo pārvaldīto fondu vērtība”), un gaidāmā kļūdu riska līmeņa novērtējums (maksājumu izdarīšanas un programmas slēgšanas brīdī)*

Dalīta pārvaldība. Paredzams, ka kontroļu izmaksas dalībvalstīm nemainīsies vai, iespējams, samazināsies. Tiek lēsts, ka pašreizējā (2014.–2020.) plānošanas ciklā – 2017. gadā – dalībvalstu veikto kontroļu kumulatīvās izmaksas ir aptuveni 5 % no kopējās to maksājumu summas, kurus dalībvalstis pieprasījušas par 2017. gadu. Paredzams, ka šis rādītājs samazināsies, jo pieaugs programmu īstenošanas efektivitāte un palielināsies dalībvalstīm paredzētie maksājumi. Tā kā ar KNR tiek ieviesta uz risku balstīta pieeja attiecībā uz pārvaldību un kontrolēm, ir paredzams,

ka – apvienojumā ar pastiprinātiem centieniem pieņemt vienkāršotus izmaksu risinājumus (SCO) – kontroļu izmaksas dalībvalstīm vēl vairāk samazināsies.

Tieša/netieša pārvaldība. Kontroļu izmaksas veido aptuveni 2,5 % no HOME ĢD veiktajiem maksājumiem. Paredzams, ka šis rādītājs nemainīsies vai nedaudz samazināsies tad, ja nākamajā plānošanas periodā tiks plašāk izmantoti vienkāršoti izmaksu risinājumi.

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

Norādīt esošos vai paredzētos novēršanas pasākumus un citus pretpasākumus, piemēram, krāpšanas apkarošanas stratēģijā iekļautos pasākumus.

Aģentūras vārdā

Izpilddirektors izpilda Aģentūras budžetu. Viņš katru gadu iesniedz Komisijai, valdei un Revīzijas palātai sīkus pārskatus par visiem ieņēmumiem un izdevumiem no iepriekšējā finanšu gada. Turklāt Komisijas Iekšējās revīzijas dienests palīdzēs pārvaldīt Aģentūras finanšu darbības, kontrolējot riskus, uzraugot atbilstību, ko veiks, sniedzot neatkarīgu atzinumu par pārvaldības un kontroles sistēmu kvalitāti un sniedzot ieteikumus, lai uzlabotu pasākumu efektivitāti un lietderīgumu un nodrošinātu ekonomiju Aģentūras resursu izmantošanā.

Aģentūra, saņēmusi Komisijas un Revīzijas palātas piekrišanu, pieņems savu Finanšu regulu, ievērojot Regulu Nr. 1271/2013. Aģentūra ievieš iekšējās revīzijas sistēmu, kas ir līdzīga Komisijas ieviestajai sistēmai pašas pārstrukturēšanas ietvaros.

Sadarbība ar OLAF

Personāls, uz kuru attiecas Komisijas Civildienesta noteikumi, sadarbosies ar OLAF krāpšanas apkarošanā.

Revīzijas palāta

Revīzijas palāta pārbauda pārskatus saskaņā ar Līguma 248. pantu un publicē gada ziņojumu par Aģentūras darbībām.

Pilnībā piemērojami krāpšanas novēršanas pasākumi, kas izveidoti valsts un Eiropas līmenī.

HOME ĢD līdzekļi

Krāpšanas novēršana un atklāšana ir viens no Finanšu regulā noteiktajiem iekšējās kontroles mērķiem un būtisks pārvaldības aspekts, kas Komisijai jārisina visā izdevumu ciklā.

Turklāt HOME ĢD krāpšanas apkarošanas stratēģijas galvenais mērķis ir krāpšanas novēršana, atklāšana un atlīdzināšana, cita starpā nodrošinot, ka ģenerāldirektorāta iekšējās kontroles, ko veic krāpšanas apkarošanas jomā, pilnībā saskan ar Komisijas stratēģiju krāpšanas apkarošanai (CAFS) un ka šā ģenerāldirektorāta krāpšanas risku pārvaldības pieeja ir vērsta uz krāpšanas riska jomu konstatēšanu un atbilstīgu reaģēšanu.

Attiecībā uz dalīto pārvaldību dalībvalstis nodrošinās Komisijai iesniegtajos pārskatos iekļauto izdevumu likumību un pareizību. Šajā sakarībā dalībvalstis veiks visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu, atklātu un labotu pārkāpumus, tostarp krāpšanu. Tāpat, kā tas ir pašreizējā (2014–2020) plānošanas ciklā, dalībvalstīm ir pienākums ieviest procedūras pārkāpumu atklāšanai un krāpšanas apkarošanai un ziņot Komisijai par pārkāpumiem, tostarp par aizdomām par krāpšanu un konstatētu

krāpšanu dalītās pārvaldības jomās. Krāpšanas apkarošanas pasākumi arī turpmāk
būs visaptverošs princips un dalībvalstu pienākums.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

- Esošās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Nr. 3 Izdevumu kategorija “Drošība un pilsonība”	Dif./nedif. ⁵²	no EBTA valstīm ⁵³	no kandidātvalstīm ⁵⁴	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
3	18.020101 Iekšējās drošības fonds – robežas un vīzas	Dif.	NĒ	NĒ	JĀ	NĒ
3	18.0203 Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra	Dif.	NĒ	NĒ	JĀ	NĒ

- No jauna veidojamās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija 2021.-2027. gadā	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Nr. 4 Izdevumu kategorija “Migrācija un robežu pārvaldība”	Dif./nedif.	no EBTA valstīm	no kandidātvalstīm	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
4	11.XXYY Robežu pārvaldības un vīzu instruments (BMVI)	Dif.	NĒ	NĒ	JĀ	NĒ
4	11.XXYY Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra	Dif.	NĒ	NĒ	JĀ	NĒ

⁵² Dif. = Diferencētas apropriācijas / Nedif. = Nediferencētas apropriācijas.

⁵³ EBTA – Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

⁵⁴ Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

3.2.1. Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem

— DFS 2014.–2020. gadam

Pašreizējās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	3	“Drošība un pilsonība”
---	----------	------------------------

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

			2019	2020 ⁵⁵	KOPĀ ⁵⁶
Darbības apropriācijas (ISF –B)	Saistības	(1)		52,500	52,500
	Maksājumi	(2)		52,500	52,500
Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no programmas piešķirumiem ⁵⁷ (ISF –B)	Saistības = Maksājumi	(3)		-	
Darbības un administratīvās apropriācijas ⁵⁸ (Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra)	Saistības	(1)	19,321	558,175	577,496
	Maksājumi	(2)	19,321	558,175	577,496
KOPĀ apropriācijas – programmas	Saistības	=1+3	19,321	610,675	629,996

⁵⁵ Attiecībā uz 2019.–2020. gada laikposmu tiesību akta priekšlikuma finanšu pārskatā attēlota jauno pilnvaru ietekme, izņemot to, kas jau bija paredzēts saskaņā ar esošajām pilnvarām.

⁵⁶ Summu EUR 52 500 miljonu apmērā attiecībā uz 2020. gadu sedz pašreizējā DFS, un nav nepieciešama turpmāka papildināšana.

⁵⁷ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās “BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

⁵⁸ Kamēr šablons attiecas uz darbības apropriācijām, aģentūru gadījumā, lai saprotamā veidā noformulētu operatīvo darbību ietekmi, šķiet atbilstošāk ņemt vērā darbības apropriācijas (3. sadaļa), bet arī atbilstošos administratīvos kredītus (1. un 2. sadaļa).

piešķirums	Maksājumi	=2+3	19,321	610,675	629,996
------------	-----------	------	--------	---------	---------

Daudz gadu finanšu shēmas 2014.– 2020. gadam izdevumu kategorija	5	“Administratīvie izdevumi” ⁵⁹
--	---	--

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

		Gads 2019	Gads 2020	KOPĀ
ĢD: HOME				
• Cilvēkresursi		1,144	1,144	2,288
• Pārējie administratīvie izdevumi		0,080	0,080	0,160
KOPĀ - MIGRĀCIJAS UN IEKŠLIETU ĢD	Aropriācijas	1,224	1,224	2,448
KOPĀ daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas 2014.-2020. gadā	(Saistību summa = maksājumu summa)	1,224	1,224	2,448
		2019	2020	KOPĀ

⁵⁹

Kamēr šablons attiecas uz darbības apropriācijām, aģentūru gadījumā, lai saprotamā veidā noformulētu operatīvo darbību ietekmi, šķiet atbilstošāk ņemt vērā darbības apropriācijas (3. sadaļa), bet arī atbilstošos administratīvos kredītus (1. un 2. sadaļa). Ietver vienīgi ES iemaksas (94 %), bet HOME ĢD līdzekļi tika ņemti vērā visi līdzekļi (100 %), kā turpmāk norādīts sīki izklāstītajos SAC ieguldījumos.

KOPĀ pašreizējās daudzgadu finanšu shēmas visu IZDEVUMU KATEGORIJU apropriācijas	Saistības	20,545	611,899	632,444
	Maksājumi	20,545	611,899	632,444

*Summu EUR 52 500 miljonu apmērā attiecībā uz 2020. gadu sedz pašreizējā DFS.

— DFS 2021.-2027. gadam

Daudzgadu finanšu shēmas 2021.-2027. gadam izdevumu kategorija	4	Izdevumu kategorija: “Migrācijas un robežu pārvaldība”
---	----------	--

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	KOPĀ ⁶⁰
Darbības apropriācijas (<i>BMVI</i>)	Saistības	(1)	70,000	80,000	90,000	100,000	101,000	102,000	104,500	647,500
	Maksājumi	(2)	70,000	80,000	90,000	100,000	101,000	102,000	104,500	647,500
Administratīvās apropriācijas, ko finansē no programmas piešķiruma ⁶¹	Saistības = Mak sājumi	(3)								
Darbības un administratīvās apropriācijas (Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra)	Saistības	(1)	1188,512	1347,769	1546,437	1649,203	1799,857	1851,374	1886,999	11 270,151
	Maksājumi	(2)	1188,512	1347,769	1546,437	1649,203	1799,857	1851,374	1886,999	11 270,151
KOPĀ apropriācijas – programmas piešķirums	Saistības	=1+ 3	1258,512	1427,769	1636,437	1749,203	1900,857	1953,374	1991,499	11 917,651
	Maksājumi	=2+ 3	1258,512	1427,769	1636,437	1749,203	1900,857	1953,374	1991,499	11 917,651

⁶⁰ Summa EUR 647,500 miljonu apmērā tiek segta nākamās DFS darbības laikā 2021.–2027. gadā, un, ja to paredz 2018. gada jūnija *BMVI* priekšlikums.

⁶¹ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās “BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

Daudzgažu finanšu shēmas 2021.-2027. gadam izdevumu kategorija	7	“Eiropas publiskā pārvalde”
---	----------	-----------------------------

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

		Gads 2021	Gads 2022	Gads 2023	Gads 2024	Gads 2025	Gads 2026	Gads 2027	KOPĀ
ĢD: HOME									
• Cilvēkresursi		1,144	1,144	1,144	1,144	1,144	1,144	1,144	8,008
• Pārējie administratīvie izdevumi		0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,560
KOPĀ - MIGRĀCIJAS UN IEKŠLIETU ĢD	Apropriācijas	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	8,568
KOPĀ daudzgažu finanšu shēmas 2021.-2027. gadam 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	(Saistību summa = maksājumu summa)	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	8,568

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	KOPĀ
KOPĀ – daudzgažu	Saistības	1259,736	1428,993	1637,661	1750,427	1902,081	1954,598	1992,723	11 926,219

finanšu shēmas 2021-2027. gadam visu IZDEVUMU KATEGORIJU apropriācijas	Maksājumi	1259,736	1428,993	1637,661	1750,427	1902,081	1954,598	1992,723	11 926,219
---	-----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	-------------------

**Summa EUR 647,500 miljonu apmērā tiek segta nākamās DFS darbības laikā 2021.–2027. gadā, un, ja to paredz 2018. gada jūnija *BMVI* priekšlikums.

3.2.2. *Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz kopējo Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras budžetu (ieskaitot darbības un administratīvās apropriācijas un ņemot vērā Šengenas asociēto valstu iemaksas).*

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Norādīt mērķus un rezultātus	Gads		Gads		Gads		Gads		Gads		Gads		Gads		Gads		Gads		KOPĀ	
	2019		2020		2021		2022		2023		2024		2025		2026		2027			
↓	Darbinieku skaits	Izmaksas	Darbinieku skaits	Izmaksas	Darbinieku skaits	Izmaksas	Darbinieku skaits	Izmaksas	Darbinieku skaits	Izmaksas	Darbinieku skaits	Izmaksas	Darbinieku skaits	Izmaksas	Darbinieku skaits	Izmaksas	Darbinieku skaits	Izmaksas	Kopējais skaits	Kopējās izmaksas
KONKRĒTAIS MĒRKIS NR. 1 „ESOŠAS PILNVARAS”																				
<i>EBCGA</i>	880	330,095	1000	342,795	1000	349,651	1000	356,644	1000	363,776	1000	371,052	1000	378,473	1000	386,042	1000	393,763	1000	3 272,291
<i>ETIAS</i> (infrastruktūra un darbība)		-		5,456		5,130		5,130		4,045		4,045		4,045		4,123		4,267		36,240
Savietojamība (infrastruktūra un darbība)		-		-		-		0,274		2,660		0,053		-		-		-		2,987
Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 1		330,095		348,251		354,780		362,048		370,481		375,150		382,518		390,166		398,030		3 311,518
KONKRĒTAIS MĒRKIS NR. 2 “EBCG pastāvīgais korpuss”																				
Personāla izmaksas (1. kategorija)	750	20,344	1 500	122,063	2 000	189,875	2 000	217,000	2 500	244,125	2 500	271,250	3 000	298,375	3 000	325,500	3 000	325,500	3 000	2 014,031
Izvietojšanas izmaksas (1., 2. un 3. kategorija)*****	0	-	10 000	292,200	10 000	309,600	10 000	309,600	10 000	327,000	10 000	327,000	10 000	344,400	10 000	344,400	10 000	344,400	10 000	2 598,600
Apmaiņa (1. un 2. kategorija)*****	0	-	2 600	51,500	3 600	26,000	3 600	26,000	4 600	33,500	4 600	33,500	5 600	41,000	5 600	41,000	5 600	41,000	5 600	293,500
Subsīdijas (2. un 3. kategorija)*****	0	-	8 500	105,251	8 000	111,089	8 000	111,089	7 500	116,948	7 500	116,948	7 000	122,792	7 000	122,792	7 000	122,792	7 000	929,700
Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 2		20,344		571,013		636,564		663,689		721,573		748,698		806,567		833,692		833,692		5 835,832
KONKRĒTAIS MĒRKIS NR. 3 “Aģentūras tehniskā aprīkojuma iegāde”																				
<i>EBCG</i> aprīkojuma izmaksas*		-		-		70,000		175,000		280,000		330,000		425,000		445,000		475,000		2 200,000
Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 3		-		-		70,000		175,000		280,000		330,000		425,000		445,000		475,000		2 200,000
KONKRĒTAIS MĒRKIS NR. 4 “STIPRINĀT AĢENTŪRAS ATGRIEŠANAS DARBĪBAS”																				
Atgriešana**		-		-		180,000		210,000		250,000		277,500		277,500		277,500		277,500		1 750,000
Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 4		-		-		180,000		210,000		250,000		277,500		277,500		277,500		277,500		1 750,000
KONKRĒTAIS MĒRKIS NR. 5 “EIROPAS ROBEŽU UZRAUDZĪBA – EUROSUR un PLĀNOŠANAS DARBĪBAS”																				
<i>EUROSUR</i> darbības uzlabošana***		-		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		24,000
<i>EUROSUR</i> darbības jomas paplašināšana***		-		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		136,000
Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 5		-		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		160,000
KONKRĒTAIS MĒRKIS NR. 6 “FADO integrācija”																				
<i>FADO</i>	1	-	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	12,000
Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 6		-		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		12,000
KONKRĒTAIS MĒRKIS NR. 7 “PĀRS TĀVNIECĪBU IZVEIDE”																				
Pārstāvniecības	2	0,210	2	1,290	5	1,530	5	1,561	5	1,592	5	1,624	5	1,656	5	1,689	5	1,723	5	12,874
Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 7		0,210		1,290		1,530		1,561		1,592		1,624		1,656		1,689		1,723		12,874
KOPĒJĀS IZMAKSAS	-	350,648	-	942,054	-	1 264,374	-	1 433,797	-	1 645,145	-	1 754,471	-	1 914,741	-	1 969,547	-	2 007,446	-	13 282,225

3.2.3. Aplēstā ietekme uz Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras cilvēkresursiem

3.2.3.1. Kopsavilkums

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz izmantot administratīvās apropriācijas
- ☒ Priekšlikums/iniciatīva paredz izmantot administratīvās apropriācijas šādā veidā:

Cilvēkresursi un ar tiem saistītās izmaksas jau ir paredzētas COM(2015)671. Darbinieku skaitam sākot no 2020. gada būtu nemainīgi jā saglabājas 1000 apmērā.

	Gads 2019	Gads 2020	Gads 2021	Gads 2022	Gads 2023	Gads 2024	Gads 2025	Gads 2026	Gads 2027
Pagaidu darbinieki (AD pakāpe)	242	275	275	275	275	275	275	275	275
Pagaidu darbinieki (AST pakāpe)	242	275	275	275	275	275	275	275	275
Līgumdarbinieki	202	230	230	235	250	234	230	230	230
Norīkotie valstu eksperti	194	220	220	220	220	220	220	220	220
KOPĀ	880	1000	1000	1005	1020	1004	1000	1000	1000

Štata darbinieku skaita pieaugums Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa sastāvā/

Personāla vajadzības (FTE):

	Gads 2019	Gads 2020	Gads 2021	Gads 2022	Gads 2023	Gads 2024	Gads 2025	Gads 2026	Gads 2027
Pagaidu darbinieki (AD pakāpe)	188	375	500	500	625	625	750	750	750
Pagaidu darbinieki (AST pakāpe)	187	375	500	500	625	625	750	750	750
Līgumdarbinieki	375	750	1000	1000	1250	1250	1500	1500	1500
KOPĀ	750	1500	2000	2000	2500	2500	3000	3000	3000

Norādiet paredzamo darbā pieņemšanas datumu un attiecīgi pielāgojiet summu (ja darbinieks tiek pieņemts darbā jūlijā, vērā ņem tikai 50 % no vidējām izmaksām), un sniedziet sīkāku paskaidrojumu.

Personāla vajadzības izklāsts

Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgais korpus sastāvēs no trim dažādām operatīvo darbinieku kategorijām.

Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa operatīvie darbinieki ir robežsargi, atgriešanas pavadīšanas speciālisti, personu atgriešanas speciālisti un cits attiecīgais

personāls, ko nodarbina Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra vai dalībvalstis norīkojušas uz Aģentūru vai nodrošinājušas īstermiņa izvietošanai, lai tie darbotos kā robežu pārvaldības vienību, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību vai atgriešanas vienību dalībnieki ar izpildpilnvarām, kā arī personāls, kas ir atbildīgs par *ETIAS* centrālās vienības darbību.

1. kategorijas darbinieki būs jauns ES personāla veids Aģentūrā, kam piešķirtas izpildpilnvaras, t. sk. spēka izmantošana, darbojoties kā vienības dalībniekiem, kurus izvietojis Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgais korpuss.

Nemot vērā to, ka nepieciešams ievērojams atbalsts (pieņemšana darbā, ikdienas pārvaldība, operatīvā plānošana utt.), lai izveidotu Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgo korpusu, koordinētu operācijas, pārstāvniecības nodrošinātu ar darbiniekiem, iegādātos Aģentūras tehnisko aprīkojumu un pildītu citus jaunus uzdevumus, kas saistīti ar Eiropas Robežu un krasta apsardzes darbību, t. sk. *EUROSUR*, pastiprinātas atgriešanas pilnvaras un *FADO* pārņemšana, līdz 4 % no Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa darbiniekiem (4 % no 3000) Aģentūrā var nodarbināt kā “operatīvos atbalsta darbiniekus”.

Amata vietu ziņā štata personālsastāvu veidos 25 % AD, 25 % AST un 50 % līgumdarbinieki. Šis sadalījums norāda uz plānoto profilu, lomu un funkciju sadalījumu Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgajā korpusā. Īpaši būs nepieciešams ievērojams skaits AD pakāpju darbinieku ar nepieciešamajām prasmēm, zināšanām un profesionālo pieredzi, kas saistīta ar moderna aprīkojuma izmantošanu, lai darbotos ar Aģentūras tehnisko aprīkojumu (t. i. gaisa kuģu un kuģu tehnisko apkāpju kapteiņi un virsnieki). Ievērojams skaits AD pakāpju darbinieku būs arī nepieciešams, lai nodrošinātu Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa operatīvo darbību plānošanas un koordinācijas funkcijas, jo salīdzinājumā ar pašreizējo Aģentūras iesaisti šo darbību līmenis pieaugs. Noteikts skaits AD pakāpju darbinieku būs arī nepieciešams vadības funkciju īstenošanai štata darbinieku vidū. Turklāt līdzsvars dažāda veida darbinieku vidū būtu jāaplūko saistībā ar tehnoloģiju attīstību, kā rezultātā vairāki robežkontroles pamatzdevumi tiks automatizēti, bet sakarā ar sistēmu sarežģītību būs nepieciešams augstāks to darbinieku kvalifikācijas līmenis, kas rīkosies ar šīm sistēmām un tās uzturēs.

3.2.3.2. Paredzamās iesaistītā ĢD vajadzības pēc cilvēkresursiem

- ☐ Priekšlikums neparedz cilvēkresursu izmantošanu
- ☒ Priekšlikums paredz cilvēkresursu izmantošanu šādā veidā:

Aplēse izsakāma ar pilnslodzes ekvivalentu

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)									
18 01 01 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)	8	8	8	8	8	8	8	8	8
XX 01 01 02 (Delegācijas)									
XX 01 05 01 (Netiešā pētniecība)									
10 01 05 01 (Tiešā pētniecība)									
• Ārštata darbinieki (izsakot ar pilnslodzes ekvivalentu – FTE)⁶²									
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT, ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)									
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT un JED delegācijās)									
XX 01 04 yy ⁶³	galvenajā mītnē								
	delegācijās								
xx 01 05 02 (CA, SNE, INT – netiešā pētniecība)									
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – tiešā pētniecība)									
Citas budžeta pozīcijas (precizēt)									
KOPĀ	8	8	8	8	8	8	8	8	8

xx ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa.

Vajadzības pēc cilvēkresursiem tiks nodrošinātas, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	8 ierēdņi pildīs šādus uzdevumus: 1) pārstāvēt Komisiju aģentūras valdē; 2) izstrādās Komisijas atzinumu par gada darba programmu un uzraudzīs tās īstenošanu; 3) pārraudzīs Aģentūras budžeta sagatavošanu un uzraudzīs budžeta izpildi;
-------------------------------	--

⁶² CA — līgumdarbinieki; LA — vietējie darbinieki; SNE – valstu norīkotie eksperti; INT – aģentūras darbinieki; JED – jaunākie eksperti delegācijās.

⁶³ Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo summu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām “BA” pozīcijām).

	4) palīdzēs Aģentūrai izstrādāt pasākumus saskaņā ar ES politiku, tostarp piedaloties ekspertu sanāksmēs.
Ārštata darbinieki	

3.2.4. Trešo personu iemaksas

Priekšlikums/iniciatīva:

- ☐ neparedz trešo personu līdzfinansējumu
- ☒ paredz šādu trešo personu līdzfinansējumu:

Aropriācijas EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Gads						2019	2020	KOPĀ
Šengenas asociētās valstis ⁶⁴						21,039	56,523	77,562
KOPĀ līdzfinansējuma aropriācijas						21,039	56,523	77,562

Gads	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	KOPĀ
Šengenas asociētās valstis	75,862	86,028	98,709	105,268	114,884	118,173	120,447	719,371
KOPĀ līdzfinansējuma aropriācijas	75,862	86,028	98,709	105,268	114,884	118,173	120,447	719,371

3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

- X Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:
 - ☐ pašu resursus
 - ☐ citus ieņēmumus

Norādiet, ja ieņēmumi ir piešķirti izdevumu pozīcijām ☐

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Budžeta pozīcija	ieņēmumu	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme ⁶⁵						
		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
..... pants								

Attiecībā uz piešķirtajiem ieņēmumiem norādīt attiecīgo(-ās) budžeta izdevumu pozīciju(-as).

Citas piezīmes (piem., metode/formula, ko izmanto, lai aprēķinātu ietekmi uz ieņēmumiem, vai jebkura cita informāciju).

⁶⁴ Šengenas asociēto valstu iemaksu parasti aprēķina *Frontex*, ņemot vērā ES iemaksu apjoma un IKP attiecību attiecīgajām valstīm. Tā ir vienāda ar aptuveni 6 % no kopējā Aģentūras budžeta. Iemaksas iekasē Aģentūra.

⁶⁵ Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t.i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 20 % apmērā.